

ஏகன் அனேகன்

சுருவில்

திருமிகு. கோபாலபிள்ளை ஏகாம்பரம்

அவர்களின்

நினைவாக வெளியிடப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.

www.noolaham.org

பன்னிரு திருமுறைத் தோத்திரத் திரட்டு

ஏகனடி எய்திய

சுருவில்

திருமிகு. கோபாலபிள்ளை ஏகாம்பரம்

அவர்களின்

நினைவாக வெளியிடப்பட்டது.

08.10.93

தேவையுறுதி சூரிணம்ப
 உபாதி தூதிதூதி

 நூலாழும்புத்
 துபிழ் சங்கம்
 நூலாழும்புத் துபிழ் சங்கம் நூலாழும்புத்
 துபிழ் சங்கம்
 Rajeshwary.K
 நூலாழும்புத் துபிழ் சங்கம் நூலாழும்புத்
 துபிழ் சங்கம்
 25/10/2017

நூலாழும்புத் துபிழ் சங்கம்
 துபிழ் சங்கம்

நூலாழும்புத் துபிழ் சங்கம் நூலாழும்புத் துபிழ் சங்கம்

நூலாழும்புத்

நூலாழும்புத் துபிழ் சங்கம் நூலாழும்புத் துபிழ் சங்கம்

CE. 01. 80

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

முதற்றிருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூழிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமலரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 1

முற்றலாமையிளநாகமோடேன முனைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகலனாப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரி யார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமுர்ந்தபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 2

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிசூழி
ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஊர்பரந்தவுலகின்முதலாகிய வோருரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 3

விண்மகிழ்ந்தமதி வெய்ததுமன்றி விளங்குதலையோட்டில்
உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 4

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்மிவனென்ன
அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 5

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி
இறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழிநீடுயர் சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 6

சடைமுயங்குபுன லன்னலன்னெரி வீசிச்சதிர்வெய்த
உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடன்முயங்குழி குழ்குளிர்கானலம் பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 7

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்வினைவித்த
உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன்
துயரிலங்கும்முல கிற்பலலுழிக டோன்றும் பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 8

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக ளீர்முதலாகிய வையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூறநெறிநில்லா
ஓத்தசொல்லலுல கம்பனிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானேமறு கவ்வார்போர் த்ததோர் மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவியபெம் மானிவனன்றே. 10

அருநெறியமறை வல்வழினியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஓருநெறியானம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தன்னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோலக்கா

பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சங்கிழ்
உடையங் கொண்ட வருவ மென்கொலோ. 1

பெண்டான் பாக மாகப் பிறைச்சென்னி
கொண்டான் கோலக் காவு கோயிலாக்
கண்டான் பாதங் கையாற் கூப்பவே
உண்டா னஞ்சை யுலக முய்யவே. 2

பூணற் பொறிகொ ளரவம் புன்சடை
கோணற் பிறையன் குழகன் கோலக்கா
மாணப் பாடி மறைவல் லானையே
பேணப் பறையும் பிணிக ளானவே. 3

தழுக்கொள் பாவந் தளரவேண்டுவிர்
மழுக்கொள் செல்வன் மறிசே ரங்கையான்
குழுக்கொள் பூதப் படையான் கோலக்கா
இழுக்கா வண்ண மேத்தி வாழ்மினே. 4

மயிலார் சாயன் மாதோர் பாகமா
எயிலார் சாய வெரித்த வெந்தைதன்
குயிலார் சோலைக் கோலக் காவையே
பயிலா நிற்கப் பறையும் பாவமே. 5

வெடிகொள் வினையை வீட்ட வேண்டுவிர்
கடிகொள் கொன்றை கலந்த சென்னியான்
கொடிகொள் விழுவார் கோலக் காவுளெம்
அடிகள் பாத மடைந்து வாழ்மினே. 6

நிழலார் சோலை நீல வண்டினங்
குழலார் பண்ணெய் கோலக் காவுளான்
கழலான் மொய்த்த பாதங் கைகளால்
தொழலார் பக்கற் றுயர மில்லையே. 7

எறியார் கடல்கு ழிலங்கைக் கோன்றனை
முறியார் தடக்கை யடர்த்த மூர்த்திதன்
குறியார் பண்ணெய் கோலக் காவையே
நெறியாற் றெழுவார் வினைக ணீங்குமே. 8

நாற்ற மலர்மே லயனு நாகத்தில்
ஆற்ற லணைமே லவனுங் காண்கிலாக்
கூற்ற முதைத்த குழகன் கோலக்கா
ஏற்றான் பாத மேத்தி வாழ்மினே. 9

பெற்ற மாசு பிறக்குஞ் சமணரும்
உற்ற துவர்தோ யுருவி லாளருங்
குற்ற நெறியார் கொள்ளார் கோலக்காப்
பற்றிப் பரவப் பறையும் பாவமே. 10

நலங்கொள் காழி ஞானசம் பந்தன்
குலங்கொள் கோலக் காவு ளானையே
வலங்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்
உலங்கொள் வினையோ யோங்கி வாழ்வரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெல்வாயிலரத்துறை

பண் - பியந்தைக்கார்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எந்தை யீசனெம் பெருமா னேறமர் கடவுளென் றேத்திச்
சிந்தை செய்பவர்க் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவ தன்றால்
கந்த மாமல ருந்திக் கடும்புன னிவாமல்கு கரைமேல்
அந்தண் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. 1

ஈர வார்சடை தன்மே லிளம்பிறை யணிந்தவெம்பெருமான்
சீருஞ் செல்வமு மேத்தாச் சிதடர்க டொழிச்செல்வதன்றால்
வாரி மாமல ருந்தி வருபுன னிவாமல்கு கரைமேல்
ஆருஞ் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. 2

பிணி கலந்தபுள் சடைமேற் பிறையணி சிவனெனப் பேணிப்
பணி கலந்துசெய் யாத பாவிசு டொழிச்செல்வ தன்றால்
மணி கலந்துபொன் னுந்தி வருபுன னிவாமல்கு கரைமேல்
அணி கலந்தநெல் வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. 3

துன்ன வாடையொன் றுடுத்துத் தூயவெண் ணீற்றின ராகி
உன்னி நைபவர்க் கல்லா லொன்றுங்கை கூடுவ தன்றால்
பொன்னு மாமணி யுந்திப் பொருபுன னிவாமல்குகரைமேல்
அன்ன மாருநெல் வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. 4

வெருகு ரிஞ்சுவெங் காட்டி லாடிய விமலனென் றுள்கி
உருகி நைபவர்க் கல்லா லொன்றுங்கை கூடுவ தன்றால்
முருகு ரிஞ்சபூஞ் சோலை மொய்யம்மலர் சுமந்திழி நிவாவந்
தருகு ரிஞ்சுநெல் வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. 5

உரவு நீர்ச்சடைக் கரந்த வெருவனென் றுள்குளிர்ந் தேத்திப்
பரவி நைபவர்க் கல்லாற் பரிந்துகை கூடுவ தன்றால்
குரவ நீடுயர் சோலைக் குளிர் புன னிவாமல்கு கரைமேல்
அரவ மாரு நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. 6

நீல மாமணி மிடற்று நீறணி சிவனெனப் பேணும்
சீல மாந்தர்கட் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவ தன்றால்
கோல மாமல ருந்திக் குளிர் புன னிவாமல்கு கரைமேல்
ஆலுஞ் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. 7

செழுந்தண் மால்வரை யெடுத்த செருவலி யிராவண னலற
அழுந்த லுன்றிய விரலான் போற்றியென் பார்க்கல்ல தருளான்
கொழுங்க னிசுமந் துந்திக் குளிர் புன னிவாமல்கு கரைமேல்
அழுந்துஞ் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம்மருளே. 8

நுணங்கு நூலயன் மாலு மிருவரு நோக்கரி யானை
வணங்கி நைபவர்க் கல்லால் வந்துகை கூடுவ தன்றால்
மணங்க மழ்ந்துபொன் னுந்தி வருபுன னிவாமல்குகரைமேல்
அணங்குஞ் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம்மருளே. 9

சாக்கி யப்படு வாருஞ் சமண்படு வார்களு மற்றும்
பாக்கி யப்பட கில்லாப் பாவிசு டொழ்ச்செல்வ தன்றால்
பூக்க மழ்ந்துபொன் னுந்திப் பொருபுன னிவாமல்கு கரைமேல்
ஆர்க்குஞ் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம்மருளே 10

கறையி னூர்பொழில் சூழ்ந்த காழியுண் ஞானசம் பந்தன்
அறையும் பூம்புனல் பரந்த வரத்துறை யடிகடம் மருளே
முறைமை யாற்சொன்ன பாடன்மொழியு மாந்தர்தம் வினைபோய்ப்
பறையு மையு ற வில்லைப் பாட்டிவை பத்தும்வல் லார்க்கே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துணீவளர் திங்க டுளங்கிவிளங்கச்
 சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
 பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ
 வாரிடமும் பலிதேர்வர்
 அணிவளர்கோல மெலாஞ்செய்துபாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 மணீவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட
 மயல்செய்வதோ விவர்மாண்பே.

கலைபுனை மானுரி தோலுடையாடை
 கனல்கட ராலிவர்க்கங்கள்
 தலையணிசென்னியர் தாரணீமார்பர்
 தம்மடிகள் ளிவரென்ன
 அலைபுனல்பூம்பொழில் சூழ்ந்தமர்பாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 இலைபுனைவேலரோ வேழையைவாட
 விடர்செய்வதோ விவரீடே.

வெஞ்சுடராடுவர் துஞ்சிருண்மலை
 வேண்டுவர்பூண்பது வெண்ணூல்
 நஞ்சடைகண்டர் நெஞ்சிடமாக
 நண்ணுவர் நம்மைநயந்து
 மஞ்சடைமாளிகை சூழ்தருபாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 செஞ்சுடர்வண்ணரோ பைந்தொடிவாடச்
 சிதை செய்வதோ விவரீரே.

கனமலர்க்கொன்றை யலங்கலிணங்கச்
 கன்றரு தாமதிக்கண்ணி
 புனமலர்மலை யணிந்தழகாய
 புநிதர்கொ லாமிவரென்ன
 வனமலிவண்பொழில் சூழ்தருபாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 மனமலிமைந்தரோ மங்கையைவாட
 மயல்செய்வதோ விவர்மாண்பே.

மாந்தர்தம்பான்று நெய்மகிழ்ந்தாடி
 வளர்சடை மேற்புனல்வைத்து
 மோந்தைமுழாக்கும ருளமொர்வீணை
 முதிர்வோர் வாய்மூரிபாடி
 ஆந்தைவிழிச்சிறு பூதத்தர்பாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 சாந்தணிமார்பரோ தையலைவாடச்
 சதுர்செய்வதோ விவர்சார்வே. 5

நீறுமெய்ப்பூசி நிறைசடைதாழ
 நெற்றிக்கண் ணுலுற்றுநோக்கி
 ஆறதுகுடி யாடரவாட்டி
 யைவிரற் கோவணவாடை
 பாறருமேனியர் பூதத்தர்பாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 ஏறதுவேறிய ரேழையைவாட
 விடர்செய்வதோ விவரீடே. 6

பொங்கிளநாகமோ ரேகவடத்தோ
 டாமெவெண் ணுல்புனைகொன்றை
 கொங்கிளமாலை புனைந்தழகாய்
 குழகர்கொ லாமிவரென்ன
 அங்கிளமங்கையோர் பங்கினர்பாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 சங்கொளிவண்ணரோ தாழ்குழல்வாடச்
 சதிர்செய்வதோ விவர்சார்வே. 7

ஏவலத்தால்விச யற்கருள்செய்து
 இராவண னையீடழித்து
 மூவரிலும்முத லாய்நடுவாய
 மூர்த்தியை யன்றிமொழியாள்
 யாவர்களும்பர வும்மொழிற்பாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 தேவர்கடேவரோ சேயிழைவாடச்
 சிதைசெய்வதோ விவர்சேர்வே. 8

மேலதுநான்முக னெய்தியதில்லை
 கீழ்து சேவடிதன்னை
 நீலதுவண்ணனு மெய்தியதில்லை
 யெனவிவர நின்றதுமல்லால்

ஆலதுமாமதி தோய்பொழிற்பாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 பாலதுவண்ணரோ பைந்தொடிவாடப்
 பழிசெய்வதோ விவர்பண்பே. 9

நாணொடுகூடிய சாயினரேனு
 நகுவ ரவரிருபோதும்
 ஊனொடுகூடிய வுக்குநகையா
 லுரைக ளவைகொளவேண்டா
 ஆனொடுபெண்வடி வாயினர்பாச்சி
 லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 பூனொடுமார்பரோ பூங்கொடிவாடப்
 புனைசெய்வதோ விவர்பொற்பே. 10

அகமலியன்பொடு தொண்டர்வணங்க
 வாச்சிரா மத்துறைகின்ற
 புகைமலிமலை புனைந்தழகாய
 புனிதர்கொ லாமிவரென்ன
 நகைமலிதன்பொழில் சூழ்தருகாழி
 நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்
 றகைமலிதண்டமிழ் கொண்டுவையேத்தச்
 சாரகி லாவினைதானே. 11
 திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

திருநீலகண்டம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
 உய்வினை நாடா திருப்பது முந்தமக் கூனமன்றே
 கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுது நாமடியோம்
 செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 1

காவினை யிட்டுங் குளம்பல தொட்டுங் கனிமனத்தால்
 ஏவினை யாலெயின் மூன்றெரித் திரென் றிருபொழுதும்
 பூவினைக் கொய்து மலரடி போற்றுது நாமடியோம்
 திவினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 2

முலைத்தட மூழ்கிய போகங் களமற் றெவையுமெல்லாம்
 விலைத்தலை யாவணங் கொண்டெமை யாண்ட விரிசடையீர்
 இலைத்தலைச் சூலமுந் தண்டு மழுவு மிவையுடையீர்
 சிலைத்தெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 3

விண்ணுல காள்கின்ற விச்சா தரர்களும் வேதியரும்
 புண்ணிய ரென்றிரு போதுந் தொழப்படும் புண்ணியரே
 கண்ணிமை யாதன மூன்றுடையீருங் கழலடைந்தோம்
 திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 4

மற்றினை யில்லா மலைதிரண் டன்னதிண் டோளுடையீர்
 கிறறெமை யாட்கொண்டு கேளா தொழிவதுந் தன்மைகொல்லோ
 சொற்றுனை வாழ்க்கை துறந்துந் திருவடி யேயடைந்தோம்
 செற்றெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம் 5

மறக்கு மனத்தினை மாற்றியெம் மாவியை வற்புறுத்திப்
 பிறப்பில் பெருமான் றிருந்தடிக்கீழ்ப்பிழை யாதவண்ணம்
 பறித்த மலர்கொடு வந்துமை யேத்தும் பணியடியோம்
 சிறப்பிலித் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 6

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ 7

கருவைக் கழித்திட்டு வாழ்க்கை கடிந்துங் கழலடிக்கே
 உருகி மலர்கொடு வந்துமை யேத்துது நாமடியோம்
 செருவி வரக்கணைச் சீரி லடர்த்தருள் செய்தவரே
 திருவிவித் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 8

நாற்ற மலர்மிசை நான்முக ஞரணன் வாதுசெய்து
 தோற்ற முடைய வடியு முடியுந் தொடர்வரியீர்
 தோற்றினுந் தோற்றுந் தொழுது வணங்குது நாமடியோம்
 சீற்றம தாம்வினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 9

சாக்கியப் பட்டுஞ் சமணுரு வாகி யுடையொழிந்தும்
 பாக்கிய மின்றி யிருதலைப் போகமும் பற்றும்விட்டார்
 பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடையீரடி போற்றுக்கின்றோம்
 தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 10

பிறந்த பிறவியிற் பேணியெஞ் செல்வன் கழலடைவான்
 இறந்த பிறவியுண் டாகி விமையவர் கோனடிக்கண்
 திறம்பயின் ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ் பத்தும்வல்லார்
 திறைந்த வுலகினில் வானவர் கோனெடுங் கூடுவரே. 11

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பட்டிச்சரம்

திருவிராகம் பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடன்மறை சூடன்மதி பல்வளையொர்
பாகமதின் மூன்றொர்கணையால்
கூடவெரி யூட்டியெழில் காட்டிநிழல்
கூட்டுபொழில் சூழ்பழைசையுள்
மாடமழ பாடியுறை பட்டிசர
மேயகடி கட்டரவினார்
வேடநிலை கொண்டவரை வீடுநெறி
காட்டிவினை வீடுமவரே. 1

நீரின்மலி புன்சடையரர் நீளரவு
கச்சையது நச்சிலையதோர்
கூரின்மலி சூலமது வேந்தியுடை
கோவணமு மானினுரிதோல்
காரின்மலி கொன்றைவீரி தார்கடவுள்
காதல்செய்து மேயநகர்தான்
பாரின்மலி சீர்பழைசை பட்டிசர
மேத்தவினை பற்றழியுமே. 2

காலைமட வார்கள்புன லாடுவது
கௌவைகடி யார்மறுகெலாம்
மாலைமண நாறுபழை யாறைமழ
பாடியழ காயமலிசீர்ப்
பாலையன நீறுபுனை மார்பனுறை
பட்டிசர மேபரவுவார்
மேலையொரு மால்கடல்கள் போல்பெருகி
விண்ணுலக மாளுமவரே. 3

கண்ணின்மிசை நண்ணியிழி விப்பமுக
மேத்துகமழ் செஞ்சடையினுள்
பண்ணின்மிசை நின்றுபல பாணிபட
வாடவல பான்மதியினுள்
மண்ணின்மிசை நேரின்மழ பாடிமலி
பட்டிசர மேமருவுவார்
விண்ணின்மிசை வாழுமிமை யோரொடு
ஐதலது மேவலெளிதே. 4

மருவமுழ வதிரமழ பாடிமலி
 மத்தவிழ வார்க்கவரையார்
 பருவமழை பண்கவர்செய் பட்டிசர
 மேயபடர் புன்சடையினுள்
 வெருவமத யானையுரி போர்த்துமையை
 யஞ்சவரு வெள்விடையினுள்
 உருவமொரி கழல்கடொழ வுள்ளமுடை
 யாரையடை யாவினைகளே. 5

மறையினொலி கீதமொடு பாடுவன
 பூதமடி மருவிவிரவார்
 பறையினொலி பெருகநிகழ் நடட்டமமர்
 பட்டிசர மேயபனிகூர்
 பிறையினொடு மருவியதொர் சடையினிடை
 யேற்றபுன ரேற்றநிலையாம்
 இறைவனடி முறைமுறையி னேத்துமவர்
 தீத்தொழில்க ளில்லர்மிகவே. 6

பிறவிபிணி மூப்பினொடு நீங்கியிமை
 யோருலகு பேணலுறுவார்
 துறவியெனு முள்ளமுடை யார்க்கொடி
 வீதியழ காயதொகுசீர்
 இறைவனுறை பட்டிசர மேத்தியெழு
 வார்க்கள்வினை யேதுமிலவாய்
 நறவவிரை யாலுமொழி யாலும்வழி
 பாடுமற வாதவவரே. 7

நேசமிகு தோள்வலவ னுகியிறை
 வன்மலையை நீக்கியிடலும்
 நீசன்விறல் வாட்டிவரை யுற்றதுணை
 ராதநிரம் பாமதியினுள்
 ஈசனுறை பட்டிசர மேத்தியெழு
 வார்க்கள்வினை யேதுமிலவாய்
 நாசமற வேண்டுதலீ ணண்ணலெளி
 தாமமரர் விண்ணுலகமே. 8

தூயமல ரானுநெடி யானுமறி
 யாரவன தோற்றநிலையின்
 ஏயவகை யானதனை யாரதறி
 வாரணிகொண் மார்பினகலம்

பாயநல நிறதணீ வானுமைத
 னேடுமுறை பட்டிசரமே
 மேயவன தீரடிய மேத்தவெளி
 தாகுநல மேலுலகமே.

9

தடுக்கினையி டுக்கிமட வார்களிடு
 பிண்டமது வுண்டுழறரும்
 கடுப்பொடியு டற்கவசர் கத்துமொழி
 காதல்செய்தி டாதுகமழ்சேர்
 மடைக்கயல்வ யற்கொண்மழ பாடிநகர்
 நீடுபழை யாறையதனுள்
 படைக்கொருக ரத்தன்மிகு பட்டிசர
 மேத்தவினை பற்றறுதலே.

10

மந்தமலி சோலைமழ பாடிநகர்
 நீடுபழை யாறையதனுள்
 பந்தமுயர் வீடுநல பட்டிசர
 மேயபடர் புன்சடையனை
 அந்தன்மறை யோரினிது வாழ்புகளி
 ஞானசம் பந்தனணியார்
 செந்தமிழ்கள் கொண்டினிது செப்பவல
 தொண்டர்வினை நிற்பதிலவே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை

நாலடிமேல்வைப்பு. பண் - காந்தாரப்ஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய்
 தொடரினு முனகழ ரெழுதெழுவேன்
 கடறனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
 மிடறினி லடக்கிய வேதியனே
 இதுவோவெமை யானுமா நிவதொன்றெறமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே.

1

வாழினுஞ் சாவினும் வருந்தினும்போய்
 வீழினு முனகழல் விடுவேனல்லேன்
 தாழினந் தடம்புன றயங்குசென்னிப்
 போழின மதிவைத்த புண்ணியனே
 இதுவோவெமை யானுமா நிவதொன்றெறமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே.

2

நனவினுங் கனவினு நம்பாவுண்னை
 மனவினும் வழிபடன் மறவேனம்மான்
 புனல்விரி நறுங்கொன்றைப் போதணிந்த
 கனலெரி யனல்புல்கு கையவனே
 இதுவோவெமை யானுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே. 3

தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடினும்
 அம்மல ரடியலா ரரற்றுதென்னுக்
 கைமல்கு வரிசிலைக் கணையொன்றினால்
 மும்மதி ளெரியெழ முனிந்தவனே
 இதுவோவெமை யானுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே. 4

கையது வீழினுங் கழிவுறினும்
 செய்கழ லடியலாற் சிந்தைசெய்யேன்
 கொய்யணி நறுமலர் குலாயசென்னி
 மையணி மிடறுடை மறையவனே
 இதுவோவெமை யானுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே. 5

வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும்
 எந்தாயுள் னடியலா லேத்தாதென்னு
 ஐந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த
 சந்தவெண் பொடியணி சங்கரனே
 இதுவோவெமை யானுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே. 6

வெப்பொடு விரவியோர் வினைவரினும்
 அப்பாவுள் னடியலா ரரற்றுதென்னு
 ஒப்புடை யொருவனை யுருவழிய
 அப்படி யழலெழ விழித்தவனே
 இதுவோவெமை யானுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே. 7

பேரிடர் பெருகியோர் பிணிவரினுஞ்
 சீருடைக் கழலலாற் சிந்தைசெய்யேன்
 ஏருடை மணிமுடி யிராவணனை
 ஆரிடர் படவரை யடர்த்தவனே
 இதுவோவெமை யானுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடு துறை யரனே. 8

உண்ணினும் பசிப்பினு முறங்கினுநின்
 ஒண்மல ரடியலா லுரையாதென்ஞாக்
 கண்ணனுங் கடிகமழ் தாமரைமேல்
 அண்ணலு மளப்பரி தாயவனே
 இதுவோவெமை யானுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே.

9

பித்தொடு மயங்கியோர் பிணிவரினும்
 அத்தாவுன் னடியலா லரற்றூதென்ஞாப்
 புத்தருஞ் சமணரும் புறனுரைக்கப்
 பத்தர்கட் கருள்செய்து பயின்றவனே
 இதுவோவெமை யானுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருளாவடுதுறை யரனே.

10

அலைபுன லாவடு துறையமர்ந்த
 இலைநுனை வேற்படை யெம்மிறையை
 நலமிகு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
 விலையுடை யருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
 வினையாயினநீங் கிப்போய் விண்ணவர் வியனுலகம்
 நிலையாகமுன் னேறுவர்நிலமிசை நிலையிலரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தருமபுரம்

பண் - யாழ்முரி

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர் மட்பிடியும் மட வன்னமு மன்னதோர்
 நடை யுடைம்.மலை மக டுணையென மகிழ்வர்
 பூதவி னப்படைநின் றிசை பாடவு மாடுவ
 ரவர் படர் சடைந் நெடு முடியதொர் புனலர்
 வேதமொ டேழிசைபா டுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
 யிரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மிநின் றயவே
 தாதவிழ் புன்னை தயங் கும லர்ச்சிறை வண்டறை
 யெழில் பொழில் குயில் பயி றருமபு ரம்பதியே.

1

பொங்குந டைப்புகலில் விடை யாமவ ரூர்திவெண்
 பொடி யணி தடங் கொண்மார் புபூணநூல் புரள
 மங்குலி டைத்தவழும் மதி சூடுவ ராடுவர்
 வளங் கிளர் புன லர வம்வைகிய சடையர்

சங்குக டற்றிரையா லுதை யுண்டுச ரீந்திரிந்

தொசிந் தசைந் திசைந் துசே ரும்வெண்மணற் குவைமேல்
தங்குக திர்ம்மணிநித் தில மெல்விரு ளொல்கநின்
றிலங் கொலிந் நலங் கெழிற் றருமபு ரம்பதியே.

2

விண்ணுறு மால்வரைபோல் விடையேறுவ ராறுகு

டுவர் விரி சுரி யொளி கொடோடுநின் றிலங்கக்
கண்ணுற நின்றொளிருங் கதிர் வெண்மதிக் கண்ணியர்
கழிந் தவ ரிழிந் திடும்முடைதலை கலனாப்
பெண்ணுற நின்றவர்தம் முரு வம்மயன் மாறொழவ்
வரி வையைப் பிணைந் திணைந் தணைந்ததும் பிரியார்
தண்ணிதழ் முல்லையொடெண் ணிதழ் மௌவன்ம ருங்கலர்
கருங் கழிந் நெருங் குநற் றருமபு ரம்பதியே.

3

வாருறு மென்முலைநன் னுத லேழையொ டாடுவர்

வளங் கிளர் விளங் குதிங் கள்வைகிய சடையர்
காருற நின்றலரும் மலர்க் கொன்றையங் கண்ணியர்
கடுவ் விடை கொடி வெடி கொள்காடுறை பதியர்
பாருற விண்ணுலகம் பர வப்படு வோரவர்
படு தலைப் பலி கொளல் பரிபவந் நினையார்
தாருறு நல்லரவம் மலர் துன்னிய தாதுதிர்
தழை பொழின் மழைந்நுழை தருமபு ரம்பதியே.

4

நேரும வர்க்குணரப் புகி வில்லைநெ டுஞ்சடைக்

கடும் புனல் படர்ந் திடம் படுவ்வகொர் நிலையர்
பேரும வர்க்கெனையா யிர முன்னைப்பி றப்பிறப்
பிலா தவ ருடற் றடர்ந் தபெற்றியா ரறிவார்
ஆரம வர்க்கழல்வா யதொர் நாகம ழுக்குறவ்
வெழுஃ கொழும் மலர் கொள்பொன் னிதழிநல் லலங்கல்
தாரம வர்க்கிமவான் மக ணர்வது போர்விடை
கடி படு செடி பொழிற் றருமபு ரம்பதியே.

5

கூழையங் கோதைகுலா யவ டம்பிணை புல்கமல்

குமென் முலைப் பொறி கொள்பொற் கொடியிடைத் துவர்வாய்
மாழையொண் கண்மடவா னையொர் பாகம கிழ்ந்தவர்
வலம் மலி படை விடை கொடிகொடும் மழுல்வாள்
யாழையும் மெள்கிடவே ழிசை வண்டுமு ரன்றினந்
துவன் றிமென் சிறஃ கறை யுறந்நறவ்வி ரியுந்நல்
தாழையு ஞாமலுந்நீ டிய கானலி னள்ளலி
சைபுள் ளினந் துயில் பயி றருமபு ரம்பதியே.

6

தேமரு வார்குழலன் னந டைப்பெடை மான்விழித்
 திருந் திழை பொருந் துமே னிசெங்கதிர் விரியத்
 தூமரு செஞ்சடையிற் றுதை வெண்மதி துன்றுகொன்
 றைதொல் புனல் சிரங் கரந் துரித்ததோ லுடையர்
 காமரு தண்கழிநீ டிய கானல கண்டகங்
 கடல் லடை கழி யிழி யமுண்டகத் தயலே
 தாமரை சேர்குவளைப் படு கிற்கழு நீர்மலர்
 வெறி கமழ் செறிவ் வயற் றருமபு ரம்பதியே. 7

தூவண நீற்கலம் பொலி யவ்விரை புல்கமல்
 குமென் மலர் வரை புரை திரள்புயம் மணிவர்
 கோவண மும்முறையின் னத னும்முடை யாடையர்
 கொலைம் மலி படை யொர்கு லமேந்திய குழகர்
 பாவண மாவலறத் தலை பத்துடை யவ்வரக்
 கனவ் வலி யொர்கவ் வைசெய் தருள்புரி தலைவர்
 தாவண வேறுடையெய் மடி கட்டிடம் வன்றடங்
 கடல் லிடுந் தடங் கரைத் தருமபு ரம்பதியே. 8

வார்மலி மென்முலைமா தொரு பாகம தாகுவர்
 வளங் கிளர் மதி யர வம்வைகிய சடையர்
 கூர்மலி சூலமும் வெண் மழு வும்மலர் வெல்படை
 குனி சிலை தனிம் மலை யதேந்திய குழகர்
 ஆர்மலி யாழிகொள்செல் வனு மல்லிகொ டாமரைம்
 மிசை யவன் னடிம் முடி யளவுதா மறியார்
 தார்மலி கொன்றையலங் கலு கந்தவர் தங்கிடந்
 தடங் கடல் லிடுந் திரைத் தருமபு ரம்பதியே. 9

புத்தர்க டத்துவர்மொய்த் துறி புல்கிய கையர்பொய்ம்
 மொழிந் தழி வில்பெற் றியுந் றநற்றவர் புலவோர்
 மத்தர்க ளத்தவமெய்ப் பய னாகவு கந்தவர்
 நிகழ்ந் தவர் சிவந் தவர் கடலைப்பொடி யணிவர்
 முத்தன வெண்ணகையொண் மலை மாதுமை பொன்னணி
 புணர்ம் முலை யிணை துணை யணைவதும் பிரியார்
 தத்தரு வித்திரளுந் திய மால்கட னோதம்வந்
 தடர்ந் திடுந் தடம் பொழிந் றருமபு ரம்பதியே. 10

பொன்னெடு நன்மணிமா ளிகை சூழ்விழ வம்மலீ
 பொருஉ புன றிஞஉ வமர் புகவ்லியென் றுகில்
 தன்னெடு நேர்பிறவில் பதி ஞானசம் பந்தனஃ
 துசெந் தமிழ்த் தடங் கடற் றருமபுரம் பதியைப்

பின்னெடு வார்சடையிற் பிறை யும்மர வும்முடை
யவன் பிணை துணை கழல் கள்பேணுத லுரியார்
இன்னெடு நன்னுலகெய் துவ ரெய்திய போகமும்
முறு வர்கள் ளிடர் பிணி துயரனை வ் விலரே

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமருகல்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையா யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ விவளுண் மெலிவே.

1

சிந்தா யெனுமால் சிவனே யெனுமால்
முந்தா யெனுமான் முதல்வா வெனுமால்
கொந்தார் குவளை குவவும் மருகல்
ஏந்தாய் தகுமோ விவளே சறவே.

2

அறையார் கழலும் மழல்வா யரவும்
பிறையார் சடையும் முடையாய் பெரிய
மறையார் மருகன் மகிழ்வா யிவளை
இறையார் வளைகொண் டெழில்வவ் வினையே.

3

ஒலிநீர் சடையிற் கரந்தா யுலகம்
பலிநீ திரிவாய் பழியில் புகழாய்
மலிநீர் மருகன் மகிழ்வா யிவளை
மெலிநீர் மையளாக் கவும்வேண் டினையே.

4

துணிநீ லவண்ணம் முகிரோன் றியன்ன
மணிநீ லகண்டம் முடையாய் மருகல்
கணிநீ லவண்டார் குழலா ளிவடன்
அணிநீ லவொண்கண் ணயர்வாக் கினையே.

5

பலரும் பரவப் படுவாய் சடைமேல்
மலரும் பிறையொன் றுடையாய் மருகல்
புலருந் தனையுந் துயிலாள் புடைபோந்
தலரும் படுமோ வடியா ளிவளே.

6

(3)

வழுவாள் பெருமான் கழல்வாழ் கவெனா
எழுவா ணினைவா ளிரவும் பகலும்
மழுவா ஞடையாய் மருகற் பெருமான்
தொழுவா ளிவனைத் துயராக் கிணையே. 7

இலங்கைக் கிறைவன் விலங்கல் லெடுப்பத்
துலங்கல் விரலுன் றலுந்தோன் றலைய்
வலங்கொண் மதிள்குழ் மருகற் பெருமான்
அலங்கல் விவனை யலராக் கிணையே. 8

எரியார் சடையும் மடியும் மிருவர்
தெரியா ததொர்தீத் திரளா யவனே
மரியார் பிரியா மருகற் பெருமான்
அரியா ளிவனை யயர்வாக் கிணையே. 9

அறிவில் சமனும் மலர்சாக் கியரும்
நெறியில் லன்செய் தனர்நின் றுழல்வார்
மறியேந் துகையாய் மருகற் பெருமான்
நெறியார் குழலி நிறைநீக் கிணையே. 10

வயனா னம்வல்லார் மருகற் பெருமான்
உயர்னா னமுணர்ந் தடியுள் குதலால்
இயன்னா னசம்பந் தனபா டல்வல்லார்
வியன்னா லமெல்லாம் விளங்கும் புகழே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை

திருவிருக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

வாசி. தீரவே, காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர், ஏசலில்லையே. 1

இறைவ ராயினீர், மறைகொண் மிழலையீர்
கறைகொள் காசினே, முறைமை நல்குமே. 2

- செய்ய மேனியீர், மெய்கொண் மிழலையீர்
பைகொ ளரவினீர், உய்ய நல்குமே. 3
- நீறு பூசினீர், ஏற தேறினீர்
கூறு மிழலையீர், பேறு மருளுமே. 4
- காமன் வேவவோர், தூமக் கண்ணினீர்
நாம மிழலையீர், சேம நல்குமே. 5
- பிணிகொள் சடையினீர், மணிகொண் மிடறினீர்
அணிகொண் மிழலையீர், பணிகொண் டருளுமே. 6
- மங்கை பங்கினீர், துங்க மிழலையீர்
கங்கை முடியினீர், சங்கை தவிர்மினே. 7
- அரக்க னெரிதர, இரக்க மெய்தினீர்
பரக்கு மிழலையீர், கரக்கை தவிர்மினே. 8
- அயனு மாலுமாய், முயலு முடியினீர்
இயலு மிழலையீர், பயனு மருளுமே. 9
- பறிகொ டலையினார், அறிவ தறிகொர்
வெறிகொண் மிழலையீர், பிறிவ தரியதே. 10
- காழி மாநகர், வாழி சம்பந்தன்
வீழி மிழலைமேல், தாழு மொழிகளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- சதுரம் மறைதான் றுதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம் பெர்ழில்குழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தர்
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய் கவெனக்குள்
கதவந் திருக்காய் புக்கொள்ளுங் கருத்தாலே. 1
- சங்கந் தரளம் மவைதான் கரைக்கெற்றும்
வங்கக் கடல்குழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தர்
மங்கை யுமைபா கமுமா கலிதென்கொல்
கங்கை சடைமே லடைவித் தகருத்தே. 2

குரவங் குருக்கத் திகழ்புன் னைகண்ணாமூல்
மருவும் பொழில்சூழ் மறைகாட் டுறைமைந்தா
சிரமும் மலருந் திகழ்செஞ் சடைதன்மேல்
அரவம் மதியோ டடைவித் தழழ்கே.

3

படர்செம் பவளத் தொடுபன் மலர்முத்தம்
மடலம் பொழில்சூழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தா
உடலம் முமைபங் கமதா கியுமென்கொல்
கடனஞ் சமுதா வதுவுண் டகருத்தே.

4

வானோர் மறைமா தவத்தோர் வழிபட்ட
தேனார் பொழில்சூழ் மறைக்காட் டுறைசெல்வா
ஏனோர் தொழுதேத் தவிருந் தநீயென்கொல்
கானார் கடுவே டுவனா னகருத்தே.

5

பலடா லங்கள்வே தங்கள்பா தங்கள்போற்றி
மலரால் வழிபா டுசெய்மா மறைக்காடா
உலகே முடையாய் கடைதோ றுமுன்னென்கொல்
தலைசேர் பலிகொண் டதிலுண் டதுதானே.

6

வேலா வலயத் தயலே மிளிர்வெய்தும்
சேலார் திருமா மறைக்காட் டுறைசெல்வா
மாலோ டயனிந் திரனஞ் சமுனென்கொல்
காலார் சிலைக்கா மனைக்காய்ந் தகருத்தே.

7

கலங்கொள் கடலோ தமுலா வுங்கரைமேல்
வலங்கொள் பவர்வாழ்த் திசைக்கும் மறைக்காடா
இலங்கை யுடையா னடர்ப்பட் டிடரெய்த
அலங்கல் விரலுன் றியருள் செய்தவாரே.

8

கோனென் றுபல்கோ டியுருத் திரர்போற்றும்
தேனம் பொழில்சூழ் மறைக்காட் டுறைசெல்வா
ஏனங் கழுகா னவருன் னைமுனென்கொல்
வானந் தலமண் டியுங்கண் டிலாவாரே.

9

வேதம் பலவோ மம்வியந் தடிபோற்ற
ஓதம் முலவும் மறைகாட் டிலுறைவாய்
ஏதில் சமண்சர்க் கியர்வாக் கிவையென்கொல்
ஆத ரொடுதா மலர்தூற் றியவாரே.

10

காழிந் நகரான் கலைஞா னசம்பந்தன்
வாழிம் மறைக்கா டனைவாய்ந் தறிவித்த
ஏழின் னிசைமா லையீரைந் திவைவல்லார்
வாழி யுலகோர் தொழுவா னடைவாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெழுசூற்றிருக்கை

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருரு வாயினை மானங் காரத்
 தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதலம்
 ஒன்றிய விருகட ரும்பர்கள் பிறவும்
 படைத்தனித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
 இருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை 5

ஓரா வீழ வொண்கழ விரண்டும்
 முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொள்ளிநெறி
 காட்டினை நாட்டமுன் ருகக் கோட்டினை
 இரு நதி யரவமோ டொருமதி சூடினை
 ஒருதா ளீரயின் மூவிலைச் சூலம் 10

நாற்கான் மாண்மறி யைந்தலை யரவம்
 ஏந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்
 திருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை
 ஒருதனு விருகால் வளைய வாங்கி
 முப்புரத் தோடு நானில மஞ்சக் 15

கொன்று தலத்துற வவுணரை யறுத்தனை
 ஐம்புல னொலா மந்தக் கரணம்
 முக்குண மிருவளி யொருங்கிய வாறோர்
 ஏத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோ
 டிருபிறப் போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து 20

நான்மறை யோதி யைவகை வேள்வி
 அமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி
 வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்
 பிரமபுரம் பேணினை
 அறுபத முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை 25

இகலிய மைந்துணர் புகலி யமர்ந்தனை
பொங்குநாற் கடல்குழ் வெங்குரு விளங்கினை
பாணிமூ வுலகும் புதையமேன் மிதந்த
தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா விருந்தி
வாய்ந்த பூந்தரா யேய்ந்தனை

30

வரபுர மென்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை
ஒருமலை யெடுத்த விருதிற லரக்கன்
விறல்கெடுத்த தருளினை புறவம் புரிந்தனை
முந்நீர்த் துயின்றோ னுண்முக னறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை

35

ஐயுறு மமணரு மறுவகைத் தேரரும்
ஊழியு முணராக் காழி யமர்ந்தனை
எச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினே
ஆறு பதமு மைந்தமர் கல்வியும்
மறைமுத னுஞ்சும்

40

மூன்று காலமுந் தோன்ற நின்றனை
இருமையி னொருமையு மொருமையின் பெருமையும்
மறுவிலா மறையோர்
கமுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கமுமல முதுபதிக் கவுணிய னறியும்

45

அனைய தன்மையை யாதவி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லைநீ ணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமருகலும் திருச்செங்காட்டங்குடியும். வினாவுரை நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கமும்வேதமு மோதுநாவர் அந்நணர்நானு மடிபரவ
மங்குன்மதிதவழ் மாடவீதிமருக விலாவிய மைத்தசொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு சீர்கொள்செங் காட்டங்
குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங் கணபதியீச்சரங் காமுறவே.

திருவண்ணாமலை

நட்பாடை

உண்ணாமலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணூர்ந்தன வருவித்திரண் மழலைமழுவ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வருவாவண்ண மறுமே.

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித்
தாமாமழை துறுவன்மிசை சிறுநுண்டுளி சிதற
ஆமாம்மினை யணையும்பொழி லண்ணாமலை யண்ணல்
பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார்வினை யிலரே.

திருவீழிமிழலை

நட்பாடை

ஈரய்முத லொன்றாகிய பெண்ணுண்குண மூன்றாய்
மாறாமறை நான்காய்வரு பூதம்மவை யைந்தாய்
ஆரூர்சுவை யேழோசையொ டெட்டுத்திசை தானாய்
வேறையுட னானிடம் வீழிம்மிழ லையே.

திருநின்றியூர்

நட்பாடை

அச்சம்மிலர் பாவம்மிலர் கேடும்மில ரடியார்
நிச்சம்முறு நோயும்மிலர் தாமுந் நின்றியூரில்
நச்சம்மிட றுடையார்நறுங் கொன்றை நயந்தானும்
பச்சம்முடை யடிகடிருப் பாதம்பணி வாரே.

திருவிடைமருதூர்

தக்கராகம்

ஒடே கலனுண் பதுமு ரிடுபிச்சை
காடே யிடமா வதுகல் லானிழற்கீழ்
வாடா முலைமங் கையுந்தா னுமகிழ்ந்
தீடா வுறைகின் றவிடை மருதீதோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சேய்ஞலூர் பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரடைந்த பாலதாட்டப் பேணை வன்றூதை
வேரடைந்து பாய்ந்ததானே வேர்த்தடிந் தான்றனக்குத்
தாரடைந்த மாலைகுட்டித் தலைமைவகுத்த தென்னே
சீரடைந்த கோயின்மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே.

திருநள்ளாலு பழந்தக்கராகம்

போகமார்த்த பூண்முலையா டன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவண வாடையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாரே.

திருவலிவலம் பழந்தக்கராகம்

ஒல்லையாறி யுள்ளமொன்றிக் கள்ளமொழிந் துவெய்ய
சொல்லையாறித் தூய்மைசெய்து காமவினை யகற்றி
நல்லவாரே யுன்றனும் நாவினவின் றேத்த
வல்லவாரே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே.

பெண்டிர்மக்கள் சுற்றமென்னும் பேதைப்பெருங் கடலை
விண்டுபண்டே வாழமாட்டேன் வேதனைநோய் நலியக்
கண்டுகண்டே யுன்றனும்ங் காதலிக்கின்ற துள்ளம்
வண்டுகிண்டிப் பாடுஞ்சோலை வலிவலமே யவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தோணிபுரம் பழந்தக்கராகம்

சிறையாரு மடக்கினியே யிங்கேவா தேனொடுபால்
முறையாலே யுணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடற்றோணி புரத்தீசன் றுளங்குமிளம்
பிறையாளன் றிருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே.

திருக்கோளிலி பழந்தக்கராகம்

நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய வன்புசெய்வோ மடனெஞ்சே யரனாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே.

திருப்பழனம் தக்கேசி

வேதமோதி வெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளை யெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினூரி தோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவென நின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநக ராரே.

திருவண்ணாமலை

தக்கேசி

பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார்புரங்க ளெரித்தவன்று மூவர்க்கருள் செய்தா
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித் தொறுவின் லிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையுஞ்சார லண்ணாமலை யாரே.

மஞ்சைப்போழ்ந்த மதியஞ்சூடும் வானோர் பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத் தடக்குமதுவு நன்மைப்பொருள் போலும்
வெஞ்சொற்பேசும் வேடர்மடவா ரிதணமது வேறி
அஞ்சொற்கிளிக ளாயோவென்னு மண்ணாமலை யாரே.

கோயில்

குறிஞ்சி

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றரைப் பற்றா பாவமே.

பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்பும்
சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாழ் சடையானை
மறப்பி லார்கண்டர் மைய றீர்வாரே.

நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றி நேர்தீண்டப்
பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம் பலந்தில்லைச்
சிறைவண் டறையோவாச் சிற்றம் பலமேய
இறைவன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணைங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே.

கோணு கணையானுங் குளிர்ந்தா மரையானுங்
காணார் கழலேத்தக் கனலா யோங்கினுள்
சேணார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேத்த
மாணு நோயெல்லாம் வாளா மாயுமே.

திருநல்லம்

குறிஞ்சி

அந்தி மதியோடு மரவச் சடைதாழ்
முந்தி யனலேந்தி முதுகாட் டெரியாடி
சிந்தித் தெழுவல்லார் தீரா வினைதீர்க்கும்
நந்தி நமையாள்வா னல்ல நகராணே.

திருநல்லூர்

குறிஞ்சி

கொட்டும் பறைசீராற் குழும் வனலேந்தி
நட்டம் பயின்றாடு நல்லூர்ப் பெருமானே
முட்டின் றிருபோது முனியா தெழுந்தன்பு
பட்ட மனத்தார்க ளறியார் பாவமே.

குடு மிளந்திங்கட் சுடர்பொற் சடைதாழ்
ஒடுண் கலனாக ஓடு ரிடுபிச்சை
நாடுந் நெறியானே நல்லூர்ப் பெருமானேப்
பாடும் மடியார்கட் கடையா பாவமே.

திருச்சிராப்பள்ளி

குறிஞ்சி

நன்றுடையானேத் தீயதிலானே நரைவெள்ளே(று)
ஒன்றுடையானே யுமையொருபாக முடையானேச்
சென்றடையாத திருவுடையானேச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானேக் கூறவெண்ணுள்ளங் குளிரும்மே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலிவலம்.

வியாமுக் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வனி வலமுறை சீறையே.
திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

கோளறு திருப்பதிகம்
பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறுதோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசறுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே. 1

என்பொடுகொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
வெருதேறியேழையுடனே
பொன்பொதிமத்தமலை புனல்குடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஒன்பதொடொன்றோடுமு பதினெட்டொடாறு
முடனாயநாள்களவைதாம்
அன்பொடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே. 2

உருவளர்பவளமேனி யொளிநீறணிந்து
வுமையோடும்வெள்ளைவிடைமேல்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண் முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாதுபூமி
திசைதெய்வமானபலவும்
அருநெதிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே. 3

மதிநுதன்மங்கையோடு வடபாலிருந்து
மறையோதுமெங்கள்பரமன்
நதியொடுகொன்றைமலை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
கொதியுறுகாவனங்கி நமனோடுதூதர்
கொடுநோய்களான்பலவும்
அதிருணநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே. 4

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாடனோடும்*
 விடையேறுநங்கள்பரமன்
 துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 வெஞ்சினவவுணரோடு முருமிடியுமின்னு
 மிகையானபூதமவையும்
 அஞ்சிருநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

வாள்வரியதளதாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாடனோடுமுடனாய்
 நாண்மலர்வன்னிகொன்றை நதிசூடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 கோளரியுமுவையோடு கொலையானகேழல்
 கொடுநாகமோடுகரடி
 ஆளரிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

செப்பிளமுலைநன்மங்கை யொருபாகமாக
 விடையேறுசெல்வனடைவார்
 ஒப்பிளமதியும்பு முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 வெப்பொடுகுளிரும்வாத மிகையானபித்தும்
 வினையானவந்துநலியா
 அப்படிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

வேள்படவிழிசெய்தன்று விடைமேலிருந்து
 மடவாடனோடுமுடனாய்
 வாண்மதிவன்னிகொன்றை மலர்கூடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 ஏழ்கடல்குழிலங்கை யரையன்றனோடு
 மிடரானவந்து நலியா
 ஆழ்கடனல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

பலபணவேடமாகும் பரனாரிபாகன்
 பசுவேறுமெங்கள்பரமன்
 சலமகளோடெருக்கு முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்

மலர்மிசையோனுமாலு மறையோடுதேவர்
வருகாலமானபலவும்
அலைகடன்மேரு-நல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

கொத்தலர்குழலியோடு விசையற்குநல்கு
குணமாயவேடவிகிர்தன்
மத்தமுமதியுநாக முடிமேலணிந்தே
னுளமேபுகுந்தவதனால்
புத்தரொடமணைவாதி வழிவிக்குமண்ண
றிருநீறுசெம்மைதிடமே
அத்தகுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

தேனமர்பொழில் கொளாலை விளைசெந்நெறுன்னி
வளர்செம்பொனெங்குநிகழ
நான்முகனாதியாய பிரமாபுரத்து
மறைஞானஞானமுனிவன்
தானுறுகோளுநானுமடியாரைவந்து
நலியாதவண்ணமுரைசெய்
ஆனசொன்மாலையோது மடியார்கள்வானி
லரசாள்வராணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்

பண் - கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்ய நேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஐய நேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைப்
பொய்ய ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே.

சித்த நேதிரு வாலவாய் மேவிய
அத்த நேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனை
எத்த ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பத்திமன் றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

தக்கன் வேள்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச்
சொக்க நேஞ்ச லென்றருள் செய்யெனை
எக்க ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பக்க மேசென்று பாண்டியற் காகவே.

சிட்ட நேதிரு வாலவாய் மேவிய
அட்ட மூர்த்திய் நேயஞ்ச லென்றருள்
துட்ட ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பட்டி மன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே. 4

நண்ண ளார்புர மூன்றெரி யாலவாய்
அண்ண லேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனை
எண்ணி லாவம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பண்ணி யற்றமிழ்ப் பாண்டியற் காகவே. 5

தஞ்ச மென்றுன் சரண்புகுந் தேனையும்
அஞ்ச லென்றரு ளாலவா யண்ணவே
வஞ்சஞ் செய்தம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பஞ்ச வன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே. 6

செங்கண் வெள்விடை யாய்திரு வாலவாய்
அங்க னைஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைக்
கங்கு ளாரமண் கைய ரிடுங்கனல்
பங்கமி றென்னன் பாண்டியற் காகவே. 7

தூர்த்தன் வீரந் தொலைத்தரு ளாலவாய்
ஆத்த நேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனை
ஏத்தி லாவம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பார்த்தி வன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே. 8

தாவி னுனயன் ருனறி யாவகை
மேவி னுய்திரு வாலவா யாய்ருள்
தூவி லாவம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பாவி னுன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே. 9

எண்டி சைக்கெழி லாலவாய் மேவிய
அண்ட நேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைக்
குண்ட ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பண்டிமன் றென்னன் பாண்டியற் காகவே. 10

அப்ப னுலவா யாதி யருளிஞல்
வெப்பந் தென்னவன் மேலுற மேதினிக்
கொப்ப ஞானசம் பந்த னுரைபத்தும்
செப்ப வல்வவர் தீதிலாச் செல்வரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பிரமபுரம்

ஏகபாதம்

வியாழக் குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாள்

பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாள்

பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாள்

பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாள் .

விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்

விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்

விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்

விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன் .

புண்ட நிகத்தவன் மேவிய புகலியே

புண்ட நிகத்தவன் மேவிய புகலியே

புண்ட நிகத்தவன் மேவிய புகலியே

புண்ட நிகத்தவன் மேவிய புகலியே .

விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்

விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்

விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்

விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்

சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன்

சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன்

சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன்

சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன் .

பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி

பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி

பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி

பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி .

செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்

செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்

செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்

செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்

பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்

பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்

பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்

பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன் .

தசமுக னெரிதர லுன்று சண்பையான்

தசமுக னெரிதர லுன்று சண்பையான்

தசமுக னெரிதர லுன்று சண்பையான்

தசமுக னெரிதர லுன்று சண்பையான்

காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
 காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
 காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
 காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே.

கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
 கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
 கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
 கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே.

திருவையாறு

திருச்சிற்றம்பலம்
 புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
 யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
 அலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
 றருள்செய்வா னமருங்கோயில்
 வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
 முழுவதிர மழையென்றஞ்சிச்
 சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
 முகில்பார்க்குந் திருவையாறே.

திருப்பராய்த்துறை

நீறு சேர்வதொர் மேனியர்நேரிழை
 கூறு சேர்வதொர் கோலமாய்ப்
 பாறு சேர்தலைக் கையர்பராய்த்துறை
 ஆறு சேர்சடை யண்ணலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றும்பலவு மாயவேடத் தொருவர்கழல்சேர்வார்
 நன்று நினைந்து நாடற்குரியார் கூடித்திரண்டெங்கும்
 தென்றியிருளில் திகைத்தகரிதண் சாரல்நெறியோடிக்
 கன்றும்பிடியும் அடிவாரஞ்சேர் கயிலைமலையாரே.

தாதார்கொன்றை தயங்குமுடியர் முடங்குமடவானைப்
போதார்பாக மாகவைத்த புனிதர்பனிமல்கும்
முதாருலகின் முனிவருடனாய் அறநான்கருள்செய்த
காதார்குழையர் வேதத்திரளர் கயிலைமலையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவழுந்தூர்

இந்தளம்

தொழுமா றுவல்லார் துயர்தீ ரநினைந்து
எழுமா றுவல்லா ரிசைபா டலிம்மி
அழுமா றுவல்லா ரமுந்தை மறையோர்
வழிபா டுசெய்மா மடமன் னினையே.

திருக்கழிப்பாலை

இந்தளம்

நடநண் ணியொர்நா சுமசைத் தவனே
விடநண் ணியதூ மிடறா விகிர்தா
கடனண் ணுகழிப் படுகா வலனே
உடனண் ணிவணங் குவணுன் னடியே.

திருநள்ளாறு

இந்தளம்

ஏடுமலி கொன்றையர விந்துவிள வன்னி
மாடவல செஞ்சடையெ மைந்தனிட மென்பர்
கோடுமலி ஞாமல்குர வேறுசுர புன்னை
நாடுமலி வாசமது வீசியநள் ளாரே.

திருப்பிரமபுரம்

சீகாமரம்

தன்னடைந்தார்க் கின்பங்க டருவானைத் தத்துவனைக்
கன்னடைந்த மதிற்பிரம புரத்துறையுங் காவலனை
முன்னடைந்தான் சம்பந்தன் மொழிபத்து மிவைவல்லார்
பொன்னடைந்தார் போகங்கள் பலவடைந்தார் புண்ணியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தன் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானூர்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே

திருவெண்காடு

சீகாமரம்

கண்காட்டு நுதலானுங் கனல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுங் சடையானும்
பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பின்னையினே ஞள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கள் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

திருவெண்காடு

காந்தாரம்

உண்டாய் நஞ்சை யுமையேயார் பங்கா வென்றுள்கித்
தொண்டாய்த் திரியு மடியார் தங்க டுயரங்கள்
அண்டா வண்ண மறுப்பா நெந்தை யூர்போலும்
வெண்டா மரைமேற் கருவண் டியாழ்செய் வெண்காடே.
திருச்சிற்றற்பலம்

பொருள்

வாய்ப்பிசைந்து

கவிதை துவகம் தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்
கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்

பொருள்

ஊர்வாய்ப்பிசைந்து

கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்
கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்

பொருள்

ஊர்வாய்ப்பிசைந்து

கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்
கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்

பொருள்

ஊர்வாய்ப்பிசைந்து

கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்
கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்

பொருள்

ஊர்வாய்ப்பிசைந்து

கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்
கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்

பொருள்

ஊர்வாய்ப்பிசைந்து

கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்
கவிதை தஞ்சையிலே ஊர்
தஞ்சையிலே ஊர் தஞ்சையிலே ஊர்

பொது

பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிகம்

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமி னுடொறும்
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன வஞ்செ முத்துமே.

1

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையு ணின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுண் மந்திர மஞ்செ முத்துமே.

2

ஊனிலு யிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்சுடர்
ஞானவி ளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனைவ ழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆனகெ டுப்பன வஞ்செ முத்துமே.

3

நல்லவர் தீயரெ னுது நச்சினர்
செல்லல்கெ டச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்லந மன்றமர் கொண்டு போமிடத்
தல்லல்கெ டுப்பன வஞ்செ முத்துமே.

4

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்
தங்குள பூதமு மஞ்ச வைம்பொழில்
தங்கர வின்பட மஞ்சந் தம்முடை
அங்கையி லைவிர லஞ்செ முத்துமே.

5

தும்ம லிரும ரெடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் வினைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை யஞ்செ முத்துமே.

6

வீடுபி றப்பை யறுத்து மெச்சினர்
பீடைகெ டுப்பன பின்னை நாடொறும்
மாடுகொ டுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடியு கப்பன வஞ்செ முத்துமே.

7

(4)

வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின
பண்டையி ராவணன் பாடி யுய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்
கண்டம ளிப்பன வஞ்செ முத்துமே.

8

கார்வண னுன்முகன் காணு தற்கொணுச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாடொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்
கார்வண மாவண வஞ்செ முத்துமே.

9

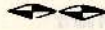
புத்தர்ச மண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்க டெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக்
கத்திர மானவ வஞ்செ முத்துமே.

10

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்த னுன்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்ன னுன்னிய
அற்றமின் மாலையீ ரைந்து மஞ்செழுத்
துற்றன வல்லவ ரும்ப ராவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கொள்ளம்பூதூர்

ஈரடிமேல்வைப்பு பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்ட மேகமழுங் கொள்ளம் பூதூர்

நட்ட மாடிய நம்பனை யுள்கச்

செல்ல வுந்துக சிந்தை யார்தொழ

நல்கு மாறரு ணம்பனே.

1

கோட்ட கக்கழனிக் கொள்ளம் பூதூர்

நாட்ட கத்துறை நம்பனை யுள்கச்

செல்ல வுந்துக சிந்தை யார்தொழ

நல்கு மாறரு ணம்பனே.

2

குலையினர் தெங்குசூழ் கொள்ளம் பூதூர்

விலையி லாட்கொண்ட விகிர்தனை யுள்கச்

செல்ல வுந்துக சிந்தை யார்தொழ

நல்கு மாறரு ணம்பனே.

3

குவளை கண்மலருங் கொள்ளம் பூதூர்த்
 தவள நீறணி தலைவனை யுள்கச்
 செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழு
 நல்கு மாறரு ணம்பனே. 4

கொன்றைபொன் சொரியுங் கொள்ளம் பூதூர்
 நின்ற புன்சடை நிமலனை யுள்கச்
 செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழு
 நல்கு மாறரு ணம்பனே. 5

ஓடம்வந் தணையுங் கொள்ளம் பூதூர்
 ஆடல் பேணிய வடிகளை யுள்கச்
 செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழு
 நல்கு மாறரு ணம்பனே. 6

ஆறுவந் தணையுங் கொள்ளம் பூதூர்
 ஏறு தாங்கிய விறைவனை யுள்கச்
 செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழு
 நல்கு மாறரு ணம்பனே. 7

குரக்கினம் பயிலுங் கொள்ளம் பூதூர்
 அரக்கனைச் செற்ற வாதியை யுள்கச்
 செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழு
 நல்கு மாறரு ணம்பனே. 8

பருவரா லுகளுங் கொள்ளம் பூதூர்
 இருவர் காண்பரி யான்கழ லுள்கச்
 செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழு
 நல்கு மாறரு ணம்பனே. 9

நீரகக் கழனிக் கொள்ளம் பூதூர்த்
 தேரமண் செற்ற செல்வனை யுள்கச்
 செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழு
 நல்கு மாறரு ணம்பனே. 10

கொன்றைசேர் சடையான் கொள்ளம் பூதூர்
 நன்று காழியுண் ஞானசம் பந்தன்
 இன்றுசொன் மாலைகொண் டேத்தவல் லார்போய்
 என்றும் வானவ ரோடிருப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்

திருநீற்றுப்பதிகம்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே. 1

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே, 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. 3

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. 4

பூச வினியது நீ நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. 5

அருத்தம தாவது நீறு வவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே. 6

எயிலது வட்டது நீறு விருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே. 7

இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத் தருவது நீறு
 பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
 தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
 அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் றிருநீறே. 8

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
 ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் றிருநீறே. 9

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடாக்
 கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
 எண்டிகைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
 அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் றிருநீறே. 10

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்றிரு நீற்றைப்
 போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
 தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெடுங்களம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
 பிறையுடையாய் பிஞ்ஞுகனே யென்றுனைப்பே சினல்லால்
 குறையுடையார் குற்றமோராய் கொள்கையினு லுயர்ந்த
 நிறையுடையா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 1

கனைத்தெழுந்த வெண்டிரைகும் கடலிடைநஞ் சுதன்னைத்
 தினைத்தனையா மிடற்றில்வைத்த திருந்தியதே வநின்னை
 மனத்தகத்தோர் பாடலாடல் பேணியிராப் பகலும்
 நினைத்தெழுவா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே 2

நின்னடியே வழிபடுவா னிமலாநினைக் கருத
 என்னடியா னுயிரைவவ்வே லென்றடர்கூற் றுதைத்த
 பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
 நின்னடியா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 3

- மலைபுரிந்த மன்னவன்றன் மகனையோர்பான் மகிழ்ந்தாய்
அலைபுரிந்த கங்கைதங்கு மலிர்சடையா ஞுரா
தலைபுரிந்த பலமகிழ்வாய் தலைவநின்ற ணிழற்கீழ்
நிலைபுரிந்தா ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே. 4
- பாங்கினல்லார் படிமஞ்செய்வார் பாரிடமும் பலிசேர்
தூங்கிநல்லார் பாடலோடு தொழுகழலே வணங்கித்
தாங்கிநில்லா வன்பினோடுந் தலைவநின்ற ணிழற்கீழ்
நீங்கிநில்லா ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே. 5
- விருத்தனாகிப் பாலனாகி வேதமோர்நான் குணர்ந்து
கருத்தனாகிக் கங்கையானைக் கமழ்சடைமேற் கரந்தாய்
அருத்தனாய் வாதிதேவ னடியினையே பரவும்
நிருத்தர்கீத ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே. 6
- கூறுகொண்டாய் மூன்றுமொன்றாக் கூட்டியோர்வெங் கணையால்
மாறுகொண்டார் புரமெரித்த மன்னவனே கொடிமேல்
ஏறுகொண்டாய் சாந்தமீதென் றெம்பெருமா னணிந்த
நீறுகொண்டா ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே. 7
- குன்றினுச்சி மேல்விளங்குங் கொடிமதில்கு ழிலங்கை
அன்றிநின்ற வரக்கர்கோனை யருவரைக்கீ ழுடர்த்தாய்
என்றுநல்ல வாய்மொழியா லேத்தியிராய் பகலும்
நின்றுநைவா ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே. 8
- வேழவெண்கொம் பொசித்தமாலும் விளங்கியநான் முகனுஞ்
சூழவெங்கு நேடவாங்கோர் சோதியுளா கிநின்றாய்
கேழல்வெண்கொம் பணிந்தபெம்மான் கேடிலாப்பொன் னடியின்
நீழல்வாழ்வா ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே. 9
- வெஞ்சொற்றஞ்சொல் லாக்கிநின்ற வேடமிலாச் சமணும்
தஞ்சமில்லாச் சாக்கியருந் தத்துவமொன் றறியார்
துஞ்சமில்லா வாய்மொழியாற் றேத்திரநின் னடியே
நெஞ்சில்வைப்பா ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே. 10
- நீடவல்ல வார்சடையான் மேயநெடுங் களத்தைச்
சேடர்வாழு மாமறுகிற் சிரபுரக்கோ னவத்தால்
நாடவல்ல பனுவன்மாலை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல்பத்தும் பாடவல்லார் பாவம்ப றையுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதீச்சரம் ௨

திருச்சிற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவி னுரை
வாவனலெரி யம்பாப்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்
றுறைபதி யெந்நாளும்
கருது கின்றலூர் களைகடற் கடிசுமழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்
கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழக்
கடுவினை யடையாவே.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதைய
ரெருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவ ரமரர்கள் வேண்டநஞ்
சுண்டிருள் கண்டத்தர்
ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினி
லெழிறிகழ் மாதோட்டம்
கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழக்
கெடுமிடர் வினைதானே.

பெண்ணொர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின
ரறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
சுண்ணமாதரித் தாடுவர் பாடுவ
ரகந்தொறு மிடுபிச்சைக்கு
உண்ணல் ஆவதோர் இச்சையின் உழல்பவர்
உயர்தரு மாதோட்டத்து
அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்கு
அருவினை அடையாவே.

பொடிகொள் மேனியர் புலியதள் அரையினர்
விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடிகொள் முவிலை வேலினர் நூலினர்
மறிகடல் மாதோட்டத்து
அடிகள் ஆதரித் திருந்தகே தீச்சரம்
பரிந்தசிந் தையராகி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

நல்லர் ஆற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்
 மடைந்தவர்க் கருளிய
 வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர்
 மலிகடல் மாதோட்டத்து
 எல்லை யில்புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்
 இராப்பகல் நினைந்தேத்தி
 அல்ல வாசறுத் தரனடி யிணைதொழும்
 அன்பராம் அடியாரே.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகடனைப்
 பொருந்தவைத் தொருபாகம்
 மாழை யங்கயற் கண்ணிபால் அருளிய
 பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
 வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
 மருவிய மாதோட்டக்
 கேழல் வெண்மருப் பணிந்தீண் மார்பர்கே
 தீச்சரம் பிரியாரே.

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்
 லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
 கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
 காதலித் துறைகோயில்
 வண்டு பன்செயு மாமலர்ப் பொழிந்மஞ்ஞை
 நடமிடு மாதோட்டம்
 தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்கே
 தீச்சர மதுதானே.

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந்
 தெடுத்தவன் முடிதிண்டோள்
 தன்வ லங்கெட அடர்த்தவற் கருள்செய்த
 தலைவனார் கடல்வாய்ப்
 பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
 பொருந்திய மாதோட்டத்து
 உன்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுகே
 தீச்சரத் துள்ளாரே.

பூவு ளானும்ப் பொருகடல் வண்ணனார்
 புவியிடந் தெழுந்தோடி
 மேவி நாடிநின் னடியிணை காண்கிலா
 வித்தக மென்னாகும்
 மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்குமா
 தோட்டநன் நகர்மன்னித்
 தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத்
 திருந்தவெம் பெருமாளே.

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி லுடையவர்
 புறனுரைச் சமணாதர்
 எத்த ராகிநின் றுண்பவர் இயம்பிய
 ஏழைமை கேளேன்மின்
 மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
 போர்த்தவர் மாதோட்டத்து
 அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
 தீச்சரம் அடைமின்னே.

மாட லாமண முரசெனக் கடவினது
 ஒலிகவர் மாதோட்டத்து
 ஆட லேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத்து
 அடிகளை யணிகாழி
 நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்
 நவின்றெழு பாமாலைப்
 பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்கள்
 பரகதி பெறலாமே. (133)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சமுநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் : கேதீச்சுவரர் இறைவி : கௌரியம்மை

திருக்கேதாரம்

செவ்வழி

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டரஞ்சு களிறும் மடக்கிச் சுரும்பார்மலர்
 இண்டைக் கட்டி வழிபாடு செய்யு மிடமென்பரால்
 வண்டுபாட மயிலால மான்கன்று துள்ளவரிக்க
 கெண்டைபாயச் சுனைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே. (134)

திருநாகைக்காரோணம்

செவ்வழி

கூனற்றிங்கட் குறுங்கண்ணி கான்றந்தெடு வெண்ணிலா
 ஏனற்பூத்தம் மராங்கோதை யோடும் விராவுஞ்சடை
 வானநாடன் னமரர்பெரு மாற்கிட மாவது
 காணல்வேலி கழிதும் கடனாகைக் காரோணமே. (135)

முன்றந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

காந்தாரபஞ்சமம்

ஆடினாய் நறு நெய்யொடு பால்தயிர்
 அந்தணர்பிரி யாதிற் றம்பலம்
 நாடினாய் இடமா நறுங்கொன்றை நயந்தவனே
 பாடினாய்மறை யோடுபல் கீதமும்
 பல்சடைப்பனி கால்கதிர் வெண்டிங்கள்
 துடினாய் அருளாய் சுருங்க எம தொல்வீனையே.

திருக்கோடிகா

நட்டராகம்

இன்றுநன்று நாளைநன் நென்றுநின்ற விச்சையால்
பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்
மின்றயங்கு சோதியான் வெண்மதி விரிபுனல்
கொன்றைதுன்று சென்னியான் கோடிகாவு சேர்மினே. (121)

திருவலஞ்சுழி

நட்டராகம்

என்னபுண்ணியஞ் செய்தனைநெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்னநீபுரி நல்வினைப் பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னுகாவிரி சூழ்திருவலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னியாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே. (122)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்தராய் ●

காந்தாரபஞ்சமம்

(அருச்சனை)

திருச்சிற்றம்பலம்

பந்துசேர் விரலாள் பவளத்துவர்
வாயினுள்பனி மாமதிபோன்முகத்
தந்தயில்புக ழாண்மலைமாதொடு மாதிப்பிரான்
வந்து சேர்விடம் வானவரெத்திசையுத்
நிறைந்துவலஞ் செய்துமாமலர்
புந்திசெய்திறைஞ்சிப் பொழிபூந்தராய் போற்றுதுமே. (137)

காவியங்கருங் கண்ணினுள்கனித்

தொண்டைவாய்க்கதிர் முத்தநல்வெண்ணகைத்
தூவியம்பெடை யன்னடைச்சுரி மென்குழலாள்
தேவியுந்திரு மேனியோர்பாகமா
யொன்றிரண்டொரு மூன்றொடுசேர்பதி
பூவிலந்தன னொப்பவர்பூந்தராய் போற்றுதுமே. (138)

பையராவரு மல்குன்மெல்லியல்

பஞ்சின்னேரடி வஞ்சிகொணுண்ணிடைத்
தையலாளொரு பாலுடையெம்மிறை சாருமிடஞ்
செய்யெலாங்கழு நீர்கமலம்மலர்த்
தேறலூறலிற் சேறலராதநற்
பொய்யிலாமறையோர் பயில்பூந்தராய் போற்றுதுமே. (139)

● திருப்பூந்தராய் — சீர்காழியின் பன்னிருபெயர்களுள் ஒன்று

முள்ளிதாண்முறை மொட்டியல்கோங்கி
 னரும்புதேன்கொள் குரும்பைமூவாமருந்
 துள்ளியன்றைபெம்பொற் கலசத்திய லொத்தழலை
 வெள்ளிமால்வரை யன்னதோர்மேனியின்
 மேவினூர்பதி லீமருதன்பொழிற்
 புள்ளினந்துயின் மல்கியபூந்தராய் போற்றுதுமே.

பண்ணியன்றெழு மென்மொழியாள்பகர்
 கோதையேர்திகழ் பைந்தளிர்மேலியோர்
 பெண்ணியன்றமொய்ம்பிற் பெருமாற்கிடம் பெய்வனையார்
 கண்ணியன்றெழு காவிச்செழுங்கரு
 நீலமல்கிய காமருவாவிநற்
 புண்ணியருறையும் பதிபூந்தராய் போற்றுதுமே.

வாணிலாமதி போனுதலான்மட
 மாழையொண்கணை வண்டரளந்தகை
 பாணிலாவிய வின்னிசையார்மொழிப் பாவையொடுஞ்
 சேணிலாத்திகழ் செஞ்சடையெம்மண்ணல்
 சேர்வதுசிகரப் பெருங்கோயில்குழ்
 போணிலாதுழையும் பொழிற்பூந்தராய் போற்றுதுமே.

காருலாவிய வார்குழலாள்கயற்
 கண்ணினூள்புயற் காலொளிமின்னிடை
 வாருலாவிய மென்முலையாண்மலை மாதுடனாய்
 நீருலாவிய சென்னியன்மன்னி
 நிகருநாம முந்நான்குநிகழ்பதி
 போருலாவெயில் சூழ்பொழிற்பூந்தராய் போற்றுதுமே.

காசைசேர்குழலாள் கயலேர்தடங்
 கண்ணிகாம்பன தோட்கதிர்மென்முலைத்
 தேகசேர்மலை மாதமருந்திரு மார்பகலத்
 தீசன்மேவு மிருங்கயிலையெடுத்தானை
 யன்றடர்த்தா னிணைச்சேவடி
 பூசைசெய்பவர் சேர்பொழிற் பூந்தராய் போற்றுதுமே.

கொங்குசேர்குழ லாணிழல் வெண்ணகைக்
 கொவ்வையாய்க்கொடி யேரிடையாருமை
 பங்குசேர்திரு மார்புடையார்படர் தீயுருவாய்
 மங்குல்வண்ணனு மாமலரோனு
 மயங்க நீண்டவர் வான்மிசைவந்தெழு
 பொங்குநீரின் மிதந்தநற்பூந்தராய் போற்றுதுமே.

கலவமாமயி லாரியலாள்கரும்

பன்னமென்மொழி யாள்கதிர்வாணுதற்
 குலவுபுங்குழ லாளுமைகூறனை வேறுரையால்
 அவவைசொல்லுவார் தேரமணுதர்க
 ளாக்கினுன்றனை நண்ணலுநல்குநற்
 புலவர்தாம்புகழ் பொற்பதிபூந்தராய் போற்றுதுமே.

தெம்பனுண்ணிலை யாள்செழுஞ்சேவன

கண்ணியோடண்ணல் சேர்விடந்தேனமர்
 பும்பொழிற்குழ் பொற்பதிபூந்தராய் போற்றுதுமென்
 றேம்புதன்மையன் முத்தமிழ் நான்மறை
 ஞானசம்பந்த னெண்டமிழ்மால்கொண்
 டாம்படியிவை யேத்தவல்லார்க்கடையா வினையே.

மண்ணின்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
 எண்ணின்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
 கண்ணினல் லஃதுறும் கழுமல வளநகர்ப்
 பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. (170)

போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்பொல் லாதெனத்
 தாதையார் முனிவுறத் தான்எனை யாண்டவன்
 காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
 பேதையா ளவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

மருந்துவேண் டில்இவை மந்திரங் கள்இவை
 புரிந்துகேட் கப்படும் புண்ணியங் கள்இவை
 திருந்துதே வங்குடித் தேவர்தே வெய்திய
 அருந்தவத் தோர்தொழும் அடிகள்வே டங்களே. (172)

திருக்கானப்பேர்

கொல்லி

பிடியெலாம் பின்செலப் பெருங்கைமா மலர்தழீஇ
 விடியலே தடமூழ்கி விதியினால் வழிபடும்
 கடியலாம் பும்பொழிற் கானப்பேர் அண்ணனின்
 அடியலால் அடைசரண் உடையரோ வடியரே. (173)

திருச்சக்கரப்பள்ளி

கொல்லி

பாடினார் அருமறை பனிமதி சடைமிசைச்
 சூடினார் படுதலை துள்ளருக் கதனொடும்
 நாடினார் இடுபலி நண்ணியோர் காலனைச்
 சாடினார் வளநகர் சக்கரப் பள்ளியே. (174)

திருக்காளத்தி

கொல்லி

சந்தமா ரகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம்
உந்துமா முகலியின் கரையினி லுமையொடும்
மந்தமார் பொழில்வளர் மல்குவண் காளத்தி
எந்தையா ரிணையடி யென்மனத் துள்ளவே. (175)

திருவாலவாய்

கொல்லி

மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு வாலவாயர னிற்கவே. 176)

திருவாரூர்

கௌசிகம்

கருத்த னேகரு தார்புர மூன்றெய்த
ஒருத்த னேயுமை யாளொரு கூறனே
திருத்த னேதிரு வாரூரெந் தீவண்ண
அருத்த வென்னெனை யஞ்ச லென்னுததே. (177)

திருவாலவாய்

கௌசிகம்

காட்டு மாவ துரித்துரி போர்த்துடல்
நாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செய்வனன்
வேட்டு வேள்விசெய் யாவமண் கையரை
ஓட்டி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே. (178)

ஓதி யோத்தறி யாவம னுதரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
ஆதி யேதிரு வாலவா யண்ணலே
நீதி யாக் நினைந்தருள் செய்திடே. (179)

திருவாலவாய்

திருவிராகம்: கௌசிகம்

வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்க ணின்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள்க டிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே. (193)

குற்றநீ குணங்கணீ கூடலால வாயிலாய்
சுற்றநீ பிரானுநீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
சுற்றநூற் கருத்துநீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றுநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென்மு கம்மனே (194)

கோலமாய நீண்மதிந் கூடலால வாயிலாய்
பாலமாய தொண்டுசெய்து பண்டுமின்று முன்னையே
நீலமாய கண்டனே நிண்ணையன்றி நித்தலும்
சீலமாய சிந்தையில் தேர்வதில்லை தேவரே. (195)

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் மறிவார் சொலக்கேட்டுமன்றே

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை யுலகத்தவ ரேத்தல் செய்யப்
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
சூத னொலிமாலே யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே,

பாராழி வட்டம் பகையா னலிந்தாட்ட வாடிப்
பேராழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல் பேணி
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வர்க்குப்
போராழி யீந்த புகழும் புகழுற்ற தன்றே.

பொது

திருப்பாசரம்

கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமுர மூமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே. (196)

அரிய காட்சிய ராய்த்தம தங்கைசேர்
எரிய ரேறுகந் தேறுவர் கண்டமும்
கரியர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயினும்
பெரிய ராரறி வாரவர் பெற்றியே. (197)

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
தந்தை யாரொடு தாயிலர் தம்மையே
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ. (198)

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதி மாண்பும்
கேட்பான் புகிலள வில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின் றிவைகேட்க தக்கார். (199)

ஏதுக்க ளாலு மெடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுள னெங்கள் சோதி
மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கண் மிக்கீ ரிறையே வந்துசார் மின்களே. (200)

ஆடும் மெனவும் மருங்கூற்ற முதைத்து வேதம்
பாடும் மெனவும் புகழல்லது பாவநீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் மறுக்கும் மெனக்கேட் டீராகில்
நாடுந் திறத்தார்க் கருளல்லது நாட்ட லாமே, (201)

மாலாய வனும் மறைவல்ல நான்மு கனும்
பாலாய தேவர் பகரில்லமு தூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த
ஆலால முண்டங்கம ரர்க்கருள் செய்த தாமே. (205)

அற்றன்றி யந்தண் மதுரைத் தொகை யாக்கினும்
தெற்றென்று தெய்வந் தெளியார் கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப் பாங்கெதிர்வி னூரவும் பண்பு நோக்கில்
பெற்றொன் றுயர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே. (206)

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தனல்ல
எல்லார்களும் பரவு மீசனை யேத்து பாடல்
பல்லார்களும் மதிக்கப் பாசரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வாணே ருலகாளவும் வல்ல ரன்றே. (207)

திருநெல்வேலி

சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தவை மந்திர மறுமைநன்
நெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே
சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண் புறவினிற் கொன்றைபொன்
சொரிதரத் துன்றுபைம்பூம்
செருந்திசெம் பொன்மலர் திருநெல்வேலி
யுறை செல்வர்தாமே. (208)

திருச்சிறுகுடி

சாதாரி

திடமலி மதிலணி சிறுகுடி மேவிய
படமலி யரவுடை யீரே
படமலி யரவுடை யீருமைப் பணிபவர்
அடைவது மமருல கதுவே. (209)

தெள்ளிய புனலணி சிறுகுடி மேவிய
துள்ளிய மானுடை யீரே
துள்ளிய மானுடை யீரும தொழுகழல்
உள்ளுதல் செயநல முறுமே. (210)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்

பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லியமனெடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதூட ஞய பரமனே
ஞான நின்புகழேவேண்டுந்தென்
ஆலவாயி லுறையுமெம் மாதியே.

திருவாலவாய்

புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னெடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

(212)

வெற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும்
விரும்பினன் வெள்ளைநீ றணியும்
கொற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய
குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடைய னும்பரார் தலைவன்
உலகினி லியற்கையை யொழித்திட்டு
அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற
ஆலவா யாவது மிதுவே.

(213)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோணமலை

புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(214)

கடிதென வந்த கரிதனை யரித்து
 அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
 பிடியன நடையாள் பெய்வனை மடந்தை
 பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
 கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
 கொள்ளமு னித்திலஞ் சமந்து
 குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பனித்தினந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
 படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
 கனித்தினந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
 மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல்
 தனித்தபே ருருவ விழித்தழகைந்
 தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
 குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பழித்தினங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
 பாங்குடை மதனைப் பொடியா
 விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
 விமலனார் கமலமார் பாதர்
 தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
 செம்பொனு மிப்பியுஞ் சமந்து
 கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சீனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பரீந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
 தன்னுயிர் மேல்வரும் கூற்றைத்
 திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளஞ்
 செம்மையார் நம்மையா ஞடையார்
 விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை
 வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
 குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
 ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
 இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
 அகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
 பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியாய்
 உயர்ந்தவர் பெயர்ந்ததன் மாற்கும்
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

நின்றுணர்ச் சமணு மிருந்துணர்ந் தேரு
 நெறியலா தனபுறங் கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
 மெல்லிய லொடுமுட னகித்
 துன்றுமொண் பௌவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
 குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குற்றமி லாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
 சுற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
 சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது ஈழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன்: கோணேசுவரர், இறைவி: மாதுமையாள்

திருவோத்தூர்

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தேர்ந் தாயன கொண்டுநின் பொன்னடி
ஏத்தா தாரில்லை யெண்ணுங்கால்
ஓத்தூர் மேய வெளரிமழு வாளங்கைக்
கூத்தீ ரும்ம குணங்களே. 1

இடையீர் போகா விளமுலை யானையோர்
புடையீ ரேபுள்ளி மானுரி
உடையீ ரேயும்மை யேத்துது மோத்தூர்ச்
சடையீ ரேயும் தாளே. 2

உள்வேர் போல நொடிமையி னூர்திறம்
கொள்வீ ரல்குலோர் கோவணம்
ஒள்வா றைக்கனி தேன்சொரி யோத்தூர்க்
கள்வீ ரேயும் காதலே. 3

தோட்டி ரேதுத்தி யைந்தலை நாகத்தை
ஆட்டி ரேயடி யார்வினை
ஓட்டி ரேயும்மை யேத்துது மோத்தூர்
நாட்டி ரேயரு ணல்குமே. 4

குழையார் கசுதீர் கொடுமழு வாட்படை
உழையாள் வீர்திரு வோத்தூர்
பிழையா வண்ணங்கள் பாடிநின் றுடுவர்
அழையா மேயரு ணல்குமே. 5

மிக்கார் வந்து விரும்பிப் பலியிடத்
தக்கார் தம்மக்க ளீரென்
றுட்கா தாருள ரோதிரு வோத்தூர்
நக்கி ரேயரு ணல்குமே. 6

தாதார் கொன்றை தயங்கு முடியுடை
நாதா வென்று நம்புகழ்ந்
தோதா தாருள ரோதிரு வோத்தூர்
ஆதீ ரேயரு ணல்குமே. 7

என்ற னீம்மலை யென்ற வரக்களை
வென்றார் போலும் விரலினால்
ஒன்றார் மும்மதி லெய்தவ னோத்தூர்
என்றார் மேல்வினை யேகுமே.

8

நன்ற நான்மறை யானொடு மாலுமாய்ச்
சென்றார் போலுந் திசையெலாம்
ஒன்று யொள்ளெரி யாய்மிக வோத்தூர்
நின்றீ ரேயுமை நேடியே.

9

கார மண்கலிங் கத்துவ ராடையர்
தேரர் சொல்லவை தேறன்மின்
ஓரம் பாலெயி லெய்தவ னோத்தூர்ச்
சீர வன்கழல் சேர்மினே.

10

குரும்பை யாண்பனை யின்குலை யோத்தூர்
அரும்பு கொன்றை யடிகளைப்
பெரும்பு கலியுண் ஞானசம்பந் தன்சொல்
விரும்பு வார்வினை வீடே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமயிலாப்பூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டிட்ட புண்ணையங் காணன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஓட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

1

மைப்பயந்த வெண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பயந்த நீற்றான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஐப்பசி யோண விழாவு மருந்தவர்கள்
துய்ப்பனவுங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

2

வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வண்மறுகில்
துளக்கில் கபாலீச் சரத்தான்றெல் கார்த்திகைநாள்
தளத்தேந் திளமுலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

3

ஊர்திரை வேலை யுலாவு முயர்மயிலைக்
கூர்தரு வேல்வல்லார் கொற்றங்கொள் சேரிதனில்
கூர்தரு சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 4

மைப்புக மொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்புக நீற்றான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
நெய்ப்புக மொண்புமுக்க னேரிழையார் கொண்டாடும்
தைப்புக காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 5

மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
அடலானே றூரு மடிக ளடிபரவி
நடமாடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 6

மலிவிழா வீதி மடநல்லார் மாமயிலைக்
கலிவிழாக் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பலிவிழாப் பாடல்செய் பங்குனி யுத்திரநாள்
ஓலிவிழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 7

தண்ணு வரக்கன்றேன் சாய்த்துகந்த தாளினான்
கண்ணூர் மயிலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பண்ணூர் பதினெண் கணங்கடம் மட்டமிநாள்
கண்ணூரக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 8

நற்றூ மரைமலர்மே னுன்முகனு நாரணனும்
உற்றூங் குணர்கிலர மூர்த்தி திருவடியைக்
கற்றூர்க ளேத்துங் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பொற்றூப்புக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 9

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை யமணுடையைப் போர்க்கும்
இருஞ்சாக் கியர்க ளெடுத்துரைப்ப நாட்டில்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 10

கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழான்
ஞானசம் பந்த னலம்புகழ்ந்த பத்துமவலார்
வானசம் பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்

பண் - அந்தாளிக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பானே.

1

தருமண லோதஞ்சேர் தண்கட னித்திலம்
பருமண லாக்கொண்டு பாவைநல் லார்கள்
வருமணங் கூட்டி மணஞ்செயு நல்லூர்ப்
பெருமணத் தான்பெண்ணொர் பாகங்கொண் டானே.

2

அன்புறு சிந்தைய ராகி யடியவர்
நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமண மேவிநின்
நின்புறு மெந்தை யிணையடி யேத்துவார்
துன்புறு வாரல்வர் தொண்டுசெய் வாரே.

3

வல்லியந் தோலுடை யார்ப்பது போர்ப்பது
கொல்லியல் வேழத் துரிவிரி கோவணம்
நல்லிய லார்தொழு நல்லூர்ப் பெருமணம்
புல்கிய வாழ்க்கையெய் புண்ணிய னார்க்கே.

4

ஏறுகந் தீரிடு காட்டெரி யாடிவெண்
ணீறுகந் தீர்நிரை யார்விரி தேன்கொன்றை
நாறுகந் தீர்திரு நல்லூர்ப் பெருமணம்
வேறுகந் தீருமை கூறுகந் தீரே.

5

சிட்டப்பட்ட டார்க்கெளி யான்செங்கண் வேட்டுவப்
பட்டங்கட் டுஞ்சென்னி யான்பதி யாவது
நட்டக்கொட் டாட்டரு நல்லூர்ப் பெருமணத்
திட்டப்பட்ட டாலொத்தி ராலெம் பிரானிரே.

6

மேகத்த கண்டனெண் டோளன்வெண் ணீற்றுமை
பாகத்தன் பாய்புலித் தொலொடு பந்தித்த
நாகத்த னல்லூர்ப் பெருமணத் தானல்ல
போகத்தன் யோகத்தை யேபுரிந் தானே.

7

தக்கிருந் தீரன்று தாளா லரக்களை
உக்கிருந் தொல்க வுயர்வரைக் கீழிட்ட
நக்கிருந் திரின்று நல்லூர்ப் பெருமணம்
புக்கிருந் தீரெமைப் போக்கரு ளீரே. 8

ஏலுந்தண் டாமரை யானு மியல்புடை
மாலுந்தம் மாண்பறி கின்றிலர் மாமறை
நாலுந்தம் பாட்டென்பர் நல்லூர்ப் பெருமணம்
போலுந்தங் கோயில் புரிசடை யார்க்கே. 9

ஆத ரமனோடு சாக்கியர் தாஞ்சொல்லும்
பேதைமை கேட்டுப் பிணக்குறு வீர்வம்மின்
நாதனை நல்லூர்ப் பெருமண மேளிய
வேதன தாடொழ வீடெளி தாமே. 10

நறும்பொழிற் காழியுண் ஞானசம் பந்தன்
பெரும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
உறும்பொரு ளாற்சொன்ன வெண்டமிழ் வல்லார்க்
கறும்பழி பாவ மவல மிலரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண் - கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னும நமச்சி வாயவே. 1

நம்பு வாரவர் நாவி னவீற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னூர்தில கம்முல குக்கெலாம்
நம்ப னும நமச்சி வாயவே. 2

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வாணவ ராத்தகு விப்பது
நக்க னும நமச்சி வாயவே. 3

இயமன் றூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
நயன னும நமச்சி வாயவே.

4

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாம நமச்சி வாயவே.

5

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாம நமச்சி வாயவே.

6

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத னும நமச்சி வாயவே.

7

இலங்கை மன்ன னெடுத்த வடுக்கன்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றறும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ னும நமச்சி வாயவே.

8

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணறன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஓது நாம நமச்சி வாயவே.

9

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
வெஞ்சொன் மின்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட வமுதுசெய்
நஞ்சுள் கண்ட னமச்சி வாயவே.

10

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராண சாரம்

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர் தந்த
 கவுணியர்கோன் அமுதுமையாள் கருதி யூட்டும்
 ஏழிசையின் அமுதுண்டு, தாளம் வாங்கி
 இலங்கியறித் திலச்சிவிகை யிசைய வேறி
 வாழுமுய லகனகற்றிப் பந்த ரேய்ந்து,
 வளர்கிழிபெற் றரவின்விட மருகற் றீர்த்து,
 வீழிநகர்க் காசெய்தி, மறைக்கதவம் பிணித்து,
 மீனவன்மே னியின் வெப்பு விடுவித் தாரே.

ஆரெரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன் னேற்றி,
 ஆற்றிலிடும் ஏடெதிர்போ யணைய வேற்றி,
 ஓரமண ரொழியாமே கழுவி லேற்றி,
 ஒதுதிருப் பதிகத்தால் ஓடமேற்றிக்,
 காருதவும் இடிபுத்தன் தலையி லேற்றிக்,
 காயாத பணையின்முது கனிக ளேற்றி
 ஈரமிலா அங்கழயி ரெய்த வேற்றி,
 இலங்குபெரு மணத்தரனை எய்தி னாரே.

— உமாபதிசிவாசாரியார்

சீகாழித் தேவருக்கு மங்களம்

— நற்சிந்தனை

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

திருவதிகைவீரட்டானம்

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றூ யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றூ யடிக்கே யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோற்றூ தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிழுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

1

நெஞ்சம் முமக்கே யிடமா கவைத்தே
னினையா தொருபோ துமிருந் தறியேன்
வஞ்சம் மிதுவொப் பதுகண் டறியேன்
வயிற்றே டுதுடக் கிழுடக் கியிட
நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை
நணுகா மற்றுரந் துகரந் துமிடர்
அஞ்சே லுமென்னீ ரதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

2

பணிந்தா ரனபா வங்கள்பாற் றவல்லீர்
படுவெண் டலையிற் பலிகொண் டுழல்வீர்
துணிந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழுலுற்றூற்
கடுகின் றதுகு லைதவிர்த் தருவீர்

பிணிந்தார் பொடிக்கொண் டுமெய்ப்பூ சவல்லீர்
பெற்றமேற் றுகத்தீர் சுற்றும்வெண் டலைகொண்
டணிந்தீ ரடிகே ளதிகைக் கெடிவ
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

3

முன்னம் மடியே னறியா மையினூன்
முனிந்தென் னைநலிந் துமுடக் கியிடப்
பின்னை யடியேன் உமக்கா ளும்பட்டேன்
சுடுகின் றதுகு லைதவிர்த் தருளீர்
தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப் பதன்றோ
தலையா யவர்தங் கடன் ஆவதுதான்
அன்ன நடையா அதிகைக் கெடிவ
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

4

காத்தாள் பவர்கா வலிகழந் தமையாற்
கரைநின் றவர்கண் டுகொளென் றுசொல்லி
நீத்தா யகயம் புகநூக் கியிட
நிலைக்கொள் ளும்வழித் துறையொன் றறியேன்
வார்த்தை யிதுவொப் பதுகேட் டறியேன்
வயிற்றோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆர்த்தார் புனலா ரதிகைக் கெடிவ
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

5

சலம்பூ வொடுதூ பமறந் தறியேன்
றமிழோ டிசைபா டன்மறந் தறியேன்
நலந்தீங் கிலுமுன் னைமறந் தறியே
னுன்னு மமென்னு வின்மறந் தறியேன்
உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வா
யுடலுள் னாறுகு லைதவிர்த் தருளாய்
அரைந்தே னடியே னதிகைக் கெடிவ
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

6

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க் கையுமொண் பொருளு
மொருவர் தலைகா வலிலா மையினூன்
வயந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழுலுற்றால்
வலிக்கின் றதுகு லைதவிர்த் தருளீர்
பயந்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
பறித்துப் புரட்டி யறுத்தீர்த் திடநான்
அயர்ந்தே னடியே னதிகைக் கெடிவ
வீரட் டானத் துறையம் மாணே.

7

வலித்தேன் மனைவாழ்க் கைமகிழ்ந் தடியேன்
வஞ்சம் மனமொன் றுமிலா மையினால்
சலித்தா லொருவர் துணையா ருமில்லைச்
சங்கவெண் குழைக்கா துடையெம் பெருமான்
கலித்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
கலக்கி மலக்கிட் டுக்கவர்ந் துதினன்
அலுத்தே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

8

பொன்போ லமிளிர் வதொர்மே னியினீர்
புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
துன்பே கவலை பிணியென் றிவற்றை
நணுகா மற்றுரந் துகரந் துமிடர்
என்போ லிகளும் மையினித் தெளியா
ரடியார் படுவ திதுவே யாகில்
அன்பே யமையும் மதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

9

போர்த்தா யங்கொரா னையினீ ருரிதோல்
புறங்கா டரங்கா நடமா டவல்லாய்
ஆர்த்தா னரக்கன் றனை மால் வரைக்கீ
முடர்த்திட் டருள்செய் தவது கருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் மெழுந்தா
லென்வே தனையா னவிலக் கியிடாய்
ஆர்த்தார் புனல்கு முதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனை யஞ்சோ
நரகத்தி விடர்ப்படோ நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோ
மின்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்க்
கொய்யம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே.

1

(6)

அகலிடமே யிடமாக லூர்க டோறு
 மட்டுண்பா ரீட்டுண்பார் விலக்கா ரையம்
 புகலிடமா மம்பலங்கள் பூமி தேவி
 யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய்யே
 இகலுடைய விடையுடையர் னேன்று கொண்டா
 னினியேதுங் குறைவிலோ மிடர்க டர்ந்தோம்
 துகிலுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ்
 சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசற் றோமே. 2

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோ
 மாதேவா மாதேவா வென்று வாழ்த்தி
 நீராண்ட புரோதாய மாடப் பெற்றோ
 நீறணியுங் கோலமே நிகழ்ப் பெற்றோம்
 காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர் சோரக்
 கன்மனமே நன்மனமாக் கரையப் பெற்றோம்
 பாராண்டு பகடேறி வருவார் சொல்லும்
 பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே. 3

உறவாவா ருருத்திரபல் கணத்தி னோர்க
 னுடுப்பனகோ வணத்தொடுகி னுளவா மன்றே
 செறுவாறுஞ் செறமாட்டார் தீமை தானு
 நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம்
 நறவார்பொன் னிதழிநறுந் தாரோன் சீரார்
 நமச்சிவா யச்சொல்ல வல்லோ நாவால்
 சுறவாருங் கொடியாணப் பொடியாக் கண்ட
 சுடர்நயனச் சோதியையே தொடர்வுற் றோமே. 4

என்றுநா மியாவர்க்கு மிடைவோ மல்லோ
 மிருநிலத்தி லெமக்கெதிரா வாரு மில்லை
 சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ் சேர்தோ மல்லோஞ்
 சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப் பெற்றோம்
 ஒன்றினூற் குறைவுடையோ மல்லோ மன்றே
 யுறுபினியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனார்
 பொன்றினூர் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்
 புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து னோமே. 5

மூவுருவின் முதலுருவா யிருநான் கான
 மூர்த்தியே யென்றுமுப் பத்து மூவர்
 தேவர்களு மிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ்
 செம்பவளத் திருமேனிச் சிவனே யென்னும்

நாவுடையார் நமையாள வுடையா ரன்றே
 நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாத ரான
 காவலரே யேவி விடுத்தா ரேனுங்
 கடவமலோங் கடுமையொடு களவற் றோமே. 6

நிற்பனவு நடப்பனவு நிலனு நீரு
 நெருப்பினோடு காற்றுகி நெடுவா னுகி
 அற்பமொடு பெருமையுமா யருமை யாகி
 யன்புடையார்க் கெளிமையதா யளக்க லாகாத்
 தற்பரமாய்ச் சதாசிவமாய்த் தானு மியானு
 மாகின்ற தன்மையனை நன்மை யோடும்
 பொற்புடைய பேசக் கடவோம் பேயர்
 பேசவன பேசதுமோ பிழையற் றோமே. 7

ஈசனையெவ் வுலகினுக்கு மிறைவன் றன்னை
 யிமையவர்தம் பெருமானே யெரியாய் மிக்க
 தேசனைச் செம்மேனி வெண்ணீற் றானைச்
 சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செய் தின்ற
 நேசனை நித்தலு நினையப் பெற்றோ
 நின்றுண்பா ரெம்மை நினையச் சொன்ன
 வாசக மெல்லா மறந்தோ மன்றே.
 வந்தீரார் மன்னவனா வான்கு னாரே. 8

சடையுடையான் சங்கக் குழையோர் காதன்
 சாம்பலும் பாம்பு மணிந்த மேனி
 விடையுடையான் வேங்கை யதன்மே லாடை
 வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மான்கூல் சார்ந்த
 உடையுடையா னம்மை யுடையான் கண்ட
 ரும்மொடு மற்று முளராய் நின்ற
 படையுடையான் பணிகேட்கும் பணியோ மல்லோம்
 பாசமற வீசும் படியோ நாமே. 9

நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோ
 நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோம்
 ஆவாவென் றெமையாள்வா னமரர் நாத
 னயனொடுமரற் கறிவரிய வனலாய் நீண்ட
 தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை
 சேர்ந்திருந்தான் றென்றிசைக்கோன் தானே வந்து
 கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங்
 குணமாக்க கொள்ளோமெண் குணத்து னோமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தூங்காணைமாடம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மின்னாரு மூவிலைச் சூவமென் மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்னூர் கடந்தையுட் டூங்காணை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே. 1

ஆவா சிறுதொண்ட னென்னினைந் தானென் றரும்பிணிநோய்
காவா தொழியிற் கலக்குமென் மேற்பழி காதல்செய்வார்
தேவா திருவடி நீறென்னைப் பூசுசெந் தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுட் டூங்காணை மாடத்தெம் புண்ணியனே. 2

* * * * * 3 - 9

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றாள்
படவுந் திருளிர லொன்றுவைத் தாய்பலி மால்வரைபோல்
இடவம் பொறித்தென்னை யேன்றுகொள் ளாயிருஞ் சோலைதிங்கள்
தடவுங் கடந்தையுட் டூங்காணை மாடத்தெந் தத்துவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருவிருத்தம் பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல் லானைச்செந் தீழுழங்கத்
திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே. 1

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க ளுந்தமக் கூனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடியவற்காய்ச்
சென்று தொழுமின்க டிலலையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் றிருக்குறிப்பே. 2

கன்மன வீர்கழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பதென்ன
நன்மன வானவி நிலையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
பொன்மலை யில்வெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி
என்மன மேயொன்றிப் புக்கணன் போந்த சுவடிவையே. 3

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இலித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே. 4

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்வீர்
கோத்தன்று முப்புரந் தீவனைத் தான்நிலை யம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்பதன் ரோநந்தங் கூழைமையே. 5

பூத்தன பொற்சடை போன்போன் மிவிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டி யரித்தன பங்குறட் பூதகணந்
தேத்தென வென்றிசை வண்டுகள் பாடுசிற ம்பலத்துக்
கூத்தனிற் கூத்துவல் லாருள ரோவென்றன் கோல்வனைக்கே. 6

முடிகொண்ட மத்தமு முக்கண்ணி னோக்கு முறுவலிப்புந்
துடிகொண்ட கையுந் துதைந்தவெண் ணீறுஞ் சரிகுழலான்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிநெஞ்சிற்
குடிகொண்ட வாநிலை யம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே. 7

படைக்கல மாகவுன் னுமத் தெழுத்தஞ்செ னுவிற் கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே னெழுபிறப் பும்முனக் காட்செய்கின்றேன்
றுடைக்கினும் போகேன் றெழுது வணங்கி தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டா யணீதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே. 8

பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீ றணிந்து புரிசடைகண்
மின்னொத் திலங்கப் பனிதேர்ந் துழலும் விடங்கர்வேடச்
சின்னத்தி னுன்மலி தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்னத்த னுடல்கண் டின்புற்ற தாலிவ் விருநிலமே. 9

சாட வெடுத்தது தக்கன்றன் வேள்வியிற் சந்திரனை
வீட வெடுத்தது காலனை நாரண னுன்முகனுந்
தேட வெடுத்தது தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
ஆட வெடுத்திட்ட பாதமன் ரோநம்மை யாட்கொண்டதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவ ரூர்வது தானே.

1

இரண்டுகொ லாமிமை யோர்தொழு பாதம்
இரண்டுகொ லாமிலங் குங்குழை பெண்ணுண்
இரண்டுகொ லாமுரு வஞ்சிறு மாண்மழு
இரண்டுகொ லாமவ ரெய்தின தாமே.

2

மூன்றுகொ லாமவர் கண்ணுத லாவன
மூன்றுகொ லாமவர் சூலத்தின் மொய்யிலை
மூன்றுகொ லாங்குணை கையது விண்ணுண்
மூன்றுகொ லாம்புர மெய்தன தாமே.

3

நாலுகொ லாமவர் தம்முக மாவன
நாலுகொ லாஞ்சன னம்முதற் றேற்றமும்
நாலுகொ லாமவ ரூர்தியின் பாதங்கள்
நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே.

4

அஞ்சுகொ லாமவ ராடர வின்படம்
அஞ்சுகொ லாமவர் வெல்புல னுவன
அஞ்சுகொ லாமவர் காய்ப்பட் டான்கணை
அஞ்சுகொ லாமவ ராடின தாமே.

5

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவர் தம்மக னூர்முகம்
ஆறுகொ லாமவர் தார்மிசை வண்டின்கால்
ஆறுகொ லாஞ்சவை யாக்கின தாமே.

6

ஏழுகொ லாமவ ரூழிப டைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்டவி ருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ரானுமு லகங்கள்
ஏழுகொ லாமிசை யாக்கின தாமே.

7

எட்டுக்கொ லாமவ ரீறில்பெ ருங்குணம்
எட்டுக்கொ லாமவர் குடுமி னமவர்
எட்டுக்கொ லாமவர் தோளினை யாவன
எட்டுக்கொ லாந்திசை யாக்கின தாமே.

8

ஒன்பது போலவர் வாசல் வருத்தன
ஒன்பது போலவர் மார்பினி னூலிழை
ஒன்பது போலவர் கோலக் குழற்சடை
ஒன்பது போலவர் பாரிடந் தானே.

9

பத்துக்கொ லாமவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
பத்துக்கொ லாமெயி றுந்தெரிந் துக்கன
பத்துக்கொ லாமவர் காயப்பட்ட டான்றலை
பத்துக்கொ லாமடி யார்செய்கை தானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறைக்காடு

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணி னேர்மொழி யானுமை பங்கரோ
மண்ணி னூர்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாக்கத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

1

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்து ளீசரோ
மூண்ட கார்முகி வின்முறிக் கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டநீ ரேயருள் செய்திடும்
நீண்ட மாக்கத வின்வலி நக்குமே.

2

அட்ட மூர்த்திய தாகிய வப்பரோ
துட்டர் வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட விக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

3

அரிய நான்மறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புரஞ் சுட்டசு வண்டரோ
விரிகொள் கோவண வாடை விருத்தரோ
பெரிய வான்கத வம்பிரி விக்கவே.

4

மலையி னீடிருக் கும்மறைக் காடரோ
கலைகள் வந்திறைஞ் சங்கழ லேத்தரோ
விலையின் மாமணி வண்ண வருவரோ
தொலைவி லாக்கத வந்துணை நீக்குமே. 5

பூக்குந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆக்குந் தண்பொழில் சூழ்மறைக் காடரோ
ஆர்க்குங் காண்பரி யீரடி கேளுமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே. 6

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தரோ
அந்த மில்லி யணிமறைக் காடரோ
எந்தை நீயடி யார்வந் திறைஞ்சிட
இந்த மாக்கத வம்பிணி நீக்குமே. 7

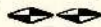
ஆறு சூடு மணிமறைக் காடரோ
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழகரோ
ஏற தேறிய வெம்பெரு மானிந்த
மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே. 8

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசஞ் சவண்டரோ
பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
அண்ண லாதி யணிமறைக் காடரோ
திண்ண மாக்கத வந்திறப் பிம்மினே. 9

விண்ணு ளார்விரும் பியெதிர் கொள்ளவே
மண்ணு ளார்வணங் கும்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாக்கத் திறந்தருள் செய்ம்மினே. 10

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க விக்கத வந்திறப் பிம்மினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறுமெய் பூசவல் லானு நினைப்பவர் நெஞ்சத்து ளானும்
 ஏறுகந் தேறவல் லானு மெரிபுரை மேனியி னானும்
 நாறு கரந்தையி னானு நான்மறைக் கண்டத்தி னானும்
 ஆறு சடைக்கரந் தானு மாரு ரமர்ந்தவம் மாணே.

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த
 மேனியான் தாஸ்தொழாதே
 உய்யலா மென்றெண்ணி யுறிதூக்கி
 உழிதந்தென் னுள்ளம் விட்டுக்
 கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்குவ
 மயிலானு மாரு ரரைக்
 கையினூற் றெழுதொழிந்து கனியிருக்கக்
 காய்கவர்ந்த கள்வனேனே.

பொது ●

திருவங்கமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய் — தலை
 மாலை தலைக்கணிந்து
 தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
 தலையே நீவணங்காய்

கண்காள் காண்மின்களோ — கடல்
 நஞ்சண்ட கண்டன்றன்னை
 எண்டோள் வீசிநின் றுடும்பி. ரான்றன்னைக்
 கண்காள் காண்மின்களோ.

செவிகாள் கேண்மின்களோ — சிவன்
 எம்மிறை செம்பவள
 எரிபோல் மேலிப்பி ரான்றிற மெப்போதும்
 செவிகாள் கேண்மின்களோ.

மூக்கே நீமுரலாய் — முது
 காடுறை முக்கணனை
 வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணுளனை
 மூக்கே நீமுரலாய்.

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் — மத
 யானை யுரிபோர்த்துப்
 பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
 வாயே வாழ்த்துகண்டாய்.

நெஞ்சே நீநினையாய் — நிமிர்
 புன்சடை நின்மலனை
 மஞ்சா டும்மலை மங்கைம ணானை
 நெஞ்சே நீநினையாய்.

கைகள் கூப்பித்தொழீர் — கடி
 மாமலர் தூவிநின்று
 பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
 கைகள் கூப்பித்தொழீர்.

ஆக்கை யாற்பயனென் — அரன்
 கோயில் வலம்வந்து
 பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்முதலில்
 ஆக்கையாற் பயனென்.

கால்க ளாற்பயனென் — கதைக்
 கண்ட னுறைகோயில்
 கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
 கால்களாற் பயனென்.

உற்று ராருளரோ — உயிர்
 கொண்டு போம்பொழுது
 குற்று லத்துறை கூத்தனல் லானமக்கு
 உற்று ராருளரோ.

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ — ஈசன்
 பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
 சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென்று
 இறுமாந் திருப்பன்கொலோ.

தேடிக் கண்டுக்கொண்டேன் — திரு
 மாலொடு நான்முகனும்
 தேடித் தேடொணுத் தேவனை யென்னுளே
 தேடிக் கண்டுக்கொண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
 பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
 முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
 பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டிகழ்வாளே.

திருவாரூர்

திருவாதிரைத்திருப்பதிகம்

தருஞ்சி

திருச்சிற்றும்பலம்

முத்துவிதான மணிப்பொற்கவரி முறையாவே
பத்தர்களோடு பாவையர்குழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோல வெண்டலைமலை விரதிகள்
அத்தனானு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

நணியார்சேயார் நல்லார்தீயார் நாடோறும்
பிணிதான்றிரு மென்றுபிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியேபொள்ளே மைந்தர்மணாளா வென்பார்கட்கு
அணியானு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

வ்திகடோறும் வெண்கொடியோடு விதானங்கள்
சோதிகள்விட்டுச் சுடர்மாமணிக ளொளிதோன்றச்
சாதிகளாய பவளமுழுத்துத் தாமங்கள்
ஆதியானு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

குணங்கள்பேசிக் கூடிப்பாடித் தொண்டர்கள்
பிணங்கித்தம்மிற் பித்தரைப்போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கிநின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்கனானு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

நிலவெண்சங்கும் பறையும்மார்ப்ப நிற்கில்லாப்
பலருமிட்ட கல்லவடங்கள் பரந்தெங்கும்
கலவமஞ்ஞை காறென்றெண்ணிக் களித்து வந்து
அலமரானு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

விம்மாவெருவா விழியாத்தெழியா வெருட்டுவார்
தம்மாண்பிலராய்த் தரியார் தலையான் முட்டுவார்
எம்மாஸீச நெந்தையெ னப்ப னென்பார்கட்கு
அம்மானு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

செந்துவர்வாயார் செல்வனசேவடி சிந்திப்பார்
மைந்தர்களோடு மங்கையர்கூடி மயங்குவார்
இந்திரனாதி வானவர்சித்த ரெடுத்தேத்தும்
அந்திரனானு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

முடிகள்வணங்கி மூவாதார்கண் முன்செல்ல
அடிகொள்வேய்த்தோள் வானரமங்கையர் பின்செல்லப்
பொடிகள்பூசிப் பாடும்தொண்டர் புடைகூழ்
அடிகளானு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

துன்பநும்மைத் தொழாதநாள்க ளென்பாரும்
இன்பநும்மை யேத்தநாள்க ளென்பாரும்
நும்பினெம்மை நுழையப்பணியே யென்பாரும்
அன்பஞரூ ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

பாருள்பெளவத் தாணைப்பத்தர் பணிந்தேத்தச்
சீருள்பாட லாடலறாத செம்மாப்பார்ந்து
ஒருரொழியா துலகமெங்கு மெடுத்தேத்தும்
ஆருரன்ற ளுதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தினூற் பத்திசெய்கே னென்னைநீ யிகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வாதில்லீ யம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவுன் னுடல்காண்பா னடியனேன் வந்தவாரே. (297)

திருக்கடலூர் வீரட்டம்.

திருநேரிசை

பெரும்புலர் காலைமுழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராசி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங்கார்வத்தை யுள்ளேவைத்து
விரும்பினல் விளக்குத்தூபம் விதியினு லிடவல் லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டிபோல்வார் கடலூர்வீ ரட்டனாரே. (298)

திருவொற்றியூர்.

திருநேரிசை

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளா வுள்ளத்தோர் கொடுமை வைத்துக்
காம்பிலா மூழைபோலக் கருதிற்றே முகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த் தேரைபோலப் பலபல நினைக்கின்றேனை
ஓம்பிநீ யுய்யக்கொள்ளா யொற்றியூ ருடையகோவே. (299)

மனமெனும் தோணிபற்றி மதியெனும் கோலையுன்றிச்

சினமெனும் சரக்கையெற்றிச் செறிகட லோடும்போது

மதுனெனும் பாறைதாக்கி மறியும்போ தறியவொண்ணாது

உணையுனு முணர்வைநல்கர் யொற்றியூ ருடையகோவே. (300)

திருவாவதுறை

திருநேரிசை

மாயிரு ஞாலமெல்லா மலரடி வணங்கும் போலும்
பாயிருங் கங்கையானைப் படர்ச்சடை வைப்பர்போலும்
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல ஓரர்க்கம்பொன்
ஆயிரங் கொடுப்பர்போலு மாவடு துறையனாரே. (301)

திருவண்ணாமலை

திருநெரிசை

ஓதிமா மலர்கள் தூவி உமையவள் பங்காமிக்க
சோதியே துளங்கு மெண்தோட் சுடர்மழுப் படையினுளே
ஆதியே அமரர்கோவே அணியனா மலையுளானே
நீதியால் நினையல்லால் நினையுமா நினைவிலேனே.

திருநனிபள்ளி

திருநெரிசை

துஞ்சிருள் காலைமலை தொடர்ச்சியை மறந்திராதே
அஞ்செழுத் தோதிநாளு மரனடிக்க கன்பதாகும்
வஞ்சனைப் பாற்சோருக்கி வழக்கிலா வமணர்தந்த
நஞ்சமு தாக்குவித்தார் நனிபள்ளி யடிகளாரே.

(303)

திருநரகைக்காரோணம்

திருநெரிசை

மனைவிதாய் தந்தைமக்கள் மற்றுள சுற்றமென்னும்
வினையுளே விழுந்தழுந்தி வேதனைக் கிடமாகாதே
கனையுமா கடல்குழந்தாகை மன்னுகா ரோணத்தானே
நினையுமா வல்லீராகி லுய்யலா நெஞ்சினீரே.

(304)

பொது

தனித்திருநெரிசை

கள்ளனேன் கள்ளத்தொண்டாய்க் காலத்தைக்
கழித்துப்போக்கித்
தெள்ளியே அகிநின்று தேடினே
ஊடிக்கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிறறெல்லா முடனிருந்
தறிதியென்று
வெள்கினேன் வெள்கிநானும் விலாவிறச்
சிரித்திட்டேனே.

(305)

பொது

தனித்திருநெரிசை

மெய்ம்மையா முழவைச்செய்து விருப்பெனும்
வித்தைவித்திப்
பொய்ம்மையாங் கனையைவாங்கிப் பொறையெனு
நீரைப்பாய்ச்சித்
தம்மையு நோக்கிக்கண்டு தகவெனும்
வேலியிட்டிடுச்
செம்மையு ணிற்பராகிற் சிவகதி
வினையுமன்றே.

கூயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே. (307)

கோயில் (திருவிருத்தம்) கொல்லி

பானை யுடைக்கமு கோங்கிப்பன்
மாட நெருங்கியெங்கும்
வானை யுடைப்புனல் வந்தெறி
வாழ்வயற் றில்லைதன்னுள்
ஆள யுடைக்கழற் சிற்றம்
பலத்தர னுடல்கண்டாற்
பீளை யுடைக்கண்க ளாற்பின்னைப்
பேய்த்தொண்டர் காண்பதென்னே. (308)

பொருவுடை யொன்றுடைப் புண்ணிய மூர்த்தி புலியதளள்
உருவுடை யம்மலை மங்கை மணை னுலகுக்கெல்லாம்
திருவுடை யந்தனர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
திருவுடி யைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. (309)

வைச்ச பொருணமக் காகுமென் றெண்ணி நமச்சிவாய
அச்ச மொழிந்தே னணிதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
பிச்சன் பிறப்பிலி போற்றந்தி யுந்தியின் மேலசைத்த
கச்சி னழகுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே. (310)

செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற
தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள்
கண்டு மகிழ்ந்து நிற்க
நெய்ஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொத்த
நீல மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக்
கண்கொண்டு காண்ப தென்னே

ஊனத்தை நீக்கி யுலகறிய
வென்னை யாட்கொண்டவன்
தேனோத் தெனக்கினி யான்றில்லைச்
சிற்றம் பலவனெங்கோள்
வானத் தவருய்ய வன்னஞ்சை
யுண்டகண் டத்திலங்கும்
ஏனத் தெயிறுகண் டாற்பின்னைக்
கண்கொண்டு காண்பதென்னே.

கோயில் திருவிருத்தம் கொல்லி
 சுருந்த கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
 செருந்த மும்மதி லெய்யவல் லானைச்செந் தீழுங்கத்
 திருந்த மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப்
 பெருந்த மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே. (313)

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க னுந்தமக் கூனயில்லைக்
 கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடியவற்காய்ச்
 சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
 என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே. (314)

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் சூமின்சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
 இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே. (315)

படைக்கல மாகவுன் னாமத் தெழுத்தஞ்செ னூவிற்கொண்டேன்
 இடைக்கல மல்லெனெழுபிறப் பும்முனக் காட்செய்கின்றேன்
 துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்தா நீறணிந்துன்
 அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே. (316)

திருவையாறு திருவிருத்தம்
 சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்துசெந்தேன்
 முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
 பந்தித்து நின்ற பழலினை தீர்ப்பன பாம்புகுன்றி
 அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே. (317)

ஓதிய ஞானமும் ஞானப் பொருளு மொலிசிறந்த
 வேதியர் வேதமும் வேள்வியு மாவன விண்ணுமண்ணும்
 சோதியுள் செஞ்சுடர் ஞாயிறு மொப்பன தூமதியோடு
 ஆதியு மந்தமு மானவை யாற னடித்தலமே.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் திருவிருத்தம்
 ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் ரேன்றினராய்
 மூன்றா யுலகம் படைத்துகந் தான்மனத் துள்ளிருக்க
 ஏன்றா னிமையவர்க் கன்பன் றிருப்பா திரிப்புலியூர்த்
 தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் றன்னடி யோங்களுக்கே. (319)

வைத்த பொருணமக் காமென்று சொல்லி மனத்தடைத்துச்
 சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமவென் றிருக்கினல்லால்
 மொய்த்த கதிர்மதி போல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர்
 அத்த னருள்பெற லாமோ வறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே. (320)

திருவாரூர்

திருநிருத்தம்

குலம்பலம் பாவரு குண்டர்முன்
 னேறமக் குண்டுகொலோ
 அலம்பலம் பாவரு தண்புன்
 லாரூ ரவிர்சடையான்
 சிலம்பலம் பாவரு சேவடி
 யான்றிரு மூலட்டானம்
 புலம்பலம் பாவரு தொண்டர்க்குத்
 தொண்டராம் புண்ணியமே.

திருத்தாங்கானமடம்

திருநிருத்தம்

பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு
 விண்ணப்பம் போற்றி செய்யும்
 என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண்
 டேனிருங் கூற்றகல
 மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென்
 மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
 துன்னூர் கடந்தையுட் டுங்காண
 மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே.

(328)

பொது

தனித்திருநிருத்தம்

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப
 மாகிலென் மால்வரையும்
 தானந் துளங்கித் தலைதடு
 மாறிலென் தண்கடலும்
 மீனம் படிவென் விரிகுடர்
 வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்டு
 ஊனமொன் றில்லா வொருவனுக்
 காட்பட்ட ஷத்தமர்க்கே

(329)

சிவனெனு நாமந் தனக்கே
 யுடையசெம் மேனியெம்மான்
 அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடு
 மாகி வவன்றையான்
 பவனெனு நாமம் பிடித்துத்
 திரிந்துபள் னுழைத்தால்
 இவனெனைப் பன்னு ளழைப்பொழி
 யானென் நெதிர்ப்படுமே.

(330)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாந் திருமுறை

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோலிப் பிறவியே.

அல்ல லென்செயும் அருவினை யென்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனூர்க்கு
எல்லை யில்லதோ ரடிமைபுண் டேனுக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே.

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
முர்த்தி யைமுத லாய ஒருவனைப்
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனே.

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மான்மறி
இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாடுவான்
சிட்டர் வாழ்தில்லை யம்பலக் கூத்தனை
எட்ட னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே.

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலாம் ஆளக் கொடுத்தவென்
ஆணியைச் செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
தானு வைத்தமி யேன்மறந் துய்வனே.

பித்த னைப்பெருங் காடரங் காவுடை
முத்த னைமுனை வெண்மதி சூடியைச்
சித்தனைச் செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனே.

நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்
ஒதி யையொரு வர்க்கும் அறிவொணைச்
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனி னம்பலத்து
ஆதி யையடி யேன்மறந் துய்வனே.

மைகொள் கண்டனெண் தோளன்முக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிற்றம்ப லத்தெங்கள்
ஐய னையடி யேன்மறந் துய்வனே.

முழுதும் வானுல கத்துள தேவர்கள்
தொழுதும் போற்றியும் தூயசெம் பொன்னிலால்
எழுதி மெய்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தனை
இழுதை யேன்மறந் தெங்ஙன முய்வனே.

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரனை
வாரு லாமுலை மங்கை மணாளனைத்
தேரு லாவிய தில்லையுட் கூத்தனை
ஆர்கி லாமமு தைமறந் துய்வனே.

ஓங்கு மால்வரை ஏந்தலுற் றுன்சிரம்
வீங்கி விம்முற ஊன்றிய தாளினான்
தேங்கு நீர்வயல் சூழ்தில்லைக் கூத்தனைப்
பாங்கி லாத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம வர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளும் அரசினும்
இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே

திருக்கடம்பூர்

திருக்குறுந்தொகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

திருஇன்னம்பர்

திருக்குறுந்தொகை

என்னி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்பினி யானொரு வன்னுள்ளன்
என்னு னேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்கு
என்னு னேறிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே.

திருக்கச்சியேகம்பம்

திருக்குறுந்தொகை

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகாண் நெஞ்சமே
வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை ஏகம்பன்
தொண்ட னாய்த் திரி யாய்துயர் தீரவே.

திருவாய்மூர்

திருக்குறுந்தொகை

எங்கே யென்னை யிருந்திடந் தேடிக்கொண்டு
அங்கே வந்தடை யாள மருளிணர்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வணர்
அங்கே வாவென்று போனாரதென்கொலோ.

திருநீலக்குடி

திருக்குறுந்தொகை

வைத்த மாடும் மனைவியு மக்களிநீர்
செத்த போது செறியார் பிரிவதே
நித்த நீலக் குடியர னேந்நினை
சித்த மாகிற் சிவகதி சேர்திரே.

கல்வி னோடெனைப் பூட்டி அமண்கையர்
ஓல்லை நீர்புக நூக்கவென் வாக்கினால்
நெல்லு நீள்வயல் நீலக் குடியரன்
தல்ல நாமம் நவிறநியைந் தேனன்றே.

திருச்சேறைய

திருக்குறுந்தொகை

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வார்சடை வேத விழுப்பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிநம் பால்வந்து வைகவே.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

திருக்குறுந்தொகை

உள்ள முள்கி யுகந்து சிவனென்று
மெள்ள வுள்க வினைகெடு மெய்ம்மையே
புள்ளி னூர்பணி புள்ளிருக்கு வேளூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே

திருமருகல்

திருக்குறுந்தொகை

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே.

பொது

பாவநாசத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவ மும்பழி' பற்றற வேண்டுவீர்
ஆவில் அஞ்சுகந் தாடு மவன்கழல்
மேவ ராய்மிக வும்மகிழ்ந் துள்குமின்
காவ லாளன் கலந்தருள் செய்யுமே.

கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்
ஓங்கு மாகட லோதநீ ராடிலென்
எங்கும் ஈசனெ னுதவர்க் கில்லையே.

பட்ட ராகிலென் சாத்திரங் கேட்கிலென்
இட்டு மட்டியு மீதொழில் பூணிலென்
எட்டு மொன்று மிரண்டும் அறியினென்
இட்ட மீச னெனுதவர்க் கில்லையே.

வேத மோதிலென் வேள்விகள் செய்கிலென்
நீதி நூல்பல நித்தல் பயிற்றிலென்
ஓதி அங்கமோ ராறு முணரிலென்
ஈச னையுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே.

காலை சென்று கலந்துநீர் மூழ்கிலென்
வேலை தோறும் விதிவழி நிற்கிலென்
ஆலை வேள்வி யடைந்தது வேட்கிலென்
ஏல ஈசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே.

கான நாடு கலந்து திரியிலென்
ஈன மின்றி இருந்தவஞ் செய்யிலென்
ஊனை யுண்ட லொழிந்துவான் நோக்கிலென்
ஞான னென்பவர்க் கன்றின் கில்லையே.

கூட வேடத்த ராகிக் குழுவிலென்
வாடி யூனை வருத்தித் திரியிலென்
ஆடல் வேடத்த னம்பலக் கூத்தனைப்
பாட லாளர்க்கல் லாற்பய னில்லையே.

நன்று நோற்கிலென் பட்டினி யாகிலென்
குன்ற மேறி இருந்தவஞ் செய்யிலென்
சென்று நீரிற் குளித்துத் திரியிலென்
என்று மீசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே.

கோடி தீர்த்தங் கலந்து குளித்தவை
ஆடி இனும் அரணுக்கள் பில்லையேல்
ஒடு நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி
மூடி வைத்திட்ட மூர்க்களே டொக்குமே.

மற்று நற்றவஞ் செய்து வருந்திலென்
பொற்றை யுற்றெடுத் தானுடல் புக்கிறக்
குற்ற நற்குரை யார்கழற் சேவடி
பற்றி லாதவர்க் குப்பய னில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்
ஆத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறுந் திருமுறை

கோயில்

பெரிய திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைச்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குவவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்
 அருமருந்தை அகன்ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி
 வருந்துணையும் சுற்றமும் பற்றும் வீட்டு
 வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
 பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்
 பொதுநீக்கித் துணைநீயை வல்லோர்க் கென்றும்
 பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புனியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

திருவதிகை வீரட்டானம் போற்றித்திருத்தாண்டகம்
 எல்லாம் சிவனென்ன நின்றாய் போற்றி
 எரிசுடராய் நின்ற இறைவா போற்றி
 கொல்லார் மழுவாட் படையாய் போற்றி
 கொல்லுங்கூந் றென்றை யுதைத்தாய் போற்றி
 கல்லாதார் காட்சிக் கரியாய் போற்றி
 கற்றா ரிடும்பை களைவாய் போற்றி
 வில்லால் வியனரணம் எய்தாய் போற்றி
 வீரட்டங் காதல் விமலா போற்றி.
 திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம் (திருவடிகள்) திருவடித்திருத்தாண்டகம்
 திருச்சிற்றம்பலம்
 அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும் மடி
 அருமறையான் சென்னிக் கணியா மடி
 சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் மடி
 சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணை மடி
 பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் மடி
 பதினெண் கணங்களும் பாடும் மடி
 திரைவிரவு தென்கெடில நாடன் னடி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகா வடி
 குறைந்தடைந்தார் ஆழாமைக் காக்கும் மடி
 படுமுழவம் பாணி பயிற்றும் மடி
 பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்த வடி
 கடுமுரணே றூர்த்தான் கழற்சே வடி
 கடல்வையங் காப்பான் கருதும் மடி
 நெடுமதியங் கண்ணி யணிந்தா னடி
 நிறைகெடில வீரட்டம் நீங்கா வடி.

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகா வடி
 வஞ்ச வலைப்பாடொன் றில்லா வடி
 கைதொழுது நாமேத்திக் காணும் மடி
 கணக்கு வழக்கைக் கடந்த வடி
 நெய்தொழுது நாமேத்தி ஆட்டும் மடி
 நீள்விசம்பை ஊடறுத்து நின்ற வடி
 தெய்வப் புனற்கெடில நாடன் னடி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

அரும்பித்த செஞ்ஞாயி நேய்க்கும் மடி
 அழகெழுத லாகா அருட்சே வடி
 ஈரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்த வடி
 சோமனையும் காலனையும் காய்ந்த வடி
 பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும் மடி
 பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்ல வடி
 திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடன் னடி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

ஒருகாலத் தொன்றுகி நின்ற வடி
 ஊழிதோ றூழி உயர்ந்த வடி
 பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும் மடி
 புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்ல வடி
 இருநிலத்தார் இன்புற்றங் கேத்தும் மடி
 இன்புற்றார் இட்டபூ ஏறும் மடி
 திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

திருமகட்குச் செந்தா மரையா மடி
 சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் விளைக்கும் மடி
 பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய் நின்ற வடி
 புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவ் வடி
 உருவிரண்டு மொன்றோடொன் றெல்வா வடி
 உருவென் றுணரப் படாத வடி
 திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

உரைமலை யெல்லா முடைய வடி
 உரையா ளுணரப் படாத வடி
 வரைமாதை வாடாமை வைக்கும் மடி
 வானவர்கள் தாம்வணங்கி வாழ்த்தும் மடி
 அரைமாத் திரையி வடங்கும் மடி
 அகலம் அளக்கிற்பா ரில்லா வடி
 கரைமாங் கலிக்கெடில நாடன் னடி
 கமழ்வீரட் டானக் காபாலி யடி.

நறுமலராய் நாரும் மலர்ச்சே வடி

நடுவா யுலக நாடாய வடி
செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்ற வடி

தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்த வடி
மறுமதியை மாசு கழுவும் மடி

மந்திரமுந் தந்திரமும் ஆய வடி

செறிகெடில நாடர் பெருமா னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லாவடி

அடியார்கட் காரமுத மாய வடி

பணிபவர்க்குப் பாங்காக வல்ல வடி

பற்றற்றூர் பற்றும் பவள வடி

மணியடி பொன்னடி மாண்பா மடி

மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்ல வடி

தணிபாடு தண்கெடில நாடன் னடி

தகைசார் வீரட்டத் தலைவன் னடி.

அந்தா மரைப்போ தலர்ந்தவ் வடி

அரக்கனையும் ஆற்றி வழித்தவ் வடி

முந்தாகி முன்னே முளைத்தவ் வடி

முழங்கழலாய் நீண்டஎம் மூர்த்திய் யடி

பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன் னடி

பவளத் தடவரையே போல்வா னடி

வெந்தார் கடலைநீ ரூடும் மடி

வீரட்டங் காதல் விமலன் னடி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காளத்தி

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்

வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்

இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான்

ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்

புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான்

பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்

கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்

காளத்தி யான்அவனென் கண்ணு ளானே.

சிருதல்லூர்

திருத்தாண்டகம்

தினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
 நிலலாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
 சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
 செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர்
 இனந்துருளி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
 இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்லி
 நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாதே.

வித்தாம் முனையாகும் வேரே தானும்
 வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற
 பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம்
 பால்நிறமு மாம்பரஞ் சோதி தானும்
 தொத்தாம் அமரர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்
 தோன்றாதென் உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 கத்தாம் அடியேற்குக் காணு காட்டுங்
 கண்ணாங் கருகாலு ரெந்தை தானே.

வடியேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
 வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
 கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றும்
 காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
 இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
 எழில்திகழ்ந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
 பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே.

முனைத்தானே யெல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி
 முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண் திங்கள்
 வனைத்தானே வல்லகரர் புரங்கள் மூன்றும்
 வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக் கோத்துத்
 துனைத்தானேச் சுடுசரத்தால் துவள நீருத்
 தூமுத்த வெண்முறுவ னுமையோ டாடித்
 தினைத்தானேத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

வாயானே மனத்தானே மனத்துள் நின்ற
 கருத்தானேக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத்
 தாயானேத் தூவெள்ளை யேற்றான் தன்னைச்
 சுடர்த்திங்கட் சடையானேத் தொடர்ந்து நின்றென்
 தாயானேத் தவமாய் தன்மை யானேத்
 தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும்
 சேயானேத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

குலங்கொடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் தன்னைக்
 குவரையின் மடப்பாவை யிடப்பாலானே
 மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட
 மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானேச்
 சலங்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னும்
 தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
 நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானே
 நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வானே.

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க
 இராவணனை யிருபதுதோள் நெரிய லுன்றி
 உறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே
 உற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் தன்னை
 மறவாதார் மனத்தென்றும் மன்னி னானே
 மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்
 நறுவார்செஞ் சடையானே நள்ளாற் றானே
 நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வானே.

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்
 தொல்மரர் குளா மணிதான் கண்டாய்
 காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
 கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
 வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
 மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
 மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மனனான் தானே.
 கள்ளி முதுகாட்டி லாடி கண்டாய்
 காலனையுங் காலாற் கடந்தான் கண்டாய்
 புள்ளி யுழைமானின் தோலான் கண்டாய்
 புலியுரிசே ராடைப் புனிதன் கண்டாய்
 வெள்ளிமிளிர் பிறைமுடிமேற் சூடி கண்டாய்
 வெண்ணீற்றான் கண்டாய்நஞ் செந்தின் மேய
 வள்ளி மனனாற்குத் தாதை கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மனனான் தானே.

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
 உள்ளக் கிழியி னுரு வெழுதி
 உயிரா வணஞ்செய்திட் டுன்கைத் தந்தால்
 உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
 அயிரா வணமேழுது ஆன்றறி ஏறி
 அமரர்நா டாளாதே ஆரு ராண்ட
 அயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின்
 அருட்கண்ணால் நோக்காதார் அல்லாதாரே.

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை
 கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன்றாகி
 உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்னால்
 வளர்க்கப்பட் டுயிராருங் கடைபோ காரால்
 மருவாகி நின்னடியே மறவே னம்மான்
 மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவாவண்ணம்
 திருவாரூர் மணவாளர் திருத்தெங் கூராய்
 செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட்டேனே.

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
 மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
 பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகவிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
 தன்னை மறந்தாள்தன் னுமங் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற
 புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள்
 இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பீர்க்கு
 இல்லையே கிடந்ததுதான் யானேல் வானோர்
 தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்ணல் ஆரூர்த்
 தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும்
 எம்மான்ற னடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றேன்
 இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

திருவாரூர் திருத்தாண்டகம்
 திருமணியைத் தித்திக்கும் தேனைப் புலைத்
 தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் தெளிந்த தேறல்
 குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம் வீணை
 கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப்
 பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்
 பருப்பதத்தில் அருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும்
 அருமணியை ஆரூரி லம்மான் தன்னை
 அறியா தடிநாயே னயர்த்த வாரே. (401)

திருவாரூர் திருத்தாண்டகம்
 நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
 ஆரூரா என்றென்றே அலரா நில்லே.

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்
 பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
 சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
 சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
 உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்
 உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உள்கே னென்றும்
 புற்றரவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும்
 பொழிலாரூ ராவென்றே போற்றா நில்லே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்க ளுண்ணுங் கணியே போற்றி
 கழலடைந்தார் செல்லுங் கதியே போற்றி
 அற்றவர்கட் காரமுத மாணய் போற்றி
 அல்லலறுத் தடியேனை ஆண்டாய் போற்றி
 மற்றொருவ ரொப்பில்லா மைந்தா போற்றி
 வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி
 செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி
 திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

வங்கமலி கடல்நஞ்ச முண்டாய் போற்றி

மதயானை யீருரிவை போர்த்தாய் போற்றி

கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி

கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகா போற்றி

அங்கணனே அமரர்கள்தம் இறைவா போற்றி

ஆலமர நீழலறஞ் சொன்னாய் போற்றி

செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே போற்றி

திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

மலையான் மடந்தை மணாளா போற்றி

மழவிடையாய் நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

நிலையாக என்னெஞ்சில் நின்றாய் போற்றி

நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண்ண ணுடையாய் போற்றி

இலையார்ந்த மூவிலைவே லேந்தி போற்றி

ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலு மானாய் போற்றி

சிலையாலன் நெயிலெரித்த சிவனே போற்றி

திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

பொன்னியலும் மேனியனே போற்றி போற்றி

பூதப்படை யுடையாய் போற்றி போற்றி

மன்னியசீர் மறைதான்கு மானாய் போற்றி

மறியேந்து கையானே போற்றி போற்றி

உன்னுமவர்க் குண்மையனே போற்றி போற்றி

உலகுக் கொருவனே போற்றி போற்றி

சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி

திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

நஞ்சுடைய கண்டனே போற்றி போற்றி

நற்றவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

வெஞ்சுடரோன் பல்லிறுத்த வேந்தே போற்றி

வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா போற்றி

துஞ்சிடுளி லாட லுகந்தாய் போற்றி

தூற்று மெய்க்கணிகந்த சோதி போற்றி

செஞ்சுடையாய் நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணு

அனலுருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி

செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி

திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி
 வான்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய் போற்றி
 கொம்பனைய நுண்ணிடையாள் கூற போற்றி
 குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே போற்றி
 நம்புவவர்க் கரும்பொருளே போற்றி போற்றி
 நால்வேதம் ஆறங்க மாய் போற்றி
 செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி
 திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

உள்ளமா யுள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி
 உகப்பார் மனத்தென்றும் நீங்காய் போற்றி
 வள்ளலே போற்றி மணாளா போற்றி
 வானவர்கோன் தோள்துணித்த மைந்தா போற்றி
 வெள்ளையே தேறும் விகிர்தா போற்றி
 மேலோர்க்கும் மேலோர்க்கும் மேலாய் போற்றி
 தெள்ளநீர்க் கங்கைச் சடையாய் போற்றி
 திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி
 புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி
 தேவார்ந்த தேவர்க்குந் தேவே போற்றி
 திருமாலுக் காழி யளித்தாய் போற்றி
 சாவாமே காத்தென்னை யாண்டாய் போற்றி
 சங்கொத்த நீற்றெஞ் சதுரா போற்றி
 சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

பிரமன்தன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி
 பெண்ணுருவோ டானுருவாய் நின்றாய் போற்றி
 கரநான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய் போற்றி
 காதலிப்பார்க் காற்ற எளியாய் போற்றி
 அருமந்த தேவர்க் கரசே போற்றி
 அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு தோளுந் தானுந்
 சிரம்நெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை யொலியெலா மாளாய் நீயே

உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே

வாச மலரெலா மாளாய் நீயே

மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே

பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே

பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே

தேச விளக்கெலா மாளாய் நீயே

திருவையாறு தகலாத செம்பொற் சோதி.

உற்றிருந்த உணர்வெலா மாளாய் நீயே

உற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே

கற்றிருந்த கலைஞான மாளாய் நீயே

கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே

பெற்றிருந்த தாயவளின் நல்லாய் நீயே

பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே

செற்றிருந்த திருநீல கண்டன் நீயே

திருவையாறு தகலாத செம்பொற் சோதி.

எல்லா உலகமு மாளாய் நீயே

ஏகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே

நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே

ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே

பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே

புகழ்ச்சே வுடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே

செல்வாய் செல்வந் தருவாய் நீயே

திருவையாறு தகலாத செம்பொற் சோதி.

திருநெய்த்தானம்

திருத்தாண்டகம்

தினைத்தனையோர் பொறையிலா வுயிர் போங் கூட்டைப்

பொருளென்று மிகவுன்னி மதியா விந்த

அனைத்துலகும் ஆளலா மென்று பேசும்

ஆங்காரந் தவிர்நெஞ்சே யமரர்க் காக

முனைத்துவரு மதில்முன்றும் பொன்ற அன்று

முடுகியவெஞ் சிலைவளைத்துச் செந்தி மூழ்க

தினைத்தபெருங் கருணையன்நெய்த் தான மென்று

நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

திருப்பூந்துருத்தி

திருத்தாண்டகம்

நில்லாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானே
 நினையாவென் நெஞ்சை நினைவித் தானைக்
 கல்லா தனவெல்லாங் கற்பித் தானைக்
 காணா தனவெல்லாங் காட்டி னானைச்
 சொல்லா தனவெல்லாங் சொல்லி யென்னைத்
 தொடர்ந்திங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு
 பொல்லாவென் நோய்தீர்த்த புனிதன் தன்னைப்
 புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

திருஆவடுதறை

திருத்தாண்டகம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதியிக்க
 உருவேஎன் னுறவேஎன் ஊனே ஊனின்
 உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 கருவேஎன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
 கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
 அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
 ஆ உடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

மாற்றேன் எழுத்தஞ்சும் என்றன் நாவின்
 மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின்
 ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணா நாயேன்
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
 மேற்றான்நீ செய்வனகள் செய்யக் கண்டு
 வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும்
 ஆற்றேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி

நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித்
 துறவாத துன்பம் துறந்தேன் தன்னைச்
 சூழலகில் ஊழ்வினைவந் துற்றா லென்னே
 உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட.

ஒலிதிரைநீர்க் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட
 அறவா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

திருப்பள்ளிருக்குவேளூர்

திருத்தாண்டகம்

பேரா யிரம்பரவி வானே ரேத்தும்

பெம்மாணைப் பிரிவினா அடியார்க் கென்றும்
வாராத செவ்வம் வருவிப் பாணை

மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்
தீரானோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத்

திரிபுரங்கள் தீயெழுத்தினை சிலைகைக் கொண்ட
போராணைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ராணைப்

போற்றுதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

வேற்றுகி விண்ணுகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றுகி உள்னே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத் தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றுகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மாளாய் போற்றி
காற்றுகி ஷெங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பிச்சாடல் பேயோடு கந்தாய் போற்றி
பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி
வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பொய்ச்சார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

● நாயனார் கயிலை செல்லும் ஆர்வம் கொண்டு செல்லுகையில் பல துன்பங்களை அடைந்திருந்த நிலையில் எதிரே ஒரு முனிவராகத் தோன்றிய இறைவரிடம் “ ஆளும் நாயகன் கயிலையிலிருக்கை கண்டல்லால் மாளும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன் ” என்றார். நாயனாரது மன உதுதியைக் கண்ட இறைவர் “ இப்பொய்கையில் மூழ்கி நம்மை நீ கயிலையிலிருந்த அம்முறையைத் திருவையாற்றில் காண் ” என்றார். நாயனாரும் அவ்வண்ணம் மூழ்கி திருவையாற்றில் ஒரு வாணியில் எழுந்து, வள்ளலார் கயிலையிலிருந்த கோலங் கண்டு தொழுது பாடியருளியன, இது முதல் மூன்று திருப்பதிகங்கள். கயிலைமலையானையே போற்றி யருளியதால் இம் மூன்றும் கயிலைத் திருப்பதிகங்களாயின. இவற்றுள் பலவிடத்தும் இறைவன் தமது சிந்தையின் கண் நின்றமையை வலியுறுத்தியது, கயிலைபோல, உடம்பிற் கயிலை உள்ளம் என்பது உணர்த்துதற் பொருட்டேயாம்.

மருவார் புழுமுன்று மெய்தாய் போற்றி
 மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி
 உள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி
 திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
 தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
 கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
 வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி
 ஒங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
 தேவர்க்குத் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
 காணத்தீ யாட லுசுந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி
 ஒங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 நீராவி யான நிழலே போற்றி
 நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
 காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
 தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
 புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி
 போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
 பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி
 கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
 பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி
 எண்ணும் எழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி
 மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 உமைபாக மாகத் தனைத்தாய் போற்றி
 ஊழியே ழான வொருவா போற்றி
 அமையா வருநஞ்சு மார்ந்தாய் போற்றி
 ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி
 முன்னமே தோன்றி முனைத்தாய் போற்றி
 தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
 சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
 அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
 காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி

நெடிய விசம்பொடு கண்ணே போற்றி
 நீள அகல முடையாய் போற்றி
 அடியும் முடியு மிகலிப் போற்றி
 அங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி
 கொடியவன் கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி
 கோயிலா என்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
 கடைய உறுமொடு மின்னே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

உண்ணு துறங்கா திருந்தாய் போற்றி
 ஓதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
 எண்ண இலங்கைக் கோன் தன்னைப் போற்றி
 இறைவிரலால் வைத்துகந்த ஈசா போற்றி
 பண்ணு ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
 பண்டேயென் சிந்தை புருந்தாய் போற்றி
 கண்ணு யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொறையுடைய பூமிநீ ரானாய் போற்றி
 பூதப் படையாள் புனிதா போற்றி
 நிறையுடைய தெஞ்சி விடையாய் போற்றி
 நீங்கா தென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி
 வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி
 கறையுடைய கண்ட முடையாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முன்பாகி நின்ற முதலே போற்றி
 மூவாத மேனிமுகக் கண்ணு யோற்றி
 அன்பாகி நின்றூர்க் கணியாய் போற்றி
 ஆறேறு சென்னிச் சடையாய் போற்றி
 என்பாக எங்கும் அணிந்தாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 கண்பாவி நின்ற கணலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மாலை யெழுந்த மதியே போற்றி
 மன்னியென் சிந்தை யிருந்தாய் போற்றி
 மேலை வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
 மேலாடு திங்கள் மூடியாய் போற்றி

ஆலைக் கரும்பின் தெளிவே போற்றி
 அடியார்கட் காரமுத மாளாய் போற்றி
 காலை முனைத்த கதிரே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

உடலின் வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
 ஒள்ளெரி வீசும் பிரானே போற்றி
 படருஞ் சடைமேல் மதியாய் போற்றி
 பல்கணக் கூத்தப் பிரானே போற்றி
 சுடரின் திகழ்கின்ற சோதி போற்றி
 தோன்றியென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 கடலில் ஒளியாய முத்தே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மைசேர்ந்த கண்ட மிடற்றாய் போற்றி
 மாலுக்கும் ஓராழி யீந்தாய் போற்றி
 பொய்சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி
 போகாதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 மெய்சேரப் பால்வெண்ணீ ருட போற்றி
 மிக்கார்க ளேத்தும் விளக்கே போற்றி
 கைசே ரனலேந்தி யாட போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஆறேறு சென்னி முடியாய் போற்றி
 அடியார்கட் காரமுதாய் நின்றாய் போற்றி
 நீறேறு மேனி யுடையாய் போற்றி
 நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 கூறேறு மங்கை மழுவா போற்றி
 கொள்ளுங் கிழமையே ழாயை போற்றி
 காறேறு கண்ட மிடற்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

அண்டமே ழன்று கடந்தாய் போற்றி
 ஆதி புராணஞ்ச் நின்றாய் போற்றி
 பண்டை வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
 பாரோர்விண் ணைத்தப் படுவாய் போற்றி
 தொண்டர் பரவு மிடத்தாய் போற்றி
 தொழில்நோக்கி யானஞ் சுடரே போற்றி
 கண்டங் கறுக்கவும் வல்லாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பெருகி யலைக்கின்ற ஆறே போற்றி
 பேரானோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி
 உருகிநினை வார்தம் முள்ளாய் போற்றி
 ஊனந் துவிர்க்கும் பிரானே போற்றி
 அருகி மிளிர்கின்ற பொன்னே போற்றி
 யாரு மிகழப் படாதாய் போற்றி
 கருகிப் பொழிந்தோடு நீரே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

செய்யமலர் மேலான் கண்ணன் போற்றி
 தேடி யுணராமை நின்றாய் போற்றி
 பொய்யாநஞ் சுண்ட பொறையே போற்றி
 பொருளாக வென்னையாட் கொண்டாய் போற்றி
 மெய்யாக ஆனஞ் சுகந்தாய் போற்றி
 மிக்கார்க ளேத்தங் குணத்தாய் போற்றி
 கையானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மேல்வைத்த வாறோர் பெருமான் போற்றி
 மேலாடு புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
 சீலத்தான் தென்னிலங்கை மன்னன் போற்றி
 சிலையெடுக்க வாயலற வைத்தாய் போற்றி
 கோலத்தாற் குறைவில்லான் தன்னை யன்று
 கொடிதாகக் காய்ந்த குழகா போற்றி
 காலத்தாற் காலனையுங் காய்ந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி
 பரிசை யறியாமை நின்றாய் போற்றி
 சூட்டான திங்கள் முடியாய் போற்றி
 தூமாலை மத்தம் அணிந்தாய் போற்றி
 சூட்டான தஞ்சம் அமர்ந்தாய் போற்றி
 அடங்கார் புரமெரிய நக்காய் போற்றி
 காட்டான மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி

அதிரா வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
 ஆல நிழற்கீழ் அமர்ந்தாய் போற்றி
 சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி
 சாம்பர்மெய் பூசந் தலைவா போற்றி
 எதிரா வுலகம் அமைப்பாய் போற்றி
 என்றும் ளாவருள் செய்வாய் போற்றி
 கதிரார் கதிருக்கோர் கண்ணே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி

செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி
 செல்லாத செல்வ முடையாய் போற்றி
 ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி
 ஆகாய வண்ண முடையாய் போற்றி
 வெய்யாய் தணியாய் அணியாய் போற்றி
 வேளாத வேள்வி யுடையாய் போற்றி
 கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

ஆட்சி யுலகை யுடையாய் போற்றி
 அடியார்க் கமுதெலாம் ஈவாய் போற்றி
 சூட்சி சிறிது மிலாதாய் போற்றி
 சூழ்ந்த கடல்நஞ்சு முண்டாய் போற்றி

மாட்சி பெரிது முடையாய் போற்றி
 மன்னியென் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி
 காட்சி பெரிது மரியாய் போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

மன்னியாய் நின்ற முதல்வா போற்றி
 மூவாத மேனி யுடையாய் போற்றி
 என்னியா யெந்தை பிரானே போற்றி
 ஏழி னிசையே யுகப்பாய் போற்றி
 மன்னிய மங்கை மனாளா போற்றி
 மந்திரமுந் தந்திரமு மானாய் போற்றி
 கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

உரியா யுலகினுக் கெல்லாம் போற்றி
 உணர்வென்னும் உளர்வ துடையாய் போற்றி
 ஈரியாய தெய்வச் சடரே போற்றி
 ஏசுமா முண்டி யுடையாய் போற்றி
 அரியா யமரர்கட் கெல்லாம் போற்றி
 அறிவே யடக்க முடையாய் போற்றி
 கூரியானுக் காழியன் நீந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

எண்மேலும் எண்ண முடையாய் போற்றி
 ஏறறிய வேறுங் குணத்தாய் போற்றி
 பண்மேலே பாவித் திருந்தாய் போற்றி
 பண்ணொடி யாழ்வீணை பயின்றாய் போற்றி
 விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி
 கண்மேலுங் கண்ணொன் றுடையாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முடியார் சடையின் மதியாய் போற்றி
 முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தீ போற்றி
 துடியா ரிடையுமையாள் பங்கா போற்றி
 சோதித்தார் காணுமை நின்றாய் போற்றி
 அடியார் அடிமை அறிவாய் போற்றி
 அமரர் பதியாள வைத்தாய் போற்றி
 கடியார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

போற்றிசைத்துன் அடிபரவ நின்றாய் போற்றி
 புண்ணியனே நண்ண லரியாய் போற்றி
 ஏற்றிசைக்கும் வான்மே விருந்தாய் போற்றி
 எண்ண யிரநூறு பெயராய் போற்றி
 நாற்றிசைக்கும் விளக்காய் நாதா போற்றி
 நான்முகற்கும் மாற்கும் அரியாய் போற்றி
 காற்றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாட் வித்தே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருக்கன்றப்பூர்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்
 எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட
 திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்ளி
 உவரா தே யவரவரைக் கண்ட போதே
 உகந்தடிமைத் திறம்நினைந்தந் குவந்து நோக்கி
 இவர்தேவர் அவர்தேவர் என்று சொல்லி
 இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்
 கவரா தே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
 கன்றப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

திருவாணைக்கா

திருத்தாண்டகம்

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்
 எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
 செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லை
 சிறுவிறகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
 சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
 திருவாணைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
 அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே. (454)

ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற
 உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
 நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து
 நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய்
 தேனருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய்
 திருவாணைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
 ஆனாய் உன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே. (455)

பாட அடியார் பரவக் கண்டேன்
 பத்தர்கணங் கண்டேன் மொய்த்த பூதம்
 ஆடல் முழுவம் அதிரக் கண்டேன்
 அங்கைஅனல் கண்டேன் கங்கை யானைக்
 கோட லரவார் சடையிற் கண்டேன்
 கொக்கினிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்
 வாடல் தலையொன்று கையிற் கண்டேன்
 வாய்மு ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. (456)

திருவாலக்காடு

திருத்தாண்டகம்

அல்லும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே
 அந்தியுஞ் சந்தியு மாணர் தாமே
 சொல்லும் பொருளெலா மாணர் தாமே
 தோத்திரமுஞ் சாத்திரமு மாணர் தாமே

பல்லுரைக்கும் பாவெலா மாணர் தாமே
 பழனை பதியா வுடையார் தாமே
 செல்லும் நெறிகாட்ட வல்லார் தாமே
 திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

திருச்சிவபுரம்

திருத்தாண்டகர்

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலா னுன்காண்
 வடமொழியுந் தென்றமிழும் மறைகள் நான்கும்
 ஆனவன்காண் ஆனைந்தும் ஆடி னுன்காண்
 ஐயன்காண் கையிலனல் ஏந்தி யாடும்
 கானவன்காண் கானவனுக் கருள்செய் தான்காண்
 கருதுவார் இதயத்துக் கமலத் தூறும்
 தேனவன்காண் சென்றடையாச் செல்வன் றுன்காண்
 சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன்தானே.

பொது

திருத்தாண்டகர்

தந்தையார் தாயார் உடன்பி றந்தார்
 தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாடீர
 வந்தவா நெங்ஙனே போமா நேதோ
 மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டா
 சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்
 திகழ்மதியும் வாளரவும் தினைக்குஞ் சென்னி
 எந்தையார் திருநாமம் நமச்சி வாய
 என்றெழுவார்க் கிருவிசம்பி லிருக்க வாமே.

பொது

நின்ற திருத்தாண்டகர்

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி
 இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
 அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
 ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
 பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
 பிறருருவும் தம்முருவுந் தாமே யாகி
 நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகி
 நிமிர்புள் சடையடிகள் நின்ற வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய நும்நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
 ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
 துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
 இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத்தும்நீ
 இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றம் நம்மேல்
 வெய்ய வினைப்பகையும் பைய நையும்
 எப்பரிவுந் தீர்ந்தோம் இருக்கண் இல்லோம்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெனியோ மல்லோம்
 அம்பவளச் செஞ்சடைமேல் ஆறு குடி
 அனலாடி ஆன்அஞ்சும் ஆட்டு கந்த
 செம்பவள வண்ணர்செங் குன்ற வண்ணர்
 செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே.

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே
 அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே
 ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே
 உருகு வித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே
 பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே
 பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே
 காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே
 காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தி
 நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
 சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
 சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை

நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள்
 நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற
 கற்பகமே யானுன்னை விடுவே னல்லேன்
 கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே.

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும்
 திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்
 பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா லூரும்
 பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா லூரும்
 ன்ருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா லூரும்
 விதானமும் வெண்கொடியு ளில்லா லூரும்
 அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணு லூரும்
 அவை யெல்லாம் ஊரல்ல ஆடலி காடே.

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பா ராகில்
 தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
 ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
 உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணு ராகில்
 அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்
 பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றூரே.

நின்னாவார் பிறின்று நீயே யானாய்
 நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய்
 மன்னாவாய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய்
 மறைநான்கு மானாய் ஆ றங்க மானாய்
 பொன்னானாய் மணியானாய் போக மானாய்
 பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே உன்னை
 என்னானாய் என்னானாய் என்னி னல்லால்
 ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்து கேளே.

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய்
 அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்
 எத்தனையும் அரியைநீ எனியை யானாய்
 எனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய்
 பித்தனென் பேதையென் பேயென் நாயென்
 பிழைத்தனகள் அத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே
 இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ
 எம்பெருமான் திருக்கருணை யிருந்த வாரே.

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல்லேன்
 குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
 நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்
 நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
 விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன்
 வெறுப்பனவும் விகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
 இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன்
 என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே.

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
 தரணியொடு வாளுளத் தருவ ரேனும்
 மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
 மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
 அங்கமெலாம் குறைந்தமுகு தொழுநோயராய்
 ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
 அவர்கண்டர் நாம்வணங்கும் கடவு ளாரே.

திருவையாறு

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்கமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாம லையா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிநு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 1

போழிளங் கண்ணியி னுணைப்பூந்துகி லாளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றியென் றேத்தி வட்டமிட் டாடா வருவேன்
ஆழி வலவனின் றேத்து மையா றடைகின்ற போது
கோழி பெடையொடுங் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 2

எரிப்பிறைக் கண்ணியி னுணை யேந்திழை யாளொடும் பாடி
முரித்த விலயங்க ளிட்டு முகமலர்ந் தாடா வருவேன்
அரித்தொ முகும்வென் ளருவி யையா றடைகின்ற போது
வரிக்குயில் பேடையொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 3

பிறையிளங் கண்ணியி னுணைப் பெய்வனை யாளொடும் பாடித்
துறையிளம் பன்மலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறையிளம் பூங்குயி லாலு மையா றடைகின்ற போது
சிறையிளம் பேடையொ டாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 4

ஏடு மதிக்கண்ணி யானை யேந்திழை யாளொடும் பாடிக்க
காடொடு நாடு மலையுங் கைதொழு தாடா வருவேன்
ஆட லமர்ந்துறை கின்ற வையா றடைகின்ற போது
பேடை மயிலொடுங் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 5

தண்மதிக் கண்ணியி னுணைத் தையனல் லாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தைய னுகி யுணரா வருகா வருவேன்
அண்ண லமர்ந்துறை கின்ற வையா றடைகின்ற போது
வண்ணப் பகன்றிலொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 6

(7)

கடிமதிக்க கண்ணியி னானைக் காரிகை யாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும் வாய்வேண் டுவசொல்லி வாழ்வேன்
அடியினை யார்க்குங் கழலா னையா றடைகின்ற போது
இடிகுர லன்னதொ ரேன மிசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 7

விரும்பு மதிக்கண்ணி யானை மெல்லிய லாளொடும் பாடி
பெரும்புலர் காலை யெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொன்மணி யுந்து மையா றடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொ டாடிக்க ளந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 8

முற்பிறைக் கண்ணியி னானை மொய்குழ லாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறறுக் கில்லேன் பாடியு மாடா வருவேன்
அற்றருள் பெற்றுநின் றுரோ டையா றடைகின்ற போது
நற்றுணைப் பேடையொ டாடி நாரை வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 9

திங்கண் மதிக்கண்ணி யானைத் தேமொழி யாளொடும் பாடி
எங்கரு ணல்குங்கொ லெந்தை யெனக்கினி யென்னா வருவேன்
அங்கிள மங்கைய ராடு மையா றடைகின்ற போது
பைங்கிளி பேடையொ டாடிப் பறந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 10

வளர்மதிக்க கண்ணியி னானை வார்குழ லாளொடும் பாடிக்க
களவு படாததொர் காலங் காண்பான் கடைக்கணிக் கின்றேன்
அளவு படாததொ ரன்போ டையா றடைகின்ற போது
இளமண நாகு தழுவி யேறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈச னெந்தை யிணையடி நீழலே. 1

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
 நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
 நமச்சி வாயவே நாநவின் நேத்துமே
 நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே. 2

ஆளா ஞர்க்கா ளானுரை யடைந்துய்யார்
 மீளா வாட்செய்து மெய்ய்மையு ணிற்கிலார்
 தோளா தசுரை யோதொழும் பர்செவி
 வாளா மாய்ந்துமண் னுகிக் கழிவரே. 3

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
 சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
 கடலி னஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
 உடலி ஞர்கிடந் தூர்முனி பண்டமே. 4

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
 நாக்கைக் கொண்டர னும நலில்கிலார்
 ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
 காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே. 5

குறிக ளும்மடை யாளமுங் கோயிலும்
 நெறிக ளும்மவர் நின்றதொர் நேர்மையும்
 அறிய வாயிர மாரண மோதிலும்
 பொறியி லீர்மன மென்கொல் புகாததே. 6

வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சம்
 தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
 சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
 வீழ்த்த வாவினை யேனெடுங் காலமே. 7

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
 தொழுது போற்றிநின் றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
 டுழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்
 டிழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே. 8

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சளே
 புக்கு நிற்கும்பொன் ஞர்சடைப் புண்ணியன்
 பொக்க மிக்கவர் பூவுந் ருங்கண்டு
 நக்கு நிற்பவ ரவர்தம்மை நாணியே. 9

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுள்ள மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோனட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைவீரட்டானம்

பண்—காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்ச்சிங்கட் குளா மணியும்
வண்ண வுரிவை யுடையும், வளரும் பவள நிறமும்,
அண்ணல் அரண் முர னேறு மகலம் வளாய வரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

1

பூண்டதொர் கேழ லெயிறும் பொன்றிக ழாமை புரள
நீண்டதிண் டோள்வலஞ் சூழ்ந்து நிலாக்கதிர் போலவெண் ணாலும்
காண்டகு புள்ளின் சிறகுங் கலந்தகட் டங்கக் கொடியும்
ஈண்டு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

2

ஓத்த வடத்திள நாக முருத்திர பட்ட மிரண்டும்
முத்து வடக்கண் டிகையு முளைத்தெழு மூவிலை வேலும்
சித்த வடமு மதிகைச் சேணுயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தத்துங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

3

மடமான் மறிபொற்கலையு மழுப்பாம் பொருகையில் வீணை
குடமால் வரையதிண் டோளுங் குனிசிலைக் கூத்தின் பயில்வும்
இடமா நழுவிய பாக மிருநில னேற்ற சுவடும்
தடமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

4

பலபல காமத்த ராகிப் பதைத்தெழு வார்மனத் துள்ளே
கலமலக் கிட்டுத் திரியுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சுடரும் வான்கயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

5

- கரந்தன கொள்ளி விளக்குங் கறங்கு துடியின் முழக்கும்
பரந்த பதினெண் கணமும் பயின்றறி யாதன பாட்டும்
அரங்கிடை நூவறி வாள ரறியப்ப டாததொர் கூத்தும்
நிரந்த கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. 6
- கொலைவரி வேங்கை யதளுங் குலவோ டிலங்குபொற் றோடும்
விலைபெறு சங்கக் குழையும் விலையில் கபாலக் கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பு மணியார்ந் திலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. 7
- ஆடல் புரிந்த நிலையு மரையி லசைத்த வரவும்
பாடல் பயின்றபல் பூதம் பல்லா யிரங்கொள் கருவி
நாடற் கரியதொர் கூத்து நன்குயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
ஓடுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. 8
- சூழு மரவத் துகிலுந் துகில்கிழி கோவணக் கீளும்
யாழின் மொழியவ ளஞ்ச வஞ்சா தருவரை போன்ற
வேழ முரித்த நிலையும் விரிபொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தாமுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. 9
- நரம்பெழு கைகள் பிடித்து நங்கைநடுங்க மலையை
உரங்களெல் லாங்கொண் டெடுத்தா னென்பது மொன்று மலற
வரங்கள் கொடுத்தருள் செய்வான்வளர் பொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
நிரம்பு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. 1

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கல மரணஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே. 2

விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே. 3

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னுமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. 4

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே. 5

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில னுடொறு நல்கு வானலன்
குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே. 6

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே. 7

இல்லக விளக்கது விருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே. 8

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர னாத நிண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைத்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. 9

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாய்ப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம்

பண்—காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்ப்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகளை
அரவாடச் சடைதாழ வங்கையினி லனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 1

தேனோக்குங் கினிமழலை யுமைகேள்வன் செழும்பவளம்
தானோக்குந் திருமேனி தழலுருவாஞ் சங்கரனை
வானோக்கும் வளர்மதிசேர் சடையானை வானோர்க்கும்
ஏனோர்க்கும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 2

கைப்போது மலர் தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர் தூவி யைம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 3

அண்டமா யாதியா யருமறையொ டைம்பூதப்
பிண்டமா யுலகுக்கொர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞுகளைத்
தொண்டர்தா மலர் தூவிச் சொன்மாலை புனைகின்ற
இண்டைசேர் சடையானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 4

ஆறேறு சடையானை யாயிரம்பே ரம்மானைப்
பாறேறு படுதலையிற் பனி கொள்ளும் பரம்பரனை
நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தூவி
ஏறேறும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 5

தேசனைத் தேசங்க டொழநின்ற திருமாலால்
பூசனைப் பூசனைக ளுகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலைநிலநீர் தீவளியா காசமாம்
ஈசனை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 6

நல்லானை நல்லான நான்மறையொ டாறங்கம்
வல்லானை வல்லார்கண் மனத்துறையு மைந்தனைச்
சொல்லானைச் சொல்லார்ந்த பொருளானைத் துகளே தும்
இல்லானை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 7

விரித்தானை நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள்
புரித்தானைப் பதஞ்சநதிப் பொருளுருவாம் புண்ணியனைத்
தரித்தானைக் கங்கைநீர் தாழ்சடைமேன் மதினமூன்றும்
எரித்தானை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 8

ஆகம்பந் தரவணையா னயனறிதற் கரியானைப்
பாகம்பெண் ணுன்பாக மாய்நின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோது மிறையானை மதிற்கச்சி
ஏகம்ப மேயானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 9

அடுத்தானை யுரித்தானை யருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சுனைமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தானைத் தடுத்தானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பைஞ்ஞீலி

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையர் கோவண மொன்றுங் குறைவிலர்
படைகொள் பாரிடஞ் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
சடையிற் கங்கை தரித்த சதுரரை
அடைய வல்லவர்க் கில்லை யவலமே. 1

மத்த மாமலர் சூடிய மைந்தனர்
சித்த ரரய்த்திரி வார்வினை தீர்ப்பரால்
பத்தர் தாந்தொழு தேத்துபைஞ் ஞீலியெம்
அத்த னைத்தொழ வல்லவர் நல்லரே. 2

விழுது சூலத்தன் வெண்மழு வாட்படைக்
கழுது துஞ்சிருட் காட்டகத் தாடலான்
பழுதொன் றின்றிப்பைஞ் ஞீலிப் பரமனைத்
தொழுது செல்பவர் தம்வினை தூளியே. 3

ஒன்றி மாலும் பிரமனுந் தம்மிலே
நின்ற சூழ லறிவரி யானிடம்
சென்று பாரிட மேத்துபைஞ் ளீலியுள்
என்று மேவி யிருந்த வடிகளே.

4

வேழத் தின்னூரி போர்த்த விகிர்தனார்
தாழச் செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
தாழைத் தண்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ளீலியார்
யாழின் பாட்டை யுகந்த வடிகளே.

5

குண்டு பட்டுக் குறியறி யாச்சமண்
மிண்ட ரோடு படுத்துயப் போந்துநான்
கண்டங் கார்வயல் சூழ்ந்தபைஞ் ளீலியெய்ம்
அண்ட வாண னடியடைந் துய்ந்தனே.

6

வரிப்பை யாடர வாட்டி மதகரி
உரிப்பை மூடிய வுத்தம னூருறை
திருப்பைஞ் ளீலி திசைதொழு வார்கள்போய்
இருப்பர் வானவ ரோடினி தாகவே.

7

கோடல் கோங்கம் புறவணி முல்லைமேல்
பாடல் வண்டிசை கேட்கும்பைஞ் ளீலியார்
பேடு மாணும் பிறரறி யாததோர்
ஆடு நாக மசைத்த வடிகளே.

8

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரிஞன்
வாரு லாமுலை மங்கையொர் பங்கினன்
தேரு லாம்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ளீலியெய்ம்
ஆர்கி லாவமு தையடைந் துய்ம்மினே.

9

தருக்கிச் சென்று தடவரை பற்றலும்
நெருக்கி யூன்ற நினைந்து சிவனையே
அரக்கன் பாட வருளுமெம் மானிடம்
இருக்கை ளீலியென் பார்க்கிட ரில்லையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுக்கே நென்சொல்லி யெண்ணு கேளே
 வெம்பெருமான் றிருவடியே யெண்ணி னல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைக ணில்லேன்
 கழறடியே கைதொழுது காணி னல்லால்
 ஒண்ணுளே யொன்பது வாசல் வைத்தா
 யொக்க வடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. 1

அங்கமே பூண்டா யன லாடினா
 யாதிரையா யானிழலா யானே றூர்ந்தாய்
 பங்கமொன் றில்லாத படர்ச டையினாய்
 பாம்போடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்
 சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்
 சமுத்திரத்தி னஞ்சுண்டு சாவா மூவாச்
 சிங்கமே யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே. 2

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்
 பளிக்குக் குழையினாய் பண்ண ரின்சொல்
 மைவிரவு கண்ணுளைப் பாதங் கொண்டாய்
 மான்மறிகை யேந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்
 ஐவரையு மென்மேற் றர வறுத்தா
 யவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை
 பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. 3

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச்
 சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே
 மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய்
 மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வாளுர்க் கென்றும்
 அருளாகி யாதியாய் வேத மாகி
 யலர்மேலா னீர்மேலா னாய்ந்துங் காண்ப்
 பொருளாவா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 4

நீரேறு செஞ்சடைமே விலாவெண் டிங்க

ணீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே

பண்டநங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா.
காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே

கருங்கைக் கனிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த
போரேறே யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

5

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா

வீரிபொழில்சூழ் வெண்கரட்டாய் மீயச் சூராய்
திரிபுரங்க ளெரிசெய்த தேவ. தேவே

திருவாரூர்த் திருமூலட் டான மேயாய்
மருவிலியார் மளத்துளாய் மாகா ளத்தாய்

வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும்
புரிசடையார் யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

6

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந்

திருவடிமே லலரிட்டுத் தேடி நின்று
நாவார்ந்த மறைபாடி நடட்ட மாடி

நான்முகனு மிந்திரனு மாலும் போற்றக்
காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் காணப் பேராய்

கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு ளேநின்
பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

7

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா

நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே
மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே

மான்றோ லுடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
பொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலை

கொண்டடியே னுனிட்டுக் கூறி நின்று
கொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

8

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்

துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையி லேந்தித்
தன்னையுந் தண்மதியும் பாம்பு நீருஞ்

சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே
அன்ன நடைமடவாள் பாகத் தானே
யக்காரம் பூண்டானே யாதி யானே
பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

9

ஒருவனையு மல்லா துணரா துள்ள

முணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
இருவரையு மூவரையு மென்மே லேவி

யில்லாத் தரவறுத்தாய்க் கில்லே னேலக்
கருவரைகூழ் கான லிலங்கை வேந்தன்

கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
பொருவரையா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

10

திருச்சிற்றம்பலீம்

திருந்தா வமணர்தந் திநெறிப்

பட்டுத் திகைத்துழுத்தி

தருந்தா ளிணைக்கே சரணம்

புகுந்தேன் வரையெடுத்த

பொருந்தா வரக்க னுடனெரித்

தாய்பா திரிப்புலியூர்

இருந்தா யடியே னினிப்பிற

வாமல்வந் தேன்றுகொள்ளே.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னுமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரனே.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமில் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புணர்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீவண்ணனே.

மண்பாத லம்புக்கு மால்கடன் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பா றிசைகெட் டிருசுடர் வீழினு மஞ்சல்நெஞ்சே
திண்பா னமக்கொன்று கண்டோற் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே.

திருச்சத்திமுற்றம்

கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றங்
 குமைப்பதன்முன்
 பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை
 போகவிடில்
 மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங்
 குந்தழற்கைத்
 தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ்
 சிவக்கொழுந்தே.

திருக்கச்சியேகம்பம்

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன்
 பாதமே காண்பதற்கு
 உருகிற்றெ னுள்ளமும் நானும்
 கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
 திருவொற்றி யூரா திருவால
 வாயா திருவாரூரா
 ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங்
 காய்கச்சி யேகம்பவே.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராண சாரம்

போற்றுதிரு வாழரில் வேளாண் டொன்மைப்
 பொருவில் குறுக் கையரதிபர் புகழ னார்பான்
 மாற்றருமன் பினிற்றிலக வதியா மாது
 வந்துதித்த பின்புமரு ணீக்கி யாருந்
 தோற்றி யமண் சமயமுறு துயர நீங்கத்
 துணைவரரு டரவந்த சூலை நோயாற்
 பாற்றருநீ ளிடரெய்திப், பாடலிபுத் திரத்திற்
 பாழியொழித் தரணதிகைப் பதியில் வந்தார்.

வந்துதமக் கையரருளா னீறு சாத்தி,
 வண்டமிழா னேய்தீர்ந்து, வாக்கின் மன்னாய்
 வெந்தபொடி - விடம் - வேழம் - வேலை - நீந்தி,
 வியன்குலங், கொடியிடபம் விளங்கச் சாத்தி,
 அந்தமிலப் பூதிமக னரவு மாற்றி
 அருட்காசு பெற்று, மறை யடைப்பு நீக்கிப்,
 புந்திமகிழ்ந் தையாற்றிற் கயிலை கண்டு,
 பூம்புகலா ரரன்பாதம் பொருந்தி னாரே.

— உமாபதி சிவாசாரியார்

திருநாவுக்கரசருக்கு மங்களம் — (நற்சிந்தனை)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 1

நாயேன்பல நாளுநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆயாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 2

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அன்னையுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 3

முடியேனினிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்ற மூர்தீ
கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக் கொண்ணீ
செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அடிகேளுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 4

பாதம்பணி வார்கள்பெறும் பண்டமது பணியாய்
ஆதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனரு ளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆதியுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 5

தண்ணூர்மதி சூடதழல் போலுந்திரு மேனி
எண்ணூர்புர மூன்றுமெரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆண்ணுவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 6

ஊரூயுயி ராரூயுட லாரூயுல காரூய்
வாரூய்நில னூய்கட னாரூய்மலை யாரூய்
தேனூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆரூயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 7

ஏற்றூர்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொடடாய்
தேற்றூதன சொல்லித்திரி வேனூசெக்கர் வானீர்
ஏற்றூய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆற்றூயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 8

மழுவாள்வல னேந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா
தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அழகாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. 9

காரூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
பாரூர்புக மெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆரூரனெம் பெருமாற்கா எல்லேனென லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்துறையூர்

பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மலையா ரருவித் திரண்மா மணியுந்திக்
குலையாரக் கொணர்ந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
கலையா ரல்குற் ளன்னியரா டுந்துறையூர் த்
தலைவா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 1

மத்தம் மதயானை யின்வெண் மருப்புந்தி
முத்தங் கொணர்ந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
பத்தர் பயின்றேத்திப் பரவுந் துறையூர்
அத்தா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 2

கந்தங் கமழ்கா ரகில்சந் தனமுந்திச்
செந்தண் புனல்வந் திழிபெண்ணை வடபால்
மந்தி பலமா நடமா ண்துறையூர்
எந்தா யுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 3

அரும்பார்ந் தனமல் லிகைசண் பகஞ்சாடிச்
சுரும்பாரக் கொணர்ந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
கரும்பார் மொழிக்கண் னியராடுந் துறையூர்
விரும்பா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 4

பாடார்ந் தனமாவும் பலாக்களுஞ் சாடி
நாடார வந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
மாடார்ந் தனமா ளிகைசுழுந் துறையூர்
வேடா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 5

மட்டார் மலர்க்கொன் றையும்வன்னி யஞ்சாடி
மொட்டாரக் கொணர்ந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
கொட்டாட் டொடுபாட் டொலியோவாத் துறையூர்ச்
சிட்டா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 6

மாதார் மயிற்பீ லியும்வெண் ணுரையுந்தித்
தாதாரக் கொணர்ந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
போதார்ந் தனபொய் கைகளுக்குமுந் துறையூர்
நாதா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 7

கொய்யா மலர்க்கோங் கொடுவேங் கையுஞ்சாடிச்
செய்யாரக் கொணர்ந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
மையார் தடங்கண் ணியராடுந் துறையூர்
ஐயா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 8

விண்ணார்ந் தனமே கங்கணின் றுபொழிய
மண்ணாரக் கொணர்ந்தெற்றி யொர்பெண்ணை வடபால்
பண்ணார் மொழிப்பா வையராடுந் துறையூர்
அண்ணு வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 9

மாவாய்ப் பிளந்தானு மலர்மிசை யானும்
ஆவா வவர்தேடித் திரிந்தல மந்தார்
பூவார்ந் தனபொய் கைகளுக்குமுந் துறையூர்த்
தேவா வுணவேண்டிக் கொள்வேன் றவநெறியே. 10

செய்யார் கமலம் மலர்நாவ லூர்மன்னன்
கையாற் றெழுதேத்தப் படுந்துறை யூர்மேல்
பொய்யாத் தமிழூர் னுரைத்தன வல்லார்
மெய்யே பெறுவார்க டவநெறி தானே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைத்திருவீரட்டானம்

பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மாணை யறியாத சாதியா ருளரே
சடைமேற்கொள் பிறையாணை விடைமேற்கொள் விகிர்தன்
கைம்மாவி னூரியாணைக் கரிகாட்டி லாட
லுடையாணை விடையாணைக் கறைகொண்ட கண்டத்
தொம்மான்ற னடிக்கொண்டென் முடிமேல்வைத் திடுமென்னு
மாசையால் வாழ்கின்ற வறிவிலா நாயேன்
எம்மாணை யெறிகெடில வடவீரட்டானத்
துறைவாணை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 1

முன்னெயெம் பெருமாணை மறத்தென்கொன் மறவா
தொழிந்தென்கொன் மறவாத சிந்தையால் வாழ்வேன்
பொன்னேநன் மணியேவெண் முத்தேசெம் பவளக்
குன்றமே யீசனென் றுன்னையே புகழ்வேன்
அன்னெயென் னத்தாவென் றமரரா லமரப்
படுவாணை யதிகைமா நகருள்வாழ் பவனை
என்னெயென் னெறிகெடில வடவீரட்டானத்
துறைவாணை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 2

விரும்பினேற் கெனதுள்ளம் விடகிலா விதியே
விண்ணவர் தம் பெருமாணை மண்ணவர்நின் றேத்துங்
கரும்பெயென் கட்டியென் றுள்ளத்தா லுள்கிக்
காதல்சேர் மாதரள் கங்கையா ணங்கை
வரும்புனலுஞ் சடைக்கணிந்து வளராத பிறையும்
வரியரவு முடன்றுயில வைத்தருளு மெந்தை
இருன்புனல்வந் தெறிகெடில வடவீரட்டானத்
துறைவாணை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 3

நாற்றூனத் தொருவனை நானாய பரனை
 நள்ளாற்று நம்பியை வெள்ளாற்று விதியைக்
 காற்றூனத் தீயானைக் கடலானை மலையின்
 றலையானைக் கடுங்கலுழிக் கங்கைநீர் வெள்ள
 ஆற்றூனைப் பிறையானை யம்மானை யெம்மான்
 றம்மானை யாவார்க்கு மறிவரிய செங்கண்
 ஏற்றூனை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
 துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 4

சேந்தர்தாய் மலைமங்கை திருநிறமும் பரிவு
 முடையானை யதிகைமா நகருள்வாழ் பவனைக்
 கூந்தரூழ் புனன்மங்கை குயிலன்ன மொழியாள்
 சடையிடையிற் கயலினங்கள் குதிக்கொள்ளக் குலாவி
 வாய்ந்தநீர் வரவுந்தி மராமரங்கள் வணக்கி
 மறிகடலை யிடங்கொள்வான் மலையாரம் வாரி
 ஏந்துநீ ரெறிகெடில வடவீரட்டானத்
 துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 5

மைம்மான மணிநீல கண்டத்தெம் பெருமான்
 வல்லேனக் கொம்பணிந்த மாதவனை வானோர்
 தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்மதியும் பாம்புந்
 தடுமாறுஞ் சடையானைத் தாழ்வரைக்கை வென்ற
 வெம்மான மதகரியி னூரியானை வேத
 விதியானை வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனி
 எம்மானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
 துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 6

வெய்தாய வினைக்கடலிற் றடுமாறு முயிர்க்கு
 மிகவிரங்கி யருள்புரிந்து வீடுபே ருக்கம்
 பெய்தானைப் பிஞ்ஞகனை மைஞ்ஞவி லுங் கண்டத்
 தெண்டோளெம் பெருமானைப் பெண்பாக மொருபால்
 செய்தானைச் செக்கர்வா னெளியானைத் தீவா
 யரவாடு சடையானைத் திரிபுரங்கள் வேவ
 எய்தானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
 துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 7

பொன்னானை மயிலூர்தி முருகவே டாதை
 பொடியாடு திருமேனி நெடுமாறன் முடிமேல்
 தென்னானைக் குடபாலின் வடபாலின் குணபாற்
 சேராத சிந்தையான் செக்கர்வா னந்தி

அன்னுனை யமரர்கடம் பெருமானைக் கருமா
 னூரியானை யதிகைமா நகருள்வாழ் பவனை
 என்னுனை யெறிகெடில் வடவீரட் டானத்
 துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ வியானே. 8

திருந்தாத வாளவுணர் புரமூன்றும் வேவச்
 சிலைவளைவித் தொருகணையாற் ரெழில்பூண்ட சிவனைக்
 கருந்தாள மதக்களிற்றி னூரியானைப் பெரிய
 கண்மூன்று முடையானைக் கருதாத வரக்கன்
 பெருந்தோள்க ணுலைந்து மீரைந்து முடியு
 முடையானைப் பேயுருவ மூன்றுமுற மலைமேல்
 இருந்தானை யெறிகெடில் வடவீரட் டானத்
 துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ வியானே. 9

என்பினையே கலனாக வணிந்தானை யெங்க
 ளெருதேறும் பெருமானை யிசைஞானி சிறுவன்
 வன்வனைய வளர்பொழில்குழ வயனாவ லூர்க்கோன்
 வளரெண்ட னூரூன் மதியாது சொன்ன
 அன்பனை யாவர்க்கு மறிவரிய வத்தர்
 பெருமானை யதிகைமா நகருள்வாழ் பவனை
 என்பொன்னை யெறிகெடில் வடவீரட் டானத்
 துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ வியானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரையுங்கடலு மலையுங் காலையுமாலையு மெல்லாம்
 உரையில்விர்வி வருவா னெருவனுருத்திர லோகன்
 வரையின்மடமகள் கேள்வன் வானவர் தானவர்க்கெல்லாம்
 அரையனிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 1

தனியனென்றெள்கி யறியேன் றம்மைப்பெரிது முகப்பன்
 முனிபவரீதம்மை முனிவன் முகம்பலபேசி மொழியேன்
 கனிகள்பலவுடைச் சோலைக் காய்க்குலையீன்ற கழுகின்
 இனியனிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 2

- சொல்லிற்குவாவன்றிச் சொல்லேன் ஞெடர்ந்தவர்க்குந்துணை
யல்லேன்
கல்லில்வலிய மனத்தேன் கற்றபெரும்புல வாணர்
அல்லல்பெரிது மறுப்பா னருமறையாறங்க மோதும்
எல்லையிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 3
- நெறியும்றிவுஞ் செறிவு நீதியுநான்மிகப் பொல்லேன்
மிறையுந்தறியு முகப்பன் வேண்டிற்றுச்செய்து திரிவன்
பிறையுமரவும் புனலும் பிறங்கியசெஞ்சடை வைத்த
இறைவனிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 4
- நீதியிலொன்றும் வழுவே னீட்கண்டகஞ்செய்து வாழ்வேன்
வேதியர் தம்மை வெகுளேன் வெகுண்டவர்க்குந்துணை யாகேன்
சோதியிற்சோதியெம் மானைச் சுண்ணவெண்ணீறணிந் திட்ட
ஆதியிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 5
- அருத்தம்பெரிது முகப்ப னல்லலையேனலந் தார்கள்
ஒருத்தர்க்குதவியே னல்லே னுற்றவர்க்குந்துணை யல்லேன்
பொருத்தமெலொன்று மிலாதேன் புற்றெடுத்திட்டிங் கொண்ட
அத்தனிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 6
- சந்தம்பலவறுக் கில்லேன் சார்ந்தவர்தம்மடிச் சாரேன்
முந்திப்பொருவிடை யேறி மூவுலகுந்திரி வானே
கந்தங்கமழ்கொன்றை மாலைக் கண்ணியன்விண்ணவ ரேத்தும்
எந்தையிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 7
- நெண்டிக் கொண்டேயுங் கிலாய்ப்ப னிச்சயமேயிது திண்ணம்
மிண்டர்க்குமிண்டலாற் பேசேன் மெய்ப்பொருளன்றி யுணரேன்
பண்டங்கிலங்கையர் கோனைப் பருவரைக்கீழடர்த் திட்ட
அண்டனிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர் 8
- நமர் பிறரென்ப தறியே னுன்கண்டதேகண்டு வாழ்வேன்
தமரம்பெரிது முகப்பன் றக்கவாறென்று மிலாதேன்
குமரன்றிருமால் பிரமன் கூடியதேவர் வணங்கும்
அமரனிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர். 9
- ஆசைபலவறுக் கில்லே னுரையுமன்றி யுரைப்பேன்
பேசிற்கழக்கலாற் பேசேன் பிழைப்புடை யேன்மனந் தன்னால்
ஓசைபெரிது முகப்பா னெலிகடனஞ்சமு துண்ட
ஈசனிருப்பது மாரு ரவரெம்மையுமாள்வரோ கேளீர், 10

எந்தையிருப்பது மாநூ ரவரெம்மையுமாள்வரோ வென்று
சிந்தைசெயுந்திறம் வல்லான் றிருமருஷந்திர டோளன்
மந்தமுழவ மியம்பும் வளவயனாவலா ரூரன்
சந்தமிசையொடும் வல்லார் தாம்புகழெய்துவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி

பண் - நடராசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீளநீனந்தடி யேனுமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளனகண்மட வாளவள்வாடி வருந்தாமே
கோளியெம்பெரு மான்குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலையெம்பெரு மானவையட்டித் தரப்பணியே. 1

வண்டமருங்குழ லாளுமைநங்கையோர் பங்குடையாய்
விண்டவர் தம்புர மூன்றெரிசெய்தவெம் வேதியனே
தெண்டிரைநீர்வயல் சூழ்திருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அண்டமதாயவ னேயவையட்டித் தரப்பணியே. 2

பாதியொர்பெண்ணைவைத் தாய்படருஞ்சடைக் கங்கைவைத்தாய்
மாதர்நல்லார்வருத் தமதுநீயும் நிதியன்றே
கோதில்பொழில்புடை சூழ்குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆதியேயற்புத னேயவையட்டித் தரப்பணியே. 3

சொல்லுவதென்னுனை நான்ருண்டைவாயுமை நங்கையைநீ
புல்கியிடத்தில்வைத் தாய்க்கொருபூசல்செய் தாருளரோ
கொல்லைவளம்புற விற்குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
அல்லல்களைந்தடி யேற்கவையட்டித் தரப்பணியே. 4

முல்லைமுறுவ லுமையொருபங்குடை முக்கணனே
பல்லயர்வெண்டலை யிற்பலிகொண்டுழல் பாசுபதா
கொல்லைவளம்புற விறிறிருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அல்லல்களைந்தடி யேற்கவையட்டித் தரப்பணியே. 5

குரவமருங்குழ லாளுமைநங்கையொர் பங்குடையாய்
பரவைபசிவருத் தமதுநீயும் நிதியன்றே
குரவமரும்பொழில் சூழ்குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
அரவமசைத்தவ னேயவையட்டித் தரப்பணியே. 6

எம்பெருமானுனை யேநினைந்தேத்துவ னெப்பொழுதும்
வம்பமருங்குழ லாளொருபாக மமர்ந்தவனே
செம்பொனின்மாளிகை சூழ்திருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அன்பதுவாயடி யேற்கவையட்டித் தரப்பணியே. 7

அரக்கன் முடிகரங் களடர்த்திட்டவெம் மாதிப்பிரான்
பரக்குமரவல்கு லாள்பரவையவள் வாடுகின்றாள்
குரக்கினங்கள்குதி கொள்குண்டையூர்ச்சிவ நெல்லுப்பெற்றேன்
இரக்கமதாயடி யேற்கவையட்டித் தரப்பணியே. 8

பண்டையமால்பிர மன்பறந்தும்மிடந் தும்மயர்ந்தும்
கண்டிலராயவர் கள்கழல்காண்பரி தாய்பிரான்
தெண்டிரைநீர்வயல் சூழ்திருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அண்டமதாயவனே யவையட்டித் தரப்பணியே. 9

கொல்லைவளம்புற விற்றிருக்கோளிலி மேயவனை
நல்லவர்தாம்பர வுந்திருநாவல ஓரனவன்
நெல்லிடவாட்கள்வேண்டி நினைந்தேத்திய பத்துமவல்லார்
அல்லல்களைந்துலகி னண்டர்வானுல காள்பவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுதுகுன்றம்

பண் - நடராசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்செய்தமேனியினீர் புலித்தோலை யரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தமுடுவையிலும் மெரித்தீர்முது குன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்தநுண்ணிடையாள் பரவையிவடன் முகப்பே
என்செய்தவாறடிகே ளடியேனிட் டளங்கெடவே. 1

உம்பரும்வானவரும் முடனேநிற்க வேயெனக்குச்
செம்பொனைத்தந்தருளித் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்
வம்பமருங்குழலாள் பரவையிவள் வாடுகின்றாள்
எம்பெருமானருளீ ரடியேனிட் டளங்கெடவே. 2

பத்தாபத்தர்களுக் கருள்செய்யும் பரம்பரனே
முத்தாமுக்கணனே முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
மைத்தாருந்தடங்கண் பரவையிவள் வாடாமே
அத்தாதந்தருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. 3

மங்கையொர்கூறமர்ந்தீர் மறைநான்கும் விரித்துகந்தீர்
 திங்கள் சடைக்கணிந்தீர் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்
 கொங்கைநல்லாள்பரவை குணங்கொண்டிருந் தாண்முகப்பே
 அங்கணையருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. 4

மையாரும்மிடற்றாய் மருவார்புர மூன்றெரித்த
 செய்யார்மேனியனே திகழும்முது குன்றமர்ந்தாய்
 பையாரும்மரவே ரல்குவானிவள் வாடுகின்றாள்
 ஐயாதந்தருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. 5

நெடியானான்முகனு மிரவியொடு மிந்திரனும்
 முடியால்வந்திறைஞ்ச முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
 படியாரும்மியலாள் பரவையிவ டன்முகப்பே
 யடிகேடந்தருளீ ரடியேனிட் டளங்கெடவே. 6

கொந்தணவும்பொழில்குழ் குளிர்மாமதின் மாளிகைமேல்
 வந்தணவும்மதிசேர் சடைமாமுது குன்றுடையாய்
 பந்தணவும்விரலாள் பரவையிவ டன்முகப்பே
 அந்தணையருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. 7

பரசாருங்கரவா பதினென் கணமுஞ்சுழ
 முரசார்வந்ததிர முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
 விரைசேருங்குழலாள் பரவையிவ டன்முகப்பே
 அரசேதந்தருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. 8

ஏத்தாதிருந்தறியே னிமையோர்தனி நாயகனே
 மூத்தாயுலகுக்கெல்லா முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
 பூத்தாருங்குழலாள் பரவையிவ டன் முகப்பே
 கூத்தாதந்தருளாய் கொடியேனிட் டளங்கெடவே. 9

பிறையாருஞ்சடையெம் பெருமானரு ளாயென்று
 முறையால்வந்தமரர் வணங்கும்முது குன்றர்தம்மை
 மறையார் தங்குரிசில் வயல்நாவால ரூரன்சொன்ன
 இறையார் பாடல்வல்லார்க் கெளிதாஞ்சிவ லோகமதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னு மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வாணைப்
 போக முந்திரு வும்புணர்ப் பாணைப்
 பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பாணைப்
 பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பாணை
 இன்ன தன்மைய னென்றறி வெண்ணை
 வெம்மா னையெளி வந்தபி ராணை
 அன்னம்வை கும்வ யற்பழ னத்தணி
 யாரூ ராணை மறக்கலு மாமே.

1

கட்ட மும்பிணி யுங்களை வாணைக்
 காலற் சீறிய காலுடை யாணை
 விட்ட வேட்கைவெந் நோய்களை வாணை
 விரவி னூல்விடு தற்கரி யாணைப்
 பட்ட வார்த்தை படநின்ற வார்த்தை
 வாரா மேதவி ரப்பணிப் பாணை
 அட்ட மூர்த்தியை மட்டவிழ் சோலை
 யாரூ ராணை மறக்கலு மாமே.

2

கார்க்கின் றமழை யாய்ப்பொழி வாணைக்
 கலைக்கெ லாம்பொரு ளாயுடன் கூடிப்
 பார்க்கின் றவுயிர்க் குப்பரிந் தாணைப்
 பகலுங் கங்குலு மாகிநின் றுணை
 ஓர்க்கின் றசெவி யைச்சுவை தன்னை
 யுணரு நாவினைக் காண்கின்ற கண்ணை
 ஆர்க்கின் றகட லைமலை தன்னை
 யாரூ ராணை மறக்கலு மாமே.

3

செத்த போதினின் முன்னின்று நம்மைச்
 சிலர்கள் கூடிச் சிரிப்பதன் முன்னம்
 வைத்த சிந்தையுண் டேமன முண்டே
 மதியுண் டேவிதி யின்பய னுண்டே
 முத்த னெங்கள்பி ரானென்று வாரூரை
 தொழநின் றதிமி லேறுடை யாணை
 அத்த னெந்தைபி ரானெம்பி ராணை
 யாரூ ராணை மறக்கலு மாமே.

4

செறிவுண் டேன்மனத் தாற்றெளி வுண்டேற்
 நேற்றத் தால்வருஞ் சிக்கன வுண்டேல்
 மறிவுண் டேன்மறு மைப்பிறப் புண்டேல்
 வாணுண் மேற்செல்லும் வஞ்சனை யுண்டேல்
 பொறிவண் டியாழ்செய்யும் பொன்மலர்க் கொன்றை
 பொன்போ லுஞ்சடை மேற்புனைந் தானை
 அறிவுண் டேயுட லத்துயி ருண்டே
 யாரு ரானை மறக்கலு மாமே.

5

பொள்ள லிவ்வுட லைப்பொரு ளென்று
 பொருளுஞ் சுற்றமும் போகமு மாகி
 மெள்ள நின்றவர் செய்வன வெல்லாம்
 வாரா மேதவிர்க் கும்விதி யானை
 வள்ள லெந்தமக் கேதுணை யென்று
 நாண னுமம ரர்தொழு தேத்தும்
 அள்ள லங்கழ னிப்பழ னத்தணி
 யாரு ரானை மறக்கலு மாமே.

6

கரியா னையுரி கொண்டகை யானைக்
 கண்ணின் மேலொரு கண்ணுடை யானை
 வரியா னைவருத் தங்களை வானை
 மறையா னைக்குறை மாமதி சூடற்
 குரியா னையுல கத்துயிர்க் கெல்லா
 மொளியா னையுகந் துள்கிநண் ணுதார்க்
 கரியா னையடி யேற்கெளி யானை
 யாரு ரானை மறக்கலு மாமே.

7

வாளா நின்று தொழுமடி யார்கள்
 வாளு ளப்பெறும் வார்த்தையைக் கேட்டும்
 நாண னும்மல ரிட்டுவ ணங்கார்
 நம்மையாள் கின்ற தன்மையை யோரார்
 கேளா நான்கிடந் தேயுழைக் கின்றேன்
 கிளைக்கெ லாந்துணை யாமெனக் கருதி
 ஆளா வான்பலர் முன்பழைக் கின்றே
 னுரு ரானை மறக்கலு மாமே.

8

விடக்கை யேபெருக் கிப்பல நாளும்
 வேட்கை யாற்பட்ட வேதனை தன்னைக்
 கடக்கி லேனெறி காணவு மாட்டேன்
 கண்கு ழிந்திரப் பார்வையி லொன்றும்

இடக்கி லேன்பர வைத்திரைக் கங்கைச்
சடையா னையுமை யானையோர் பாகத்
தடக்கி னானையந் தாமரைப் பொய்கை
யானு ரானை மறக்கலு மாமே.

9

ஒட்டி யாட்கொண்டு போயொளித் திட்ட
வுச்சிப் போதனை நச்சர வார்த்த
பட்டி யைப்பக லையிரு டன்னைப்
பாவிப் பார்க்கனத் தூறுமத் தேனைக்
கட்டி யைக்கரும் பின்றெளி தன்னைக்
காத லாற்கடற் சூர்தடிந் திட்ட
செட்டி யப்பனைப் பட்ட னைச்செல்வ
வானு ரானை மறக்கலு மாமே.

10

ஒரு ரென்றுல கங்களுக் கெல்லா
முரைக்க லாம்பொரு ளாயுடன் கூடிக்
கானு ருங்கமழ் கொன்றைநன் மாலை
முடியன் காரிகை காரண மாக
ஆரு ரைம்மறத் தற்கரி யானை
யம்மான் றன்றிருப் பேர்கொண்ட தொண்டன்
ஆரு ரன்னடி நாயுரை வல்லா
ரமர லோகத் திருப்பவர் தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குருகாவூர் வெள்ளடை

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தனையா மாற்றை யறிந்திலே னெம்பெருமான்
பித்தரே யென்றும்மைப் பேசுவார் பிறரெல்லாம்
முத்தினை மணிதன்னை மாணிக்க முளைத்தெழுந்த
வித்தனை குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

1

ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்டாய்
வாவியிற் கயல்பாயக் குளத்திடை மடைதோறுங்
காவியுங் குவனையுங் கமலஞ்செங் கமுநீரும்
மேவிய குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

2

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்
ஒடுநன் கலனாக வுண்பவிக் குழல்வானே
காடுநின் னிடமாகக் கடுவிரு ணடமாடும்
வேடனே குருகாலூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 3

வெப்பொடு பிணியெல்லாந் தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்டாய்
ஒப்புடை யொளிநீல மோங்கிய மலர்ப்பொய்கை
அப்படி யழகாய வணிநடை மடவன்னம்
மெய்ப்படு குருகாலூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 4

வரும்பழி வாராமே தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்டாய்
சுரும்புடை மலர்க்கொன்றைச் சுண்ணவெண் ணீற்றானே
அரும்புடை மலர்ப்பொய்கை யல்லியு மல்லிகையும்
விரும்பிய குருகாலூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 5

பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய் பழத்தினிற் சுவையொப்பாய்
கண்ணிடை மணியொப்பாய் கடுவிருட் சுடரொப்பாய்
மண்ணிடை யடியார்கள் மனத்திடர் வாராமே
விண்ணிடைக் குருகாலூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 6

போந்தனை தரியாமே நமன்றமர் புகுந்தென்னை
நோந்தனை செய்தாலு நுன்னல தறியேனான்
சாந்தனை வருமேலுந் தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட
வேந்தனே குருகாலூர் வெள்ளடை நீயன்றே 7

மலக்கினின் னடியார்கள் மனத்திடை மாறீர்ப்பாய்
சலச்சல மிடுக்குடைய தருமனார் தமரென்னைக்
கலக்குவான் வந்தாலுங் சுடுந்துயர் வாராமே
விலக்குவாய் குருகாலூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 8

படுவிப்பா யுனக்கேயாட் பலரையும் பணியாமே
தொடுவிப்பாய் துகிலொடுபொன் றேலுடத் துழல்வானே
கெடுவிப்பா யல்லாதார் கேடிலாப் பொன்னடிக்கே
விடுவிப்பாய் குருகாலூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 9

வளங்கனி பொழின்மல்கு வயலணிந் தழகாய்
விளங்கொளி குருகாலூர் வெள்ளடை யுன்றவானே
இளங்கினை யாரூரன் வனப்பகை யவளப்பன்
உளங்குளிர் தமிழ்மலை பத்தர்கட் குறையாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்பாக்கம்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிழையுள்ள பொறுத்திடுவ ரென்றடியேன் பிழைத்தக்கால்
பழியதனைப் பாராதே படலமென்கண் மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவு வடிகாதா கோயிலுளா யேயென்ன
உழையுடையா னுள்ளிருந்து வுளோம்போகி ரென்றானே. 1

இடையறியேன் றலையறியே னெம்பெருமான் சரணமென்பேன்
நடையுடைய னம்மடியா னென்றவற்றைப் பாராதே
விடையுடையான் விடநாகன் வெண்ணீற்றன் புவியின்றேல்
உடையுடையா னெனையுடையா னுளோம்போகி ரென்றானே. 2

செய்வினையொன் றறியாதேன் திருவடியே சரணென்று
பொய்யடியேன் பிழைத்திடினும் பொறுத்திடநீ வேண்டாவோ
பையரவா விங்கிருந்தா யோவென்னப் பரிந்தென்னை
உய்யவருள் செய்யவல்லா னுளோம்போகி ரென்றானே. 3

கம்பமருங் கரியுரியன் கறைமிடற்றன் காபாலி
செம்பவளத் திருவுருவன் சேயிழையோ டுடனாகி
நம்பியிங்கே யிருந்திரே யென்றுநான் கேட்டலுமே
உம்பர்தனித் துணையெனக்கு வுளோம்போகி ரென்றானே. 4

பொன்னிலங்கு நறுங்கொன்றை புரிசடைமேற் பொலிந்திலங்க
மின்னிலங்கு நுண்ணிடையான் பாகமா வெருதேறி
துன்னியிரு பாலடியார் தொழுதேத்த வடியேனும்
உன்னமதாய்க் கேட்டலுமே யுளோம்போகி ரென்றானே. 5

கண்ணுதலார் காமனையுங் காய்ந்ததிற்ற கங்கைமலர்
தெண்ணிலவு செஞ்சடைமேற் றீமலர்ந்த கொன்றையினுள்
கண்மணியை மறைப்பித்தா யிங்கிருந்தா யோவென்ன
ஒண்ணுதலி பெருமானு ளுளோம்போகி ரென்றானே. 6

பார்நிலவு மறையோரும் பத்தர்களும் பணிசெய்யத்
தார்நிலவு நறுங்கொன்றைச் சடையனார் தாங்கரிய
கார்நிலவு மணிமிடற்றீ ரீங்கிருந்தி ரேயென்ன
ஊரரவ மரைக்ககைத்தா னுளோம்போகி ரென்றானே. 7

வாரிடங்கொள் வனமுலையா டன்னோடு மயானத்துப்
பாரிடங்கள் பலகுழப் பயின்றோடும் பரமேட்டி.

காரிடங்கொள் கண்டத்தன் கருதுமிடந் திருவொற்றி
ஊரிடங்கொண் டிருந்தபிரா னுளோம்போகி ரென்றானே. 8

பொன்னவிலுங் கொன்றையினாய் போய்மகிழ்க்கி ழிருவென்று
சொன்னவெனைக் காணாமே சூளறவு மகிழ்க்கிழே
என்னவல்ல பெருமானே யிங்கிருந்தா யோவென்ன
ஒன்னலரைக் கண்டார்போ னுளோம்போகி ரென்றானே. 9

மான்றிகழுஞ் சங்கிலியைத் தந்துவரு பயன்களெல்லாம்
தோன்றவருள் செய்தளித்தா யென்றுரைக்க வுலகமெலாம்
ஈன்றவனே வெண்கோயி விங்கிருந்தா யோவென்ன
ஊன்றுவதோர் கோலருளி யுளோம்போகி ரென்றானே. 10

ஏராரும் பொழினிலவு வெண்பாக்க மிடங்கொண்ட
காராரு மிடற்றானைக் காதலித்திட் டன்பிடுமும்
சீராருந் திருவாரூர்ச் சிவன்பேர்சென் னியில்வைத்த
ஆருரன் றமில்வல்லார்க் கடையாவல் வினைதானே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந் தானுகந் தழுதுசெய் தானை
யாதி யையம ரர்தொழு தேத்தும்
சீலந் தான்பெரி தும்முடையானைச்
சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
ஏவ வார்குழ லாளுமை நங்கை
யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக்
காணக் கண்ணடி யென்பெற்ற வாறே. 1

உற்ற வர்க்குத வும்பெரு மானை
யூர்வ தொன்றுடை யானும்பர் கோனைப்
பற்றி னூர்க்கென்றும் பற்றவன் றன்னைப்
பாவிப் பார்மனம் பரவிக்கொண் டானை
அற்ற மில்புக ழாளுமை நங்கை
யாத ரித்து வழிபடப் பெற்ற
கற்றை வார்சடைக் கம்பனெம் மானைக்
காணக் கண்ணடி யென்பெற்ற வாறே. 2

திரியு முப்புரந் தீப்பிழம் பாகச்
 செங்கண் மால்விடை மேற்றிகழ் வானைக்
 கரியி னீருரி போர்த்துகந் தானைக்
 காம னைக்கன லாவிழித் தானை
 வரிகொள் வெள்வனை யானுமை நங்கை
 மருவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 பெரிய கம்பனை யெங்கள்பி ரானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. 3

குண்ட லந்திகழ் காதுடை யானைக்
 கூற்று தைத்த கொடுந்தொழி லானை
 வண்டலம் புமலர்க் கொன்றையி னானை
 வாள ராமதி சேர்சடை யானைக்
 கெண்டை யந்தடங் கண்ணுமை நங்கை
 கெழுமி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கண்ட நஞ்சுடைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. 4

வெல்லும் வெண்மழு வென்றுடை யானை
 வேலைநஞ் சுண்ட வித்தகன் றன்னை
 அல்ல நீர்த்தருள் செய்யவல் லானை
 யரும றையவை யங்கம்வல் லானை
 எல்லை யில்புக ழானுமை நங்கை
 யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 நல்ல கம்பனை யெங்கள்பி ரானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. 5

திங்க டங்கிய சடையுடை யானைத்
 தேவ தேவனைச் செழுங்கடல் வளரும்
 சங்க வெண்குழைக் காதுடை யானைச்
 சாமவேதம் பெரிதுகப் பானை
 மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு
 மருவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கங்கை யாளனைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. 6

விண்ண வர்தொழு தேத்தநின் னானை
 வேதந் தான்விரித் தோதவல் லானை
 நண்ணி னுர்க்கென்று நல்லவன் றன்னை
 நாளு நாழுகக் கின்றபி ரானை

எண்ணி றொல்புக ழாளுமை நங்கை
 யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கண்ணு மூன்றுடைக் கம்பனெம் மாணைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

7

சிந்தித் தென்று நினைந்தெழு வார்கள்
 சிந்தை யிற்றிக முஞ்சிவன் றன்னைப்
 பந்தித் தவினைப் பற்றறுப் பாணைப்
 பாலொடா னஞ்சு மாட்டுகந் தானை
 அந்த மில்புக ழாளுமை நங்கை
 யாத ரித்து வழிபடப் பெற்ற
 கந்த வார்சடைக் கம்பனெம் மாணைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

8

வரங்கள் பெற்றுழல் வாளரக் கர்தம்
 வாலி யபுர மூன்றெரித் தானை
 நிரம்பிய தக்கன் றன்பெரு வேள்வி
 நிரந்த ரஞ்செய்த நிட்கண் டகனைப்
 பரந்த தொல்புக ழாளுமை நங்கை
 பரவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கரங்க ளெட்டுடைக் கம்பனெம் மாணைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

9

எள்க லின்றி யிமையவர் கோளை
 யீச னைவழி பாடுசெய் வாள்போல்
 உள்ளத் துள்கி யுகந்துமை நங்கை
 வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு
 வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி
 வெருவியோ டிழுத்தழு வவெளிப் பட்ட
 கள்ளக் கம்பனை யெங்கள்பி ரானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

10

பெற்ற மேறுகந் தேறவல் லானைப்
 பெரிய வெம்பெரு மானென்றெப் போதும்
 கற்ற வர்பர வப்படு வானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற தென்று
 கொற்ற வன்கம்பன் கூத்தனெம் மாணைக்
 குளிர் பொழிற்றிரு நாவலா ரூரன்
 நற்ற மிழிவை யீரைந்தும் வல்லார்
 நன்னெ றியுல கெய்துவர் தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுருகன்பூண்டி

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடுகுவெஞ்சிலை வடுகவேடுவர்
 விரவலாமை சொல்லித்
 திருகுமொட்டெனக் குத்திக்கூறகொண்
 டாறலைக் குமிடம்
 முடுகுநாறிய வடுகர்வாழ்
 முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்
 இடுகுநுண்ணிடை மங்கைதன்னேடு
 மெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

வில்லைக்காட்டி வெருட்டிவேடுவர்
 விரவலாமை சொல்லிக்
 கல்லினாலெறிந் திட்டுமோதியுங்
 கூறகொள் ளுமிடம்
 முல்லைத்தாது மணங்கமழ்
 முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்
 எல்லைகாப்பதொன் றில்லையாகிநீ
 ரெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

பசுக்களேகொன்று தின்றுபாவிகள்
 பாவமொன் றறியார்
 உயிர்க்கொலைபல நேர்ந்துநாடொறுங்
 கூறகொள் ளுமிடம்
 முசுக்கள்போற்பல வேடர்வாழ்
 முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்
 இசுக்கழியப் பயிக்கங்கொண்டுநீ
 ரெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

பீற்றகூறையு டுத்தொர்பத்திரங்
 கட்டிவெட்டனராய்ச்
 சூறைப்பங்கிய ராகிநாடொறுங்
 கூறகொள் ளுமிடம்

மோறவேடுவர் கூடிவாழ்

முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்
ஏறுகாலிற்ற தில்லையாய்விடி

லெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

4

தயங்குதோலை யுடுத்தசங்கரா

சாமவேத மோதி

மயங்கியூரிடு பிச்சைகொண்டுணு

மார்க்கமொன் றறியீர்

முயங்குபூண்முலை மங்கையாளொடு

முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்

இயங்கவும்மிடுக் குடையராய்விடி

லெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

5

விட்டிசைப்பன கொக்கரைகொடு

கொட்டிதத் தளகம்

கொட்டிப்பாடுமித் துந்துமியொடு

குடமுழாநீர் மகிழ்வீர்

மொட்டலர்ந்து மணங்கமழ்

முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்

இட்டபிச்சைகொண் டுண்பதாகினீ

ரெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

6

வேதமோதிவெண் ணீறுபூசிவெண்

கோவணந்தற் றயலே

ஓதமேவிய வொற்றியூரையு

முத்திரநீர் மகிழ்வீர்

மோதிவேடுவர் கூறைகொள்ளு

முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்

ஏதுகாரண மேதுகாவல்கொண்

டெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

7

படவரவு நுண்ணேரிடைப்

பணைத்தோள்வரி நெடுங்கண்

மடவரல்லுமை நங்கைதன்னையொர்

பாகம்வைத் துகந்தீர்

முடவரல்லீ ரிடரிலீர்

முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்

இடவமேறியும் போவதாகினீ

ரெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

8

சாந்தமாகவெண் ணீறுபூசிவெண்

பற்றலை கலவை

வேய்ந்தவெண்பிறைக் கண்ணிதன்னையொர்

பாகம்வைத் துகந்தீர்

மோந்தையோடு முழக்கரு

முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்

ஏந்துபூண்முலை மங்கைதன்னோடு

மெத்துக்கிங்கிருந்தீ ரெம்பிரானிரே.

9

முந்திவானவர் தாந்தொழு

முருகன்பூண்டிமா நகர்வாய்ப்

பந்தணைவீரற் பாவைதன்னையொர்

பாகம்வைத் தவணைச்

சிந்தையிற்சிவ தொண்டனூர

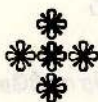
னுரைத்தனபத் துங்கொண்

டெந்தம்மடிகளை யேத்துவாரிட

ரொன்றுந்தா மிலரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்
 தரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு
 குறிப்பினொடுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினை நன்கறந்து
 விரும்பும்வரம் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த
 விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியஊர் வினவின்
 அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம்பண் பாட
 அணிமயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்குழ் அயலின்
 சுரும்பருகே சுருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்கு
 கமலங்கள் முகமலருங் கலயநல்லூர் காணே.

எங்கே னும்மிருந் துன்னடி யேன்உ னைநினைந்தால்
 அங்கே வந்தென்னொடும் முட ன்கி நின்றருளி
 ஓங்கே எள்ளினையை யறுத்திட்டெ னையாளுங்
 கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே.

திருமழபாடி

பொன்னூர் மேவியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
 பின்னூர் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை யணிந்தவனே
 மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
 அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

பண்டே நின்னடியேன் அடியாரடி யார்கட்கெல்லாம்
 தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொட ராமைத் தூரிசறுத்தேன்
 வண்டார் பூம்பொழில்குழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
 அண்டா நின்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

திருக்குருகாவூர்வெள்ளடை

பாவொர் பசிதிர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்
 ஓடுநன் கலனாக உண்பலிக் குழல்வானே
 காடுநல் விடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும்
 வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

திருக்கோடிக்குழகர்

சடிதாய்க்கடற் காற்றுவந் தெற்றக் கரைமேல்
 குடிதான்அய லேஇருந் தாற்குற்ற மாமோ
 கொடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக் குழகீர்
 அடிகேள் உமக்கார் துணையா இருந்திரே.

திருநாக்கக்காரோணம்

கொல்லிக்கொளவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடிப்

பாவையரைக் கிறிபேசிப் படிருடித் திரிவீர்
செத்தார்தம் எலும்பணிந்து சேவேறித் திரிவீர்செல்வத்தை மறைத்துவைத்தீர் எனக்கொருநாள் இரங்கீர்
முத்தாரம் இலங்கிமிளிர் மணிவயிரக் கோவைஅவைபூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாளும்
சத்தூரி கமழ்சாரந்து பணித்தருள வேண்டும்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே.

ஊர்த்தொகை

பழம்பஞ்சுரம்

காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய்
கோட்டுர்க் கொழுந்தே அழுந்தூ ரரசே கொழுநற்கொல்

லேறே

பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் றூரானே
மாட்டு ரறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே.

திருவாரூர்

பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திமையும் மடிமையையும் கைவிடுவான் பாவினேன்

பொத்தினநோ யதுஇதனைப் பொருளறிந்தேன் போய்த்

தொழுவேன்

முத்தினைமா மணிதன்னை வயிரத்தை மூர்க்கனேன்

எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே.

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய

தோழனுமாய் யான்செய்யுந் துரிசுகளுக் குடனாகி

மாழையொண்கண் பரவையைத் தந்தாண்டானே மதியில்லா

ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே.

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின் மலைபோல
 வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைகுழத்
 திருமால் பிரமன் இந்திரற்குந் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
 பெருமான் கடவுள் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

அழக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன்
 அதுவும் நான் படந் பாலதொன் ருனால்
 பிழுகை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
 பிழைப்ப னுகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
 வழக்கி வீழினும் திருப்பெய ரல்லால்
 மற்று நான் அறி யேன்மலு மாற்றம்
 ஒழுக்க என் கணுக் கொருடருந் துரையாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

அந்த னானுன் னடைக்கலம் புகுத
 அவனைக் காப்பது காரண மாக
 வந்த காலன்றன் ஆருயி ரதனை
 வவ்வி னாய்க்குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்
 எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்
 இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ்
 சிந்தையால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

வையக முற்று மாமழை மறந்து
 வயலில் நீரிலை மாநிலந் தருகோம்
 உய்யக் கொள்கமற் றெங்களை யென்ன
 ஒளிகொள் வெண்முசிலாய்ப் பரந்தெங்கும்
 பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப்
 பெயர்த்தும் பன்னிருவேலி கொண்டருளும்
 செய்கை கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

ஏத நன்னிலம் ஈரறுவேலி
 ஏயர்கோன் உற்ற இரும்பிணி தவிர்த்துக்
 கோத னங்களின் பால்கறந் தாட்டக்
 கோல வெண்மணற் சிவன்றன்மேற் சென்ற

தாதை தாளற எறிந்த சண்டிக்குன்
 சடையிசை மலர் அருள்செயக் கண்டு
 பூத வானிநின் பொன்னடி யடைந்தேன்
 பூம்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

நற்ற டிழ்வல்ல ஞானசம் பந்தன்
 நாவினுக் கரையன் நாளைப்போ வானும்
 கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி
 கண்ணப் பன்கணம் புல்லன்என் றிவர்கள்
 குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதும்
 கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்
 பொற்றி ரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும்
 பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூரு ளானே.

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக்
 கோள ரவ்வுசற் றிக்கடைந் தெழுந்த
 ஆல நஞ்சுகண் டவர்மிக இரிய
 அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி
 நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு
 கண்டத் தேவைத்த பித்தநீ செய்த
 சீலங் கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

இயக்கர் கின்னரர் ஞமனெடு வருணன்
 இயங்கு தீவளி ஞாயிறு திங்கள்
 மயக்க மில்புலி வானரம் நாகம்
 வசக்கள் வானவர் தானவ ரெல்லாம்
 அயர்ப்பொன் றின்றிநின் திருவடி யதனை
 யற்சித் தார்பெறும் ஆரஞ் கண்டு
 திகைப்பொன் றின்றிநின் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

போர்த்த நீள்செவி யாளர்அந் தணர்க்குப்
 பொழில்கொளால் நிழற் கீழறம் புரிந்து
 பார்த்த னுக்கன்று பாசுப தங்கொடுத்
 தருளி னாய்ப்பண்டு பகீரதன் வேண்ட

ஆர்த்து வந்திழி யும்புனற் கங்கை
 நங்கை யானேநின் சடைமிசைக் கரந்த
 தீர்த்த னேநின்றன் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

மூவெயில் செற்ற ஞான்றுய்ந்த மூவரில்
 இருவர் நின்திருக் கோயிலின் வாய்தல்
 காவ லாளர்என் றேவிய பின்னை
 ஒருவன் நீகரி காடரங் காக
 மானை நோக்கியோர் மாநடம் மகிழ்
 மணிமு ழாமுழக் கவ்வுருள் செய்த
 தேவ தேவநின் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

அறிவி னால்பிக்க அறுவகைச் சமயத்
 தவ்வவர்க் கங்கே ஆரருள் புரிந்து
 எறியு மாகடல் இலங்கையர் கோனைத்
 துலங்க மால்வரைக் கீழடர்த் திட்டுக்
 குறிகொள் பாடலின் இன்னிசை கேட்டுக்
 கோல வாரொளாடு நாளது கொடுத்த
 செறிவு கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

கம்ப மால்களிற் றின்னூரி யானைக்
 காமற் காய்ந்ததோர் கண்ணுடையானைச்
 செம்பொ னையொக்குந் திருவுரு வானைச்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானை
 உம்ப ராளியை உமையவள் கோனை
 ஊரன் வன்றெண்டன் உள்ளத் தாலுகந்து
 அன்பி னைச்சொன்ன அருந்தமி றைந்தோடு
 ஐந்தும் வல்லவர் அருவினை யிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவர்: சிவலோகநாதர் இறைவி: சொக்கநாயகியம்மை

திருக்கூடமலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சாதலும் பிறத்தலும் தவிர்த்தெனை வகுத்துத்
 தன்னருள் தந்தஎம் தலைவனை மலையின்
 மாதிரை மதித்தங்கொர் பால்கொண்ட மணியை
 வருபுனல் சடையிடை வைத்தஎம் மானை
 ஏதிலென் மனத்துக்கோர் இரும்புண்ட நீரை
 என்வகை ஒருவனை எங்கன்பி ரானைக்
 காதிவ்வெண் குழையனைக் கடல்கொள மிதந்த
 கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே.

புற்றில் வாளர வார்த்தபி ரானைப்
 பூத நாதனைப் பாதமே தொழுவார்
 பற்று வான்துனை எனக்கெளி வந்த
 பாவ நாசனை மேவரி யானை
 முற்ற லார்திரி புரம்ஒரு மூன்றும்
 பொன்ற வென்றிமால் வரைஅரி அம்பாக்
 கொற்ற வில்அங்கை ஏந்திய கோனைக்
 கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

நாளும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பும்
 ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்
 தாளம் ஈந்தவன் பாடலுக் கிரங்கும்
 தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை
 ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் றூடும்
 அங்க ணன்றனை எண்கணம் இறைஞ்சும்
 கோளி லிப்பெருங் கோயிலு ளானைக்
 கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

திருத்தினைநகர்

நீறு தாங்கிய திருறுத லானை
 நெற்றிக் கண்ணை நிரைவனை மடந்தை
 கூறு தாங்கிய கொள்கையி னானைக்
 குற்ற மில்லியைக் கற்றையஞ் சடைமேல்
 ஆறு தாங்கிய அழகனை அமரர்க்
 கரிய சோதியை வரிவரால் உகளும்
 சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருட்
 சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே.

திருநின்றியூர்

திருவும் வண்மையும் திண்டிற லரசுஞ்
 சிலந்தியார் செய்த செய்பணி கண்டு
 மருவு கோச்செங் கணன்றனக் களிந்த
 வார்த்தை கேட்டுநுன் மலரடி யடைந்தேன்
 பெருகு பொன்னிவந் துந்துபன் மணியைப்
 பிள்ளைப் பல்கணம் பண்ணையுள் நண்ணித்
 தெருவுந் தெற்றியும் முற்றமும் பற்றித்
 திரட்டுந் தென்றிரு நின்றியூ ரானே.

திருநள்ளாறு

கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக்
 காமகோபனைக் கண்ணுத லானைச்
 சொற்ப தப்பொருள் இருள்அறுத் தருளுந்
 தூய சோதியை வெண்ணெய்நல் லூரில்
 அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி
 அடிய னானனை ஆளது கொண்ட
 நற்ப தத்தைநள் ளாறனை அமுதை
 நாயி னேன்மறந் தென்றினைக் கேனே.

வடதிருமுல்லைவாயில்

தக்கேசி

திருவும்மெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமும் எனக்குள்
 சீருடைக் கழல்கள்என் றெண்ணி
 ஒருவரை மதியா துறமைகள் செய்தும்
 ஊடியும் உறைப்பனாய்த் திரிவேன்
 முருகமர் சோலை சூழ்திரு முல்லை
 வாயிலாய் வாயிலால் உன்னைப்
 பரவிடும் அடியேன் படுதுயர் களையாய்
 பாசுப தாபரஞ் சூடரே.

திருமறைக்காடு

காந்தாரம்

யாழைப்பழித் தன்னமொழி மங்கைஒரு பங்கள்
 பேழைச்சடை முடிமேற்பிறை வைத்தான்இடம் பேணில்
 தாழைப்பொழி லூடேசென்று பூழைத்தலை நுழைந்து
 வாமைக்கனி கூழைக்குரங் குண்ணும்மறைக் காடே.

திருவானைக்கா

காந்தாரம்

மறைக ளாயின நான்கும் மற்றுள டொருள்களும் எல்லாத்
 துறையும் தோத்திரத் திறையும் தொன்மையும் நன்மையும் ஆய
 அறையும் பூம்புனல் ஆனைக் காவுடை ஆதியை நாளும்
 இறைவன் என்றடி-சேர்வார் எம்மையும் ஆளுடை யாரே.

திருவையாறு

காந்தார பஞ்சமம்

பரவும் பரிசொன் றறியேன்நான் பண்டே உம்மைப் பயிலாதேன்
 இரவும் பகலும் நினைந்தாலும் எய்த நினைய மாட்டேன்நான்
 கரவில் அருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
 அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதீச்சரம்

நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
 மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
 செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல துண்டப்பிறை கீளும்
 கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
 படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
 திடமாஉறை கின்றன்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி யன்றைவர் அமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான் திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரியகறைக் கண்டன்நல கண்மேல்ஒரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கம்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்யவினை யாயவ்வடி யார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியங்கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான் திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அட்டன்னழ காகவ்வரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவ்வரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார் பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானே
மறையார்புகழ் ஊரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பண் - செந்துருத்தி

திருச்சிற்றம்பலம்

- மீளா வடிமை யுமக்கே யாளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போ லுள்ளே கனன்று முகத்தான் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கு மடியார் தங்க ளல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர் உ ழ்ந்து போதீரே. 1
- விற்றுக் கொள்வீ ரொற்றி யல்லேன் விரும்பி யாட்பட்டேன்
குற்ற மொன்றுஞ் செய்த தில்லை கொத்தை யாக்கினீர்
எற்றுக் கடிகே ளென்கண் கொண்டீர் நீரே பழிப்பட்டீர்
மற்றைக் கண்டான் ருரா தொழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. 2
- அன்றின் முட்டா தடையுஞ் சோலை யாரு ரகத்தீரே
கன்று முட்டி யுண்ணச் சுரந்த காலி யவைபோல
என்று முட்டாப் பாடுமடியார் தங்கண் காணாது
குன்றின் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. 3
- துருத்தி யுறைவீர் பழனம் பதியார் சோற்றுத் துறையாள்வீர்
இருக்கை திருவா ரூரே யுடையீர் மனமே யெனவேண்டா
அருத்தி யுடைய வடியார் தங்க ளல்லல் சொன்னக்கால்
வருத்தி வைத்து மறுமைப் பணித்தால் வாழ்ந்து போதீரே. 4
- செந்தண் பவளந் திகழுஞ் சோலை யிதுவோ திருவாரூர்
எந்த மடிகே ளிதுவே யாமா றுமக்காட் பட்டோர்க்குச்
சந்தம் பலவும் பாடும் மடியார் தங்கண் காணாது
வந்தெம் பெருமான் முறையோ வென்றால் வாழ்ந்துபோதீரே. 5
- தினேத்தா ளன்ன செங்கா னரை சேருந் திருவாரூர்ப்
புனத்தார் கொன்றைப் பொன்போன் மாலைப் புரிபுன் சடையீரே
தனத்தா லின்றித் தாந்தா மெலிந்து தங்கண் காணாது
மனத்தால் வாடி யடியர் றிருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. 6
- ஆயம் பேடை யடையுஞ் சோலை யாரு ரகத்தீரே
ஏயெம் பெருமா னிதுவே யாமா றுமக்காட் பட்டோர்க்கு
மாயங் காட்டிப் பிறவி காட்டி மறவா மணங்காட்டிக்
காயங் காட்டிக் கண்ணீர் கொண்டால் வாழ்ந்து போதீரே. 7
- கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாய்க் கலந்த சொல்லாதி
இழியாக் குலத்திற் பிறந்தோ மும்மை யிகழா தேத்துவோம்
பழிதா னாவ தறியீ ரடிசுகள் பாடும் பத்தரோம்
வழிதான் காணு தலமந் திருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. 8

பேயோ டேனும் பிறிவொன் றின்னா தென்பர் பிறரெல்லாம்
காய்தான் வேண்டிற் கனிதா னன்றோ கருதிக் கொண்டக்கால்.
நாய்தான் போல் நடுவே திரிந்து முமக்காட் பட்டோர்க்கு
வாய்தான் றிறவீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே. 9

செருந்தி செம்பொன் மலருஞ் சோலை யிதுவோ திருவாரூர்
பொருந்தித் திருமு லட்டானம்மே யிடமாக் கொண்டிரே
இருந்து நின்றுங் கிடந்து மும்மை யிகழா தேத்துவோம்
வருந்தி வந்து முமக்கொன் றுரைத்தால் வாழ்ந்து போதீரே. 10

காரூர் கண்டத் தெண்டோண் முக்கண் கலைகள் பலவாகி
ஆரூர்த் திருமு லட்டா னத்தே யடிப்பே ராரூரன்
பாரூ ரறிய வென்கண் கொண்டீர் நீரே பழிப்பட்டீர்
வாரூர் முலையாள் பாகங் கொண்டீர் வாழ்ந்து போதீரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவும்பரிசொன் றறியேனான் பண்டேயும்மைப் பயிலாதேன்
இரவும்பகலு நினைந்தாலு மெய்தநினைய மாட்டேனான்
சுரவிலருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங்குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 1

எங்கேபோவே னாயிடினு மங்கேவந்தென் மனத்தீராய்ச்
சங்கையொன்று மின்றியே தலைநாள்கடைநா னொக்கவே
கங்கைசடைமேற் சுரந்தானே கலைமான்மறியுங் கனன்முழுவும்
தங்குத்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 2

மருவிப்பிரிய மாட்டேனான் வழிநின்றொழிந்தே னெழிகிலென்
பருவிவிச்சி மலைச்சாரற் பட்டைகொண்டு பகடாடிச்
குருவியோப்பிக் கினிகடிவார் குழன்மேன்மாலை கொண்டோட்டத்
தரவந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 3

பழகாநின்று பணிசெய்வார் பெற்றபயனென் றறிகிலென்
இகழா துமக்காட் பட்டோர்க்கு வேகபடமொன்றரைச்சார்த்தி
குழகாவாழைக் குலைத்தெங்கு கொணர்ந்துகரைமே லெறியவே
அழகார்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 4

பிழைத்தபிழையொன் றறியேனான் பிழையைத்தீரப் பணியாயே
மழைக்கணல்வார் குடைந்தாட மலையுநிலனுங் கொள்ளாமைக்
கழைக்கொள்பிரசங் கலந்தெங்குங் கழனிமண்டிக் கையேறி
அழைக்குந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 5

கார்க்கொள்கொன்றை சடைமேலொன் றுடையாய்விடையாய்
மூர்க்கர்புரமூன் றெரிசெய்தாய் முன்னீ பின்னீ முதல்வனீ
வார்க்கொளருவிபலவாரி மணியுமுத்தும் பொன்னுங்கொண்
டார்க்குந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 6

மலைக்கண்மடவா ளொருபாலாய்ப் பற்றியுலகம் பலிதேர்வாய்
சிலைக்கொள்கணையா லெயிலெய்த செங்கண்விடையாய் தீர்த்தனீ
மலைக்கொளருவி பலவாரி மணியுமுத்தும் பொன்னுங்கொண்
டலைக்குந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 7

போழுமதியும் புனக்கொன்றை புனல்சேர்சென்னிப் புண்ணியா
குழுமரவச் சுடர்ச்சோதி யுன்னைத்தொழுவார் துயர்போக
வாழுமவர்க ளங்கங்கே வைத்தசிந்தை யுய்த்தாட்ட
ஆழுந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 8

கதிர்க்கொள்பசியே யொத்தேநான் கண்டேனும்மைக் காணாதேன்
எதிர்த்துநீந்த மாட்டேனா னெம்மான்றம்மாண் றம்மானே
விதிர் த்துமேக மழைபொழிய வெள்ளம்பரந்து நுரைசிதறி
அதிர்க்குந்திரைக் காவிரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 9

கூசியடியா ரிருந்தாலுங் குணமொன்றில்லீர் குறிப்பிலீர்
தேசவேந்தன் றிருமாலு மலர்மேலயனுங் காண்கிலாந்
தேசமெங்குந் தெளித்தாடத் தெண்ணை ரருவிகொணர்ந் தெங்கும்
வாசந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 10

கூடியடியா ரிருந்தாலுங் குணமொன்றில்லீர் குறிப்பிலீர்
ஊடியிருந்து முணர்கிலே னும்மைத்தொண்ட னூரனேன்.
தேடியெங்குங் காண்கிலேன் றிருவாரூரே சிந்திப்பன்
ஆடுந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டத்தொகை

பண் - கொல்லிக்கிளவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவா ழந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
 றிருநீல கண்டத்துக் குயவனூர்க் கடியேன்
 இல்லையே யென்னுத வியற்பகைக்கு மடியே
 னினையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
 வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விற்றன்மிண்டற் கடியேன்
 அல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக்க் கடியே
 னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

1

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தர்க் கடியே
 னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
 கடலூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
 னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியேன்
 அலைமலிந்த புனன்மங்கை யானூயர்க் கடியே
 னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

2

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
 முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
 செம்மையே திருநானைப் போவார்க்கு மடியேன்
 திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
 மெய்ப்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
 வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவின லெறிந்த
 அம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
 னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
 திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருநம்பி குலச்சிறைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியேன்

ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே

னெலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

4

வம்பரூ வரிவண்டு மணநாற மலரு

மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன்
நம்பிரான் றிருமூல னடியார்க்கு மடியே
டைட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

5

வார்கொண்ட வனமுலையா னுமைபங்கள் கழலே

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டாங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

6

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்

பொழிற்குளுர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யனடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
விரிதிரைகூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

7

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த

கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
அறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவார்க் கடியே
னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

8

கடல்குழந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
 காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
 மடல்குழந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
 மன்னவனாஞ் செருத்துணை தன் னடியார்க்கு மடியேன்
 புடைகுழந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
 பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்துணைக்கு மடியேன்
 அடல்குழந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
 னாநர னாநரி லாம்மானுக் காளே. 9

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவ ரடியார்க்கு மடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 றிருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
 அப்பாலு மடிச்சார்ந்தா ரடியார்க்கு மடியே
 னாநர னாநரி லம்மரானுக் காளே. 10

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றலூர்ப் பூசல்
 வரிவளையாண் மானிக்கும் நேசனுக்கு மடியேன்
 தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கனார்க் கடியேன்
 றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
 என்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
 னிசைஞானி கா தலன் றிருநாவ லூர்க்கோன்
 அன்னவனா மாநர னடிமைகேட் டுவப்பா
 ராநரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

பண்-கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ்
சார்வினுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதேயெந்தை
புகலூர்பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மையேதருஞ் சோறுங்கூறையு
மேத்தலாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

1

மிடுக்கிலாதானே வீமனேவிறல்
விசயனேவில்லுக் கிவனென்று
கொடுக்கிலாதானேப் பாரியேயென்று
கூறினுங்கொடுப் பாரிலை
பொடிக்கொள்மேனியெம் புண்ணியன்புக
லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
அடுக்குமேலம ருலகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

2

காணியேற்பெரி துடையனேகற்று
நல்லனேசுற்ற நற்கிளை
பேணியேவிருந் தோம்புமேயென்று
பேசினுங்கொடுப் பாரிலை
பூண்பூண்டுழப் புட்சிலம்புந்தண்
புகலூர்பாடுமின் புலவீர்கள்
ஆணியாயம ருலகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

3

நரைகள்போந்துமெய் தளர்ந்துமூத்துட
னடுங்கிநிற்குமிக் கிழவனை
வரைகள்போற்றிர டோளனே யென்று
வாழ்த்தினுங்கொடுப் பாரிலை
புரைவெள்ளேறுடைப் புண்ணியன்புக
லூரைப்பாடுமின் புலவீர்கள்
அரையாயம ருலகமாள்வதற்
கியாதுமையுற வில்லையே.

4

வஞ்சநெஞ்சனை மாசமுக்கனைப்
 பாவியைவழக் கில்லியைப்
 பஞ்சதுட்டனைச் சாதுவேயென்று
 பாடினுங்கொடுப் பாரிலை
 பொன்செய்செஞ்சடைப் புண்ணியன்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
 நெஞ்சினேயறுத் துஞ்சுபோவதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

5

நலமிலாதானை நல்லனையென்று
 நரைத்தமாந்தரை யினையனே
 குலமிலாதானைக் குலவனையென்று
 கூறினுங்கொடுப் பாரிலை
 புலமெலாம்வெறி கமழும்பூம்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
 அலமராதம ருலகமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

6

நோயனைத்தடந் தோளனையென்று
 நொய்யமாந்தரை விழுமிய
 தாயன்றோபுல வோர்க்கெலாமென்று
 சாற்றினுங்கொடுப் பாரிலை
 போயுழன்றுகண் குழியாதேயெந்தை
 புகலூர்பாடுமின் புலவீர்காள்
 ஆயமின்றிப்போ யண்டமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

7

எள்விழுந்திடம் பார்க்குமாகிலு
 மீக்குமீகில னாகிலும்
 வள்ளலையெங்கள் மைந்தனையென்று
 வாழ்த்தினுங்கொடுப் பாரிலை
 புள்ளெலாஞ்சென்று சேரும்பூம்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
 அள்ளற்பட்டமுந் தாதுபோவதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

8

கற்றிலாதானைக் கற்றுநல்லனே
 காமதேவனை யொக்குமே
 முற்றிலாதானை முற்றனையென்று
 மொழியினுங்கொடுப் பாரிலை

பொத்திலாந்தைகள் பாட்டரூப்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
 அத்தனையம் ருலகமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

தையலாருக்கொர் காமனேயென்றுஞ்
 சாலநல்வழக் குடையனே
 கையுலாவிய வேலனெனென்று
 கழறினுங்கொடுப் பாரிலை
 பொய்கையாவியின் மேதிபாய்புக
 லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
 ஐயனையம் ருலகமாள்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

10

செறுவினிற்செழுங் கமலமோங்குதென்
 புகலூர்மேவிய செல்வனை
 நறவம்பூம்பொழி னுவலூரன்வ
 னப்பகையப்பன் சடையன்றன்
 சிறுவன்வன்றெண்ட னூரன்பாடிய
 பாடல்பத்திவை வல்லவர்
 அறவனாடி சென்றுசேர்வதற்
 கியாதுமையுற வில்லையே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்றிருப்
 பாதமேமனம் பாவித்தேன்
 பெற்றலும்பிறந் தேனிளிப்பிற
 வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
 கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
 யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
 நற்றவாவுளை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

1

இட்டனும்மடி யேத்துவாரிகழ்ந்
 திட்டநாண்மறந் திட்டநாள்
 கெட்டநாளிவை யென்றலாற்கரு
 தேன்கிளர்புனற் காவிரி
 வட்டவாசிகை கொண்டடிதொழு
 தேத்துபாண்டிக் கொடுமுடி
 நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே. 2

ஓவுநாளுணர் வழியுநாளுயிர்
 போகுநாளுயர் பாடைமேல்
 காவுநாளிவை யென்றலாற்கரு
 தேன்கிளர்புனற் காவிரிப்
 பாவுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
 சோதிபாண்டிக் கொடுமுடி
 நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே. 3

எல்லையில்புக மெம்பிரானெந்தை
 தம்பிரானென்பொன் மாமணி
 கல்லையுந்தி வளம்பொழிந்திழி
 காவிரியதன் வாய்க்கரை
 நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
 யூறிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
 வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே. 4

அஞ்சினூர்க்கர னுதியென்றடி
 யேனுநான்மிக வஞ்சினேன்
 அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு
 ணல்கினுய்க்கழி கின்றதென்
 பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந்
 தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
 நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே. 5

ஏடுவானிளந் திங்கள்சூடினை
 யென்பின்கொல்புலித் தோலின்மேல்
 ஆடுபாம்ப தரைக்கசைத்த
 வழகனையந்தண் காவிரிப்

பாடுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
 சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச்
 சேடனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே.

6

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந்
 தேன்வினைகளும் விண்டனன்
 நெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற
 நின்றகாவிரிக் கோட்டிடைக்
 குரும்பைமென்முலைக் கோதைமார்குடைந்
 தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
 விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே.

7

செம்பொனேர்சடை யாய்திரிபுரந்
 தியெழச்சிலை கோலினாய்
 வம்புலாங்குழ லானைப்பாக
 மமர்ந்துகாவிரிக் கோட்டிடைக்
 கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி
 வாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
 நம்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே.

8

சாரணன்றந்தை யெம்பிரானெந்தை
 தம்பிரானென்பான் மாமணியென்று
 பேரெணையிர கோடிதேவர்
 பிதற்றிநின்று பிரிகிலார்
 நாரணன்பிர மன்றொழுங்கறை
 யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக்
 காரணவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநாநமச்சி வாயவே.

9

கோணியபிறை சூடியைக்கறை
 யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
 பேணியபெரு மாணைப்பிஞ்ஞகப்
 பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்
 பாணுலாவரி வண்டறைகொன்றைத்
 தாரணைப்படப் பாம்பரை
 நாணைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை
 சொல்லுவார்க்கில்லைத் துன்பமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

- எற்றான் மறக்கே நெழுமைக்கு மெம்பெரு மாணையே
உற்றாயென் றுன்னையே யுள்குகின் றேனுணர்ந் துள்ளத்தால்
புற்ற டரவா புக்கொளி யூரவி நாசியே
பற்றுக வாழ்வேன் பசுபதி யேபர மேட்டியே. 1
- வழிபோவார் தம்மோடும் வந்துடன் கூடிய மாணிநீ
ஒழிவ தழகோ சொல்லா யருளோங்கு சடையானே
பொழிலாருஞ் சோலைப் புக்கொளி யூரிற் குளத்திடை
இழியாக் குளித்த மாணி யென்னைக்கிறி செய்ததே. 2
- எங்கேனும் போகினு மெம்பெரு மாணே நினைந்தக்கால்
கொங்கே புகினுங் கூறைகொண் டாறலைப் பாரிலை
பொங்கா டரவா புக்கொளி யூரவி நாசியே
எங்கோ னேயுனை வேண்டிக்கொள் வேன்பிற வாமையே. 3
- உரைப்பா ருரையுகந் துள்கவல் லார்தங்க ளுச்சியாய்
அரைக்கா டரவா வாதியு மந்தமு மாயினுய்
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூரவிநாசியே
கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலையே. 4
- அரங்காவ தெல்லா மாயிடு காடது வன்றியும்
சரங்கோலை வாங்கி வரிசிலை நாணியிற் சந்தித்துப்
புரங்கோட வெய்தாய் புக்கொளி யூரவி நாசியே
குரங்கோடு சோலைக் கோயில்கொண் டகுழைக் காதனே. 5
- நாத்தானு முனைப்பாட லன்றி நவிலா தெனாச்
சோத்தென்று தேவர் தொழ நின்ற சுந்தரச் சோதியாய்
பூத்தாழ் சடையாய் புக்கொளி யூரவி நாசியே
கூத்தா வுணக்குநா னுட்பட்ட குற்றமுங் குற்றமே. 6
- மந்தி கடுவனுக் குண்பழ நாடி மலைப்புறம்
சந்திக டோறுஞ் சலப்பு மிட்டு வழிபடப்
புந்தி யுறைவாய் புக்கொளி யூரவி நாசியே
நந்தி யுனைவேண்டிக் கொள்வே னரகம் புகாமையே. 7
- பேணு தொழிந்தே னுன்னை யலாற்பிற தேவரைக்
காணு தொழிந்தேன் காட்டுதி யேலின்னங் காண்பனான்
பூணு ணரவா புக்கொளி யூரவி நாசியே
காணுத கண்கள் காட்டவல் லகறைக் கண்டனே. 8

நள்ளாறு தெள்ளா றரத்துறை வாயெங்க ணம்பனே
வெள்ளாடை வேண்டாய் வேங்கையின் றேலை விரும்பினாய்
புள்ளேறு சோலைப் புக்கொளி யூரிற் குளத்திடை
உள்ளாடப் புக்க மாணியென் னைக்கிறி செய்ததே. 9

நீரேற வேறு நிமிர்புன்சடை நின்மல மூர்த்தியைப்
போரேற தேறியைப் புக்கொளி யூரவி நாசியைக்
காரேறு கண்டனைத் தொண்டனா றூரன் கருதிய
சீரேறு பாடல்கள் செப்பவல் லார்க்கில்லை துன்பமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநொடித்தான்மலை

பண்—பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனை முன்படைத்தா னதறிந்துதன் பொன்னடிக்கே
நானென பாடலந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனைவந் தெதிர்க்கொள்ள மத்தயானே யருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறுசெய்தா னொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 1

ஆனை யுரித்தபகை யடியேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிர்வெருட்டி யொள்ளியானே நினைந்திருந்தேன்
வானே மதித்தமரர் வலஞ்செய்தெனே யேறவைக்க
ஆனை யருள்புரிந்தா னொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 2

மந்திர மொன்றறியேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
சந்தர வேடங்களாற் றுரிசேசெயுந் தொண்டனெனை
அந்தர மால்விசம்பி லழகானே யருள்புரிந்த
துந்தர மோநெஞ்சமே நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 3

வாழ்வை யுகந்தநெஞ்சே மடவார்தங்கள் வல்வினைப்பட்
டாழ முகந்தவென்னை யதுமாற்றி யமரரெல்லாம்
சூழ வருள்புரிந்து தொண்டனேன் பரமல்லதொரு
வேழ மருள்புரிந்தா னொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 4

மண்ணுல கிற்பிறந்து நும்மைவாழ்த்தும் வழியடியார்
பொன்னுல கம்பெறுத ரொண்டனேனின்று கண்டொழிந்தேன்
விண்ணுல கத்தவர்கள் விரும்பவென்னை யானையின்மேல்
என்னுடல் காட்டுவித்தா னொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 5

அஞ்சினை யொன்றிநின்று வலர்கொண்டடி சேர்வறியா
வஞ்சனை யென்மனமே வைகிவானநன் ஞடர்முன்னே
துஞ்சதன் மாற்றுவித்துத் தொண்டனென்பர மல்லதொரு
வெஞ்சின வாளைதந்தா னொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 6

நிலைகெட விண்ணதிர நிலமெங்கு மதிர்ந்தசைய
மலையிடை யானையேறி வழியேவரு வேனெதிரே
அலைகட லாலரையன் னலர்கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்ச
உலையனை யாதவண்ண நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 7

அரவொலி யாகமங்க ளறிவாரறி தோத்திரங்கள்
விரவிய வேதவொலி விண்ணெலாம்வந் தெதிர்ந்திசைப்ப
வரமலி வாணன்வந்து வழிதந்தெனக் கேறுவதோர்
சிரமலி யானைதந்தா னொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 8

இந்திரன் மால்பிரமன் னெழிலார்மிகு தேவரெல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ளவென்னை மதயானை யருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவ ரிவனாரென வெம்பெருமான்
நந்தம ருரனென்று னொடித்தான்மலை யுத்தமனே. 9

ஊழிதொ றாழிமுற்று முயர்பொன்னொடித் தான்மலையைச்
சூழிசை யின்கரும்பின் சுவைநாவல லூரன்சொன்ன
ஏழிசை யின்றமிழா லிசைந்தேத்திய பத்தினையும்
ஆழி கடலரையா வஞ்சையப்பர்க் கறிவிப்பதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே
நின்ற பாவ வினைகள் தாம்பல நீங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் தேவர் பிரானிடம்
கன்றி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே.

இறங்கிச் சென்று தொழுமின் இன்னிசை பாடியே
பிறங்கு கொன்றைச் சடையன் எங்கள் பிரானிடம்
நிறங்கள்செய்த மணிகள் நித்திலங் கொண்டிழி
கறங்கு வெள்ளை அருவித் தண்கழுக் குன்றமே.

நீள நின்று தொழுமின் நித்தலும் நீதியால்
ஆளும் நம்ம வினைகள் அல்கி அழிந்திடத்
தோளும் எட்டு முடைய மாமணிச் சோதியான்
காள கண்டன் உறையுந் தண்கழுக் குன்றமே.

வெளிற்று தீரத் தொழுமின் வெண்பொடி யாடியை
முளிறி லங்கு மழுவா ளன்முந்தி உறைவிடம்
பிளிற்று தீரப் பெருங்கைப் பெய்மதம் மூன்றுடைக்
களிறி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே.

புலைகள் தீரத் தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணியன்
இலைகொள் சூலப் படையன் எந்தை பிரானிடம்
முலைகள் உண்டு தழுவுக் குட்டி யொடுமுசுக்
கலைகள் பாயும் புறவில் தண்கழுக் குன்றமே.

மடமு டைய அடியார் தம்மனத் தேயுற
விடமு டைய மிடறன் விண்ணவர் மேலவன்
படமு டைய அரவன் ருன்பயி லும்மிடம்
கடமு டைய புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே.

ஊன மில்லா அடியார் நம்மனத் தேஉற
ஞான மூர்த்தி நட்ட மாடிநவி லும்மிடம்
தேனும் வண்டும் மதுவுண் டின்னிசை பாடவே
கான மஞ்ஞை உறையுந் தண்கழுக் குன்றமே.

அந்தம் இல்லா அடியார் நம்மனத் தேஉற
வந்து நாளும் வணங்கி மாலொடு நான்முகன்
சிந்தை செய்த மலர்கள் நித்தலுஞ் சேரவே
சந்தம் நாளும் புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே.

பிழைகள் தீரத் தொழுமின் பின்சடைப் பிஞ்ஞுகன்
குழைகொள் காதன் குழுகன் ருனுறை யும்மிடம்
மழைகள் சாலக் கவித்து நீடுயர் வேயவை
கழைகொள் முத்தஞ் சொரியுந் தண்கழுக் குன்றமே.

வடியுடை மழுவேந்தி மதகரியுரி போர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றூரில்
அடிகள்இவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

நின்ற வினைக்கொடுமை நீங்க இருபொழுதும்
சூன்று மலரிட்டுச் சூழும் வலஞ்செய்து
தென்றன் மணங்கமழுந் தென்திரு வாரூர்புக்
கென்றன் மனங்குளிர என்கொல் எய்துவதே.

பலலன் வெள்ளைத் தலையன் ரூன்பயி லும்மிடம்
கல்லின் வெள்ளை அருவித் தண்கழக் குன்றினை
மல்லின் மல்கு திரள்தோள் ஊரன் வனப்பினால்
சொல்லல் சொல்லித் தொழுவா ரைத்தொழு மின்களே.

அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தம்சொல்லி
முந்தி எழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தை பராமரியாத் தென்திரு வாரூர்புக்
கெந்தை பிரானாரை என்கொல் எய்துவதே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் - புராண சாரம்

தண்கயிலை யதுநீங்கி, நாவ லூர் வாழ்
சைவனார் சடையனார் தனய னாராய்
மண்புகழ் நெட்டுறையா னேலை காட்டி
மணம்விலக்க, வன்றெண்டா, அதிகை சேர்ந்து,
நன்பினுட னருள்புரிய, ஆரூர் மேவி,
நலங்கிரும் பரவைதோ ணயந்து வைகித்
திண்குலவும் விறன்மிண்டர் திறல்கண் டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பி னாரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்ல றைந்துத்
திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னாச் செய்து
தப்பின்முது குன்றர்தரும் பொருள் ஆற் றிட்டுத்,
தட்த்தெடுத்துச், சங்கிலிதோள் சார்ந்து, நாதன்
ஒப்பிறனித் தூதுவந்து, ஆறாடு கீறி,
உறுமுதலை சிறுமதலை யுழிழ நல்கி,
மெய்ப்பெரிய களிநேறி, அருளாற் சேர
வேந்தருடன் வடகயிலை மேவி னாரே.

—உமாபதி சிவாசாரியார்

சிற்பெருகு சுந்தரர்க்கு மங்கலம் —(நற்சிந்தனை)

உ
சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.
திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருப்பள்ளி எழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி! என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே!
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
ஏற்றுயர் கொடியிடை யாய்எனே! உடையாய்!
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

1

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன்; இருள்போய்
அகன்றது உதயம் நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ; நயனக்
கடிமலர் மலர! மற் றண்ணல்அங் கண்ணம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன; இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே!
அலைகட லே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி,
குருகுகள் இயம்பின: இயம்பின சங்கம்:
ஒவின தாரகை ஒளிஒளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது; வருப்பொடு நமக்குத்
தேவ! நற் செறிகழற் றுளிணை காட்டாய்!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
யாவரும் அறிவரி யாய்! எமக் கெளியாய்!
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்;
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்.
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்;
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்.
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர், ஒருபால்;
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
என்னையும் ஆண்டுகொண் [டு] இன்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பூதங்க டோறுநின் றாய், எனின் அல்லால்
 "போக்கிலன் வரவில்ன்" எனநினைப் புலவேவர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்

சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்! எங்கண் முன்வந் (து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும் நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தார்அவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார், அணங் கின்மண வாளா!
 செப்புறு கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்!
 இதுஅவன் திருவுரு இவன்அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்! திருப் பெருந்துறை மன்னா!
 எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆ[று]? அது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

7

முந்திய மிதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்று அறிவார்?
 பந்தனை விரலியும், நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே!
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந்து ஆண்டாய்
 ஆரமு தே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளே! உன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி அடியோம்

கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தே! கரும் பே! விரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்! திரு மாலாம்

அவன்விருப் பெய்தவும் மலர்வன் ஆசைப்
படவுநின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமுதே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 10

சிவமயம்

திருவெம்பாவை

(சக்தியை வியந்து — மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும்இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியே வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே!
ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்! 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்பேர்திப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய்? நேரிழையீர்!
சீசி இவையும் சிலவோ? விளையாடி
ஏசு மிடம்ஈதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்? 2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ! ஈசன் பழ அடியீர் ! பாங்குடையீர் !
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை ?
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய் ! 3

ஒள்ளித் திலநகையாய் இன்னும் புலர்ந்தின்றோ ?
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ ?
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியாளைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய் ! 4

மாலறியா நான்முகனும் காண மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
 ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏழக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய் ! 5

மானே நீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ ?
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலை அளித்தாட் கொண்டருளும்
 வாள்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய் ! 6

- அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னான் முன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னனை என் அரையன் இன்னமுதென் நெல்லோமும்
 சென்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ ?
 வன்னெஞ்சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய் ! 7
- கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழி ஈதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரே
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய் ! 8
- முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே !
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே !
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்னவகையே எம்க்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய் ! 9
- பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயில் பிணுப்பின்னாகாள்
 ஏதவனார் ? ஏதவன்பேர் ? ஆருற்றார் ? ஆரயலார் ?
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய் ! 10
- மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் நீரடி செல்வா சிறுமருங்குல்

மையயார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டு அருளும் வினையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகைஎல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய் ! 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நல் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 12

பைங்கவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலம்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பிச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 13

காதார் குழை ஆடப் பைம்பூண் கலன் ஆடக்
 கோதை குழல் ஆட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப் புனல் ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடி
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றேநம் பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவான் சித்தம் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான் பணியாள்

பேரறையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆம்ஆறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையான்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலம்பின் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நம்தம்மை ஆளுடையான்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்கரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய் 16

சுசங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 உகாங்குண் கருங்குழலி நம்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகளை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 17

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றூற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்பரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறுகிப்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றூன் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இப்பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
 எம்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எம் கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய் ! 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்

போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்

போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் ஈரம் இணையடிகள்

போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்

போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்

போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய் !

20

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க ! நாதன் தாள்வாழ்க !

இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில், நீங்காதான் தாள்வாழ்க !

கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க !

ஆகமம் ஆகிநின்று, அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க !

ஏகன் அநேகன், இறைவன் அடிவாழ்க !

5

வேகம் கெடுத்தாண்ட, வேந்தன் அடிவெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்தன், பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சோயோன்தன், பூங்கழல்கள் வெல்க

கரங்குவிவார் உள்மகிழும், கோன்கழல்கள் வெல்க

சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும், சீரோன் கழல்வெல்க

10

ஈசன் அடிபோற்றி, எந்தை அடிபோற்றி

தேசன் அடிபோற்றி, சிவன்சே வடிபோற்றி

நேயத்தே நின்று நிமலன் அடிபோற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கும், மன்னன் அடிபோற்றி

சீரார் பெருந்துறை, நம் தேவன் அடிபோற்றி

15

ஆராத இன்பம், அருளும் மலைபோற்றி!

சிவன்அவன் என்சிந்தையுள். நின்று அதனால்

அவன் அருளாலே, அவன் தாள் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழ, சிவபுராணந்தன்னை

முந்தை விணமுழுதும், ஓய உரைப்பவ்யான்

20

கண்நுதலான் தன்கருணைக், கண்காட்ட வந்தெய்தி

எண்ணுதற்கு எட்டா, எழிலார் கழல்இறைஞ்சி

விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து, மிக்காய், விளங்குகொளியாய்

எண்இறந்து எல்லை, இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்

- பொல்லா வினையேன், புகழுமாறு ஒன்றறியேன் 25
 புல்லாகிப் பூடாய்ப், புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப், பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப், பேயாய் கணங்களாய்
 வல்அசுரர் ஆகி, முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற, இத்தாவர சங்கமத்துள் 30
- எல்லாப் பிறப்பும், பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள், கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள், ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா, விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி, ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே 35
- வெய்யாய் தணியாய், இயமானன் ஆம்விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம், போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞானம் ஆகி, மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன், துன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை, அகல்விக்கும் நல்லறியே 40
- ஆக்கம் அளவிறுதி, இல்லாய் அனைத்துலகம்
 ஆக்குவாய் காப்பாய், அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னை, புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய, நின்ற மறையோனே 45
- கறந்தபால் கன்னலொடு, நெய் கலந்தாற்போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள், தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும், எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான், வல்வினையேன் தன்னை 50
- மறைந்திட மூடிய, மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும், அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும், புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது, வாயில் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும், வஞ்சனையைச் செய்ய 55
- வில்லங்கு மனத்தால், விமலா உனக்குக்
 கலந்தஅன்பு ஆகிக், கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத, சிறியேற்கு நல்கி
 நிலத்தன்மேல் வந்தருளி, நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்த், கிடத்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த, தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி, மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனூர், அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப், பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து, நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65

பேராது நின்ற, பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே, அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து, ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி ஒன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும், இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக்கு அன்பனே, யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்பினுளே, தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே, நுணுக்கரிய நுண்உணர்வே
 போக்கும் வரவும், புணர்வும்இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம்காவலனே, காண்பரிய பேர்ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே, அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச், சொல்லாத நுண்உணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின், வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத், தெளிவே என்சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணூர், அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார, விடக்குடம்பின் உள்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா, அரனையோ என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து, பொய்கெட்டு மெய்யானூர்
 மீட்டிங்கு வந்து, வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக், கட்டழிக்க வல்லானே
 நன்இருளில் நடட்டம், பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே, தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லல் பிறவி, அறுப்பானே ஒ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச், சொல்லிச் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின், பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின், உள்ளார் சிவவடிகீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்.

2. கீர்த்தித் திருவகவல் திருத்திலையில் அருளியது

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி (முறைமை
(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை மூதூ ராடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன என்கி
எண்ணில் பல்குண மெழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியு மழித்தும்

என்னுடை யிரோளை யேறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியும்

கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா னோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டு மின்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்

விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
கேவேட ராகிக் கெளிதது படுத்தும்
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்த
உற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்

நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ ருயிர மியல்பின தாகி
ஏறுடை யீசனிப் புவனியை உய்யக்

கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சகிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும்

தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்துரர்
 விற்பொரு வேடற் கீந்த வினையும்
 மொக்கணை யருளிய முழுத்தழன் மேனி
 சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
 அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்

நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்
 ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
 பாண்டி யன்றினக் குப்பரி மாவிற்று
 ஈண்டு கனக மிசையப் பெருஅது
 ஆண்டா நெங்கோர் அருள்வழி யிருப்பத்

தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
 அந்தண னாகி யாண்டுகொண் டருளி
 இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
 மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
 குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்

ஆங்கது தன்னி லடியவட் காகப்
 பாங்காய் மணசுமற் தருளிய பரிசும்
 உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
 வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
 பூவண மதனிற் பொலிந்தினிது அருளிச்

தூவணமேனி காட்டிய தொன்மையும்
 வாத லூரினில் வந்தினி தருளிப்
 பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
 திருவார் பெருந்துறைச் செல் வனாகிக்
 கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்

பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
 பாவ நாச மாக்கிய பரிசும்
 தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்செற வைத்து
 நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்
 விருந்தின னாகி வெண்கா டதனிற்

குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
 பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்கு
 அட்டமா சித்தி யருளிய அதுவும்
 வேடுவ னாகி வேண்டுகுக் கொண்டு
 காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்

மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுகுக் கொண்டு
 தக்கா னெருவ னாகிய தன்மையும்
 ஓரி யூரி னாகந்தினி தருளிப்
 பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
 பாண்டுர் தன்னி லின்பு இருந்தும்

தேவூர்த் தென்பாற் றிகழ்தரு தீவீற்
 கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும்
 தேனமர் சோலைத் திருவா ளூரில்
 ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
 இடைமரு ததனி லீண்ட விருந்து
 படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசும்
 ஏகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து
 பாகம் பெண்ணே டாயின பரிசும்
 திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
 மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்

சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
 பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
 கடம்பூர் தன்னி விடம்பெற இருந்தும்
 ஈங்கோய் மலையி லெழிலது காட்டியும்
 ஐயா றதனிற் சைவ னாகியும்

துருத்தி தன்னி லருத்தியோ டிருந்தும்
 திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியும்
 கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
 கழுக்குள் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
 புறம்பய மதனி லறம்பல அருளியும்

குற்ற லத்துக் குறியா யிருந்தும்
 அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
 சுந்தரவேடத் தொருமுத லுருவுகொண்டு
 இத்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
 எவ்வெவர் தன்மையந் தன்வயிற் படுத்துத்

தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை
 சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
 அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
 சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
 மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்

அந்தமில் பெருமை அருளுடை யண்ணல்
 எந்தமை யாண்ட பரிசது பகரிள்
 ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவுரு
 நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
 ஊனந் தன்னை யொருங்குட னறுக்கும்

ஆனந் தம்மே யாரூ அருளியும்
 மாதிற் கூறுடை. மாப்பெருங் கருணையன்
 நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
 அழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன்
 கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்

மூல மாகிய மும்மல மறுக்கும்
 தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
 காதல னுகிக் கழுநீர் மாலை
 ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
 அரியொடு பிரமந் களவறி யாதவன்

பரிமா வீன்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
 மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
 பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
 பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
 உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்

ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
 தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
 இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வுர்தி
 அருளிய பெருமை யருண்மலை யாகவும்
 எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்

அப்பரி சதனா லாண்டுகொண் டருளி
 நாயி னேனை நலமளி தில்லையுட்
 கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
 ஏல வென்னை யீங்கொழித் தருளி
 னன்றுடன் சென்ற அருள்பெறு மடியவர்

ஓன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
 எய்தவந் திலாதா ரெரியிற் பாயவும்
 மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
 பூதல மதனிற் புரண்டுவிழ்ந் தலறியும்
 கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி

நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
 பாதம் எய்தினர் பாத மெய்தவும்
 பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்று
 இதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவும்
 எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொற்

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
 கனிதரு செவ்வா யுமையொடு காளிக்கு
 அருளிய திருமுசுத் தழகுறு சிறுநகை
 இறைவ னீண்டிய அடியவ ரோடும்
 பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
 ஒலிதரு கைலை யயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

3. திருவண்டப் பகுதி திருத்தில்லையில் அருளியது

சிவன து தூலகு, க்குமத்தை வியந்தது
 (இளைக்குறளாசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
 அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
 ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
 நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
 இன்னுழை கதிரின் துன்னனுப் புரையச்

சிறிய வாகப் பெரியோன் நெரியின்
 வேதியன் றொகையொடு மாலவன் மிகுதியும்
 தோற்றமுஞ் சிறப்பு மீற்றொடு புணரிய
 மாப்பே ருழியு நீக்கமு நிலையும்
 குக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து

எறியது வளியிற்

கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
 படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
 காப்போற் காக்கும் கடவுள் காப்பவை
 கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்க

கருததுடைக் கடவுள் திருத்தகும்

அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்

வீடுபே ருய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி

கீடம் புரையுங் கிழவோ னுடொறும்

அருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் திருத்தகு

மதியிற் றண்மை வைத்தோன் திண்டிறல்
 தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
 வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
 காலி னூக்கங் கண்டோ விரிமல்கழ
 நீரி னின்கவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட

மண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னென்றென்று
 எண்ப்பல கோடி யெண்ப்பல பிறவும்
 அணைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோ னஃதான்று
 முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
 தன்னே ரில்லோன் ருனே காண்க

ஏனத் தொல்லையி றணிந்தோன் காண்க
 கானப் புலியுரி யரையோன் காண்க
 நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
 ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
 இன்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க

அன்னதொன் றவ்வயி னறிந்தோன் காண்க
 பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
 பிரமன்மால் காண்ப் பெரியோன் காண்க
 அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
 சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க

சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
 பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
 ஒருவ னென்னு மொருவன் காண்க
 விரிபொழின் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
 அணுத்தருத் தன்மையி லையோன் காண்க

இணைப்பரும் பெருமையி லீசன் காண்க
 அரியதி லரிய அரியோன் காண்க
 மருவியெய் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
 நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
 மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க

அந்தமு மாதியும் அகன்றோன் காண்க
 பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
 நிற்பதுஞ் செல்வது மாடுனான் காண்க
 கற்பமு யிறுதியுங் கண்டோன் காண்க
 யாவரும் பெறவுறு மீசன் காண்க

தேவரு மறியாச் சிவனே காண்க
 பெண்ணு ணையெனும் பெற்றியன் காண்க
 கண்ணு வியானுங் கண்டேன் காண்க
 அருள்நனி சுரக்கு மமுதே காண்க
 கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
 சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
 அவனென யாட்கொண் டருளினை காண்க
 குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
 அவளுந் தானு முடனே காண்க

பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
 கருமா முகிலிற் றேன்றித்
 திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
 திருத்தகு மின்னெளி திசைதிசை விரிய
 ஐம்புலப் பந்தனை வாரை விரிய

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
 நீடெழிற் றேன்றி வானொளி மிளிர்
 எந்தம் பிறையிற் கோபம் மிகுத்து
 முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
 பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட

எஞ்சா விண்ணருள் நுண்டுளி கொள்ளச்
 செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட, வரையுறக்
 கேதக் குட்டங் கையற ஒங்கி
 இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
 நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மாண்கணந்

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
 அவப்பெருந் தாயம் நீங்கா தசைந்தன
 ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
 பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
 சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்து

ஊழூழோங்கிய நங்கள்

இருவினை மாமரம் வேர்ப் றித்தெழுந்து
 உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
 சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவீழ்
 வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்

மாப்புடைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
 மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தனி னோக்கி
 அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
 தொண்ட உழவ ராரத் தந்த
 அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க

கரும்பனக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
 அருந்தவர்க் கருளு மாதி வாழ்க
 அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
 நிச்சலு மீர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
 குழிநூ் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க

எய்தினர்க் காரமு் தளிப்போன் வாழ்க
 கூரிடூட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
 பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
 ஏதலர்க் கேதிலெம் மிறைவன் வாழ்க
 காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க

நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
 பிச்செமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி
 நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி, நாற்றிசை
 நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
 நிற்பன நிறீஇச்

சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
 உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
 கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன்
 விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
 பூவி னாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்

ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
 இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
 அழிதரும் ஆக்கை யொழியச்செய்த ஒன்பொருள்
 இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
 அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி

ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
 ஆற்றூ இன்பம் அவர்ந்தலை செய்யப்
 போற்றூ ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
 மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
 மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழ்த்

திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
 முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
 ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
 உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
 மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்

இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்கு
 அத்தந் திரத்தின் அவ்வயி றெளித்தும்
 முனிவற நோக்கி நனிவரக் கெளவி
 ஆணெனத் தோன்றி அனியெனப் பெயர்ந்து
 வாணுதற் பெண்ணென வொளித்துஞ் சேண்வயின்

ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
 துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
 அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும்
 ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
 பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்

ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
 ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலில்
 தாள்தனை யிடுமின்
 சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
 பற்றுமி னென்றவர் பற்றுமுற் றெளித்தும்

தன்னே ரில்லோன் றுனையான தன்மை
 என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
 அறைகூவி யாட்கொண் டருளி
 மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
 உனையா அன்பென் புருக வோலமிட்டு

அலைகடற் றிரையி னூர்த்தார்த் தோங்கித்
 தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
 பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மகித்து
 நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
 கடக்களி நேற்றுத் தடப்பெரு மதத்தின்

ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
 கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
 ஏற்றூர் மூதூர் எழில்நகை யெரியின்
 வீழ்வித் தாங்கன்று
 அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்

ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
 தடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
 சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
 தரியே னாயேன் றுனெனைச் செய்தது
 தெரியே னொவா செத்தே னடியேற்கு

அருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
 விழுங்கியும் ஒல்ல கில்வேன்
 செழுந்தன் பாற்கடற் றிரைபுரைவித்து
 உவாக்கடல் நள்ளூநீ குள்ளகந் ததும்ப
 வாக்கிறத் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்

தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியே னூன்றழை
 குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
 குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
 அற்புத மான அமுத தாரைகள்
 எற்புத் துளைதொறு மேற்றின னுருகுவது

உள்ளங் கொண்டோ ருஞ்ச்செய் தாங்கெனக்கு
 அள்ளு ருக்கை யமைத்தன னொள்ளிய
 கண்ணற் கனீதேர் களிநெனக் கடைமுறை
 என்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்
 கருணை வான்தேன் கலக்க

அருளொடு பராவழு தாக்கினன்
 பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

4. போற்றித் திருவகவல் திருத்தில்லையில் அருளியது

சகத்தின் உற்பத்தி
 (நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
 ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
 நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
 போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநேடு மாலன்று
 அடிமுடி யறியு மாதர வதனிற்

கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்து
 ஏழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்து
 ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
 வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
 வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகிலில்

யானை முதலா எறும்பீ ருய
 ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
 மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா வுதரத்து
 ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
 ஒருமதித் தான்றியி னீருமையிற் பிழைத்தும்

இருமதி விளைவி னெருமையிற் பிழைத்தும்
 மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்தும்
 ஈரிரு திங்களின் பேரிருள் பிழைத்தும்
 அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
 ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்

ஏழு திங்களிற் ரூழ்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
 தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
 துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
 ஈண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
 காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
 வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
 கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுண் மதர்த்துக்
 கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணத்து
 எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
 ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
 கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
 மத்தக் களிநெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
 கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
 செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
 நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
 புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
 தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
 முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
 ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
 வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின

ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
 நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
 சுற்ற மென்னுந் தொல்பகக் குழாங்கள்
 பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
 விரத மேபர மாகவே தியருஞ்

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
 சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
 அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
 மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
 சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்து

குருபர னுகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் நிகழாதே திருவடி யீணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னுகி முனியாது அத்திசை
என்புறைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புல னென்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி யரும்பச்

சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னுகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

கூட லீலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய்க் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றெனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி

கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி

வானேர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
 ஏனேர்க் கெளரிய இறைவா போற்றி
 மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
 ஆழா மேயரு ளரசே போற்றி
 தோழா போற்றி துணைவா போற்றி

வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
 முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
 அத்தா போற்றி அரணே போற்றி
 உரையுணர்வு இறந்த ஒருவ போற்றி
 விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி

அருமையி லெளரிய அழகே போற்றி
 கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
 மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
 என்னையு மொருவ னாக்கி இருங்கழல்
 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி

தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
 அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
 அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
 முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
 மாளேர் நோக்கி மணாளா போற்றி

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
 பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
 நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
 தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
 வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியிடை ஒன்றாய் வீளைந்தாய் போற்றி
 அளிபவ ருள்ளத் தழுதே போற்றி
 கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
 நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
 இடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
 ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
 சீரார் இருவை யாறா போற்றி
 அண்ண மலையெம் அண்ணா போற்றி
 கண்ணாரமுதக் கடலே போற்றி

ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வாஞய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரணே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி

குற்றூ லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்கு
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஏனக் குருளைக் கருளினே போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் தமிழேன் போற்றி

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி

இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
ருவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி

தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தொளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ ரூனாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மலை கொண்டருள் போற்றி

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சதகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு
உள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ண
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
கண்ணினையும் மரமாம்தி வினையி னேற்கே.

சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
மணிவார்த்தைக் காக்கினும் புலன்க ளார
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கினையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே.

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
குடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வ தொன்றறியேனே.

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி.

போற்றியோம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றியோம் நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
 போற்றியோம் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி.

சுடையவ னேனைக் கருணையி னூற்கலந் தாண்டுகொண்ட
 விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோள்
 உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
 சுடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

திருவம்மாளை (ஆனந்தக்களிப்பு)

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
 வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
 கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
 வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
 தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம்பல மன்னும்
 ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மாளாய்.

ஔயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
 சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
 மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
 நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
 தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
 ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மாளாய்.

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
 மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்னானைத்
 தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
 பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
 கண்ணூர் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
 அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மாளாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்கண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்
திருத்தில்லையில் அருவியது

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி

முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைமயின்

சத்தியஞ் சோமியும் பார்மகனும்

நாமக னோடுபல் லாண்டிசைமின்

சித்தியுஞ் கௌரியும் பார்ப்பதியும்

கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்

அத்தன்ஐ யாறன்அம் மாணைப்பாடி

ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்

பொற்றிருச் கண்ணம் இடிக்கவேண்டும்

மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்

வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்

சுவமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே

குனிமின் தொழுமின்எங் கோள்ளங்குத்தன்

நேவியந் தானும்வந் தெம்மையாளச்

செம்பொன்செய் கண்ணம் இடித்துநாமே.

சுந்தர நிறணிந் தும்மெழுதித்

தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி

இந்திரன் சுற்பகம் நாட்டியெங்கும்

எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்

அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்

ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை

சுந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு

ஏய்ந்தபொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்

காம்பணி மின்கள் கறையுரலை

நேச முடைய அடியவர்கள்

நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்

நேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்

திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்

பாச வினையைப் பறித்துநின்று

பாடிப்பொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னுடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

உலக்கை பலஓச்ச வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே

நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நான்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாடும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டத் துதைந்திலங்கச்
 கோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 சீமய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 சேய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தந் சிவனெனும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிராநெனும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே
 மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடிந்
 தேடுமின் எம்பெரு மாணத்தேடிச்
 சித்தந் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயாபி ராணைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யார்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 பின்விடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியிர்
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 நன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய்தித முந்துடிப்பச்
 சேவிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதுநீர் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினுனைச்
 சித்தம் புருந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாழும்வந் தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பின்னாபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி

இயைத்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றுடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலையாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 ஈட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றூடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினூர்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினூர்க்குச்
 சோதியு மாய்இரு ளாயினூர்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினூர்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினூர்க்குப்
 பந்தமு மாய்விடும் ஆயினூர்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினூர்க்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்றமைந்த
 நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
 மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
 சேவேறு சேவடிக் கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
 நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசும்தொறும் எப்போதும்
 அனைத்தெலும் புண்ணைக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
 குனிப்புடை யானுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.

சுண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
 என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
 வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
 சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
 உருநாம் அறியவோர் அந்தணையு ஆண்டுகொண்டான்
 ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரற்
 திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
 பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
 பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
 ஈசனவன் எவ்வயிர்க்கும் இயல்பானுன் சாழலோ.

இணையார் திருவடி எந்தலைமேல் வைத்தலுமே
 துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
 அணையார் புனற்றில்லை அப்பலத்தே ஆடுகின்ற
 புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
 பந்தம்அறுத் தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
 அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
 பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ,

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
 தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
 மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்என் வல்வினையின்
 வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

வணங்கத் தலைவைத்து வार्கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொடு அணிதில்லை அப்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோனோக்கம் ஆடாமோ.

திருப்பொன்னூசல்

அருட்சுத்தி

திருத்திலையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிரூச
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருட்டர னிணைபாடிப்
பேரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வாந்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்சை
பொன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா னிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலார் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வனையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ

ஆனே அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணக்கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழார்
நாணமே உய்ய ஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணை உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோணர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணர் வனமுலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

உன்னந் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலித்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றுறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும் அணிமயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சிலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னாசல் ஆடாமோ.

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோலைத் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.
திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னைப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதந் நாதனார் அன்னே என்னும்.

சூயிற்பத்து

கீத மினிய சூயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிற்றதுநின்ற தொன்மை
அதி குணமொன்று மில்லான் அந்தமி லான்வரக் கூவாய்.

ஏர்தரும் ஏழல கேத்த எவ்வுரு வந்தன் னுருவாய்
ஆர்கனி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய லாயாற் சூயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்.

கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதிபாகிய சற்காரியம்

திருத்தில் லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
தானால் அடியேனுள்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்
புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே.

முன்னின்று ஆண்டாய் என்முன்னம் யானும்
 அதுவே முயல்வுற்றுப்
 பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்
 டொழிந்தேன் பெம்மானே
 என்னின் றருளி வரதின்று போந்திடு
 என்னு விடில் அடியார்
 உன்னின் றிவனார் என்னாரோ பொன்னம்
 பலக்கூத் துகந்தானே.

உகந்தா னேஅன் புடையடிமைக் குருகா
 உள்ளத் துணர்விலியேன்
 சுகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க
 வாறன் றென்னாரோ
 மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ
 வாழ்ந்தாய் அடியேற்குள்
 முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம்
 பலத்தெம் முழுமுதலே.

முழுமுத வேஹம் புலனுக்கும் மூவர்க்
 கும்என் கனக்கும்
 வழிமுத வேநின் பழவடி யார்தி
 ரள்வான் குழுமிக்
 கெழுமுத வேஅருள் தந்திருக்க இரங்குங்
 கொல்லோ என்று
 அமுமது வேயன் நிமற்றென் செய்கேன்
 பொன்னம் பலத்தரைசே.

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே
 என்றுன் அருள்நோக்கி
 இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல்
 ஏசற் றிருந்தே வேசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி
 கொடுத்தன் அடியேன்பால்
 பிரைசேர் பாலின் நெய்ப்போலப் பேசா
 திருந்தால் ஏசாரோ.

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியான்
 என்று பிறரெல்லாம்
 பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேனா
 நிற்பேன் நின்னருளே
 தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவே
 லக்கஞ் சேவிக்க
 ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்
 இனித்தான் இரங்காயே.

இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்று
 ஏமாந் திருப்பேனை
 அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வார்
 இலிமாடு ஆவேனோ
 நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று
 நிலாவி வினையாடும்
 மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே
 வாவுவன் தருளாயே.

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
 என்பார் ஆர்இங்குப்
 பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னை
 பொன்னம் பலக்கூத்தா
 மருளார் மனத்தோடு உளைப்பிரிந்து வருந்து
 வேனை வாவுவன்றுன்
 தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே
 போனாற் சிரியாரே.

சிரிப்பார் களிப்பார் தேவிப்பார் திரண்டு
 திரண்டுஉன் திருவார்த்தை
 விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வேறு
 இருந்துஉன் திருநாமம்
 தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா
 என்பார் அவர்முன்னே
 நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி
 இனித்தான் நல்காயே.

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம்
 பிதற்றி நயனநீர்
 மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறு வணங்கார்
 மனத்தால் நினைந்துருகிப்
 பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
 பொன்னம் பலமென்றே
 ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்
 என்னை உடையானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில் திருப்பதிகம்
அநுபோக இலக்கணம்
திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் நென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே
ஊறிநின் நென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே.

அரைசனே அன்பார்க்கு அடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யீருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தென் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுனர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே.

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா வுயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததா வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
 ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
 மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
 மனத்திடை மன்னிய மன்னே
 சிறைபெரு நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 இறைவனே நீளன் உடலிடங் கொண்டாய்
 இனியுன்னை என்னிரக் கேனே.

இரந்திரந் துருக ளன்மனத் துள்ளே
 எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
 சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
 ஆய்அவை அல்லையாய் ஆங்கே
 கரந்ததோர் உருவே களித்தவன் உன்னைக்
 கண்ணுறக் கண்டுகொண் டினே.

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்து
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 சிந்தநின் தன்மை நினைப்பற நீனைத்தென்
 நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை
 சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேயந் தொன்றும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை
 யாருன்னை அறியகிற் பாரே.

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முனைத்துப்
 பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
 நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
 நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
 சிருறு சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாருறவு எனக்கிங்கு ஆர்அய லுள்ளார்
 ஆனந்த மாக்குமென் சோதி.

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாக்
 ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
 ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
 அறுக்கும் ஆனந்தமா கடவே
 தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
 வந்துநின் இணையடி தந்தே.

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
 யான்இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புணர்ச்சிப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
 அல்லா தவரும் அமரர் கோனும்
 சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
 சொல்லும் பொருளும் இறந்த கடார

நெல்லிக் கணியைத் தேனைப் பாலை

நிறைஇன் அமுதை அமுதின் கவையையப்
 புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல் லோஎன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

வாழாப்பத்து

யாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 யாரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாரொடு நோகேன் ஆர்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
 வாய்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

பாவநா சாஉன் பாதமே அல்லால்

பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 முடிவ குருவ இருவரீழ் மேலாய்
 முழங்கழ லாய்திமிர்ந் தானே
 மாவரியானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

அருட்பந்து

சோதியே சுடரே குழொளி விளக்கே
 சுரிசுழற் பணைமுலை மடந்தை
 பாதியே பரணே பால்கொள்வெண் ணீற்றூம்
 பங்கயத் தயனும்மா லறியா
 தீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
 ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட் டலறி
 உலகெலாந் தேடியுங் கானேன்
 திருத்தமாம் பொய்க்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

முத்தனே முதல்வா முக்கனா முனிவா
 மொட்டரு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு மான்
 உன் நாமங்கள் பேசலார்க்கு
 இணக்கி லாததோர் இன்ப மேவரும்
 துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
 உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை
 யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
 கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டபத்து

திருத்த தரிசனம்

திருத்திலையிற் அருவியது

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்விக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோரும் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமினி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருவம் யானெனதென் உரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானனைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே.

பிறவினை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் நிலையிரண்டும்
உறவினெடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்கும் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே.

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனீவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் தின்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் வினையாடல் வினாங்குதில்லை கண்டேனே.

அளவிலாப் பாவகத்தால் அழுக்குண்டிங் கறிவின்றி
வினாவொன்றும் அறியாதே வெறுவியராய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டாளைக்கு
அளவிலா வாணவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே.

பாங்கிளொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலமறுத்து வான்கருணை தந்தானே
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தபத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட

முழுதுந் தருவோய்நீ

வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி

என்னைப் பணிகொண்டாய்

வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும்

அதுவே வேண்டின் அல்லால்

வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்

உன்றன் விருப்பன்றே.

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்

உடைமை எல்லாமும்

குன்றே அனையாய் என்னை ஆட் கொண்ட

போதே கொண்டிடையோ

இன்றோர் இடையூ ரெனக்குண்டோ எண்டோள்

முக்கண் எம்மானே

தன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே

இதற்கு நாயகமே.

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து

நீயே ஆட்கொண்டாய்

மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட்

டிருக்கும் அதுவன்றி

ஆயக் கடவேன் நானேதான் என்ன

தோஇங் கதிகாரம்

காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ்

வைப்பாய் கண்ணுதலே.

உயிருண்ணிப்பத்து

வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்
 மண்ணும் விண்ணும்
 வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நானும்
 தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மண்ணு திருப்பெருந்துறை
 இறைதான்
 பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப் புறம்போகலொட் டேனே.

அச்சப்பத்து

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம்
 மெய்யும் அஞ்சேன்
 கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல்
 பாதம் நண்ணி
 மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென
 நினைந்தெம் பெம்மாற்
 கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

பிடித்தபத்து

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நினைந்த
 யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
 வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
 வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
 செம்பொருட் டுணியே சீருடைக் கழலே
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவது இனியே.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் வினைத்தஆ ரமுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருப்புலம்பல்

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
 கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
 கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினே உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினேச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மாணே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவேசறவு

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
 தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
 தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
 ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

தில்லையில் அருளிய

அச்சோபதிகம்

அனுபவ வழி அறியாமை

[கலி விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேளைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன்ன எனக் கருளியவா றூர்பெறுவார் அச்சோவே. 1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்(கு)
அறியும் வண்ணம் அருளியவா றூர்பெறுவார் அச்சோவே. 2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்ன எனக் கருளியவா றூர்பெறுவார் அச்சோவே. 3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணலெண்ணீ றணிவித்துத் தாய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணலெனக் கருளியவா றூர்பெறுவார் அச்சோவே. 4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உயஞ்சேனான் உடையானே அடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவா றூர்பெறுவார் அச்சோவே. 5

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று விளைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற் கோல்வனையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேளைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்(து)
அந்தமெனக் கருளியவா றூர்பெறுவார் அச்சோவே. 6

பையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேளைப்
பையவே ரிகாடுபோந்து பாசமெனுந் தாமுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்ன எனக் கருளியவா றூர்பெறுவார் அச்சோவே. 7

சாதல்பிறப் பெண்ணுந் தடஞ்சூழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருக றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றுர்பெறுவார் அச்சோவே.

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிலிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றுர்பெறுவார் அச்சோவே.

தீருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் பாடியது

திருவளர் தாமரை சீர்வளர்

காவிகள் ஈசர் தில்லைக்

குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்கு பைங்காந்தள்

கொண்டு ஓங்கு தெய்வ

மருவளர் மாலையோர் வல்வியின்

ஒல்கி யன நடை வாய்ந்து

உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்

கொடி போன்று ஒளிர்கின்றதே

காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை

பாணரொக்கல்

சீரணி சிந்தாமணி யணிதில்லை

சிவனடிக்குத்

தாரணிகொன்றையன் தக்கோர்

தஞ்சங்க நிதிவிதி சேர்

ஊருணி உற்றவர்க்கு ஊரன் மற்றி

பாவர்க்கும் ஊதியமே.

சிறைவாள் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென் சிந்தையுள்ளும்
உறைவா னுயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தவொண் டந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி யேழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ லாம்புகுந்தெய்தியதே.

ஈசற் கியான்வைத்த வன்பி னகன்றவன் வாங்கியவென்
பாசத்திற் காரென் றவன்தில்லை யின்னொளி போன்றவன்தோள்
பூசத் திருநீ றெனவெனாத் தாங்கவன் பூங்கழல்யாம்
பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு நீளம் பெருங்கண்களே.

ஆந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர் ஆருயிர் ஈருருக்கொண்டு
ஆந்த வெள்ளத் திடைத்தினைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ்சேர்
ஆந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவரிள்
ஆந்த வெள்ளம்வற் றுதுமுற் றுதிவ் வணிநலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர் வழிபாடு

எழுதரு மறைகள் தேற இறைவனை எல்லில் கங்குல்
பொழுதறு காலத்து என்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமேல் ஏறத் துளும்புகண் ணீரூள் மூழ்கி
அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

— திருவிளையாடற் புராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்ல இரும்பிறவிச் சூழும் தனைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே --- எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதலூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்

— நற்சிந்தனை

ஒன்பதாந் திருமுறை
திருவிசைப்பா
திருமாறிகைத் தேவர் அருளிச்செய்தது

கோயில்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வென்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பரிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே!
அம்பலம் ஆடரங் காசு
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதி!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனெடு மாலறி யாமெப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றுயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

சேந்தனார் அருளிச்செய்தது

திருவிழிமிழலை

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா லூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றென்றும்
உண்டென உணர்கிலென் யானே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கணியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்
திருவிழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

கருவூர்த்தேவர் அருளிச்செய்தது

திரைலோக்கியசுந்தரம்

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணரசுச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ? அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

கருவூர்த்தேவர் அருளிச்செய்தது

கங்கைகொண்டசோளேச்சரம்

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
எள்ளையாள் விரும்பி என்மணம் புகுந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்;
முன்னம்மா லறியா ஒருவனும் இருவா!
முக்கணு! நாற்பெருந் தடந்தோள்
கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே?
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளம்அள் ளூறும்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்

பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்ப்பிணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

உலகெலாம் தொழவந் தெழுகதிர்ப் பகுதி
ஒன்றுநா றுயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ!
அங்ஙனே அழகிதோ; அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்கள்
இலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிகும் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி அருளிச்செய்தது

திருவாரூர்

பஞ்சமம்

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளேவாய் மடுத்துப்

பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே

தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள்! இவர்தம்

திருவுரு இருந்தவா பாரீர்

சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த

தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்

வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி

விடங்கராய் நடம்குலா வினரே.

கோயில்

சாளரபாணி (ஆனந்தபைரவி)

அல்லியம் பூம்பழனத் தாமூர்நா வுக்கரசைச்

செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனே! தென்தில்லைக்

கொல்லை விடையேறி! கூத்தா டரங்காகச்

செல்வம் நிறைந்தசிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே.

சேந்தனார் அருளிச் செய்த

திருப்பல்லாண்டு

கோயில்.

பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல

பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவளி யெல்லாம்

விளங்க

அன்வறடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து

பின்னேப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு

கூறுதுமே.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து

வம்பின்

கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி ஈசற்காட் செய்மின்

குழாம்புகுந்து

அண்டங் கடந்த பொருள் அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்

பொருள்

பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே பல்லாண்டு

கூறுதுமே.

சொல்லாண்டசுரு திப்பொருள் சோதித்த தாய்மனத்
 தொண்டருள்வீர்
 சில்லாண் டிற்சிலை யுஞ்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண் டகன சுத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு
 கூறுதுமே.

சீருத் திருவும் பொவியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெருத அறிவு பெற்றேன்; பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊரும் உலகூங் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன் மன்னிய
 தில்லைதன்னுள்
 ஆவிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்
 பாவித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
 நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பக்தாந் திருமுறை

திருமுலநாயனார் அருளிச்செய்த

திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இவனருள்
 நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
 வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
 சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே.

சிவனொடொக் குந்தெய்வம் தேடினும் இல்லை
 அவனொடொப் பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
 புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி பின்னுந்
 தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
 ஆயினும் ஈசன் அருளறி வாரில்லை
 சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
 தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே.

பின்னைநின் நென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னேநன் ருக முயல்தவஞ் செய்கிலர்
என்னேநன் ருக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னேநன் ருகத் தமிழ் செய்யு மாறே.

நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடிள்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

யாவர்க்கு மாம்பிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னூரை தானே.

அன்பு சிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளறி பிராணர்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சிவன் சிவவிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே .

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிராணடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிகள் எல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே.

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க் காரூக்கிப்
பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயில நிலாவே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
 பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
 பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமு மங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப்புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த தூரியமெய்த் ஞான
 அற்புத நின்ற கற்பகச் களிறே
 முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டா ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினையறிவித்
 திருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து

தலமொரு நான்குந் தந்நெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயி லொருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் கழுமுனை கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் மூட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பினாவி லுணர்த்தி

குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்த னியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முகச் சூக்கமும்

எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கு மனமும் இல்லா மனோலயந்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக் கொன்றிடமென்ன
 அருள் தரும் ஆனத்தத் தழுத்தியென்செவியின்

எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவுக் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தி னிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரை கழல் சரணே

உ

நடராஜப் பத்து

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம் நீ
 மறைநான்கின் அடிமுடியும் நீ
 மதியும் நீ ரவியும் நீ புனலும் நீ அனலும் நீ
 மண்டல மிரண்டேழும் நீ
 பெண்ணும் நீ ஆணும் நீ பல்லுயிர்க்குயிரும்
 பிறவியும் நீ ஒருவநீயே!
 போதாதி பேதம் நீ பாதாதிகேசம் நீ
 பெற்ற தாய் தந்தை நீயே
 பொன்னும்நீ பொருளும்நீ இருளும் நீ ஒளியும்நீ
 போதிக்க வந்தகுரு நீ
 புகழொணா கிரகங்களொன்பதும் நீ. இந்த
 புனைங்கள் பெற்றவனும் நீ
 எண்ணரிய ஜீவகோடிகளீன்ற அப்பனே
 என்குறைகளார்க் குரைப்பேன்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே!

நடராஜப் பத்து

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட
 மங்கை சிவகாமி யாட
 மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட
 மறைதந்த பிரம்மனாட
 கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாமாட
 குஞ்சர முகத்தனாட
 குண்டல பிரண்டாட தண்டை புனையுடையாட
 குழந்தை முருகேசனாட
 ஞானசம்பந்தரொடு இந்திரர் பதினெட்டு
 முனியட்ட பாலகரு மாட
 நரை தும்பையருகாட நந்திவாகனமாட
 நாட்டியப் பெண்களாட
 வினையோடு உணைப்பாட யெனைநாடி யிது
 விருதோடு ஆடிவருவாய் (வேளை
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற வருகொண்டு
 கனலென்ற வாழ்வை நம்பி
 காற்றென்ன மூவாசை மாருதச் சுழலிலே
 கட்டுண்டு நித்த நித்தம்
 உடலென்ற கும்பிக்கு உணலென்ற யிரைதேடி
 ஓயாமவீரவு பகலும்
 உண்டுண்டுறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது
 ஒரு பயனடைந்திலேனை
 தடமென்ற மிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனுந்
 தாபரம் பின்னலிட்டு
 தாயென்று சேயென்று நீயென்று
 தமிழேனை இவ்வண்ணமாய்
 இடையென்று கடைநின்று ஏனென்று
 கேளாதிருப்பதுன் னழகாகுமோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

பம்பு சூரியமல்ல வைப்பல்ல மாரைந்
 தம்பணம் வசியமல்ல
 பாதால வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேசம்
 அதுவல்ல சாலமல்ல
 அம்புகுண்டுகள் விலகமொழியு மந்திரமல்ல
 ஆகாய சூளிகையல்ல
 அன்போடு செய்கின்ற வாதமோடிகளெல்ல
 அரிய மோகனமு மல்ல
 கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்மரிஷி
 கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
 கோராக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரலாந்
 கூறிடும் வைத்தியமல்ல
 என்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்க
 யேதுளது புகலவருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

நொந்து வந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும்
 செவியென்ன மந்தமுண்டோ
 நுட்பநெறியறியாத பின்னையைப் பெற்றழின்
 நோக்காத தந்தையுண்டோ
 சந்ததமுந் தஞ்சமென் றடியைப் பிடித்தபின்
 தளராத நெஞ்சமுண்டோ
 தந்திமுகனாறு முகன் இருபிள்ளை யில்லையோ
 தந்தை நீ மலடுதானே
 விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிடமிருக்குதோ
 வினையொன்று மறிகிலேனே
 வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே
 வேடிக்கை இதுவலவோ
 இந்த வுலகிரேழுமுடனளித்தாய் சொல்லு
 ஜினியுன்னை விடுவதில்லை
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ் சறுத்தேனோ
 கன்னியர்கள் பழிகொண்டேனோ
 கடனென்று பொருள்பறித்தே வயிறெறித்தேனோ
 கிளைவழியில் முள்ளிட்டேனோ
 தாயாருடன் பிறவிக்கென்ன வினைசெய்தேனோ
 தந்த பொருளிலை யென்றேனோ
 தானென்று கர்வித்து கொலை களவு செய்தேனோ
 தவசிகளை யேசினேனோ
 வாயார்ப்பொய்சொல்லிண்பொருள்பறித்தேனோ
 வானவரைப் பழித்திட்டேனோ
 வடிவுபோலே பிறரை சேர்க்கா தடித்தனோ
 வந்தபின் என் செய்தனோ
 ஈயாதலோபி யென்றே பெயரெடுத்தனோ
 எல்லாம் பொறுத்தருளுவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையின்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன
 தன்பிறவி யுறவுகோடி
 தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்த தென்ன
 தாரணியை யாண்டுமென்ன
 சேயர்களிருந் தென்ன குருவா யிருந்தென்ன
 சீஷ்யர் களிருந்துமென்ன
 சித்து பலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்
 செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
 ஓயாது மூழ்கினும் என்னபலன் எமனோலை
 ஒன்றைக்கண்டு தடுக்கவுதவுமோ
 இதுவெலாம் சந்தையுற வென்றுதான்
 உன்னிருபாதம் பிடித்தேன்
 யார்மீது மென்மிருந்தாலு முன்கடைகண்
 பஈர்வை யதுபோதும்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே

நடராஜப் பத்து

வழிகண்டு உன்னடியைத் துதியாத போதிலும்
 வாஞ்சையில்லாத போதிலும்
 வாலாயமாய்க் கோயில் சுற்றாத போதிலும்
 வஞ்சகமே செய்த போதிலும்
 மொழிதனை மொகனையில்லாமலே பாடினும்
 மூர்க்கனே முகடாகினும்
 மோசமே செய்யினும் தேசமேகவரினும்
 முழுகாமியே யாகினும்
 பழியெனக்கல்லவோ தாய் தந்தைக்கல்லவோ
 பார்த்தவர்கள் சொல்வார்களோ
 பாரறிய மனைவிக்கு பாதியுடனீந்த நீ
 பாஸனைக்காக் கொணாதோ
 யெழில் பெரிய அண்டங்களுக் காயமைந்தநீ
 என்ருறைகள் தீர்த்தல் பெரிதோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

அன்னை தந்தைகளெனை யீன்றதற் கழுவனோ
 அறிவிலாததற் கழுவனோ
 அல்லமல் நான்முகன் தன்னையே நோவனோ
 ஆசைமூன்றுக் கழுவனோ
 முன்பிறப் பென்னவினை செய்தனென் றழுவனோ
 என் மூடவறிவுக் கழுவனோ
 முன்னிலென் வினைவந்து மூளுமென்றழுவனோ
 முத்திலுரு மென்றுணர்வனோ
 தன்னை நொந்தழுவனோ உன்னை நொந்தழுவனோ
 தவமென்ன வென்றழுவனோ
 கையலர்க் கழுவனோ மெய்வளர்க் கழுவனோ
 தரித்திர தசைக்கழுவனோ
 இன்னமென்னப் பிறவி வருமோ வென்றழுவனோ
 யெல்லாமுறைக் கவருவாய்
 யீசனே சிவகாமி நேசனேயெனையீன்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உன்மனங் கல்லோ
 இரும்போ பெரும்பாறையோ
 இருசெவியு மந்தமோ கேளாது அந்தமோ
 இதுவு மக்கழகுதானோ
 என்னென்ன மோகமோ யிதுவென்ன கோபமோ
 இதுவுமுன் செய்கை தானோ
 இருபிள்ளை தாபமோ யார்மீது கோபமோ
 ஆனாலும் நான் விடுவனோ
 உன்னை விட்டெடங்கு சென்றாலும் விழலாவனோ
 யுனையடுத்துங் கெடுவனோ
 ஓகோவிது வுன்குற்றமென் சூற்றமொன்றுமிலை
 உற்றுப் பார்பெற்ற ஐயா
 என்குற்ற மாயினும் உன்குற்றமாயினும்
 இனியநாளிக்க வருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

நடராஜப் பத்து

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய்
 குரு பந்திரன் சூரியன் வரை
 சற்றெனக்குன்னாக்கு ராசி யிரண்டையும்
 சமமாய் நிறுத்தியுடனே
 பண்யொத்த நட்ஷத்திரங்களிருபத் தேழும்
 பக்குவப் படுத்திப் பின்னால்
 பகர்கின்ற கிரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டிப்
 பலரையும் அதட்டியென்முன்
 கனிபோலவே பேசிகெடு நினைவு நினைக்கின்ற
 கசடர்களையுங் கசக்கிக்
 கர்த்தனின் தொண்டராம் தொண்டர்க்குத்
 தொண்டனின் தொழும்பனாக்கி
 இனியவள மருவுறு மணலை முனுசாமியென
 ஆள்வதெனியுன் கடன்காண்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையின்ற
 தில்லைவாழ் நடராஜனே.

வேலும்மயிலும் துணை
அருணகீர்நாதர் அருளிய
கந்தரலங்காரம்

காப்பு

அடலருணைத்திருக் கோபுரத் தேய்ந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையிற்
றடபடெ னப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே-

நூல்

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வெண்ணைப் பஞ்சமெனுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வாசெஞ் சடாடவிமே
லாற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன்கிரு பாகரணே.

அழித்துப் பிறக்கவொட் டாவயில் வேலன் கவியையன்பா
லெழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்குவெங் கூற்றன் வீடுங்கயிற்றூற்
கழுத்திற் சுருக்கிட்டிழுக்குமன் றோகவி கற்கின்றதே.

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேற்
கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடச நெளிந்தது சூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்த்ர லோகம பிழைத்ததுவே.

ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதான்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் டோனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே.

திருந்தப் புவனங்க ளீன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பா
வருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியமுங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவலயமே.

பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதைகொங்கை
விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பி னுன்மெல்ல மெல்லவுள்ள
அரும்புந் தனிப்பர மானந்தம் தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச் செந்தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே.

ளத்திற் பிணிபட்ட சட்டுக் கிரியைக்குட் டவிக்குமென்றன்
உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவுண ருரத்துதிரக்
குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேறொட்ட காவலனே.

ஒளியில் விளைந்த வுளர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மே
வளியில் விளைந்ததொ ரானந்தத் தேனே யநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்
தெளிய விளம்பிய வாழுக மாறுடைத் தேசிகனே.

தேனென்று பாசென் றுவமிக்கொ ண்மொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் றெனக்குப தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ
வானன்று காலன்று தியன்று நீரன்று மண்ணுமன்று
தானன்று நானன் றசரீரி யன்று சரீரியன்றே.

சொல்லுகைக் கில்லையென் றெல்லா மிழந்துகம் மாவிற்குக்
மெல்லையுட் செல்ல வெனைவிட்ட வாவிசல் வேலனல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரை கொவ்வைச்

[செவ்வாய்

வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளண்ணல் வல்லமே.

குசைநெகி ழாவெற்றி வேலோ னவுணர் குடர்குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின்கொத்
தசைபடு கால்பட்ட டசைந்தது மேரு வடியிடவெண்
டிசைவரை தூன்பட்ட வத்தூளின் வாரி திடர்பட்டதே.

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகிழிந்
துடைபட்ட தண்ட சடாக முதிர்ந்த துடுபடல
மிடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே.

ஒருவரைப் பங்கி னுடையாள் குமார னுடைமண்சேர்
திருவரைக் கிங்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே.

கும்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்று வாயிரு நான்கு வெற்பு
மப்பாதி யாய்விழ மேருங். குலுங்கவிண் னுருமுய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே.

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபாவ்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடு முட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே.

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்று
மிடுங்கோ ளிருந்த படியிருங் கோளொழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் துளைக்கத் துளைக்கவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே.

வேதா கமசித்ர வேலா யுதன்வெட்சி பூத்ததண்டைப்
பாதார விந்த மரணாக வல்லும் பகலுமில்லாச்
சூதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச்சும் மாவிருக்கப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே.

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்று
நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்க ணுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற் கொதுங்க உதவாவுடம்பின் வெறு நிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே.

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியூ நுருவத் துளைத்தவைவேல்
மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்பமௌ னத்தையற்று
நின்னை யுணர்ந்துணர்ந்தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம்பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிறந் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே.

கோழிக் கொடிய னடிபணி யாமற் குவலயத்தே
வாழக் கருது மதியிலி காளுங்கள் வல்வினைநோ
யூழிற் பெருவலி யுண்ணவொட்டாதுங்க ளத்தமெல்லா
மாழப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும் மடிப்பிறகே.

மரணப்ர மாத மெமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுனை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகிங் கிணிமுருள
சரணப்ர தாப சசிதேவி மாங்கல்ய தந்தூரக்ஷா
பரணக்கிரு பாகர ஞானு கரகர பாஸ்கரனே.

மொய்தா ரணிசூழல் லள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் றலைபத்துங் கத்தரிக்க
வெய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த விலஞ்சியமே.

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவனேமற வேனுனைநா
னைவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே.

கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாகி விட்டது கோடுசூழல்
சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே.

தண்டா யுகமுந் திரிசூல மும்விழத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே.

நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன் சொன்ன
சிலத்தை மெல்லத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே.

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதிண் டாடலொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேண்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே.

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லான்மன வாக்குச்செய
லாலே யடைதற் கரிதா யருவுரு வாகியொன்று
போலே யிருக்கும் பொருளையெவ் வாறுபுகல்வதுவே.

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ளாற்கலங் காதசித்தந்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன்சித்ர மாதரல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும் வெங்காம சமுத்திரமே.

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென் பதாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றி நக்கை
வேலென் கிலைகொற் றமயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயெங்ங னேமுத்தி காண்பதுவே.

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டுதிரங் குமுருமெனக்
கக்கக் கிரியுரு வக்கூர் வேறெட்ட காவலனே.

கிளைத்துப் புறப்பட்ட ரூர்மார் புடன்கிரி யூடுருவத்
துளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த னேதுறந் தோருளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துக் தவிக்கின்ற வெண்ணையெந் நாள்வந் திரட்சிப் பையே.

முடியாய் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமா ளவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெரு மாடிரு நாமம் புகல்பவரே

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந் தாதப்பிப் போனதொன்றற்
கெட்டாத ஞான கலைநு வாயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டே.

பத்தித் துறையிழிந் தானந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் றேர்பொங்கு செங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சூ ரணைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே.

கழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கா னதுசெல்வந் துன்பமின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்முத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிளையெங்ங னேழுத்தி கிட்டுவதே.

கட்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் சாமக் கலவிக்களை
மொண்டுண் டயர்கினும் வேன்மற வேன்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடுடு டூ டுடுடுடு டுண் டுண்டு
டிண்டிண் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் சூர்க்கொண் ட ராவுத்தனே.

நாளென் செய்யுவினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செய்யுங்கொடுங் கூற்றென் செய்யங்கும ரேசரிரு
தாளஞ் சிலப்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்று
விதித்தாண் டருடருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்நுரக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுமல
மதித்தான் றிருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே.

சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழி நேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மன மாமயிலோன்
வேல்பட் டழிந்தன வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே.

பாலேயனையமொழியார்த மின்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலேகொண் டுய்யும் வகையறி யேன்மலர்த் தாடருவாய்
காலே மிகண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே.

நிணங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொருவீடெய்தி நிற்கநிற்கங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே ரிகணங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குந் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே.

கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான் மசனைத் திறலரக்கர்
புனியார்ப் பெழத்தொட்ட போர்வேன் முருகனைப் போற்றியன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே.

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காஷிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கை நாற்றிறநரம்
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு வேய்ந்த வகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதுளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே.

ஒருபூ தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வற்
றிருபூத வீட்டி விராமலென் றுனிரு கோட்டொருகைப்
பொருபூ தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குருபூத வேலவ னிட்டீர சூர குலாந்தகனே.

நீயான ஞான வினோதந் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெநதி லாய்சித்ர மாதரல்குற்
ரோயாவுருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளுமிந்த
மாயா வினோத மனோதுக்க மானது மாய்வதற்கே.

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண்டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர மானந்த சாகரத்தே.

புத்தியை வாங்கிநின்பாதாம் புயத்திற் புகட்டிமன்யாய்
முத்தியை வாங்க வறிகின்றி லேன் முது சூர் நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேய னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே.

சூரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் றெண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண்டண்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே.

படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினுற்
பிடிக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்ற
நடிக்கும் பிரான்மரு காகொடுஞ் சூர னடுங்கவெற்பை
யிடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே.

மலையாறு கூறெழ வேல்வாங்கி ஞான வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னோநும்மை நேடிவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்மார்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே.

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகராள்வ மீபணி பாசசங் க்ராம பணமகுட
நிகராட் சமபட்ச பட்சி துரங்கநி ருபகுமரா
குசராட் சசபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே.

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினுற்
பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற்
றேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்தினைத்து
வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நானே வீணுக்கு மாய்ப்பாவரே.

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்நவர்க்கொன்
றிகைக் கெனை விதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவறி காட்டென்று போய்க்கடல் திக்கொழுத்த
வாகைச் சிலைவளைத் தான்மரு காமயில் வாகனனே.

ஆங்காரமு மடங் காரொடுங் கார்பர மானந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மரூர்தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங் கண்டு
தூங்கார் தொழும்பு செய் யாரென் செய் வார்யம தூதருக்கே.

கிழியும் படியடற் குள்வறறிந் தோன்கவி கேட்டுருகி
இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நரகக்
குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவு னூரர்க்குச்செல்லும்
வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே.

பொருபிடியுங்கனி றும்வினை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சன்முக வாவெனச் சாற்றி நித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவினை யோமிறந்தால்
ஓருபிடி சாம்பருஞ் காணாது மாய வுடம்பிதுவே.

நெற்றூப் பங்குதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றூத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு முல்லைபுடன்
பற்றுக்கை யும்வெந்து சங்கராம வேளும் படவிழியாற்
செற்றூர்க் கினியவன் தேவேந்தர லோக சிகாமணியே.

பொங்கார வேலைபில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ
எங்காயினும்வரு மேற்றவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமுங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருந்
சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத்தனிவழிக்கே.

சிந்திக் கிலேனின்று சேனிக் கிலேன் ரண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக் கிலே லென்றும் வாழ்த்து கிலேன்மரில் வாகனனைச்
சந்திக் கிலேன் பொய்யை நித்திக் கிலேனுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்சே.

வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித் தவா பஞ்ச பூதமறற்
றுரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்கியதே.

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனும் மேருவுமே.

பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவர்க்குத்தன் பாவனையைப்
போதித்த நாதனைப் போர்வே லனைச்சென்று போற்றியுய்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ வழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே.

பட்டிக் கடாவில் வருமந்த காவுனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண் டலாது விடென்வெய்ய சூரனைப்போய்
முட்டிப் பொருத செவ் வேற்பெரு மாள்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புயப்படடாசத்தி வாளென்றன் கையதுவே.

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும்வெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றூற்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டுங் கராசலங்கள்
எட்டுங் குலகிரி யெட்டும்விட் டோடவெட் டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மயூரத்தனே.

நீர்க்குமி ழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கை நில் லாதுசெல்வம்
பார்க்கு மிடத்தந்த மின் போலு மென்பர் பசித்துவந்தே
ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற்கு மரற்கன் பிலாதவர் ஞான மிக வுநன்றே.

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் கிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற்றி லேன்மத கும்பகம்பத்
தறுகட் சிறுகட் சங்க்ராம சயில சரசவல்லி
இறுகத் தழுவுங் கடகா சலபன் னிருபுயனே.

சாடுஞ் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
ஓடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகம் போய்ச்சகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண்டாடப் பசுபதிநின்
ரூடும் பொழுது பரமா யிருக்கு மதீதத்திலே.

தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன் வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய லாஞ்சத்தி வாளொன்றினூற்
சித்தத் துணிப்பன் தணிப்பருங் கோபத்தி 'குலத்தையே.

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றூ
மொழிக்குத் துணைமுரு காவென்னு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத்துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே.

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பை யொறுக்கிலென் னாஞ்சிவ யோகமெனுங்
குருத்தையறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன் சொன்ன
கருத்தை மனத்தி லிருந்துகண் டீர்முத்தி கைகண்டதே.

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விளித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

போக்கும் வரவுமிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவுமுடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்கு மனையந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கு பறுமுக வாசொல் லொணுநெந்த வானந்தமே

அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனை தண்டையந் தாழ்தொழில் வேண்டுங் கொடியவைவர்
பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டுமென்றால்
இராப் பகலற்ற இடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே.

படிக்கின் நிலைபழ னீத்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின்றிலை முரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
பிடிக்கின் நிலைபர மானத்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் நிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே.

கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாள னேதென் தணிகைக் குமரநின் றண்டையந்தாள்
சூடாத சென்னியு நாடாத கண்ணுந் தொழாதகையும்
பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரஞ் சேரவெண்ணி
மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளிமலை யெனவே
கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்திற்கட்டும்
நூல்வாங்கி டாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்குநெஞ்சே.

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றும் லேற்றங்கொண் டாடுவீர்கள்
போர்கொண்ட காலனுமைக் கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந்
தார்கொண்ட மாதருமானிகை யும்பணச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவரை யோகெடு வீர்நும் மறிவின்மையே.

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுமலுஞ்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள் வாய் செய்யவேல் முருகா
கொந்தார் கடம்பு புடைசூழ் திருத்தணிக் குன்றி னிற்குங்
கந்தா இளங்கும ராவம ராவதி காவலனே.

மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றன்வந் தாலென் முன்னே
தோகைப் புரவியிற் றேன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் தீரிபுராந் தகனைத் திரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகனே

தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பாலனரையிற்கட்டுஞ்
சீரவடிங் கையிற் சிறுவாரும் வேலுமென் சிந்தையவே
வாரா தகலந்த காவந்த போதுயிர் வாங்குவனே.

தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளிணைக்க
புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ளாய்புண்ட ரீகனண்ட
முகட்டைப் பிளந்து வளர்த்தித்தீர் லோகத்தை முட்டவெட்டிப்
பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கரனே.

தேங்கிய அண்டத் திமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே
பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள் கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிலவேல்
வாங்கியலுப்பிடக் குன்றங்க ளெட்டும் வழிவிட்டவே.

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற கல்வியும்போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகி நிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே.

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுத மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து
மூட்டிக் கபாலமு லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஓட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே.

வேலாயுதன் சங்கு சக்ரா யுதன்விரிஞ் சன்னறியாச்
சூலா யுதன்தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுண்டென்
பாலா யுதம்வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே.

குமரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள் திருமுக மாறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான தபோதனர்க்கிங்
கெமராசன் விட்டகடையேடு வந்தினி யென்செய்யுமே.

வணங்கித் துதிக்க வறியா மனித ருடணங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்றுவாய் கொடியுங்கமுகும்
பிணங்கத் துணங்கை யலகை கொண்டாடப் பிசுதர் தம்வாய்
நிணங்கக்க விக்ரம வேலா யுதந்தொட்ட நிர்மலனே.

பங்கே ருகனெனைப் பட்டோலையிலிடப் பண்டுதனை
தங்காளி லிட்ட தறிந்தில னோதனி வேலெடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பரும்
எங்கோ னறியி னினிநான் முகனுக் கிருவிலங்கே.

மாலோன் மருகளை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச் சென்றுகண்டு தொழ
நாலா யிரங்கண் படைத்தில னேயந்த நான்முகனே.

கருமான் மருகளைச் செம்மான் மகளைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோளனை வானமுய்யப்
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேல னைக்கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே.

தொண்டர்கண் டண்டிமொன் டுண்டிருக் குஞ்சுத்த ஞானமென்னுந்
தண்டையம் புண்டரி கந்தரு வாய்சண்ட தண்டவெஞ்சூர்
மண்டலங் கொண்டபுண் டண்டரண் டங்கொண்டு மண்டமிழ்ண்ட
கண்டுருண் டண்டர்விண் டோடாமல் வேல்தொட்ட காவலனேடு

மண்கம முந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவிபுங் கேட்டது வேலெடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த வினையாடும் பிள்ளை திருவரையிற்
கிண்கிணி யோசை பதினாலுகமுங் கேட்டதுவே.

தெள்ளிய வேனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமியெனும்
ளள்ளியை வேட்டவன் றுள்வேட்டிலைச்சிறு வள்ளை தள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லை
நல்ல வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்டநெஞ்சே.

யான்றா னெனுஞ்சொல் விரண்டுங்கெட்டாலன்றி யாவருக்குந்
தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சூகரமாய்க்
கின்றான் மருகன் முருகன்கரு பாகரன் கேள்வியினுற்
சான்றரு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே.

தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர் தீரத் தனிவிடிவந்
வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின் றோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத்
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிகுவையே.

சேலிற் றிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
யாலித் தனந்தன் னாறுமுடி தாக்க வதிர்ந்ததிர்ந்து
காலிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப்
பாலிக்கு மாயனுஞ் சக்ரா யுதமும் பணிலமுமே.

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நரம் பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே.

காவிக்கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
 ஞாவிக்குலமயில் வாகன னேதுனை யேதுமின்றித்
 தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோற்
 பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
 கெடுதலி லாத்தொண் டரிர்கூட்டியவா கிரௌஞ்சவெற்பை
 அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறனி யறவிச்சிறை
 விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே.

நிற்பயன்

சலங்காணும் வேந்தர்தமக்கு மஞ்சார்யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
 துலங்கா நரகக் குழியனு கார்துட்ட நோயணுகார்
 கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னூல்
 அலங்கார நூற்று ளொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே.

திருவடி யுந்தண்டை யுஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
 பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தட்புயம் ஆறிரண்டும்
 மருவடி வான வதனங்க ளாறும் மலர்க்கண்களுங்
 குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே.

இராப்பக லற்ற இடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்கக்
 குராப்புனை தண்டையந் தாளரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள்
 கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சும்
 பராக்ரம வேல நிருதசங்கார பயங்கரனே.

செங்கே ழடுத்த சிவனடி வேலுந் திருமுகமும்
 பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர்க்
 கொங்கே தரளஞ் சொரியுஞ்செங் கோடைக் குமரனென
 எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயேன் முன்வந் தெதிர்நிற்பேனே

ஆவிக்கு யோசம் வருமா றறிந்துன் னருட்பதங்கள்
 சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்தருளாய்
 வாவித் தடவயல் சூழுந் திருத்தணி மாமலைவாழ்
 சேவற் கொடியுடைய யானே யமுர சிகாமணியே.

கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது போலக் குலையுமென்றன்
 உள்ளத் துயரை யொளித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந்
 தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற் செந்தின் மேவிய சேவகனே
 வள்ளிக்கு வாய்ந்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே.

சூலம் பிடித்தெம பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
 காலன் தனக்கொரு காலுமஞ் சேன்கடன் மீதெழுந்த
 ஆலங் குடித்த பெருமான் குமார னறுமுகவன்
 வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே.

உ
சிவமயம்

சந்தரனுபூதி

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமா லைசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்.

நூல்

ஆடும் பரீவே லணிகே வவெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுத் தனியா னைசகோ தரனே.

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநிர தனுநீ யலயோ
எல்லா மறவென் னையிழந் தநவஞ்
சொல்லாய முருகா சுரபூ பதியே.

வானே புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானே தயமோ நவினன் மறையோ
யானே மனமோ வெனையாண்டவிடந்
தானே பொருளா வதுசண் முகனே.

வனை பட் டகைமா தொடுமக் களெனுந்
தனைபட் டழியத் தருமோ தருமோ
கினைபட் டெழு குருரமுங் கிரியுந்
தொனைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே.

மகமா யைகனைந் திடவல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
சகமா யையுணின் றுதயங் குவதே.

தினியா னமனே சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தனியா வதிமோ கதயா பரனே.

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
 திடுவாய் எடிவே லிறைதா ணினைவாய்
 கடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
 விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே.

அமரும பதிகே ளகமா மெனுமிப்
 பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
 குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
 சமரம் பொருதா னவநா சகனே,

மட்டுர் குழன்மங் கையர்மை யல்வலைப்
 பட்டு சல்படும் பரிசென் ரெழிவேன்
 தட்டு டறவேல் சீரிலத் தெறியும்
 நிட்டுர நிரா குவநிற் பயனே.

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
 தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
 தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
 சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே

கூகா வெனவென் கினைகூடியழப்
 போகா வகைமெய்ப் பொருள் பேகியவா
 நாகா சலவேலவநா லுகவித்
 தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே.

செம்மான் மகனைத் திருடுந் திருடன்
 பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
 சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
 ஆம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே.

முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
 றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
 உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
 றிருளன் ரெளியன் றென நின்றதுவே.

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
 றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
 மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
 ஐவாய் வழிசெல் லுமவா வினையே.

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்
 துருகுஞ் செயறந் துணர்வென் றருள்வாய்
 பொருபுங் கவரும் புவிபுங் பரவுங்
 குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே.

பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிபட்
 டோரா வினையே னுழலத் தருமோ
 வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
 சூரா சுரலோக துரந் தரனே.

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
 தாமே பெறவே லவர்தந் ததனூற்
 பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
 நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே.

உதியா மரியா வுணரா மறவா
 விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
 அதிகா வநகா வபயா வமரா
 பதிகா வலசூ ரபயங் கரனே.

வடிவுந் தனமுங் மனமுங் குணமுங்
 குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
 அடியந் தமிலா வயில்வே லரசே
 மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே.

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
 உரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
 விரிதா ரணவிக் ரமவே னீமையோர்
 புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே.

கருதா மறவா நெறிகாண வெனக்
 கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
 ஊரதா முருகா மயில்வா கனனே
 விரதா சுரசூர விபா டணனே.

கானைக் குமரே சனெனக் கருதித்
 தானைப் பணியத் தவமெய் தியவா
 பானைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
 வேனைச் சுரபூ பதிமே ருவையே.

அடியைக் குறியா தறியா மையினான்
 முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
 வடிவிக் ரமவேன் மகிபா குறமின்
 கொடியைப் புணருங் குண பூதரனே.

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
 சேர்வே னருள்சே ரவுமென்னுமதோ
 சூர்வே ரொடுகுன் றுதுனைத் தநெடும்
 போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே.

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
 ணேசா முருகா நினதன் பருளால்
 ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
 பேசா வனுபூ திபிறந் ததுவே.

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
 சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
 வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தழும்வெங்
 காடும் புனமுங் கமமுங் கழலே.

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
 றிரவா வகை மெய்ப் பொருளீ குவையோ
 குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
 சரவா சிவயோ கதயா பானே.

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையு நீ
 சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
 கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
 மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

ஆறூ றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
 பேறூ வடியேன் பெறுமா றுளதோ
 சீறூ வருகூர் சிதைவித் திமையோர்
 கூறூ உலகங் குளிர் வித்தவனே.

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
 பிரிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
 செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
 வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே.

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
 இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
 மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்க்
 கின்னங் களையுங் கிருபைகூழ் சுடரே.

மதிசெட் டறவா டிமயங் கியறக்
 கதிசெட் டவமே. செடவோ கடவேன்
 நதிபுத் திரஞா னசகா திபவத்
 திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே.

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
 கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

அபிராமியந்தாதி

காப்பு

நாரமர் கொன்றையுஞ் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந்தில்லை
யூரர்தம் பாகத் துமைமைந்த நேயுல கேழும்பெற்ற
சீரபி ராமியந் தாதியெப் போதுமென் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கண்பதி யேநிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதி ருச்சித் திலக முணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்க மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும் தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி யபிராமி யென்றன் விழுத்துணையே.

துணையுந் தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயுந் சுருதிகளின்
பணையுங் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
கணையுங் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங் குசமுங்கையி
லணையுந் திரிபுர சுந்தரி யாவ தறிந்தனமே.

அறிந்தே னெவரு மறியா மறையை யறிந்துகொண்டு
செறிந்தே னுனது திருவடிக் கேதிரு வேவெருவிப்
பிறிந்தேனின் னன்பர் பெருமை யெண்ணாத கருமநெஞ்சான்
மறிந்தே விழுநர குக்குற வாய மனிதரையே.

மனிதருந் தேவரு மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதருஞ் சேவடிக் கோமள மேகொன்றை வார்சடையேற்
பனிதருந் திங்களும் பாம்பும் பகீரதி யும்பட்டத்த
புனிதரு நீயுமென் புந்தியெந் நாளும் பொருந்துகவே.

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குன் மனோன்மணி வார்சடையோ
னருந்திய நஞ்சமு தாக்கிய வம்பிகை யம்புயமேற்
றிருந்திய சுந்தரி யந்தரி பாதமென் சென்னியதே.

சென்னிய துன்பொற் றிருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய துன்றிரு மந்திரஞ் சிந்திர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னிய தென்றுமுன் றன்பர மாகம் பத்ததியே.

ததியுறு மத்திற் சுழலுமென் னாவி தளர்விலதோர்
கதியுறு வண்ணங் கருதுகண் டாய்கம லாலயனு
மதியுறு வேணி மகிழ்நனு மாலும் வணங்கியென்றுந்
துதியுறு சேவடி யாய்சிந்து ரானன சுந்தரியே.

சுந்தரி யெந்தை துணைவியென் பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தி னுண்மகி டன்றலைமே
லந்தரி நீலி யழியாத கன்னிசை யாரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத் தாண்மலர்த் தாளென் கருத்தனவே.

கருத்தன வெந்தைதன் கண்ணன வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பாலமும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமு மாரமுஞ் செங்கைச் சிலையும்பு
முருத்தன மூரலு நீயுமம் மேவந்தென் முன்னிற்கவே.

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்து நினைப்பதுன்னை
யென்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளெழு தாமறையி
னென்று மரும்பொரு ளேயரு ளேயுமையே யிமயத்
தன்றும் பிறந்தவ ளேயழி யாமுத்தி யானந்தமே.

ஆனந்த மாயென் னறிவாய் நிறைந்த வழதமுமாய்
வாவந்த மான வடிவுடை யாண்மறை நான்கினுக்குந்
தானந்த மான சரணூ விந்தந் தவளநிறக்
கானந்த மாடரங் காமெம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே.

கண்ணிய துன்புகழ் சுற்றதுன் னுமங் கசிந்துபத்தி
பண்ணிய துன்னிரு பாதாம் புயத்திற் பகலிரவா
நண்ணிய துன்னை நயந்தோ ரவையத்து நான்முன்செய்த
புண்ணிய மேதென்னம் மேபுவி யேழையும் பூத்தவளே.

பூத்தவ ளேபுவ னம்பதி னுன்கையும் பூத்தவண்ணங்
காத்தவ ளேபின் கரந்தவ ளேகறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவ ளேயென்று மூவா முகுந்தற் கினையவளே
மாத்தவ ளேயுன்னை யன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே.

வந்திப் பவருன்னை வானவர் தானவ ரானவர்கள்
சிந்திப் பவர்நற் றிசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப் பவரழி யாப்பர மானந்தர் பாரிலுன்னைச்
சந்திப் பவர்க்கெளி தாமெம்பி ராட்டிநின் றண்ணலியே.

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல கோடி தவங்கள் செய்தார்
மண்ணளிக் குஞ்செல்வ மோபெறு வார்மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக் குஞ்செல் வமுமழி யாமுத்தி வீடுமன்றே
பண்ணளிக் குஞ்சொற் பரிமள யாமனைப் பைங்கிளியே.

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரு
மொளியே யொளிரு மொளிக்கிடமே யெண்ணி லொன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதற் பூதங்க ளாகி விரிந்தவம்மே
யளியே னறிவள விற்கள வான ததிசயமே.

அதிசய மான வடிவுடை யாளர விந்தமெல்லாந்
துதிசய வானன சுந்தர வல்லி துணையிரதி
பதிசய மான தபசய மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாகவன் றோவாம பாகத்தை வவ்வியதே.

வவ்விய பாகத் திறைவரு நீயு மகிழ்ந்திருக்குஞ்
செவ்வியு முங்க டிருமணக் கோலமுஞ் சிந்தையுள்ளே
யவ்வியந் தீர்த்தென்னை யாண்டபொற் பாதமு மாகிவந்து
வெவ்விய காலனென் மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே.

வெளிநின்ற நின்றிரு மேனியைப் பார்த்தென் விழியுநெஞ்சங்
களிநின்ற வெள்ளங் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானந் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுளமோ
வொளிநின்ற கோணங்க ளொன்பது மேவி யுறைபவளே.

உறைகின்ற நின்றிருக் கோயிலின் கேள்வ ரொருபக்கமோ
வறைகின்ற நான்மறை யின்னடி யோமுடி யோவமுத
நிறைகின்ற வெண்டிங்க ளோகஞ் சமோவென்ற னெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதி யோபூர ஞாசல மங்கலையே.

மங்கலை செங்கல சம்முலை யான்மலை யாள்வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயி ருவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யானுடையாள்
பிங்கலை நீவிசெய் யாள்வெளி யாள்புகம் பெண்கொடியே.

கொடியே யிளவஞ்சிக் கொம்பே யெனக்குவம் பேபமுத்த
படியே மறையின் பரிமள மேபனி மாலிமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றவம்மே
யடியே விறந்திங் கிளிப்பிற வாமல்வந் தாண்டுகொள்ளே.

கொள்ளேன் மனத்தினின் கோலமல் லாதன்பர் கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசம யம்விரும் பேன்வியன் மூவுலகுக்
குள்ளேய னைத்தினுக் கும்புறம் பேயுள்ளத் தேவினைந்த
கள்ளே களிக்குங் களியே யளியவென் கண்மணியே.

மணியே மணியி னொளியே யொளிரு மணிபுனைந்த
வணியே யணியு மணிக்கழ கேயணு காதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே யமரர் பெருவிருந்தே
பணியே னொருவரை நின்பதம் பாதம் பணிந்தபின்னே.

பின்னே திரிந்துன் னடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கண் முயன்றுகொண் டேன்முதன் மூவருக்கு
மன்னே யுலகுக் கபிராமி யென்னு மருமருந்தே
யென்னே யினியுன்னை யான்மற வாமனின் றேத்துவனே.

ஏத்து மடியவ ரீரே முலகினை யும்படைத்துங்
காத்து மழித்துந் திரிபவ ராங்கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்துங் குழலணங் கேமண நாறுநின் ருளினைக்கென்
னாத்தங்கு புன்மொழி யேறிய வாறு நகையுடைத்தே.

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை யுள்ள முருகுமன்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகஞ் சூடும் பணியெனக்கே
யடைத்தனை நெஞ்சத் தழுக்கையெல் லாநின் னருட்புனலாற்
றுடைத்தனை சுந்தரி நின்னரு ளேதென்று சொல்லுவதே.

சொல்லும் பொருளு மெனநட மாடுந் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி யேநின் புதுமலர்த்தா
ளல்லும் பகலுந் தொழுமவர்க் கேயழி யாவரசுஞ்
செல்லுந் தவநெறி யுஞ்சிவ லோகமுஞ் சித்திக்குமே.

சித்தியுஞ் சித்தி தருந்தெய்வ மாகித் திகழும்பரா
சத்தியுஞ் சத்தி தழைக்குஞ் சிவமுந் தவமுயல்வார்
முத்தியு முத்திக்கு வித்தும்வித் தாகி முனைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியி னுள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே.

வந்தே சரணம் புகுமடி யாருக்கு வானுலகந்
தந்தே பரிவொடு தான்போ யிருக்குஞ் சதுர்முகமும்
பைந்தே னலங்கற் பருமணி யாகமும் பாகமும்பொற்
செந்தேன் மலரு மலர்கதிர் ஞாயிறுந் திங்களுமே.

திங்கட் பகவின் மணநாறுஞ் சீறடி சென்னிவைக்க
வெங்கட் கொருதவ மெய்திய வாவெண் ணிறந்தவிண்ணோர்
தங்கட்கு மிந்தத் தவமெய்து மோதரங் கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியனை மேற்றுயில் கூரும் விழுப்பொருளே.

பொருளே பொருண்முடிக் கும்போக மேயரும் போகஞ்செய்யு
மருளே மருளில் வருந்தெரு ளேயென் மனத்துவஞ்சத்
திருளேது மின்றி யொளிவெளி யாகி யிருக்குமுன்ற
னருளே தறிகின்றி லேனம்பு யாதனத் தப்பிகையே.

கைக்கே யணிவது கன்னலும் பூவுங் கமலமன்ன
மெய்க்கே யணிவது வெண்முத்து மாலை விடவரவின்
பைக்கே யணிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டுமெட்டுத்
திக்கே யணியுந் திருவுடை யாலிடஞ் சேர்பவளே.

பவளக் கொடியிற் பழுத்தசெவ் வாயும் பனிமுறுவற்
றவளத் திருநகை யுந்துணை யாவெங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்குந் துணைமுலையா
ளவளைப் பணிமின்கண் டீரம ராவதி யாளுகைக்கே.

ஆளுகைக் குன்ற னடித்தா மரைகளுண் டந்தகன்பான்
மீளுகைக் குன்றன் விழியின் கடையுண்டு மேலிவற்றின்
மூளுகைக் கென்குறை நின்குறை யேயன்று முப்புரங்கண்
மாளுகைக் கம்பு தொடுத்தவில் லான்பங்கில் வாணுதலே.

வாணுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற் கெண்ணிய வெம்பெரு மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சிற்
காணுதற் கண்ணிய எல்லாத கண்ணியைக் காணுமன்பு
பூணுதற் கெண்ணிய வெண்ணமன் றேமுன்செய் புண்ணியமே.

புண்ணியஞ் செய்தன மேமன மேபுதுப் பூங்குலனைக்
கண்ணியுஞ் செய்ய கணவருங் கூடிநங் காரணத்தா
னண்ணியிங் கேவந்து தம்மடி யார்க ணடுவிரக்கப்
பண்ணிநஞ் சென்னியின் மேற்பத்ம பாதம் பதித்திடவே

இடங்கொண்டு விம்மி யிணைகொண் டிறுகி யிளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண் டிறைவர் வலியநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட வல்குற் பனிமொழி வேதப் பரிபுரையே.

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங் குசைபஞ்ச பாணியின்சொற்
றிரிபுர சுந்தரி சிந்தூர மேனிய டமைநெஞ்சிற்
புரிபுர வஞ்சரை யஞ்சக் குனிபொருப் புச்சிலைக்கை
யெரிபுரை மேலி யிறைவர்செம் பாகத் திருந்தவளே.

தவளே யிவளெங்கள் சங்கர னூர்மனை மங்கலமா
மவளே யவர்தமக் கண்ணையு மாயின ளாகையினு
லிவளே கடவுளர் யாவர்க்கு மேலை யிறைவியுமாந்
துவளே னினியொரு தெய்வமுண் டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதந் தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டுசெய் தாருள ரோவில ரோவப் பரிசடியேன்
கண்டுசெய் தாலது கைதவ மோவன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன் றேபின் வெறுக்கையன்றே.

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினுந் தம்மடி யாரைமிக்கோர்
பொறுக்குந் தகைமை புதியதன் றேபுது நஞ்சையுண்டு
கறுக்குந் திருமிடற் றுனிடப் பாகங் கலந்தபொன்னே
மறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் யானுன்னை வாழ்த்துவளே.

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
வீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநில
மேழும் பருவரை யெட்டுமெட் டாம விரவுபகற்
சூழுஞ் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.

சுடருங் கலைமதி துன்றுஞ் சடைமுடிக் குன்றிலொன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சி
லீடருந் தவிர்த்திமைப் போதிருப் பார்பின்னு மெய்துவரோ
குடருங் கொழுவுங் குருதியுந் தோயுங் குரம்பையிலே.

குரம்பை யடுத்துக் குடிபுக்க வாவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை யடுத்து மறுகும்ப் போது வளைக்கையமைத்
தரம்பை யடுத்த வரிவையர் சூழவந் தஞ்சலென்பாய்
நரம்பை யடுத்த விசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே.

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளின்பஞ்ச
சாயகி சாம்பளி சங்கரி சாமளை சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கியென்
றூயகி யாதி யுடையாள் சரண மரணமக்கே.

அரணம் பொருளென் றருளொன் நிலாத வசுரர்தங்கண்
முரணன் றழிய முனிந்தபெம் மானு முகுந்தனுமே
சரணஞ் சரண மெனநின்ற நாயகி தன்னடியார்
மரணம் பிறவி யிரண்டுமெய் தாரிந்த வையகத்தே.

வையந் துரக மதகரி மாமகு டஞ்சிவிசை
பெய்யுங் கனகம் பெருவிலை யாரம் பிறைமுடித்த
வையன் றிருமனை யாளடித் தாமரைக் கன்புமுன்பு
செய்யுந் தவமுடை யார்க்குள வாகிய சன்னங்களே.

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னம் பெரிய முலையுமுத் தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலுங்கண் மூன்றுங் கருத்தில்வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது போலுந் தவமில்லையே.

இல்லாமை சொல்லி யொருவர்தம் பாற்சென் றிழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சி வினைசூவி ரேனித்த நீடுதவங்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பாலொரு காலத்திலுஞ்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

மின்னு யிரமொரு மெய்வடி வாகி விளங்குகின்ற
தன்னு ளகமகி ழானந்த வல்லி யருமறைக்கு
முன்னும் நடுவெங்கு மாய்முடி வாய முதல்விதன்னை
யுன்னு தொழியினு முன்னினும் வேண்டுவ தொன்றிலையே.

ஐன்ற யரும்பிப் பலவாய் விரிந்திந் வுலகெங்குமாய்
நின்ற ளனைத்தையு நீங்கிநிற் பாளென்ற னெஞ்சினுள்ளே
பொன்றது நின்று புரிகின்ற வாவிப் பொருளறிவா
ரன்ற லிலையிற் றுயின்றபெம் மானுமென் னையனுமே.

ஐய னளந்த படியிரு நாழிகொண் டண்டமெல்லா
முய்ய வறஞ்செயு முன்னையும் போற்றி யொருவர்தம்பாற்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமா லையுங்கொண்டு சென்றுபொய்யு
மெய்யு மியம்பவைத் தாயிது வோவுன்றன் மெய்யருளே.

அருணம் புயத்துமென் சித்தாம் புயத்து மமர்ந்திருக்குந்
தருணம் புயமுலைத் தையனல் லாடகை சேர்நயனக்
கருணம் புயமும் வதனும் புயமுங் கராம்புயமுஞ்
சரணம் புயமுமல் லாற்கண்டி வேனொரு தஞ்சமுமே.

தஞ்சம் பிறிதில்லை யீதல்ல தென்றுன் றவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைகின்றி லேனெற்றை நீள்சிலையு
மஞ்சம்பு மிக்கல ராகநின் றுயறி யாரெனினும்
பஞ்சஞ்ச மெல்லடி யாரடி யார்பெற்ற பாலரையே.

பாலினுஞ் சொல்லினி யாய்ப்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாலினுந் தேவர் வணங்கநின் றோன்கொன்றை வார்சடையின்
மேலினுங் கீழ்தின்று வேதங்கள் பாடுமெய்ப் பீடமொரு
நாலினுஞ் சாலநன் றோவடி யேன்முடை நாய்த்தலையே.

நாயே னையுமிங் கொருபொரு ளாகநயந்துவந்து
நீயே நினைவின்றி யாண்டுகொண் டாய் நினை யுள்ளவண்ணம்
பேயே னறியு மறிவுதந் தாயென்ன பேறுபெற்றேன்
றுயே மலைமகளே செங்கண் மாறிருத் தங்கைச்சியே.

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரஞ் சாய்த்துமத
வெங்கட் கரியுரி போர்த்தசெஞ் சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகநதச்
செங்கைக் கரும்பு மலருமெப் போதுமென் சிந்தையதே.

தேறும் படிசில வேதுவுங் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள் குன்றிற் கொட்டுந் தறிகுறிக் குஞ்சமய
மாறுந் தலைவி யிவளா யிருப்ப தறிந்திருந்தும்
வேறுஞ் சமயமுண் டென்றுகொண் டாடிய வீணருக்கே.

வீணே பவிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்கவன்பு
பூணே னுனக்கன்பு பூண்டுகொண் டேனின் புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணே னொருபொழு துந்திரு மேனிப்ர காசமன்றிக்
கானே னிருநில முந்திசை நான்குங் ககனமுமே.

ககனமும் வானும் புவனமுங் காணவிற் காமனங்கந்
தகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கையுஞ்செம்
முகனுமுந் நான்கிரு மூன்றெனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனுமுண் டாயதன் றேவல்லி நீசெய்த வல்லபமே.

வல்லப மொன்றறி யேன்சிறி யேனின் மலரடிச்செம்
பல்லவ மல்லது பற்றென் றிலேன்பகம் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப் பாய்வினை யேன்றெடுத்த
சொல்லவ மாயினு நின்றிரு நாமங்க டோத்திரமே.

தோத்திரஞ் செய்து தொழுதுமின் போலுநின் றேற்றமொரு
மாத்திரைப் போது மனத்தில்வை யாதவர் வண்மைகுலங்
கோத்திரங் கல்வி குணங்குன்றி நாளுங் குடிக்கடொறும்
பாத்திரங் கொண்டு பலிக்குழ லாநிற்பர் பாரெங்குமே.

பாரும் புனலுங் கனலும்வெங் காலும் படர்விசும்பு
மூரு முருகு சுவையொளி யூரெலி யொன்றுபடச்
சேருந் தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீறடிக்கே
சாருந் தவமுடை யார்படை யாத தனமில்லையே.

தனந்தருங் கல்வி தருமொரு நாளுந் தளர்வறியா
மனந்தருந் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
வினந்தரு நல்லன வெல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாள்அபி ராமி கடைக்கண்களே.

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேன்கடம் பாடவியிற்
பண்களிக் குங்குரல் வீணையுங் கையும் பயோதரமு
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு மாகி மதங்கர்குலப்
பெண்களிற் றேன்றிய வெம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே.

அழகுக் கொருவரு மொவ்வாத னல்லி யருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமனைக் கொம்பிருக்க
விழவுற்று நின்றநெஞ் சேயிரங் கேலுனக் கென்குறையே.

என்குறை தீரநின் றேத்துகின் றேனினி யான்பிறக்கி
னின்குறை யேயன்றி யார்குறை காணிரு நீள்விசும்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீரவெங் கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே.

தாமங் கடம்பு படைபஞ்ச பாணந் தனுக்கரும்பி
யாமம் வயிரவ ரேத்தும் பொழுதெமக் கென்றுவைத்த
சேமந் திருவடி செங்கைக ணுன்கொளி செம்மையம்மை
நாமந் திரிபுரை யொன்றே டிரண்டு நயனங்களே.

நயனங்கண் மூன்றுடை நாதனும் வேதமு நாரணனு
மயனும் பரவு மபிராம வல்லி யடியிணையைப்
பயனென்று கொண்டவர் பாவைய ராடவும் பாடவும்பொற்
சயனம் பொருந்து தபனியக் காவினிற் றங்குவரே.

தங்குவர் கற்பகத் தாருவி நீழலிற் றுயரின்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவ ராழியு மீரேழ் புவனமும் பூத்தவுந்திக்
கொங்கிவர் பூங்குழ லாடிரு மேனி குறித்தவரே.

குறித்தேன் மனத்தினின் கோலமெல் லாநின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேர்வழி வண்டுகிண்டி
வெறித்தே னவிழ்கொன்றை வேணிப் பிராடுறொரு கூற்றைமெய்
பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே. [யிற்

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிவஞ்ச
ருயிரவி யுண்ணு முயர்ச்சண்டி காளி யொளிருங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூவி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே.

செப்புங் கனக கலசமும் போலுந் திருமுலைமே
லப்புங் களப வபிராம வல்லி யணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையுந்
துப்பு நிலவு மெழுதிவைத் தேனென் றுணைவிழிக்கே.

விழிக்கே யருளுண் டபிராம வல்லிக்கு வேதஞ்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண் டெமக்கக் வழிகிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்றுவெம் பாவங்க ளேசெய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே யழுந்துங் கயவர்தம் மோடென்ன கூட்டினியே.

கூட்டிய வாவென்னைத் தன்னடி யாரிற் கொடியவினை
யோட்டிய வாவென்க னோடிய வாதன்னை யுள்ளவண்ணங்
காட்டிய வாகண்ட கண்ணு மனமுங் களிக்கின்றவா
வாட்டிய வாநட மாடகத் தாமரை யாரணங்கே.

அணங்கே யணங்குக ணின்பரி வாரங்க ளாகையினால்
வணங்கே னொருவரை வாழ்த்துகிலே னெஞ்சில் வஞ்சகரோ
டிணங்கே னெனதுன தென்றிருப் பார்சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கே னறிவொன்றி லேனென்க ணீவைத்த பேரளியே.

அளியார் கமலத்தி லாரணங் கேயகி லாண்டமுநின்
னொளியாக நின்ற வொளிர் திரு மேனியை யுள்ளுதொறுங்
களியாகி யந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடினெங்ங னேமறப் பேனின் விரகினையே.

விரவும் புதுமல ரீட்டுநின் பாத விரைக்கமல
மிரவும் பகலு மிறைஞ்சவல் லாரிமை யோரெவரும்
பரவும் பதமு மயிரா வதமும் பகீரதியு
முரவுங் குலிசமுங் கற்பகக் காவு முடையவரே.

உடையானை யொல்குசெம்பட்டுடை யானை யொளிர்மதிச்செஞ்
சடையானை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யானைத் தயங்கு நுண்ணூ
லிடையானை யெங்கள்பெம் மாவிடையானை யிங்கென்னையினிப்
படையானை யுங்களை யும்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே.

பார்க்குந் திசைதொறும் பாசாங் குசமும் பனிச்சிறைவண்
டார்க்கும் புதுமல ரைந்துங் கரும்புமென் னல்லலெல்லாந்
தீர்க்குந் திரிபுரை யாடிரு மேனியுஞ் சிற்றிடையும்
வார்க்குங் குமமுலை யும்முலை மேன்முத்து மாலையுமே.

மாலயன் றேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
காலையுஞ் குடகக் கையையுங் கொண்டு கதித்தகப்பு
வேலைவெங் காலனென் மேல்விடும் போதுங் வெளிநில்கண்டாய்
பாலையுந் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே.

மொழிக்கு நினைவுக்கு மெட்டாத நின்றிரு மூர்த்தியென்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி யான்மதனை
யழிக்குந் தலைவ ரழியா விரதத்தை யண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படியொரு பாகங்கொண் டானும் பராபரையே.

பரமென் றுணையடைந் தேன்றம் யேனுமுன் பக்தருக்குட்
டரமன் றிவனென்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்
புரமன் றெரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதிலயன்
சிரமொன்று செற்றகை யானிடப் பாகஞ் சிறந்தவளே

சிறக்குங் கமலத் திருவேநின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கந் தருநின் றுணைவரு நீயுந் தூரியமற்ற
வுறக்கந் தரவந் துடம்போ டுயிருற வற்றறிவு
மறக்கும் பொழுதென்முன் னேவரல் வேண்டும் வருந்தியுமே.

வருந்தா வகையென் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகுந்
திருந்தாள் பழைய விருப்பிட மாக வினியெனக்குப்
பொருந்தா தொருபொரு ளில்லைவிண் மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக வேலை மருந்தா னதைநல்கு மெல்லியலே.

மெல்லிய நுண்ணிடை மின்னனை யானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன்னனை யானைப் புகழ்ந்துமறை
சொல்லிய வண்ணத் தொழுமடி யாரைத் தொழுமவர் க்குப்
பல்லிய மார்த்தெழ வெண்பக டும் பதந்தருமே

பதத்தே யுருகிநின் பாதத்தி லேமனம் பற்றியுன்ற
 னிதத்தே யொழுக வடிமைகொண் டாயினி யானொருவர்
 மதத்தே மதிமயங் கேனவர் போன வழியுஞ்செல்லேன்
 முதத்தேவர் முவரும் யாவரும் போற்று முகிழ்நகையே

நகையே யிஃதிந்த ஞாலமெல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
 முகையே முகிழ்முலை மானே முதுகண் முடிவிலந்த
 வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமக ளென்பதுநா
 மிகையே யிவடன் றகைமையை நாடி விரும்புவதே.

விரும்பித் தொழுமடி யார்விழி நீர்மல்கி மெய்புக
 மரும்பித் ததும்பிய வானந்த மாகி யறிவிழந்து
 சுரும்பிற் களித்து மொழிதடு மாறிமுன் சொன்னவெல்லாந்
 தரும்பித்த ராவரென் றுலபி ராமி சமயநன்றே.

நன்றே வருகினுந் தீதே விளைகினு நானறிவ
 தொன்றேயு மில்லை யுனக்கே பரமெனக் குள்ளவெல்லா
 மன்றே யுனதென் றளித்துவிட் டேனழி யாதகுணக்
 குன்றே யருட்கட லேயிம வான்பெற்ற கோமளமே

கோமள வல்லியை யல்லியந் தாமரைக் கோயில்வையும்
 யாமள வல்லியை யேதமி லானே யெழுதரிய
 சாமள மேனிச் சகல கலாமயி றன்னைத்தம்மா
 லாமள வுந்தொழு வாரெழு பாருக்கு மாதிபரே.

ஆதித்த னம்புலி யங்கி குபேர னமரர்தங்கோன்
 போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுனி
 காதிப் பொருபடைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதற்
 சாதித்த புண்ணிய ரெண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே.

தைவந்து நின்னடித் தாமரைகுடிய சங்கரற்குக்
 கைவந்த தீயுந் தலைவந்த வாறுங் கரந்ததெங்கே
 மெய்வந்த நெஞ்சினல் லாலொரு காலும் வீரகர்தங்கள்
 பொய்வந்த நெஞ்சிற் புகவறி யாமடப் பூங்குயிலே.

குயிலா யிருக்குங் கடம்பா டவியிடைக் கோலவியன்
 மயிலா யிருக்கு மிமயா சலத்திடை வந்துதித்த
 வெயிலா யிருக்கும் விசம்பிற் கமலத்தின் மீதன்னமாங்
 கயிலா யருக்கன் றிமவா னளித்த கனங்குழையே.

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந் தார்மழ் கொங்கைவல்லி
 கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளுங் சுரும்புவில்லும்
 விழையப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணகையு
 முழையைப் பொருகண்ணு நெஞ்சிலெப்போது முதிக்கின்றவே.

சகல கலாவல்லிமாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிள் பதந்
 தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
 தண்டா மரைக்குத் தகாது கொ
 லோசக மேழு மளித்
 துண்டா லுறங்க வொழித்தான்பித்
 தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
 வாய்பங்க யாசனத்திற்
 கூடும் பசும்பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
 காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
 தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
 லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்குங் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
 கல்வியுஞ் சொற்குவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
 தொண்டர்செந் நாவினின்று
 காக்குங் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடுந் தெய்வம்.
 தீமைசாட்டி விலக்கிடுந் தெய்வம்;
 உய்வ மென்ற கருத்துடை யோர்கள்
 உயிரி னுக்குயி ராகிய தெய்வம்;
 செய்வ மென்றொரு செய்கை யெடுப்போர்
 செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்;
 கைவ ருத்தி உழைப்பவர் தெய்வம்
 கவிஞர் தெய்வம்; கடவுளர் தெய்வம்.

இன்ன நுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல் (வெள்ளைத்)
 இனிய நீர்த்தண் சுனைகள் இயற்றல்;
 அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
 ஆல யம்பதி னாயிரம் நாட்டல்;
 பின்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும்
 பெயர்வி ளங்கி யொளிர நிறுத்தல்,
 அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
 ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறி வித்தல்.

வெள்ளைக் கமலத் திலே — அவள்
 வீற்றிருப்பாள், புகழேற்றிருப் பாள்,
 கொள் ளைக் சுனியிசை தான் — நன்கு
 கொட்டுநல் யாழினைக்கொண்டிருப்பாள்,
 கள்ளைக் கடலமுதை — நிகர்
 கண்டதோர் பூந்தமிழ்க் கவிசொலவே
 பிள்ளைப் பருவத் திலே — எனைப்
 பேணவந் தாளருள் பூணவந் தாள்.

வேதத் திருவிழி யாள், — அதில்
 மிக்கபல் லுரையெனுங் கருமையிட்டாள்
 சீதக் கதிர்மதி யே — நுதல்
 சிந்தனையே சூழ னென்றுடையாள்,
 வாதத் தருக்க மெனுஞ் — செவி
 வாய்ந்தநற் றுணிவெனுந் தோடணிந்தாள்,
 போதமென் நாகியினுள் — நலம்
 பொங்குபல் சாத்திர வாயுடையாள்,

கற்பனைத் தேனித ழாள், — சுவைக்
 காவிய மெனுமணிக் கொங்கையினுள்,
 சிற்ப முதற்கலைகள் — பல
 தேமலர்க் கரமெனத் திகழ்ந்திருப்பாள்,
 சொற்படு நயமறிவார் — அசை
 தோய்ந்திடத் தொருப்பதின் சுவையறிவார்
 விற்பனத் தமிழ்ப்புல வோர் — அந்த
 மேலவர் நாவெனும் மலர்ப்பதத்தாள்.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற்பணியச்செய்
 வாய்படைப் போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

— ஸ்ரீ குமரகுருபர கவரமிகன்

வெள்ளைத் தாமரை

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்,
 வினை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்;
 கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
 கூறு பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்;
 உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
 ஓதும் வேதத்தின் உள்நின் றெனீர்வாள்;
 கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
 கருணை வாசகத் துட்பொருளாவாள்.

(வெள்ளைத்)

மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்.
 மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
 கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
 கிளியின் நாவை இருப்பிடங் கொண்டாள்;
 கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாகிக்
 குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
 ஈதனைத்தின் எழிலிடை யற்றாள்
 இன்ப மேலடி வாகிடப் பெற்றாள்.

(வெள்ளைத்)

ஊஞ்ச மற்ற தொழில் புரிந்துண்டு
 வாழும் மாந்தர் குலதெய்வ மாவாள்;
 வெஞ்ச மர்க்குமி ராகிய கொல்லர்,
 வித்தை யோர்ந்திடு சிற்பியர், தச்சர்
 மிஞ்ச நற்பொருள் வாணிகஞ் செய்வோர்,
 வீர மன்னர்பின் வேதியர் யாரும்
 தஞ்ச மென்று வணங்கிடுந் தெய்வம்
 தரணி மீதறி வாகிய தெய்வம்.

(வெள்ளைத்)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்

பாதபங் கேருகமென்

நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்

னெநெடுந் தாட்கமலத்

தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்

நாவு மகமும் வெள்ளைக்

கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்

சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்

தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்

எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்

காயெழு தாமறையும்

விண்ணும் புவியும் புனலுங்

கனலும்வெங் காலுமன்பர்

கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்

சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்

பொருந்தும் பயனுமென்பாற்

கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்

காயுளங் கொண்டு தொண்டர்

தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா

லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்

காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே

சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான

முங்கவி சொல்வவல்ல

நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்

வாய்நளி னுசனஞ்சேர்

செல்விக் கரிதென் ரொருகால

முஞ்சிதை யாமைநலகுங்

கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே

சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் றேற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நினை நனைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
 தற்கஞ்சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத்தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

வாணியைச் சரண்புகுந்தேன்; — அருள்
 வாக்களிப் பானெனத் திடமிகுந்தேன்,
 பேணிய பெருந்தவத் தாள், — நிலம்
 பெயரள வும்பெயர் பெயராதாள்,
 பூணியல் மார்பகத் தாள், — ஐவர்
 பூவை, திரௌபதி புகழ்க் கதையை
 மாணியல் தமிழ்ப்பாட்டால் — நான்
 வகுத்திடத் கலைமகள் வாழ்த்துகவே.

உ

அபிராமியம்மை பதிகம்

தொண்டரொடு கூட்டுக

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவா ராத நட்பும்
 கன்றாத ளைமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணி யிலாத உடலும்
 சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்
 தலன்றாத சந்தா னமும்
 காழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள்வா ராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமுங் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தில் அன்புமுத வீப்பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே
 ஆதிகட ஓரின் வாழ்வே!
 அழகீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

காரளக பந்தியும் பந்தியின் அலங்கலும்
 கரிய புருவச் சிலைகளும்
 கர்ணகுண் டலமுமதி முகமண்டலம் நுகற்
 கஸ்தூரி யிட்ட பொட்டும்
 கூரணிந் திடுனிழியும் அழதமொழியுஞ் சிறிய
 கொவ்வையின் கரிய கரமம்

குமிழ்நைய நாசியுங் குந்தநிகர் தந்தமும்
 கோடுசோ டாவ களமும்
 வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேலையும்
 மணிநூ புரப்பா தமும்
 வந்தெனது முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
 வல்லீனையை மாற்று வாயே
 ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போல நிறை
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

மகரவார் குழல்மேல் அடர்ந்து குமிழ் மீதினில்
 மறைந்து வாளைத் துறந்து
 மைக்கயலை வேண்டின் செங்கமல விழிபருள்
 வரம்பெற்ற பேர்க ளன்றே
 செகமுமுதும் ஒற்றைத் தனிக்குடை கவித்துமேற்
 சிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
 செங்கோலும் மநுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிது
 திகிரியுல காண்டு பின்பு
 புகர்முகத் தைராவதப் பாக ராகிநிறை
 புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
 போகதே வேந்திரன் எனப் புகழ விண்ணில்
 புலோமசை யொடுஞ் சுகிப்பர்
 அகரமுத லாகிவளர் ஆவந்த சூரியே
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரியிரு நான்கையும்
 மாதிரக் கரியெட் டையும்
 மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு என்பதையும்
 மாகூர்மம் ஆனதையு மோர்
 பொறியரவு தாங்கிவரு புவனமீ ரேழையும்
 புத்தேளிர் கூட்டத் தையும்
 பூமகளை யுந்திகிரி மாயவனையும் அரையிற்
 புலியாடை உடையா னையும்
 முறை முறைக ளாயின்ற முதியவர்களாய்ப் பழைமை
 முறைகள் தெரியாத நின்னை

முவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென் றறியாமல்
 மொழிகின்ற தேது சொல்லாய்
 அறிவுநிறை விழுமியர்தம் ஆவந்த வாரியே
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

அருள்மழை பொழிந்தருள்க

வாடாமல் உயிரேனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
 அருண்மழை பொழிந்தும் இன்ப
 வாரிதியிலே நின்ன தன்பெனுஞ் சிறகால்
 வருந்தா மலேய ணைத்துக்
 கோடாமல் வளர்சிற் றெறும்புமுதல் குஞ்சரக்
 கூட்டமுத லான சீவ
 கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
 குறையாம லேகொ டுத்து
 நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
 நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
 நின்மலீ! அகிலங்க னூக்கன்னை யேயுன்னை
 நீலியென் றோடி வாரோ
 ஆடாய நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்குபுகழ்
 ஆதிகடலூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

மனச்சலிப்பில்லாமல் நல்குக

பல்குஞ் சரந்தொட டெறும்புகடை யானதொரு
 பல்லுயிர்க் குங்கல் விடைப்
 பட்டதே ரைக்குமன் றுற்பவித் திடுகருப்
 பையுறு சீவ னுக்கும்
 மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத
 வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
 மற்றுமொரு மூவர்க்கு மியாவர்க்கு மவரவர்
 மனச்சலிப் பில்லா மலே

அபிராமியம்மை பதிகங்

நல்குந் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்துமிகு
 நவநிதி யுனக்கி ருந்தும்
 நாடுநொவன் வறுமையிற் சிறியனா னால்
 நகைப்புனக் சேயல்ல வோ?
 அல்கலந் தும்பர் நாடென வெடுக் குஞ்சோலை
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

நீடுல கங்களுக் காதாரமாய் நின்ற
 நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
 நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
 நீமனை வியாயி ருந்தம்
 வீடுவீ டுகடோறும் ஒடிப் புகுந்துகால்
 வேசற் றிலச்சை யும்போய்
 வெண்டுகில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
 வேடமுங் கொண்டு கைக்கோர்
 ஒடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளம் தளர்ந்து நின்(று)
 உன்மத்த னுகி யம்மா
 உன்கணவன் எங்கெங்கும் ஐயம்புகுந் தேங்கி
 உழல்கின்ற தேநு சொல்வாய்?
 ஆடுகொடி மாடரிசை மாதர்வினை யாடிவரும்
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

ஞானந் தழைத்துன் சொரூபத்தை அறிகின்ற
 நல்லோர் இடத்தி னிற்போய்
 நடுவினி யிருந்துவந் தடிமையும் பூண்டவர்
 நவிறறும் உபதேச முட்கொண்டு
 ஈனந்தனைத் தள்ளி எனதுநா னெனுமானம்
 இல்லா மலேது ரத்தி

இந்திரிய வாயில்களை இறுகப்பு தைத்து நெஞ்சு
 இருளற விளக்கேற்றியே
 ஆனந்த மானவிழி யன்னை உன்னையென்
 அகத்தா மரைப்போ திலே
 வைத்துவே நேகவலை யற்றுமே லுற்றபர
 வசமாகி அழியாத தோர்
 ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்ற தென்றுகாண்
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

சலதியுல கத்திற் சராசரங் களையீன்ற
 தாயா கினாலெ னக்குத்
 தாயல்ல வோ யானுன் மைந்த னன்றோ எனது
 சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்
 முலைசுரந் தொழுகுபா லூட்டியென் முகத்தையுன்
 முன்தானை யால்து டைத்து
 மொழிகின்ற மழலைக் குகந்துகொண் டிளநிலா
 முறுவலின் புற்றரு கில்யான்
 குலவிவினை யாடல்கொண் டருண்மழை பொழிந்(து)
 அங்கை

கொட்டி வாவென் றழைத்துக்
குஞ்சரமு கன்கந்தனுக் கினையன் என்றெனைக்
கூறினால் ஈனம் உண்டோ?

அலைகடலி லேதோன்று மாறாத அமுதமே!

ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!

அருள்வாமி! அபிராமியே!

திருவாடி மலர்ந்தருளுக

கைப்போது கொண்டுன் பதப்போது தன்னில்

கணப்போதும் அர்ச்சிக் கிலேன்

கண்போதி னாலுன் முகப்போது தன்னையான்

கண்டு தரிசனை புரிகிலேன்

முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனப் போதிலே

முன்னியுன் ஆல யத்தின்

முன்போது வார்தமது பின்போத நினைகிலேன்

மேர்சமே போயு முன்றேன்

மைப்போத கத்திற்கு நிகரெனப் போதெரு

மைக்கடா மீதேறி யே

மாகோர காலன்வரு மப்போது தமிழனேன்

மனங்கலங் கித்தி யங்கும்

அப்போது வந்துன் அருட்போது தந்தருள்

ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!

அருள்வாமி! அபிராமியே!

அபயமருளுக

மிகையுந் துரத்தவெம் பிணியுந் துரத்தநனி

வெகுளி யாவதுந் துரத்த

மிடியுந் துரத்தநரை திரையுந் துரத்தமிகு

வேதனை களுந்து ரத்தப்

பகையுந் துரத்தவஞ் சனையுந் துரத்தவரு

பகியென் பதுந்து ரத்தப்

பாவந் துரத்தவெகு மோகந் துரத்தஉறு

பலகார்யமுந் துரத்த

நகையுந் துரத்தவழி வினையுந் துரத்தவாழ்

நானுந் துரத்த வெகுவாய்

நாவரண் டோடியே கால் தளர்ந்திடு மென்னை

நமணந் துரத்து வானே

அகிலவுல கங்கட்கு மாதார தெய்வமே

ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!

அருள்வாமி! அபிராமியே!

தாயுமான சுவாமி பாடல்

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும்பிரகாசமாய்
 ஆனந்தபூர்த்தியாகி
 அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குமே
 அகிலாண்டகோடியெல்லாம்
 தங்கும்படிக்கிச் சைவத்துயிர்க் குயிராய்த்
 தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
 தட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெல்லாந்
 தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
 ரெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவு நின்றதெது
 எங்கணும்பெருவழக்கா
 யாதினும்வல்லவொருசித்தாகியின்பமாய்
 என்றைக்குமுள்ளதெதுமேல்
 கங்குல்பாநலுறநின்றவெல்லையுளதெதுஅது
 கருத்திற்கிசைந்ததுவே
 கண்டனவெலாமோனவுருவெளியதா கவுங்
 கருதியஞ்சலிசெய்குவாம்
 தந்தைதாய்தமர் தாரமகவென்னு மினவயெலாஞ்
 சந்தையிற் கூட்டமிதிலோ
 சந்தேக் மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
 சதுரங்கசேனையுடனே
 வந்தோர் வாழ்வுமோர் இந்திரஜா லக்கோலம்
 வஞ்சனை பொறாமையோபம்
 வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
 வஞ்சனையி லாதகனவே
 எந்தநா ளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
 யிரவுபக லில்லாவிடந்
 தேகபாய் நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதுவே
 யானென்ப தறவுமுழ்கிச்
 சிந்தைதான் தெளியாது சுழலும்வகை யென்கோலோ
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே
 ஆழாழிகரையின்றி நிற்குவிளையோ கொடிய
 ஆலமமுதாகவ்லையோ
 அக்கடலின் மீதுவடவன நிற்கவில்லையோ
 அந்தரத்தகிலகோடி

தாழாமனிலைநிற்கவில்லையோமேருவுந்
 தனுவாகவளைவலிலையோ
 சத்தமேகங்களும்வஜ்ரதாணையிற்
 சஞ்சரித்திடவில்லையோ

வாழாதுவாழவேயிராமனடியாற்சிலையு
 மடபங்கையாகவிலையோ
 மணிமந்திரமாதியால்வேண்டுசித்திகளுலக
 மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
 பாழானவென்மனங்குவியவொருதந்திரம்
 பண்ணுவதுனக்கருமையோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தமே

பட்டினத்தார் பாடல்

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டரும் மக்களுங் காலத்தச்சன்
 வெட்டி முறிக்கும் மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டால்
 கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பால்
 எட்டி யடிவைப்ப ரோவிறை வாச்ச்சி யேகம்பனே

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
 இறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை யிடைநடுவில்
 குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன் தந்த தென்று கொடுக்கறியா
 திறக்குங் குலாமருங் கென்சொல்லு வேன்கச்சி
 யேகம்பனே

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றுர் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
 பேருஞ் சதமல்ல பெண்டர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
 சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
 யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் ளோரும் முடிவில்ஒரு
 பிடிசாம்பராம்வெந்து மண்ணாவ துங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
 படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லால்பொன்னின்
 அம்பலவர்
 அடிசார்ந்து நாம்உய்ய வேண்டுமென் ரேயறிவாரில்லையே

ஊட்டுவிப் பானு முறங்குவிப் பானுமிங் கொன்றொ
டொன்றை

ஊட்டுவிப் பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப் பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்குவிப் பானு மொருவனுண் தேதில்லை யம்பலத்தே

பிறவா திருக்க வரந்தர வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமலம்
மறவா திருமன மேயது காண்நன் மருந்துனக்கே

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதியதியை
நித்தனை யம்மை சிவசாம சந்தரி நேசனையெம்
சித்தனைப் பொன்னம் பலத்தாடு மையனைக்

சாணக்கனகள்

எத்தனை கோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றவே

ஐயுந் தொடர்ந்து வீழியுஞ் செருகி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று
வேண்டுவன்யான்

செய்யுந் திருவெற்றி யூருடை யீர்திரு நிறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங்
கற்பியுமே

காடோ செடியோ கடற்புற மோகன மேயிகுந்த
நாடோ நகரோ நகர்நடு வோநல மேயிகுந்த
வீடோ புறந்திண்கை யோதமி யேனுடல் வீழுமிடம்
நீடோய் கழுக்குன்றி லீசா வுயிர்த்துனை நிற்பதமே

வாளால் மகவரிந் நூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
குளா விளமை துறக்கவல் னல்லன் தொண்டுசெய்து
நாளாற்றிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லன்
நா னினிச்சென்று

ஆளால தெப்படி யோதிருக் காளாத்தி யப்பருக்கே

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை
தானொழிந்தால்

நினைப்போ தளவுநில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதநிலை
நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்றுல்
உனைப்போ லொருவருண் டோமன மேயெனக் குற்றவரே

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாம்
கேடுண் டெனும்படி கேட்டுவிட் டோமினிக் கேள்மனமே
ஓடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்டனடியார் நமக்குத் துணையுமுண்டே

திருப்படிப் பாடல்

பதினெட்டுப் படிகள் ஒவ்வொன்றையும்
பக்தர்கள் வழிபடும் பாடல்

ஒருவர் : ஸ்வாமியே ஐ

குழு : சரணம் ஐயப்போ!

ஒருவர் : சத்தியமாய் வரும் பதினெட்டாம் படிசனே ஐ

குழு : சரணம் ஐயப்போ!

ஒருவர் : சத்தியமாய் வரும் பதினெட்டாம் படிசனே ஐ

குழு : சரணம் ஐயப்போ!

ஒருவர் : ஒண்ணாந் திருப்படி

சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன் ஐயப்பா!

என் ஐயனே பொன் ஐயப்பா!

சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!

சாமியில்லாதொரு சரணமில்லையப்பா!

ஒருவர் : இரண்டாம் திருப்படி

சரணம் பொன் ஐயப்பா

குழு : சாமி பொன்னைப்பா!

என் ஐயனே பொன் ஐயப்பா!

சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!

சாமியில்லாதொரு சரணமில்லையப்பா!

ஒருவர் : மூன்றாம் திருப்படி

சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னைப்பா!

என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!

சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!

சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லைப்பா!

ஒருவர் : நான்காம் திருப்படி

சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னைப்பா!

என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!

சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!

சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லைப்பா!

ஒருவர் : ஐந்தாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையைப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லையப்பா!

ஒருவர் : ஆறாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையைப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லை ஐயப்பா!

ஒருவர் : ஏழாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையைப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லையப்பா!

ஒருவர் : எட்டாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையைப்பா
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லையப்பா!

ஒருவர் : ஒன்பதாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன் ஐயப்பா!
என் ஐயனே பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லையப்பா!

ஒருவர் : பத்தாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையைப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லையப்பா!

ஒருவர் : பதினொன்றாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையப்பா!
என் ஐயனே பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியல்லாதொரு சரணம் இல்லைப்பா!

ஒருவர் : பன்னிரண்டாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியல்லாதொரு சரணம் இல்லைப்பா!

ஒருவர் : பதின்மூன்றாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியல்லாதொரு சரணம் இல்லைப்பா!

ஒருவர் : பதினான்காம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியல்லாதொரு சரணம் இல்லைப்பா!

ஒருவர் : பதினைந்தாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியல்லாதொரு சரணம் இல்லைப்பா!

ஒருவர் : பதினாறாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமி பொன்னையப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியல்லாதொரு சரணம் இல்லை ஐயப்பா!

ஒருவர் : பதினேழாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!

குழு : சாமியே பொண்ணையப்பா!
என் ஐயனே, பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லையப்பா!

ஒருவர் : பதினெட்டாம் திருப்படி
சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமி பொன் ஐயப்பா!

குழு : என் ஐயனே! பொன் ஐயப்பா!
சாமியே சரணம், சரணம் பொன் ஐயப்பா!
சாமியில்லாதொரு சரணம் இல்லையப்பா!

ஒருவர் : சுவாமியே ய்...

குழு : சரணம் ஐயப்பா!

ஒருவர் : அறிந்தும் அறியாமலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும்
செய்த சகல குற்றங்களையும் பொறுத்துக் காத்து
அருள் செய்யவேண்டும்.

ஓம், சத்தியமான பொன்மலை மயில் வாசலி
பதினெட்டாம் படிமேல் வாழும் வில்லாளி வீரன்,
வீரமணிகண்டன், காசி, இராமேஸ்வரம், பாண்டி
மலையாளம் அடக்கியானும் ஓம் ஸ்ரீ ஹரிஹர
சுதன் ஆனந்த சித்தன் ஐயன் ஐயப்பா சாமியே
ஐயப்பா!

குழு : சரணம் ஐயப்போ!

பள்ளிக்கட்டு

(தொகையறா)

இருமுடி தாங்கி ஒருமனதாகி
குருவெனவே வந்தோம்
இருவினை தீர்க்கும் எமனையும் வெல்லும்
திருமுடியைக் காணவந்தோம்!

பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்குக்
கல்லும்முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை
சாமியே ஐயப்பா! ஐயப்போ சாமியே!

நெய் அபிஷேகம் சுவாமிக்கே
கற்பூரதீபம் சுவாமிக்கு
ஐயப்பமாரீசனும் கூடிக்கொண்டு
ஐயனை நாடிச் சென்றிடுவார்
சபரிமலைக்குச் சென்றிடுவார்

(சாமியே ஐயப்பா, ஐயப்பா சாமியே!)

கார்த்திகை மாதம் மாலையணிந்து,
நேர்த்தி யாகவே விரதமிருந்து,
பார்த்த சாரதியின் மைந்தனே—உனைப்
பார்க்கவேண்டியே தவமிருந்து

(சாமியே ஐயப்பா, ஐயப்பா சாமியே!)

இருமுடி எடுத்து எருமேலி வந்து
ஒருமனதாகிப் பேட்டை தொழுது
அருமை நண்பராம் வாபரைத் தொழுது
ஐயனின் மலை ஏறிடுவார்.....

(சாமியே ஐயப்பா, ஐயப்பா சாமியே!)

அழுதை ஏற்றம் ஏறும்போது
அரிசுரன் மகனைத் துதித்துச் செல்வார்
வழிகாட்டிடவே வந்திடுவார்
வன்புலி ஏறி வந்திடுவார்

(சாமியே ஐயப்பா, ஐயப்பா சாமியே!)

கரிமலை ஏற்றம், கடினம், கடினம்
கருணைக் கடலும் துணைவருவார்
கரிமலை இறக்கம் வந்தவுடன்
திருநதி பம்பையைக் கண்டிடுவார்

(சாமியே ஐயப்பா, ஐயப்பா சாமியே!)

கங்கை நதியாம் புண்ணிய நதியாம்
பம்பை தனிலே நீராடி
சங்கரன் மகனைக் கும்பிடுவார்
சங்கட மின்றியே ஏறிடுவார்

(சாமியே ஐயப்பா, ஐயப்பா சாமியே)

நீலிமலை ஏற்றம்—சிவ
பாலனும் ஏற்றிடுவார்
காலமெல்லாம் நமக்கே—அருள்
காவலனாய் இருப்பார்
தேகபலம் தா! பாதபலம் தா!
தேகபலம் தா! பாதபலம் தா!

தேகபலம் தா என்றால்—அவரும்
தேகபலத்தைத் தந்திடுவார்!
பாதபலம் தா என்றால்—அவரும்
பாத பலத்தைத் தந்திடுவார்—நல்ல
பாதையைக் காட்டிடுவார்!

(சாமியே ஐயப்பா, ஐயப்பா சாமியே!)

சபரிபீடமே வந்திடுவார்
 சபரி அண்ணையைப் பணிந்திடுவார் |
 சரங்குத்தி ஆலில் கன்னிமார்களும்
 சரத்தினைப் போட்டு வணங்கிடுவார் |
 சபரி மலைதன்னை நெருங்கிடுவார்
 பதினெட்டுப் படிமீதும் ஏறிடுவார் |
 கதியென அவரைச் சரணடைவார்
 மதிமுகம் கண்டே மயங்கிடுவார் |

ஐயனைத் துதிக்கையிலே
 தன்னையே மறந்திடுவார் பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்கு
 கல்லும்முள்ளும் காலுக்குமெத்தை
 சாமியே ஐயப்போ! ஐயப்போ சாமியே!
 சரணம் சரணம் ஐயப்போ! சாமிசரணம் ஐயப்போ!

பகவான் சரணம்

பகவான் சரணம்! பகவதி சரணம்!
 சரணம் சரணம், ஐயப்பா!
 பகவதி சரணம்! பகவான் சரணம்!
 சரணம் சரணம் ஐயப்பா!

அகமும் குளிரவே அழைத்திடுவோமே
 சரணம் சரணம் ஐயப்பா!
 பகலும் இரவும் உன்நாமமே
 சரணம் சரணம் ஐயப்பா!

கனிமலை வாசா பாப விநாசா
 சரணம் சரணம் ஐயப்பா!
 கருத்தினில் வருவாய் கருணையைப் பொழிவாய்
 சரணம் சரணம் ஐயப்பா!

மகிஷி சம்ஹாரா மதகஜ வாகன
 சரணம் சரணம் ஐயப்பா!
 சுருண விலாசா சுந்தர ரூபா
 சரணம் சரணம் ஐயப்பா!

ஆறு வாரமே நோன்பிருந்தோம்
 பேரழகா உன்னைக் காணவந்தோம்
 பால் அபிஷேகம் உனக்கப்பா—இந்தப்
 பாலனைக் கடைக்கண் பாரப்பா!

முத்திரைத் தேங்காய் உனக்கப்பா
 தித்திக்கும் நாமம் எமக்கப்பா!

கற்பூரதீபம் உனக்கப்பா
பொற்பாத மலர்கள் எமக்கப்பா!

தேவன் பாதம், தேவீ பாதம்
சேவடி சரணம் ஐயப்பா!
நாவினில் தருவாய் கீதமப்பா
தேவை உன் திருப் பாதமப்பா!

நெய்ய பிஷேகம் உனக்கப்பா—உன்
திவ்விய தரிசனம் எமக்கப்பா!
தையினில் வருவோம் ஐயப்பா—அருள்
செய்யப்பா! மனம் வையப்பா!

பகவான் சரணம்! பகவதி சரணம்!
பகவானே, பகவதியே!
தேவனே, தேவியே!
ஸ்வாமி சரணம், ஐயப்பா சரணம்!

என்ன மணக்குது!

என்ன மணக்குது எங்கே மணக்குது?
எல்லாம் மணக்குது ஐயப்பன் மலையிலே!

அல்லிமலர் மணமும் எங்கே மணக்குது?
ஐயப்பன் சுவாமியின் மேலே மணக்குது!

மல்லிகைப்பூ மருக்கொழுந்து எங்கே மணக்குது?
மரகத மூர்த்தியின் மேலே மணக்குது!

சம்பங்கி ரோஜாவும் எங்கே மணக்குது?
சாஸ்தாவான பாலகனின் மேலே மணக்குது!

பிச்சி இருவாட்சியும் எங்கே மணக்குது!
பிரியமுள்ள பாலகனின் மேலே மணக்குது!

காட்டுமல்லி, நாட்டுமல்லி எங்கே மணக்குது?
கருணாகர மூர்த்தியின் மேலே மணக்குது!

குங்குமப்பூ ஜவ்வாது எங்கே மணக்குது?
மங்கள மூர்த்தியின் மேலே மணக்குது!

அரித்தர் புணுகுவகை எங்கே மணக்குது?
அச்சங்கோவில் அரசனின் மேலே மணக்குது!

கொழுந்து மனோரஞ்சிதம் எங்கே மணக்குது?
குளத்துப்புழை பாலகனின் மேலே மணக்குது!

பன்னீரும் கஸ்தூரியும் எங்கே மணக்குது?
பந்தளத்துச் செல்வனின் மேலே மணக்குது?

பரிமள சாம்பிராணி எங்கே மணக்குது?
எருமேலி சாஸ்தாவின் மேலே மணக்குது!

சாம்பிராணி வாடையது எங்கே மணக்குது?
சபரிமலை உச்சியின் மேலே மணக்குது!

கற்பூர வாடையது எங்கே மணக்குது?
காந்தமலை ஜோதியின் மேலே மணக்குது!

பாங்கான நெய்மணமும் எங்கே மணக்குது?
தேங்காயின் திருவுருவின் மேலே மணக்குது!

தாழம்பூ வாடையது எங்கே மணக்குது?
ஸ்ரீதர்ம சாஸ்தாவின் மேலே மணக்குது!

மஞ்சள்பொடி மகிமை எங்கே மணக்குது?
மஞ்சமாதா சன்னதியில் தானே மணக்குது!

சந்தன வாடையது எங்கே மணக்குது?
சாஸ்தாவின் சன்னதியில் தானே மணக்குது!

சர்க்கரை, ஏலம், பாயாசம் எங்கே மணக்குது?
சரணம்! சரணம் எனச் சொல்லத்தானே இனிக்குது!

ஸ்ரீ சாஸ்தா அஷ்டகம்

(சபரிமலையில் இரவில் நடை சாத்தும் பாட்டு)

ஹரிவராசனம் ஸ்வாமி விஸ்வ மோஹனம்
ஹரிததிஸ்வரா ஸ்வாமி ஆராத்ய பாதுகம்!
அரிவமர்த்தனம் ஸ்வாமி நித்ய நர்த்தனம்
ஹரிஹராத்தமஜம் ஸ்வாமி தேவமாஸ்யே||

சரணகீர்த்தனம் ஸ்வாமி சக்த மானஸம்
பரணலோ லுபம் ஸ்வாமி நர்த்தனாலயம்
அருண பாஸூரம் ஸ்வாமி பூதநாயகம்
ஹரிஹராத்தமஜம் ஸ்வாமி தேவமாஸ்யே||

ப்ரணய சத்யகா ஸ்வாமி ப்ரண நாயகம்
ப்ரணத கலபகம் ஸ்வாமி சுப்ர பாஞ்சிதம்
ப்ரணவ மந்திரம் ஸ்வாமி கீர்த்தன ப்ரியம்
ஹரிஹராத்தமஜம் ஸ்வாமி தேவமாஸ்யே||

துரகவாஹனம் ஸ்வாமி ஸுந்தரானனம்
வரகதாயுதம் ஸ்வாமி வேதவர்ணிதம்!
குருக்ருபாகரம் ஸ்வாமி கீர்த்தனப்ரியம்
ஹரிஹராத்தமஜம் ஸ்வாமி தேவமாஸ்யே||

சீரிதஜனப்ரியம் ஸ்வாமி சிந்திதப்பிரதம்
 ச்ருதிவி பூஷணம் ஸ்வாமி ஸாதுஜீவணம்
 சருது மனோகரம் ஸ்வாமி கீதலாலஸம்
 ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாஸ்யே||

வழிநடைச் சரணங்கள்

ஸ்வாமியே ஐயப்பா	ஐயப்பா சுவாமியே
பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்கு	சபரிமலைக்குப் பள்ளிக்கட்டு!
கண்ணிக்கட்டு சபரிமலைக்கு	சபரிமலைக்குகண்ணிக்கட்டு!
நெய்யபிஷேகம் சுவாமிக்கே	ஸ்வாமிக்கு நெய்யபிஷேகம்!
கற்பூரதீபம் சுவாமிக்கே	ஸ்வாமிக்குக் கற்பூரதீபம்
பகவானே! பகவதியே!	பகவதியே, பகவானே!
தேவனே, தேவியே!	தேவியே, தேவனே!
ஈஸ்வரனே ஈஸ்வரியே	ஈஸ்வரியே ஈஸ்வரனே!
ஸ்வாமி சரணம்	ஐயப்ப சரணம்!
ஐயப்ப சரணம்	ஸ்வாமி சரணம்!
பகவான் சரணம்	பகவதி சரணம்!
பகவதி சரணம்	பகவான் சரணம்!
தேவன் சரணம்	தேவி சரணம்!
தேவி சரணம்	தேவன் சரணம்
ஈஸ்வரன் சரணம்	ஈஸ்வரி சரணம்
ஈஸ்வரி சரணம்	ஈஸ்வரன் சரணம்!
ஸ்வாமி பாதம்	ஐயப்ப பாதம்
பகவான் பாதம்	பகவதி பாதம்
பகவதி பாதம்	பகவான் பாதம்
தேகபலம் தா	பாதபலம் தா
பாதபலம் தா	தேகபலம் தா
கல்லும் முள்ளும்	காலுக்கு மெத்தை
காலுக்கு மெத்தை	கல்லும் முள்ளும்
ஸ்வாமி ஐயப்பா	ஐயப்பா ஸ்வாமியே
குண்டும் குழியும்	கண்ணுக்கு வெளிச்சம்
கண்ணுக்கு வெளிச்சம்	குண்டும் குழியும்
ஏத்தி விடப்பா	தூக்கி விடப்பா
தூக்கி விடப்பா	ஏத்தி விடப்பா
ஐயப்பா	சுபம்
ஸத்குருநாதா	ஐயப்பா ஸத்குருநாதா
கலியுகவரதா ஐயப்பா	ஐயப்பா கலியுகவரதா
கண்கண்ட தெய்வமே	ஐயப்பா
ஐயப்பா	கண்கண்ட தெய்வமே
ஸ்வாமியே ஐயப்பா	ஐயப்பா ஸ்வாமியே!

கரரைக்கரல் அம்மையார் அருளிச்செய்த
திரு ஆலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்

பண்—நட்டபாடை

க்ருச்சிற்றம்பலம்

கொங்கை திரங்கி நரம்பு எழுந்து
குண்டுகண் வெண்பல் குழிவயிற்றுப்
பங்கி சிவந்து இருபல்கள் நீண்டு
பரடு உயர்நீள கணைக்கால் ஓர்பெண் பேய்
தங்கி அலறி உலறுகாட்டில்
தாழ்சடை எட்டுத்திசையும் வீசி
அங்கம் குளிர்ந்து அனல் ஆடும் எங்கள்
அப்பன் இடம் திருஆலங்காடே.

கள்ளிக் கவட்டு இடைக் காலை நீட்டிக்
கடைக்கொள்ளி வாங்கி மசித்து மையை
விள்ள எழுதி வெடுவெடு என்ன
நக்கு வெருண்டு விலங்கு பார்த்துத்

துள்ளிச் சுடலைச் சுடுபீணம்தீச்
சுட்டிட முற்றும் சுளிந்து பூழ்திப்
அள்ளி அவிக்க நின்று ஆடும் எங்கள்
அப்பன் இடம் திருஆலங்காடே

வாகை விரிந்து வெண்ணெற்று ஒலிப்ப
மயங்கு இருள் கூர் நடுநாளை ஆங்கே
கூகையோடு ஆண்டலை பாட ஆந்தை
கோடு அதன்மேல் குதித்து ஓட வீசி
ஈகை படர் தொடர்கள்ளி நீழல்
ஈமம் இடு சுடுகாட்டு அகத்தே
ஆகம் குளிர்ந்து அனல் ஆடும் எங்கள்
அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

குண்டில் ஓமங்குழிச் சோற்றை வாங்கிக்
 குறுநரி தினன அதனை முன்னே
 கண்டி லோம் என்று கனன்று பேய்கள்
 கை அடித்து ஓடு இடுகாடு அரங்கா
 மண்டலம் நின்று அங்கு உளாளம் இட்டு
 வாதித்து வீசி எடுத்த பாதம்
 அண்டம் உற நிமிர்ந்து ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

விழுது நிணத்தை விழுங்கி விட்டு
 வெண் தலைமாலை வீரவப் பூட்டிக்
 கழுது தன்பிள்ளையைக் காளி என்று
 பேர் இட்டுச் சீர் உடைத்தா வளர்த்துப்
 புழுதி துடைத்து முலை கொடுத்துப்
 போயின தாயை வரவு காணாது
 அழுது உறங்கும் புறங்காட்டில் ஆடும்
 அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

பட்டஅடி நெட்டு உகிர்ப் பாறுகால் பேய்
 பருந்தொடு கூகை பகண்டை ஆந்தை
 குட்டி இட முட்டை கூகை பேய்கள்
 குறுநரி சென்று அணங்கு ஆடுகாட்டில்
 பிட்டடித்துப் புறங்காட்டில் இட்ட
 பிணத்தினைப் பேரப் புரட்டி ஆங்கே
 அட்டமே பாய நின்று ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

கழலும் அயல்விழிக் கொள்ளிவாய்ப் பேய்
 சூழ்ந்து துணங்கையிட்டு ஓடி ஆடித்
 தழலுள் எரியும் பிணத்தை வாங்கித்
 தான் தடி தின்று அணங்கு ஆடுகாட்டில்
 கழல் ஒலி ஓசைச் சிலம்பு ஒலிப்பக்
 கால் உயர் வட்டணை இட்டு நடட்டம்
 அழல் உமிழ்ந்து ஓரி கதிக்க ஆடும்
 அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

நாடும் நகரும் திரிந்து சென்று
 நன்னெறி நாடி நயந்தவரை
 முடி முதுபிணத்து இட்ட மாடே
 முன்னிய பேய்க்கணம் சூழச்சூழக்
 காடும் கடலும் மலையும் மண்ணும்
 விண்ணும் சுழல அனல் கை ஏந்தி
 ஆடும் அரவம் புயங்கள் எங்கள்
 அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

துத்தம் கைக்கிள்ளை விளரி தாரம்
 உழை இனி ஓசை பண் கெழுமப் பாடிச்
 சச்சரி கொக்கரை தக்கையோடு
 தகுணிதம் துந்துபி தாளம் வீணை
 மத்தளம் கரடிகை வன்கை மென்தோல்
 தமருகம் குடமுழா மொந்தை வாசித்து
 அத்தனை விரவினோடு ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

புந்தி கலங்கி மதி மயங்கி
 இறந்தவரைப் புறங்காட்டில் இட்டுச்
 சந்தியில் வைத்துக் கடமை செய்து
 தக்கவர் இட்ட செந்தீ விளக்கா
 முந்தி அமரர் முழுவின் ஓசை
 திசை கதுவச் சிலம்பு ஆர்க்க ஆர்க்க
 அந்தியில் மாநடம் ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம் திரு ஆலங்காடே.

ஓப்பனை இல்ல வன்பேய்கள் கூடி
 ஒன்றினை ஒன்று அடித்து ஒக்கலித்துப்
 பப்பினை இட்டுப் பகண்டை ஆடப்
 பாடு இருந்து அந்நரி யாழ் அமைப்ப
 அப்பனை அணி திரு ஆலங்காட்டுள்
 அடிகளைச் செடிதலைக் காரைக்கால் பேய்
 செப்பிய செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
 சிவகதி சேர்ந்து இன்பம் எய்துவாரே.

ஒன்றுகண் டீர்உல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டீர்உல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டீர்இனி நமச்சிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதினொராந் திருமுறை திருவாலவாயுடையார் அருளிச்செய்த திருமுகப் பாசரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிறகு
அன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்முப் படியெனப் பாவலர்க்கு

உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பா வியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்

காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

காணக்காலம்மையார் அருளிச்செய்த திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்

பண்--நடபாடை

கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து

குண்டுகண் பெண்பற் குழிவயிற்றுப்

பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு

பரடுயர் நீன் னீணக் காலோர் பெண்பேய்

தங்கி அலறி உன்று காட்டில்

தாழ்சடை டேட்டுத் திசையும்வீசி

அங்கங் குளிர்ந்தால் ஆடும் எங்கள்

அப்பன் இடந்திரு ஆலங்காடே.

பண்--இந் தளம்

குடு மதியம் சடைமேல் உடையார் சுழல்வார் திருநட்டம்

ஆடும் அரவம் அரையில் ஆர்த்த அடிகள் அருளாவே

காடு மலிந்த கண்டவாய் எயிற்றுக் காரைக் காற்பேய்தன்

பாடல் பத்தும் பாடி ஆடப் பாவம் நாசமே.

காரைக்கால்மையார் அருளிச்செய்த
அற்புதத் திருவந்தாதி

பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிற்றநுநின் சேவடியே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வாணோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர்.

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்
படரும் நெறிபணியா ரேனும்—சுடர்உருவில்
என்பறாக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானோர்க்
கன்பறா தென்னெஞ் சவர்க்கு.

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே
அறிவாய் அறிகின்றான் தானே—அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிகுடர்பார் ஆகாயம்
அப்பொருளுந் தானே அவன்.

அன்றுந் திருவுருவங் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன்—என்றுந்தான்
எவ்வுருவோ நும்பிரான் என்பார்கட் கென்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்உருவம் ஏது.

நடக்கிற் படிநடுங்கும் நோக்கில் திசைவேம்
இடிக்கின் உலகனைத்தும் ஏங்கும்—அடுக்கல்
பொரும்ஏறே ஆன்ஏறே பொன்னொப்பாய் நின்ஏறு
உரும்ஏறே ஒன்றா உரை.

நக்கீரதேவநாயனார் அருளிச்செய்த
கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி

சொல்லும் பொருளுமே தூத்திரியும் நெய்யுமா
நல்விடிஞ்சில் என்னுடைய நாவாகர்--சொல்லரிய
வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேல்இருந்த
பெண்பாகர்க் கேற்றினேன் பெற்று.

பெற்ற பயன்இதுவே அன்றே பிறந்தியான்
கற்றவர்கள் ஏத்துஞ்சீர்க் காளத்திக்--கொற்றவர்க்குத்
தோளாகத் தாடரவம் குழந்தணிந்த அம்மானுக்கு
ஆளாகப் பெற்றேன் அடைந்து

நேரிசை வெண்பா

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புந்தலைய பூதப் பொருபடையாய்—என்றும்
இனையாய் அழகியாய் ஏறுர்ந்தான் ஏறே
உனையாய்என் உள்ளத் துறை.

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்பார் செய்ததுவும்
அன்றங்கு அமரர்இடர் தீர்த்ததுவும்—இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேல் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னர்
பனீவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிலேலை வாங்கத் தகும்.

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்வேன் — பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாறோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

அஞ்ச முகம்தோன்றில் ஆறு முகம்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலான வேல்தோன்றும் — நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாள் றேதுவார் முன்.

முருகனை செந்தி முதல்வனை மாயோன்
மருகனை ஈசன் மகனை — ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

காக்கக் கடனியநீ காவா திருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா — பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் இனி.

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்தன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்ருளிர்க் கண்டு — சுருங்காமல்
ஆசையால் தெஞ்சே அணிமுருகாற்றுப் படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

நக்கீரர் தாம்உரைத்த நன்முருகாற்றுப் படையைத்
தற்கோல நாடோறும் சாற்றினால் — முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான்நினைத்த எல்லாம் தரும்.

கபிலதேவநாயனார் அருளிச்செய்த
முத்தநாயனார் திரு இரட்டை மணிமாலை

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைக்கூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தங் கை.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் — விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் களிந்து

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
கோயில் நான்மணிமாலை

நானே பிறந்து பயன்படைத் தேன்அயன் நாரணன்எம்
கோனே எனத்திலை அம்பலத் தேநின்று கூத்துகந்த
தேனே திருவுள்ள மாகிஎன் தீமையெல் லாம்அறுத்துத்
தானே புகுந்தடி யேன்மனத் தேவந்து சந்திக்கவே.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை

வணையார் பசியின் வருந்தார் பிணியின் மதனன் அம்புக்
கிளையார் தனங்கண் டிரங்கிநில் லார்தூப் பிறப்பினில்வந்
தனையார் நரகினுக் கென்கடவார்பொன் அலர்ந்தகொன்றைத்
தழையார் இடைமரு தன்னடி யாரடி சார்ந்தவரே.

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
கோயில் திருப்பணியார் விருத்தம்

புண்ணிய னேஎன்று போற்றி செயாது புலன்வழியே
நண்ணிய னேற்கினி யாதுகொலாம்புகல் என்னுள்வந்திட்டு
அண்ணிய னேதில்லை அம்பல வாஅலர் திங்கள் வைத்த
கண்ணிய னேசெய்ய காமன் வெளுப்பக் கறுத்தவனே.

தகஷீ னுழர்த்தீ

கல்லானின் புடை அமர்ந்து நான்மறை ஆறங்கமுதல் கற்றகேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கு
அப்பாலாய்
எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்
சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல் நினைந்துபவத் தொடக்கை
வெல்லாம்.

அறுபத்துமூவர் துதி

தத்து மூதெயில் மூன்றுந் தழல்எழ
முத்து மூரல் முகிழ்த்த நிராமய
சித்து மூர்த்திதன் தாளிணை சேர்அறு
பத்துமூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

பைரவர் துதி

விரித்தபல் கதிர்கொள் சூலம் வெடிபடு தமருகங்கை
தரித்ததோர் கோலகால பயிரவனாகி வேழம்
உரித்துஉமை யஞ்சக்கண்டு ஒண்திருமணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.

—அப்பர்

நந்தியெம்பெருமான் துதி

அங்கணன் கயிலை காக்கும் அகம்படி தொழிண்மைபூண்டு
நங்குரு மரபிற்க்கெல்லாம் முதற்குரு நாதனாகிப்
பங்கயம் துளப நாளும் வேத்திர படை பொருத்த
செங்கயம் பெருமான் நந்திசீரடிக் கமலம் போற்றி.

—காஞ்சிபுரர்ணம்

தெய்வச் சேக்கிழார் அருளிச்செய்த பெரியபுராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன்
நிலாவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவியே
தானடைந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேனடைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மாநடஞ்செய் வரதர் பொற்றூள தொழ.

எடுக்குமாக் கதையின் தமிழ்ச்செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திட
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்க
கடக்களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்க
பூதபரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவளவயற்பு கலித்திரு ஞானசம்பந்தர்
பாதமலர்தலைக் கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருநாவுக்கரசு வளர்திருத் தொண்டின் நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவலுறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒருநாவுக் குரைசெய்ய ஒண்ணாம உணராதேன்.

சென்றகாலத்தின் பழுதிலாத் தற்றமும்
இனி எதிர்காலத்தின் சிறப்பும்
இன்று எழுந்தருளப் பெற்ற பேறிதனால்
எற்றைக்கும் திருவருளடையேம்
நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற்றொளியினில்
விளங்கும் மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார்.

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக்குணம் ஒருமுன்றும்
திருந்து சாத்துவிகமே ஆக

இந்துவாழ் சூடையான் ஆடுமானந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங்குத்தின்
வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துள் தினைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

சோதிமுத்தின் சிவிகை சூழ்வந்துபார்
மீதுதாழ்ந்து வெண்ணீற்றொளி போற்றிநின்
ரூதியாரருளாதலில் அஞ்சமுத்
தோதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்

நன்மை பெருசுருள் நெறியே
வந்தணைந்து நல்லூரில்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி
மகிழ்ந்து எழும் பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்புகளை
முடிக்கின்றோம் என்றவர் தஞ்
சென்னிமிசைப் பாதமலர்
சூட்டினான் சிவபெருமான்.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின்
வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு
உண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டு
நான்மகிழ்ந்துபாடி
அறவா ! நீ ஆடும்போதுன் அடியின்
கீழ் இருக்க என்றார்.

என்றுமின்பம் பெருகுமியல் பினால்
ஒன்று காதலித்துள்ளமு மோங்கிட
மன்னுளாரடியார் அவர் வரன்புகழ்
நின்றதெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தாந்தழைத் தோங்குக
தெய்வவெண்டிரு நீறு சிறக்கவே.

திருப்புகழ்

(ஐநாயகர் துதி)

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி கப்பிய கரிமுக	னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்
மத்தமு மதியமும் வைத்திரு மரன்மகன் மற்பொரு திரள்புய	மதயானே
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம் அச்சது பொடிசெய்த	அதிரீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும் அப்புன மதனிடை	யிபமாகி
அக்குற மகளுடனச்சிறு முருகனை அக்கண மணமருள்	பெருமானே.

சந்ததம் பந்தத்	தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் றென்றுற்	றுனைநாளும்
கண்டு கொண்டன்புற்	றிடுவேனே
தந்தியின் கொம்பைப்	புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற்	சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக்	கதிர்வேலா
தென்பரங் குன்றிற்	பெருமானே.

திருச்செந்தூர் திருப்புகழ்

இயலிசையிலுசிதவஞ்சிக்	கயர்வாகி
இரவு பகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே
உயர்கருணை புரியுமின்பக்	கடல்முழ்கி
உனையெனதுள் அறியுமன்பைத்	தருவாயே

மயில் தகர்கலிடையரந்தத்
வனசகுற மகளைவந்தித்
கயிலைமலையனைய செந்திற்
கரிமுகவன் இனையகந்தப்

தினைகாவல்
தணைவோனே
பதிவாழ்வே
பெருமானே;

(திருவாவினன்குடி) பழநி திருப்புகழ்

நாத விந்துக லாதீ நமோநம

வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம
ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம

வெகுகோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம

போக அந்தரி பாலா நமோநம
நாக பந்தம யூரா நமோநம

பரகுரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம

கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம

கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம

தூய அம்பல லீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம

அருந்தாராய்

ஈதலுப்பல கோலால பூஜையும்

ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு

மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்வினை

சோழ மண்டல மீதே மீனாகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக

வயலூரா

ஆதரம்பயி லாரூரர் தோழமை

சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி

லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாலாக பாடிய

சேரர் சொங்குவை காலூர் நனூடதில்
ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்

பெருமானே.

சுவாமிமலை திருப்புகழ்

நிறைமதி முகமெனு	மொளியாலே
நெறிவிழி சுணையெனு	நிகராலே
உறவுகொள் மடவர்கள்	உறவாமோ
உனதிருவடியிணை	யருள்வாயே
மறைபயிலரிதிரு	மருகோனே
மருவலரசரர்கள்	குலகாலா
குறமகள் தனைமணம்	அருள்வோனே
குருமலைமருவிய	பெருமாளே.

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்	
செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ்	சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்	
திருப்புகழ் நெருப்பென்	றறிவோம்யாம்
நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும	
நிசிக்கரு வறுக்கும்	பிறவாமல்
நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்	
நிறைப்புக முரைக்குஞ்	செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்	
தகுத்தகு தகுத்தந்	தனபேரி
தட்டுடுடு டுட்டுண் டெனததுடி முழக்குங்	
தளத்துட னடக்குங்	கொடுகுரர்
சினத்தையு முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்	
சிரித்தெரி கொளுத்துங்	கதிர்வேலா
தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்	
திருத்தணி யிருக்கும்	பெருமாளே.

பழமுதிர்சோலை

அகரமு மாகி யதிபனு மாகி	
யதிகமு மாகி	அகமாகி
அயனெனவாகி அரியென வாகி	
அரனென வாகி	அவர்மேலாய்
இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி	
யினிமையு மாகி	வருவோனே
இருநில மீதி லெளியனும் வாழ	
எனதுமு ழேடி	வரவேணும்

மகபதி யாகி மருவும்வ லாரி

மகிழ்களி கூரும்

வடிவோனே

வனமுறை வேட னருளிய பூஜை

மகிழ்கதிர் காம

முடையோனே

செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி

திமியென ஆடு

மயிலோனே

திருமலி வான பழமுதிர் சோலை

மலைமிசை மேவு

பெருமானே.

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்

தவமுறை தியானம்வைக்க

அறியாத

சடகசட மூடமட்டி பலவினையி லேசனித்த

தமியன்மிடி யால்மயக்க

முறுவேனோ

கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு

கயிலைமலை நாதர்பெற்ற

குமரோனே

கடகபுய மீதிரத்த மணியணிபொன் மாலைசெச்சை

கமமுமண மார்கடப்ப

மணிவோனே

தருணமிதை யாமிகுந்த கணமதுறு நீள்சவுக்க

சகலசெல்வ யோகமிக்க

பெருவாழ்வு

தகைமசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து

தவிபுரிய வேணுநெய்த்த

வடிவேலா

அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க

அரியதமிழ் தானளித்த

மயில்வீரா

அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த

அழக திருவேரகத்தின்

முருகோனே.

அதல சேட ஞாராட அகில மேரு மீதாட

அபின காளி தானூட

அவளோடள்

றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட

அருகு பூத வேதாள

மவையாட

மதுர வாணி தானூட மலரில் வேத ஞாராட

மருவு வானூ ளோராட

மதியாட

வனச மாமி யாராட நெடிய மாமனாராட

மயிலு மாடி நீயாடி

வரவேணும்

கதைவி டாத தோள்வீம நெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு

கருத லார்கள் மாசேனை

பொடியாகக்

கதறு காலி போய்மீள் விஜய னேறு தேர்மீது

கணக வேத கோடுதி

அலைமோதும்

உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
 உவண மூர்தி மாமாயன் மருகோனே
 உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ
 னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே.

வயலூர்

என்னால் பிறக்கவும் என்னு லிறக்கவும்
 என்னால் துதிக்கவுங் கண்களாலே
 என்னு றைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்
 என்னு லிருக்கவும் பெண்டிரவீடு
 என்னால் சகிக்கவும் என்னால் முசிக்கவும்
 என்னால் சலிக்கவும் தொந்தநோயை
 என்னு லெரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்
 என்னால் தரிக்கவும் இங்குநா னார்
 கன்னு றுரித்தஎன்-மன்னு எனக்குநல்
 கர்ணு மிர் தப்பதம் தந்தகோவே
 கல்லார் மனத்துடனில்லா மனத்தவ
 சண்ணு டியிற்றடங் சண்ட வேலா
 மன்னுன தக்கனை துன்னாள் முடித்தலை
 வன்வா ளியிற்கொளுந் தங்கருபன்
 மன்னு குறத்தியின் மன்னு வயற்பதி
 மன்னு முவர்க்கொரு தம்பிரானே.

திருமயிலைத் திருப்புகழ்

அயிலொத்தெழுமிரு விழியாலே
 அமுதொத் திடுமரு மொழியாலே
 சயிலத்தெழுதுணை முலையாலே
 தடையுற்றடியனு மடிவேளே
 கயிலைப்பதியரன் முருகோனே
 கடலக்கரைதிரை யருகேழு
 மயிலைப்பதிதனில் உறையோனே
 மகிமைக்கடியவர் பெருமானே.

ரத்நகிரி (வாட்போக்கி)

பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணநேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	தினிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமாளே

தீருஅருடயா

முன்னவனே யானே முகத்தவனே முத்திநலம்
 "சொன்னவனே ஶாய்மெய்ச் சுகத்தவனே—என்னவனே
 சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
 தற்பரனே நிந்தான் சரண்.

அப்பா நான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
 ஆருயிர்கட். கெல்லாம்நான் அன்புசெயல் வேண்டும்
 எப்பாரும் எட்பதமும் எங்கணும்நான் சென்றே
 எந்தைநின் தருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
 செப்பாத மேனிலைமேல் சுத்தசிவ பார்க்கம்
 திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
 தப்பேது நான்செயினும் நீ பொறுத்தல் வேண்டும்
 தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே.

நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந் தன்பே
 நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண் ணீரதனால் உடம்பு
 நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
 நடத்தரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று
 வளைந்துவளைந் தேத்தும்நாம் வம்மின்உல கியலீர்
 மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்
 புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன்
 பொற்சபையில் சிற்சபையில் புகுந்தருணம் இதுவே

அருட்சோதித் தெய்வம்எனை ஆண்டுகொண்ட தெய்வம்
 அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்தத் தெய்வம்
 பொருட்சாரும் மறைகள் எலாம் போற்றுகின்ற தெய்வம்
 போதாந்தத் தெய்வம்உயர் நாதாந்தத்தெய்வம்
 இருட்பாடு நீக்கிஒளி ஈந்தருளும் தெய்வம்
 எண்ணியநான் எண்ணியவா நெனக்கருளும் தெய்வம்
 தெருட்பாடல் உவந்தெனையும் சிவமாக்கும் தெய்வம்
 சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்.

—

வாழைஅடி வாழைஎன வந்ததிருக் கூட்ட
 மரபினில்யான் ஒருவன் அன்றோ வகைஅறியேன் இந்த
 ஏழைபடும் பாடுனக்குந் திருவுளச்சம் மதமோ
 இதுதகுமோ இதுமுறையோ இது தருமந் தானோ
 மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்யான் உனக்கு
 மகன் அலனோ நீஎனக்கு வாய்த்ததந்கை அலையோ
 கோழைஉல குயிர் த்துயரம் இனிப்போறுக்க மாட்டேன்
 கொடுத்தருள்நின் அருள்ஒளியைக் கொடுத்தருள்இப் பொழுதே

—

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே
 பட்டதெல்லாம் போதும்இந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென்
 உடல்உயிரா தியஎல்லாம் நீஎடுத்துக் கொண்டுள்
 உடல் உயிரா தியஎல்லாம் உவந்தெனக்கே அளிப்பாய்
 வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாய்என் கண்ணுள்
 மணியேஎன் குருமணியே மாணிக்க மணியே
 நடனசிகா மணியேஎன் நவமணியே ஞான
 நன்மணியே பொன்மணியே நடராச மணியே.

—

தடித்தஓர் மகனைத் தந்தைசண்டடித்தால் தாயுடன் அணைப்பள்தாய்
 அடித்தால்
 பிடித்தொரு தந்தை அணைப்பன்இங் கெனக்குப் பேசிய தந்தையும்
 தாயும்

பொடித்திருமேனி அம்பலத் தாடும் புனிதநீ ஆதலால் என்னை
 அடித்ததுபோதும் அணைத்திடல் வேண்டும் அம்மைஅப் பாஇனி
 ஆற்றேன்

நான் கொண்ட விரதம்நின் அடிஅலால் பிறர்தம்மை
 நாடாமை ஆகும் இந்த
 நல்விரத மாம்கனியை இன்மைஎனும் ஒருதுட்ட
 நாய் வந்து கவ்வி அந்தோ
 தான்கொண்டு போவதினி என்செய்வேன் என்செய்வேன்
 தளராமை என்னும் ஒருகைத்
 தடிகொண்ட டடிக்கவோ வலியிலேன் சிறியனேன்
 தன்முதம் பார் த்தளுவாய்
 வான்கொண்ட தெள்அமுத வாரியே மிகுகருணை
 மழையே மழைக்கொண்டலே
 வள்ளலே என் இருகண் மணியே என் இன்பமே
 மயில் ஏறு மாணிக்கமே
 தான்கொண்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர் தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ஒன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
 உறவுகல வாமைவேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை
 பேசா திருக்கவேண்டும்
 பெருநெறி பிடிந்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்
 பிடியா திருக்கவேண்டும்
 மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும்உனை
 மறவா திருக்கவேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வில் நான் வாழவேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள் வளர்
 தலம் ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

உளம் எனது வசம்நின்ற தில்லைஎன் தொல்லைவினை
 ஒல்லைவிட் டிடவுமில்லை
 உன்பதத் தன்பில்லை என்றனக் குற்றதுணை
 உனை அன்றி வேறும் இல்லை.

இனையன் அவனுக்கருள வேண்டும் என்றுன்பால்
 இசைக்கின்ற பேரும் இல்லை
 ஏழையவனுக்கருள்வதேன் என்றுன் எதிர்நின்
 ரியப்புதின் ரேரும் இல்லை.

—
 திருஓங்கு புண்ணியச் செயல் ஓங்கி அன்பருள்
 திறலோங்கு செல்வம் ஓங்கச்
 செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான ஓன்பம்
 திகழ்ந்தோங்க அருள் கொடுத்து
 மருஓங்கு செங்கமல மலர்ஓங்கு வணம்ஓங்க
 வளர்சருணை மயம்ஓங்கி ஓர்
 வரம்ஓங்கு தெள் அமுத வயம்ஓங்கி ஆனந்த
 வடிவாகி ஓங்கினான
 உருஓங்கும் உணர்வின் நிறை ஒளிஓங்கி ஓங்கும்மயில்
 ஊர்ந்தோங்கி எவ்வுயிர்க்கும்
 உறவோங்கும் நிற்பதம்என் உளம்ஓங்கி வளம்ஓங்க
 உய்கின்ற நாள் எந்தநாள்
 தருஓங்கு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

—
 நீர்உண்டு பொழிகின்ற கார்உண்டு வினாகின்ற
 நிலன்உண்டு பலனும் உண்டு
 நிதிஉண்டு துதிஉண்டு மதிஉண்டு கதிக்கொண்ட.
 நெறிஉண்டு நிலையும்உண்டு
 ஊர்உண்டு பேர்உண்டு மணிஉண்டு பணிஉண்டு
 உடைஉண்டு கொடையும் உண்டு
 உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்தம் உறும்
 உளம்உண்டு வளமுடும்உண்டு
 தேர்உண்டு கரிஉண்டு பரிஉண்டு மற்றுள்ள
 செல்வங்கள் யாவும் உண்டு
 தேன்உண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நிற்பதத்
 த்யானமுண் டாயில் அரசே
 தார்உண்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம் ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

குமரகுருபர சுவாமிகள்

தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடல்
 தொடையின் பயனே நறைபழுத்த
 துறைத்தீந் தமிழின் ஒழுகு நறுஞ்சுவையே
 யகந்தைக் கிழங்கை யகழ்ந்
 தெடுக்கும் தொழும்ப ருளக்கோயிற்கு
 ஏற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
 இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
 இளமென் பிடியே யெறிதரங்கம்
 உடுக்கும் புவனங் கடந்து நின்ற
 ஒருவன் திருவுள்ளத்திலழகு
 ஒழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும்
 உயிரோவியமே மதுகரம்வாய்
 மடுக்கும் குழற் காடேந்தும்
 இளவஞ்சிக் கொடியே வருகவே
 மலையத்துவசன் பெற்ற பெரு
 வாழ்வே! வருகவே.

மீனாட்சி வீள்னைத்தமிழ்

காலத்தொடு கற்பனை கடந்த கருவூலத்துப்
 பழம்பாடல் கலைமாச் செல்வர்
 தேடிவைத்த கடவுள் மணியே
 உயிர்
 ஆலவாலத் துணர்வு நீர்பாய்ச்சி
 வளர்ப்பார்க்கு ஒளி பூத்தது
 அருள்பழுத்த மலர் கற்பகமே எழுதாச்சொல்
 மழலை ததும்பு பசங்குதலை
 சோலைக்கினியே உயிர்த்துணையாம் தோன்றாத்
 துணைக்கோர் துணையாகி
 துவாத சாந்தப் பெருவெளியில்
 துரியங்கடந்த பரநாத
 மூலத்தலத்து முனைத்த முழு முதலே
 முத்தந் தருகவே
 முக்கூட் சுடர்க்கு விருந்திடு மும்முலையாய்
 முத்தந் தருகவே.

கற்பகவல்லியம்மைப் பதிகம்

இல்லாமை என்னுமொரு பொல்லாத பாவியாய்
 எந்நேரமும் இடருமல்
 ஏற்காமல் ஏற்பவர்க்கு இல்லை என்று உரையாமல்
 இழிதொழில்கள் செய்திடாமல்
 கல்லாத புல்லர் உறவு இல்லாமல் அடுபிணி
 கணுவிலும் எனைத் தொடாமல்
 கற்ற பெரியோர்களொடு தர்க்கித்து எதிர்த்து நான்
 கடிந்த சொல் சொல்லிடாமல்
 கொல்லாது கொல்லுமட மங்கையர்கள் இங்கிதக்
 கொள்ளையில் மயங்கிடாமல்
 குறையொன்றும் வராமல் உனதடிமை செய்ய அருள்
 கூட்டுவாய் மதவேளைமுன்
 வெல்லாமல் வென்றவன் இடத்தில் வளர் அமுதமே
 விரிபொழில் திருமயிலைவாழ்
 விரை மலர்க் குழல்வல்லி மரை மலர்ப்பதவல்வி
 விமலி கற்பகவல்லியே.

—தாச்சி அருணாசல முதலியார்

பஞ்சபுராணம்

தினசரி ஆலயங்களில் ஒதும் முறை

1	7 திருமுறைகளில் உள்ள ஒரு தேவாரப் பாடல்	: 1
2	மணிவாசகர் அருளிச் செய்த திருவாசகப் பாடல்	: 1
3	9-ந் திருமுறையாகிய திருவிசைப் பாடல்	: 1
4	9-ந்திருமுறையில் ஒருபகுதியான திருப்பல்லாண்டு	: 1
5	சேக்கிழார் அருளிச்செய்த பெரிய புராணப் பாடல்	: 1
	ஆக பாடல்	: 5

ஸோடஸோ உபசார காலங்களில் நித்தியம் பூஜையில் சொல்வது பஞ்சபுராணம்.

மரபுபடி

கும்பாபிஷேக யாகசாலையில் 12 திருமுறையில் இருந்து ஒவ்வொரு பாடலாக சொல்வதும் ஒரு வழக்கு.

1	திருஞானசம்பந்தர்	முதல்திருமுறை	ஒருபாடல்
2	ஷே	இரண்டாந்திருமுறை	”
3	ஷே	மூன்றாந்திருமுறை	”
4	திருநாவுக்கரசர்	4-ந்திருமுறை	”
5	ஷே	5-ந்திருமுறை	”
6	ஷே	6-ந்திருமுறை	”
7	சுந்தரர்	7-ந்திருமுறை	”
8	மாணிக்கவாசகர்	8-ந்திருமுறை திருவாசகம்	”
		திருக்கோவையார்	”
9	திருவிசைப்பா	9-ந்திருமுறை	”
	திருப்பல்லாண்டு	9-ந்திருமுறை	”
10	திருமந்திரம்	10-ந்திருமுறை	”
11	11-ந்திருமுறை	12 ஆசிரியர்கள் பாடல்	”
12	பெரியபுராணம்		”

கூடுதல் 14 பாடல்கள் ஆகின்றன. இதன்பின்னர் திருப்புகழ் பிள்ளைத்தமிழ்

வாழ்த்து

பன்னிரு திருமுறையாசிரியர்கள் திருப்பெயர்கள்

¹திருஞானசம்பந்தர் ²வாகீசர் ³சுந்தரர்
⁴திருவாதவூரர் மற்றைத்
⁵திருமாணிக்கத் தேவர் ⁶சேந்தனார் ⁷கருவூரர்
 தெள்ளூ ⁸பூந்துருத்திரமீ
 வருஞான ⁹கண்டராதித்தர் ¹⁰வேண்டடிகள்
 வாய்ந்த ¹¹திருவாலி யமுதர்
 மருவு ¹²புருடோத்தமர் ¹³சேகிராயர் ¹⁴முலர்
 மன்னு ¹⁵திருவாலவராயர்
 ஒரு ¹⁶காரைக்காலம்மை ¹⁷ஐயடிகள் ¹⁸சேரமான்
 ஒளிர் ¹⁹கீரர் ²⁰கல்லாடர் தரம்
 ஒண் ²¹கயிலர் ²²பரணர் மெய்யுண ²³ரிளம்பெருமானோ
 டோங்கும் ²⁴அதிராவடிகளார்
 திருமேவு ²⁵பட்டினத்தடிகளொடு ²⁶நம்பியாண்
 டார் நம்பி ²⁷சேக்கிழாரும்
 சிவநெறத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டருள் செய்த
 தெய்விகத் தன்மையோரே.

—ஆதீர் சு. கணபதியாப்பீள்சீ

தகஷ்ணாழர்த்தி துதி

பூங்கமல வதனமும் பொழிகருணை நயனமும்
 புன்முருவல் நிலவெறிப்பும்
 பொலிசடா வியுடமதில் உறைநிலா மதியும் ஒளி
 புனைகுழை இலங்கு காதும்
 தேங்கு பரமானந்த சின்மயா காயமாஞ்
 சிந்தியருண் முத்திரையுமேற்
 சிவாநுபவ நீங்கினோர் சேரவருள் செபமாலை
 சிவஞான புத்தகமுமோர்
 வேங்கையதனூடையும் சரற்கால மதிகோடி
 வெள்ளமென நிறைவடிவமும்
 மேலான தெய்வநீ யன்றி வேறில்லை யிது
 மெய்யெடுத்த கனலும்
 ஓங்க வடவாலடியில் உறைகின்ற தெய்வமே
 உன்னையன்றி வேறு நினையேன்
 ஒன்றாகியானந்த வருவாகி யென்னுயிர்க்
 குயிரான பரமசிவமே.

—சிவஞானதேசிகர்

ஆஞ்சநேயர் துதி

அஞ்சிலே ஒன்றுபெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத்தாவி
 அஞ்சிலே ஒன்றுஆரூக ஆரியர்க்காக ஏகி
 அஞ்சிலே ஒன்றுபெற்ற அணங்கைக்கண்டு அயலாரூரில்
 அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் அவன் நம்மை அளித்துகாப்பான்.

—“கம்பநாட்டாழ்வார்”

சண்டேசர் துதி

அண்டர் பிரானுந்தொண்டர் தமக்கதிபனாக்கி அனைத்தும்நாம்
 உண்டகலமும் உடுப்பனவும் சூடுவனவும் உனக்காகச்
 சண்டசனுமாம் பதந்தந்தோம் என்றங்கவர்—பொற்றட முடிக்குத்
 துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலைவாங்கிச் சூட்டினார்.

—சேக்கிழார்

சரசுவதி தோத்திரம்

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும் தீஞ்சொல் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுது எளிது எய்தநல்காய் எழுதாமறையும்
விண்ணும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் அன்பர்
எண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலாவல்லியே.

—குமரகுருபரர்

லக்ஷ்மி தோத்திரம்

செந்துவர் வாய்க்கரு நங்கண்ணினை வெண்ணகைத் தேன்மொழியார்
வந்துவலஞ் செய்துமாநடம் ஆடமலிந்த செல்வக்
கந்தமலி பொழில்கும் கடல்நாகைக் காரோணம் என்றும்
சிந்தை செய்வாரைப் பிரியாது இருக்கும் திருமங்கையே.

தீருமால்

குலம்தரும் செல்வம் தந்திடும்

அடியார்படு துயரா யினவெல்லாம்

நிலந்தரும் செய்யும் நீள் விசும்பருளும்

அருளொடு பெருநில மளிக்கும்

வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும்

பெற்றதாயினும் ஆயினசெய்யும்

நலம் தரும் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்

நாராயணு வென்னும் நாமம்.

திருவாக்கும் செய்தருமம் கைக்கூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்குள்—உருவாக்கும்
ஆதலால் வாறோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான்—விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுராத தன்மையினால்
கண்ணிற பணிமின் கனிந்து.

என்றும் அடியவர் உள்ளத்
திருப்பன இவ்வுலகோர்
நன்று மலர்கொடு தூவித்
துதிப்பன நல்லசங்கத்
தொன்றும் புலவர்கள் யாப்புக்
குரியன ஒண்கலியைப்
பொன்றும் கவுணியன் சைவ
சிகாமணி பொன்னடியே.

பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மேனி பொலிந்திலங்கும்
மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றம்
தன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மால்விடை தன்னைக்கண்ட
என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
ஆகிய ஈசனுக்கே.

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே
அறிவாய் அறிகின்றான் தானே—அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பார் ஆகாயம்
அப்பொருளுந் தானே அவன்.

காக்கக் கடவிய நீ காவா திருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா—பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் ஜினி.

திருச்சிற்றம்பலம்

காரைக்காலம்மையார்

விமர்சகர் - க. நா. சுப்ரமணியம்

தத்துவ தரிசனம் எந்தச் சமயத்தில் எப்படிக்க கவிதையாகிறது என்பதை உலகத்திலுள்ள பல மொழிக்க கவிகளிடமிருந்து நிதரிசனமாக விளக்க முடியும். வார்த்தை, ஓசை முதலியனவற்றிற்கும் அப்பால் கவிதைக்கு ஒரு ஆத்மா இருக்கிறது - அந்த ஆத்மா தான் கவிதையிலே முக்கியமான அம்சம் என்று சொன்னால் சுலபமாகவே எல்லோருமே ஏற்றுக் கொண்டு விடுவார்கள். இந்தத் தத்துவ ஆத்மா இருக்கிறதே இது எல்லா மொழிக்க கவிகளுக்கும் ஒன்றுதான். ஆங்கில ஷேக்ஸ்பியரும் சரி, இத்தாலிய டாண்டேயும் சரி, தமிழ்க் காரைக்கால் அம்மையாரும் சரி - எல்லாருமே ஒரு ஆத்ம மானஸரோவரிருந்து தான் தங்களுடைய கவிதைக் கங்கையைக் கொணருகிறார்கள்.

உலகத்திலுள்ள ஞானமெல்லாம் எப்படி ஷேக்ஸ்பியருக்கு வந்தது என்று அவர் கவிதையைப் படித்து ஆச்சரியப்பட்டுக் கேட்பவர்கள் உண்டு. இந்தக் கேள்விக்கப் பதில் சொல்கிற வகையில் ஷேக்ஸ்பியர் ஷேக்ஸ்பியரே அல்ல என்றும், வேறு எல்லாம் தெரிந்த வசதியுள்ள ஒருவர் என்றும் சிலர் பதிலும் சொல்வதுண்டு. அதற்கு அவசியமே இல்லை. மனித குலத்துக்கெல்லாம் பின்னாலுள்ள ஆத்ம ஞான மானஸரோவரை எட்டி அணுகக் கற்றுக் கொண்ட கவிக்குக் கவிதை அற்புதமாகத்தான் அமையும் - அது டாண்டேயானால் என்ன ஷேக்ஸ்பியரானால் என்ன, காரைக்காலம்மையார் ஆனால் என்ன?

நூலறிவு பேசி நுழைவிலா தார்திரிக

நீலமணி மிடற்றான் நீர்மையே - மேலுலகத்து)

எக்கோலத் தெவ்வுருவில் எத்தவங்கள் செய்வார்க்கும்

அக்கோலத் தவ்வுருவே யாம்

என்று அற்புதத் திருவந்தாதியில் பாடுகிற காரைக்காலம்மையாரை மனித ஞான மானஸரோவரைக் கண்டவர் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

கலை, இலக்கியம் இவை போலவே, தெய்வத்துக்கும், உருவமும் உருவமின்மையும் தான் அற்புதமான லக்ஷணங்கள், வேறு இலக்கணமே இதற்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லி விடலாம்.

ஏதொக்கும் ஏதொவ்வா தேதாகும் ஏதாகா(து)

ஏதொக்கும் என்பதனை யாரறிவார்

யார் அறிவார்? ஆனால் வார்த்தைகளுக்கு அகப்படாத ஒன்று உருவம் எடுக்கிறது. எடுக்கிற இடமும் உண்டு. காரைக்காலம்மையார் கவிதையில் - ஷேக்ஸ்பியர் கவிதையில் சிவன் கிராதனாகி அர்ச்சனனுடன் போர் தொடுத்த போது

- பூதப்பால்

வில்வேடனாகி விசயனோ டெற்றநாள்

வல்வேடனாய வடிவு

உலக மொழிகள் எல்லாவற்றிலுமே கவிதை வார்த்தைகளில் அகப்படாத ஏதோ ஒன்றுக்கு வார்த்தையும் வடிவும் தர முயலுகிறது. தெய்வம் தேடி, பக்தி செய்கிற முயற்சியும் அதே போல ஒன்று தானே? அதில் என்ன சந்தேகம்? காரைக்காலம்மையார் கவிதை வடிவு கண்டவர் - வடிவமில்லாமையும் கண்டவர் அதை மாற்றி மாற்றி அவர் அமைத்துப் பாடி அற்புதத் திருவந்தாதியைக் கவிதையாகவும் தத்துவமாகவும் நமக்குக் காட்டுகிற காட்சி மகத்தானது.

அன்று திருவுருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்

இன்றுந் திருவுருவம் காண்கிலேன்

என்று சொல்கிற கவியே தான் நமக்குச் சிவபிரானுடைய சுழுத்திலே உள்ள மறுவையும் காட்டுகிறார். மறுவை மட்டும் கண்டால் போதுமா? முடிமேல் மதியும் சுழுத்திலே நாகங்களும் தான் புலனாகின்றன.

கலங்கு புனற்கங்கை யூடாடலானும்

இலங்கு மதியிலங் கலானும் - நலங்கொள்

பரிசுடையான் நீள்முடிமேல் பாம்பியங்கலானும்

விரிசுடையாம் காணில் விசம்பு.

என்றும்,

அழலாட அங்கை சிவந்ததோ அங்கை

அழகால் அலுல்சிவந்த வாறோ

என்றும் சொல்ல முடிகிறது கவிக்கு.

உருவத்தையும் உருவமின்மையையும் டாண்டேயாலும், இதே அழகுடன் சுவர்க்கத்தில் வைத்து ஒரு கிறிஸ்துவ சாஸ்திரப் பயிற்சியுடன் சொல்ல முடிகிறது. காரைக்காலம்மையாரில் இதே அழகும் ஆத்மாவும் தத்துவமும் சிவபிரான் பெயரால் வெளியாகின்றன. அவ்வளவு தான் வித்தியாசம் இரண்டையும் (ஒன்றை இத்தாலிய மொழியிலும், மற்றதைத் தமிழ் மொழியிலும்) அனுபவிக்க முடிகிறது. ஆத்ம ஞானத்தை முட்டும் இந்த இலக்கிய அனுபவம் அருமையானது, அற்புதமானது என்று சொல்ல வேண்டும்.

டாண்டே மட்டுமல்ல - காரைக்காலம்மையாரும் கம்பனும் சொல்லு கிறார்கள். அதைத்தான் விசேஷமாகச் சொல்ல வேண்டும். காலத்தால் காரைக்காலம்மையார் இரண்டொரு நூற்றாண்டுகள் டாண்டேக்கு முன்பிருந்தவர். அந்த அழகையும் சற்றுக் கவனிக்கலாம். இந்தக் கவனிப்பு விஷயமும் வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு விஷயம் தான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். நூலறிவு பேசுகிற காரியம் தான் இது - என்றாலும் பார்ப்போம்.

உருவம் சரி உருவு இல்லாமை சரி அதே போல விரித்தும் குறுகியும் நிற்கும் திறந்தான் எங்கே? எப்படி வார்த்தையில் அடைப்பது?

வானத்தான் என்பாரும் என்க மற்றும்பர்கோன்
தானத்தான் என்பாரும் தாமென்க - ஞானத்தால்
முன் நஞ்சத்தாலிருண்ட மொய்யொளிசேர் கண்டத்தான்
என நெஞ்சத்தான் என்பேன் யான்.

“யான்” என்கிற அரங்கு போதும் அவனுக்கு - கலைக்கு - கவிதைக்கு இலக்கியத்திற்கு. ஆனால் அவன் உருவெடுத்து சிலசமயம் அரங்கு ஆற்றாது. டாண்டே கண்களை மூடிக்கொள்கிறார் தன் கவிதையிலே காரைக்காலம்மையார் திசைகளையே சிதறி விழச் செய்கிறார்.

அடிபேரிற் பாதாளம் பேரும் அடிகாள்
முடிபேரில் மாமுகடுபேரும் - கடகம்
மறிந்தாடு கைபேரில் வான்திசைகள் - பேரும்
அறிந்தாடும் ஆற்றாது அரங்கு.

ஆத்ம மாணஸரோவரை எட்டிப் பிடித்து விட்டோம் - “அன்று நமக்கெளிதே” என்று பாடுகிறார் காரைக்காலம்மையார். ஆமாம்.

இன்று நமக்கெளிதே. டாண்டேக்கும், கரைக்காலம்மையாருக்கும், ஷேக்ஸ்பியருக்கும் பிறகு என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

காரைக்காலம்மையாரைப் பற்றி, மந்திர மாம்பழக் கதைகளுண்டு. அவரே தன்னை காரைக்கால் பேய் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார். சிவகணங்களில் ஒன்றாகத் தன்னை நினைத்து, அரனாடும் அரங்கைத் தன் நெஞ்சாக நினைத்த காரைக்காலம்மையார், “அரங்கமாய்ப் பேய்க்காட்டில் ஆடுவான்” என்று கூறி உலகையே திருவாலங்காடாகவும் ருத்திரபூமியாகவும் காட்டுகிறார். அந்த விந்தையை ஒரு பத்துப் பாட்டுகளில் பார்க்கலாம்.

(இன்றைய நகரத்து வாழ்க்கையை மகாமசானும் என்கிற ஒரு பகைப் புலத்தில் கண்ட ஒரு சிறுகதை ஆசிரியர் நமக்கு ஞாபகம் வருகிறது. இந்தப் பாட்டுக்களைப் படிக்கும் போது) அற்புதத் திருவந்தாதியை paradise என்று சொன்னால் மூத்த திருப்பதிகத்தைத் தன்மை சிறிதும் மாறாத Inferno என்று சொல்லலாம். ஆனால் மனித சங்காத்தம் இல்லாத Inferno அது நரகம் அல்ல - நல்லது தீயதன் விளைவு அல்ல வெறும் வார்த்தைகளால் விளைந்த நரகம் “ஆகக் குளிர்ந்தனலாடு மெங்கள் அப்பனிடந் திரு ஆலங்காடே” என்று பாடுகிற காரைக்காலம்மையார் வார்த்தை விந்தைகள் எத்தனை செய்து காட்டியிருக்கிறார் என்பதை இந்தப் பத்துப் பாட்டுக்களிலே அறிந்து கொள்ளலாம்.

சிவன் என்கிற மரபையும், தத்துவம் என்கிற உண்மையையும் கைவிட்டு விடாமல் காரைக்காலம்மையார் தமிழில் அற்புதமாக நமக்கக் கவிதை செய்து தருகிறார். பக்தியை மீறிய ஒரு கவிதைப் பாவம் காரைக்காலம்மையாரிலே கனிந்திருக்கிறது. அனுபவிக்கப் பழகிக் கொள்பவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

“அண்டமுடி நிமிர்ந்தாடும்” அந்த ஒன்றை அறிந்து கொள்ள உலகத்துச் சிறந்த கவிகளிலே ஒருவராக நமக்குக் காரைக்காலம்மையார் பயன்படுகிறார்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க; வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க; குக்குடம் வாழ்க; செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்சை வாழ்க; யானைதன் அணங்கு வாழ்க!
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க; வாழ்கசி ரடியா ரெல்லாம்.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமல்லாம்

ஆண்டாண்டு தோறும் ஆழுது புரண்டாலும்
 மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தில் - வேண்டா
 நமக்குமது வழியே நாம்போமளவும்
 எமக்கென்ன என்று இட்டுண்டிரும்

நன்றி

எங்கள் குடும்பத் தலைவர் கோபாலபிள்ளை ஏகாம்பரம் அவர்கள் ஏகன் அடி சேர்ந்த செய்தி கேட்டு வந்து அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், தொலைபேசி - தந்தி, கடிதம் மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், மலர்வளையம் வைத்தோருக்கும், அனுதாபப் பிரசுரங்களை அச்சிட்டு விநியோகித்தோருக்கும், அந்தியேட்டி வீட்டுக் கிருத்தியங்களில் கலந்து கொண்டோருக்கும் இந்த நினைவுமலரைத் தொகுத்து உதவிய புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் பொன். சோமசுந்தரம் ஆகியோருக்கும், இதனை அழகிய முறையில் அச்சாக்கித் தந்த யுனைற்றெட் மேர்ச்சன்ஸ் லிமிட்ரெட் ஸ்தாபனத்தாருக்கும் மற்றும் சகல வழிகளிலும் உதவி ஒத்தாசை புரிந்த அனைவருக்கும் எங்கள் மனங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மனைவி, மக்கள், மரு மக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்

37, வவெசெற் பிளேஸ்,

வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு 6.

08.10.1993.

அர்த்தநாதீஸ்வரி

UNITED MERCHANTS LTD. COLOMBO 13.